

شەیتاری

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوێ

زنجیرەى رۆشنییری

*

خاوەنى ئیمتیاز: شەوکه شیخ یەزەین

سەرئۆسپار: بەدران ئەهمەد هەبیب

PDF4Kurd

ناوونیشان:

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوێ ئاراس، شەقامی گولان، هەولێر

شهیتاری

کامهران ئیسحاق پهری

ناوی کتیب: شهیتاری - رۆمان
نووسینی: کامهران ئیسحاق پهری
بلاوکراوهی ئاراس- ژماره: ۶۴۱
دهرهیتانی هونهری ناوهوه: ئاراس ئهکرهه
بهرگ: مریهه موتهقیبان
ههلهگری: شیرزاد فهقی ئیسماعیل
چاپی بهکههه، ههولیر- ۲۰۰۷
له کتیبخانهی گشتیی ههولیر ژماره (۶۹۴) ی سالی ۲۰۰۷ ی دراوتهی

میترو و شهیتاری

... میترو کتیبیکه

شهیتاری ههولئ نووسینی داوه...؟!

به لاتهوه سهیره که سیک بیهوئیت کتیبیک بخاته بهردهم خوینهرانی، له پالیدا بنووسیت ههولئ نووسینی داوه... له خوئتهوه دهپرسیت چوئن؟!

- پیت دهلیم ههولئ نووسینیم داوه بهو مانایه ی که من نووسه ری کتیب نیم، میتروئش یه که مین ههولئ نووسینی منه... توئش دهلئیت چ قید دهکات توئیش یه کیک بیت له وان، چ زوره نووسه ری کتیب زوره، منیش دهلیم نامه وئیت بيم به یه کیک له وان.. دهمه وئیت ئه وان ببن به من!

به رله هه موو شتیک ده بیت بزانیته میترو چیه؟ کاری منیش له ناو میترو چیه؟، میترو ئه و شه منده فه ره یه که جهنگل و قه ره بالغی، شاره کان هینایه بوون، ئاره زووی هیمنخوایی دهشتیه کان بو رزگار بوونیان له هاتوچوو شه ره نگیزی سه ر شه قام و باژیره کان بهس بوو بو ئه وه ی بریار له سه ر هینانه کایه ی میترو بدهن، کاری منیش له ناو میترو دا جابیه کی مؤدی رنه، چاودیرم به سه ر ئه و گه شتیارانه ی که نایانه وئیت بلیتی سه فه ری میترو ببن، له راستیشدا سه ره تا خو م له و باوه ردها نه بووم، که پئویسته یه که هه بیت بو نووسینی میترو، به لام دواتر بو م ده رکه وت که ده بیت نه ئینیه کانی کارم له میترو دا بنووسرئته وه و ببئته هه وئینیک بو هوشیار بوونه وه، ژوان له میترو چئژیک تابهت و جیاوازه، بو خویندنه وه و ئاشنا بوون بهو جیهانه پئویسته بریک له دابونه ریت و کولتووری کارپیکراوی نئو میتر بزانیته، ده بیت هوشیار بیت و بزانیته له بهرچی هاموشوکه رانی میترو، سپیده جگه له خویندنه وه ی رۆژنامه ی میترو، ئاره زووی خویندنی هیچ رۆژنامه یه کی تر ناکهن.

گه ران به دوا ی جو ر و که سیه تی شو فیرو جابی و موسافیره کانیشدا، به شیک تری ئه و زانینه یه که ده بیت لئی خافل نه بیت، بریاری نووسینی سه ره تاو ده ستپیکیک بو میترو کاریکی سه خت و پرئه زیت بوو، ده تونم بلیم سه ختترین و دژوارترین فه سلی میترو بوو، کاتیکی زوری لی گرتم دوا جار له پاش گه ران و پشکینینیکی زور من (میترو) م به شیاوترین ده روازه بو ناسینی شهیتاری زانی.. من وهک حیکایهت خوینیکی نه فه سدریژ به لئیم داوه که هه رچیم پیکرابیت له پینا و گه یاندنی شتیک له راستیه نه گوره کان، گه یاندنی جو ری ژیان و گوزه ری پر له پرسیا ری شاره وه نه دیتراری میترو دریغی نه که م... توئش به لئیم پی بده که میک له کاتی زوری می شک خه ساندنی خو تم بو ته رخان بکه یته، تا بزانیته "ته م هه ویره چهن د ئاو ده کیشیت" ئه وه ش بزانه که میترو.. وشه به وشه ی دی ر به دی ری، به ش به به شی تیکه له به هیلاکی و شه ونخونییه کی بیوچان و پاش هه موو گه رانه وه یه که م له میترو وه ماندوو نه ناسانه ده ستم به نووسینی کردوو، یه که م ده ستنووسی میترو له گه ل له دایکبوونی، یه که م شه وی هه زاره ی سییه م هاته بوون، ئه و کاته ی که هه مووتان خه ریکی مائا وایی کردنبوون له هه زاره یه که من به میترو پیشوا زیم له هه زاره ی سییه م کرد، جهنگیک بوو له گه ل ده ورو به رو "خود" دا... سه ره نجام میترو لی که وته وه بو من زور گرنگه بزانه ته مه نت چهن ده که ده بیته خوینه ری میترو، تکیه گه ر ته مه نت شه ست سال نییه مه خوینه ره وه!، چمکیم ئه م جو ره ده قانه له پاش ته مه نی شه ست سالییه وه چئژ له خویندنیان ده بئیریت... ئه و ته مه نه ی که به داخه وه ناومان ناوه ته مه نی خانه نشینی و مائا وایی له گه نجیه تی.. تو ده لئیت چی؟

میترو و سه مه نگول

- رات چیه گه ر دهنگی (من) کانم به رزترین له رهنگ وهاوارو دهنگی (تو) یه کانی تو؟

به ر له ئیستای نریک، سالانیکی زور له میحنه تی جهنگ له گه ل دؤراوییه کانی "خود" دا بووم پیم وابوو بنیاده م که متر له وه هه لده گریت باسوخواس و پرسیا ری هه بوونی بکریته، له باسی نسرمه کان ده مگوت "مه ردوم خو ی چیه تا نسرمی هه بیت"؟ خوشتان ده زانن چهن د گرانه، به هاو نرخ بده یته شتیک که خو ی له

بنچینه‌دا بی نرخ و بیبه‌هایی، وه‌لی کارکردنم له‌ناو میترۆدا هانی به‌خۆدا چوونه‌وهو به‌هۆش هاتنیدا دام و راستی ئەو پهنده‌ی پی سەلماندم که دەلیت.. "پیشە‌ی راستە‌قینە‌ی مرۆف بریتییه له گە‌رانه‌وه بو‌خود" نه‌یینی پیشکە‌وتنیش به‌خۆدا چوونه‌وه‌یه، پیم وایه به‌شیکێ زۆری میترۆ گە‌رانه‌وه‌یه بو خود. پیش هە‌مووتان سە‌مه‌نگۆ‌لی بۆ‌راق دە‌زانیت میترۆ چییه؟ چونکی سە‌مه‌نگۆ‌ل له زۆ‌ربه‌ی ویتستگە‌و وه‌ستان و نشیویه‌کانی میترۆ له گە‌لمدا هاوکارو هاوخە‌مه، به‌ر له نووسینه‌وه‌یشی زۆ‌ربه‌ی لی خویندووه‌ته‌وه، هە‌میشە پیی وابوو که ئەم ده‌قه زۆ‌ر ره‌قه‌و له ناو فه‌ره‌نگی ئە‌مرۆ‌ی نووسیندا جیی نابیت‌ه‌وه، ده‌توانم بلیم هەر ئە‌مه‌شه وای لی کردم له نووسینه‌وه‌ی میترۆ دە‌ست هە‌لنه‌گرم، ترسی من ئە‌وه نییه که داخۆ فه‌ره‌نگی ئە‌مرۆ‌ی نووسین جیگه بو میترۆ ده‌کاته‌وه یاخود به‌رد و توانجی تی ده‌گریت؟ ترسی من ئە‌وه‌یه که ده‌ترسم ئە‌م ده‌قه "به هە‌تیوی له‌دایک بیت و تاقه نووسینی پیش و ئیستاوا داها‌توشمان رۆشتن و به‌جی‌هیشتنی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌کان، ویتستگە‌کان، وه‌زه‌کان، فرۆ‌که‌کان، رۆ‌ژه‌کان، یاده‌کان، نه‌مه‌ره‌کان، جه‌نگه‌کان، و پۆ‌لا خۆ‌ره‌کان، وای سه‌پاندوو که ئاگامان له پیش و دوا‌ی خۆ نه‌بیت. بو ئاگاداریت میترۆ نه‌ دریزه چیرۆک، نه‌ یاداشت و بیره‌وه‌ری، نه‌ رۆ‌مان. نه‌ په‌خشان، نه‌ ری‌سای خان، نه‌ ئاسمان و یه‌زدان نه‌ هیچ‌یشه، ده‌قیکه شه‌یتاری خۆشی نازانیت چۆن ناوی لی بنیت، چ جای تۆی کۆ‌یله‌وه نه‌خوینده‌وار؟! زید‌ه‌رو‌یی نه‌بیت ده‌توانم بلیم، میترۆ هە‌نگاوێکه له دە‌ست و پیی هۆ‌شیارییه‌وه ملی ناوه بو رزگار‌بوون ماوه بزانی‌ت بو‌چی میترۆ‌کان هه‌یه، میترۆ خۆی چی بیت تا جابی و چاودیری هه‌بیت، و‌بزانم یه‌که‌م جار که‌میترۆ هاته‌بوون چاودیری نه‌بوو، وه‌لی پاش ئە‌وه‌ی ده‌رکه‌وت بلیتی میترۆ نابیت‌ه‌ فه‌رمانیکی "خوایی" و هیچ سزایه‌کی یه‌زدانی به‌سه‌ردانایه‌ته سه‌پاندن، موسافیره‌کانیش، له‌پاش چە‌ند سه‌فه‌رو جی‌هیشتنی ویتستگه‌یه‌که بۆیان ئاشکرا‌بوو که بلیت نه‌برین نابیت‌ه‌ هۆی کوی‌ری، نابیت‌ه‌ هۆی لالی‌وون، گویشیان پی کپ ناکات.. ئیدی که‌وته‌نه‌ خو‌دزینه‌وه له فه‌رمانی بلیت برین.. سه‌رانی میترۆ‌ش بو قه‌ره‌بروو‌کردنه‌وه‌ی زیانه‌کانی سه‌فه‌ر بریاری چاودیریان هینایه‌ کایه‌وه، بۆیه په‌یوه‌ندی چاودیر و موسافیره‌کان په‌یوه‌ندییه‌کی باب‌ه‌تییه، گریبه‌ستیکه له‌جۆ‌ریکی

تر، گەر ده‌ته‌ویت به‌رده‌وام بیت له سه‌فه‌ره‌که‌مان ده‌توانیت، ماده‌کانی ئە‌م گریبه‌سته‌ی لای خواره‌وه‌مان بخوینیت‌ه‌وه، پاشانیش سه‌رپشکی له‌دریزه پیدان یاخود به‌جی‌هیشتم.. له هەر‌شوینیک که ئیراده‌ی خۆت بریاری له‌سه‌ردابیت، به‌لام هەر‌چە‌ند سه‌ریش ده‌هینم و ده‌بە‌م عە‌قلم نابیریت به‌رده‌وامبیت، هەر چە‌ند ته‌ماشای وه‌زع و په‌شۆ‌کاویت ده‌که‌م، دوو دلم له‌به‌رده‌وامبیت، واهه‌ست ده‌که‌م لیره‌ش نه‌بیت له‌ناوه‌ندا به‌نیوه چلی جیم دی‌لیت، و ده‌لیت تو‌ره‌هاته، با بجمه‌وه بو لای «ماله باجینه» گەر هەر زۆ‌ر دانیشته به‌خۆداگرت و به‌رده‌وام بوویت، کۆ‌رو کۆ‌بوونه‌وه‌ی شایه‌ره‌کان، سه‌گ وگورگی، سه‌رجاده‌کان، سه‌رۆک و گه‌ره‌ی، مال‌ه‌کان، راکاسه‌کان، قاش پاشاکان، ره‌شکۆ‌کان، خه‌جیکان، تاقه‌کان، ده‌بنه "ته‌خته قورس"، ده‌بنه ئە‌ژدیهاو ئە‌غیار. تیفکرینت ده‌رووشین، دوا‌جار به‌ ناچاری بو رزگار‌بوون له‌سه‌یبه‌ر و تارمایی ره‌شیان خۆت ده‌ده‌یت به‌ ده‌سته‌وه‌و له گە‌لیاندا ده‌ست له خویندنه‌وه‌ی، شه‌ونخونی و به‌دکارییه‌کانی، خۆت و باوه‌ره‌که‌ت هە‌ل‌ده‌گریت.. و هە‌لیکی برۆ‌نزی له‌ده‌سته‌خۆت ده‌ده‌یت، وه‌ک ئە‌و هە‌ل له ده‌ستدانه‌ی که‌نیزیرپه‌و، سلاخیو، ئادالینو، سه‌مه‌نگۆ‌ل و مزرقی کراسپیدیا. له ده‌ست خۆیانداو بو دوا‌جار بریاریان دا «هە‌یف له‌تاریکیدا بکوژن».

ماده‌ی يه‌که‌م/ ئەم ده‌قه له هېچ ده‌قئکى ترناچئت، چونکه گەر ته‌نيا باسى من و توئى بکرديا، په‌نگه پئويستى به‌و هه‌موو ئەزئت وکات لئگرتى تو نه‌بووايه، له جياتى خوئندنه‌وهو خو خافل کردنت، پئى پئيمان ده‌گوتى گه‌نم گه‌نمئى و په‌ت په‌تئى و توپانئى بکه، سئ رسکئى و خه‌تخه‌تئى بکه، به‌ر له‌وه‌ى گه‌فتى، رئگه‌ى توپانئى و مئش قه‌پانت لئ بگرئت، پئى بکه‌نه به‌ر له‌وه‌ى گريان پئى که‌نئيت لئ به‌نجئئت، مئترو باس له تو و نسرمه‌کان ده‌کات، هئچى ئەم به‌سه‌ره‌ات و مه‌ينه‌تى و ده‌رده‌سه‌رئبانه هئى من نئى، ئەوه‌ى راستى بئت هه‌ندئکئيان له شه‌وى تاريک و مانگ به شه‌رم ده‌رکه‌وتوووه‌کان، به‌ده‌م قوراوى بوونى به‌رما له‌کان، به‌خوئناوى بوونى ده‌سته چرچ بووه‌کان، به چرپه و بئئاگايى پاسه‌وانى به‌رقاپئى سه‌روکه‌کان، هه‌ندئکى تريشى له‌شه‌وى برئى و نه‌مانى کاره‌با به‌ديار روئشنايى و دووکه‌لى چرا و ترپه تریى مؤمى ساختى دراوسئکان، به‌ده‌م شه‌وه درئزو کوئتاى نه‌هاتوووه‌کانئى، چاوه‌روانى ده‌ربازبوون له‌گئژاو، به‌ده‌م خه‌و و خه‌م و زوخاوى کوئشنتى نه‌ئه‌کان "له ژئير به‌ره‌وه بؤم خراوته سه‌ره‌ره"، له‌وبه‌ينه‌دا زؤر گه‌رام، که‌س نه‌بوو خوئى بکاته حئکايه‌تخوان و پاله‌وانى نه‌ئه‌کان، ناچار خوئم کرده کاپئتانى نسرمه‌کان.

تکايه پئش وه‌خت بريارئکى ناته‌واو نا دروست و سه‌ره‌پئبانه مه‌ده؟

ماده‌ى دوه‌م/ من پئش ئەوه‌ى بگرئم بئرم له‌گرئان کردووته‌وه، که‌مئشن ئەوانه‌ى به‌ته‌واوى تئفکرئبئان بئريان له گريان کردبئته‌وه، زؤرئشن ئەوانه‌ى که به‌تاسه‌وه وئستووئانه پئى بکه‌نن و گريان رئگه‌ى زه‌رده‌خه‌نه و پئکه‌نئنى پئى گرتوون، هه‌موومان له ترسى شئته گريان پئکه‌نئمنان، له بئرخوئبردووته‌وهو پئکه‌نئوئى و بزه‌ى لئوه‌کانمان له بئرحووته‌وه نازانئى، پئکه‌نئى چئبه‌!، سووره يان زه‌رد، روژنامه‌کان باس له هه‌موو شئتئک ده‌که‌ن، پئکه‌نئى نه‌بئت، له هېچ کام له مئدياکان باسى لئوه

ناکرئت، له‌هئچ کام له روژنامه‌کان پئنووسى بؤ ناخريته‌گه‌رى، بؤيه مئترو بريارى دا له‌گرئان نه‌ترسئت و شوړاى به‌رزى زؤردارى گريان، برووخئئئت و ببئته باسکه‌ر و رئکخه‌رى پئکه‌نئى و زه‌رده‌خه‌نه پئى له مه‌کره‌کان، به مه‌رئئدا رووخانى به‌سته‌له‌ک و شوړاى به‌رزى گريان به ده‌برئنى راستگؤئى ده‌بئت. با ترسئش هه‌بئت.. راستگؤئى و ترس هه‌ندئک جار جوانئيه، وه‌ختئيه‌تى ده‌ست له زؤربه‌ى ئەو نه‌رئتانه هه‌لگريئى که ژئانئان لئ ئالؤز و تال کردووئى و پئکه‌نئئان لئ په‌نجاندوئى، ده‌ست هه‌لگرتن له‌و که‌سانه‌ى که رئکه‌وت و ناسئئئکى که‌م ده‌يان کات به هاوړئى برگه‌په‌کى گرنئى زالئبوونه به‌سه‌رگرئاندا، وه‌ختئيه‌تى چئى تر له‌هئچ وخوړاى خوئمان نه‌که‌پئى به‌هاوړئى خه‌لکانئکى، وه‌ختئيه‌تى کاتى خوئمان به پرسه نه‌مه‌ره‌کان، به‌سه‌ردانى گوړستان و قه‌برى ئازئزان نه‌کوژئى. وه‌ختئيه‌تى بئرسئى باوک نسرئم ده‌هئئئته کايه‌وه، ياخود نسرمه باوکى هئناوته ئاراوه؟ ياخود هئچئبانه و مروؤف و نسرمه‌کان، با وه‌کو تارمايئبه ره‌شه‌کان به‌يه‌که‌وه له‌دايک ده‌بئ.

ماده‌ى سئيه‌م / په‌نگه پئش وه‌خت بريارت دا بئت و بلئت درؤ ده‌که‌م، قوسامه‌دئئئش بلئت باسى حئکايه‌تى فئلمئک ده‌که‌م که کوئتاى بئبه‌که‌ى به ماچئکى نئوده‌م و ئوپه‌رئئئکى دانس، کوئتاى دئت، ئەخته‌ره ره‌شى دراوسئشان وا تئى بگات شه‌ئتارى، وړئنه‌په‌که‌هک ئەو وړئنه‌ى که خوئى به‌ده‌م گوئه‌به‌روژه خواردنى به‌رده‌رگا ده‌گه‌ل په‌ئبانه و ئائشه‌مه‌رکانه و پوره‌رگوئى و فاته جامباز و خاوه‌ر، ده‌يان کات، ده‌ق دزه‌کانئش بؤ دزئنى روئمانئکى له‌و شئوه‌يه هان بده‌م، وه‌رگئره تازه هه‌لکه‌وتوه‌کانئش به‌دواى وه‌رگئرانى چئروکئکى له‌م جوړه وئئل که‌م. نا ئەى «تو» بئى ده‌ور قه‌ره‌بالغ خوئت ده‌زانى هه‌نوکه دزئنى شته ئانئئک و کرئستالئبئبه‌کان، له‌برئنى گئرفانه‌کان، له‌سوئال و ده‌ستپانکرده‌وه‌ى سه‌ره‌جاده و تونئله تاريکه‌کان، له فروئشنتى گوئه‌کان. له سه‌ردانى مه‌زارى نه‌مران، له ژه‌نئنى هارمؤئئکه ژه‌نگاوئبئبه‌کان خئرى زئاتره... وريابه نه‌کا له‌کاتى سه‌فه‌ر و گه‌رانه‌وه‌ى «زه‌مه‌نى نئرگز» و «وه‌رزى سه‌ماى بؤنه‌کان»، توئش په‌کئک بئت له پاله‌وانه به‌دخوووه‌کان، بئى ئاگا به‌سه‌ره‌هاتئکى خوئت و حه‌زلئکه‌ره به‌دناوه‌که‌ت، باوکت، حزه‌که‌ت، فئرگه و مامؤستا که‌ت، خوشکه به‌سه زمانه‌که‌ت، برا له‌خو گچکه‌که‌ت، دا يکه نه‌فامه‌که‌تى تئابئت دوايئش بؤ شارده‌وه‌ى ئابرووچونه‌که‌تان خوئت و سه‌ره‌خوړه‌کان، دا يکت و

سۆزانییەکان بێنە سەرم و بېنە بانگوشی سەر بانە گلەكەم. ئەى «تۆ» بەر لەوہى ژيانم بخەیتە مەزاد، بەر لەوہى چارەنووسم بە چارەنووسی گێلیەتیی خۆت بەریت، دەبیت بەئاگابیت لەوہى كە مېترۆ سەفەرىكە، لە زەمەنىكا كە ھېشتا پېمان نەخستووئە يەكەم پەيزەى گەيشتن پىي، مېترۆ بۆ جىيەكە خويندەواريمان بالا بېت بەسەر نەزانی و دوا كەوتووېمان، بۆ زەمەنىكە كە ھۆشيارى بەسەر دواكەوتووېيدا، بالا دەست بېت. مېترۆ ھەولێكە، ھەولێكە بۆ زەمەن پېشخستن، دەلێن گوايە گەر بنیادەم بېھوئیت زوو بگات، پېويستە بە خىرايى تيشكى رۆژ سەفەر بگات تا زوتر لە ھەمووان بگاتە «مارش» و زەمەن پېش بخت و زووتر بە ئاگا دەبیت لەگەمەو فيلى ژيان.

سویندم بۆ بخۆ بەوہى كە پېرۆزە لەلات. قەسەم بەدە لە پاش ئەم سەفەرەى مېترۆ رِق و كینە لەخۆت ھەلنەگریت. قىزیش لەشەيتارى نەكەيتەوہ. كى نالیت شەيتارى، لەزەمەنىكى ترا نابیتە رزگاركەر و رى پيشاندەرى «رېگای روناكى».

مادەى چوارەم/ بەرق ھەلنەگرتنى تۆ لەم گەشتە، بە حىساب نەکردنى ئەم حىكايەتە بە «حىكايەتى مىشى خاوەن شكۆ» بە خۆشەويستىت بۆ خۆت دەتوانىن يەكەم وئىستگەى گەشتەكەمان بەسەر كەوتووېى بېرىن. جارێكى تریش وریابە، لەكاتى سەفەر كەردنەكەمان بەنیو ناواخنى مېترۆ و خىرايى شەمەندەفەرەكە، ھەست دەكەيت كە ھارىكار و يەكگرتن بۆ راگرتنى موسیبەتەكان، پېويستىيەكى حەتمیيە و بە وەستان و برىنى ھەريەك لە وئىستگەكان، ھەست دەكەى بەر لەكفت بوون، فەنابوونت ھىناوئە بەرچاوى خۆت. دەزانیت چەند مانا بەخشە گەر مرۆف بتوانیت بەر لە مردن بەھەشتى دىبیت، چ گەورەبىيەكە؟ يەكێك بېت لەباسكەران و پۆلاخۆرانى بەھەشت، ئەو بەھەشتەى كە ھەتا ئىستا كەس لىي نەگەراییەوہ شتێكمان لىي بۆ باس بگات، مېترۆ بە دواى ئەو ھۆشيارىيە دەگەریت كە بەر لە ھەلايسانى جەنگ، شكست و دۆراندنى لەبەرچاوى گرتبیت، دەشت زۆر جار ھەست بگەيت، پالەوانەكان دەقەكان، وئىستگەكان، بەنزىنفروئەشەكان، سروتى ئىشقەكان بۆ زەمەنى تۆ نەھاتوون، كەچى لەگەلئيشيا ھەندى جار ھەست دەكەيت... ئەم نووسىنە خۆتى، ھاورپكەتە خوشكە وھمىيەكەتە، دراوسپكەتە، سەرۆكەكەتە خاترخواكەتە،

زەمەكانتە، ئازارەكانتە، درۆكانتە، خامەكانتە، نامە خوايىيەكانتە، ھەموو نسرەكانى بوونىشتە، منىشم.

مادەى پىنجەم/ سەفەر كەردن بە مېترۆدا، تا رادەيەك بېسەر و بەريەكى تيايە، ژيان خۆشى لەسەر بنچىنەيەكى بېسەر و بەر ھەلچنراوہ، بەسەرھات و نسرەكانىشمان ھىندە سەرلى شىواون، ھىندە كويزەرگرييان لى دراوہ، نازانیت لە كوئى دەست پى دەكەن و لە كوئى سەردەننەوہ، بۆيە ئاسايى بېت، لەلات لەكاتى وەستانى مېترۆ، لەيەكێك لەوئىستگەكان، لەكاتى گۆرپىنى شەفتى شۆفېرەكان، ھىندى جار فارگۆنەكان جگە لە تۆ و رووناكى كزى تونلەكان، جگە لە تۆ و سىيەرە رەشەكان ھىچى تر بەدى نەكریت.. ئەى «تۆ» لە كاتى دابەزىنىشدا لە گەل كەردنەوہى لەپرى دەرگاكان، پېويستيان بە وەستانىكى ژىرانە ھەيە.. وریابە بەر لە دالنيابوون لە وەستانى تەواوى شەمەندەفەرەكە و بىستنى دەنگى «دەرگا ژەنەكان»، دەرگا نەكەيتەوہ، ھەولیش مەدە جگە لە دەرگا، رېگەيەكى تر بۆ دابەزىن بدۆزىتەوہ، چونكە سەرەنجام گەشتىكەو (مايەى سەفەرىش سەلامەتییە)، ئەى تۆ، بۆ دواجار بىرت دەخەمەوہ ئىستاش ھىچ رووى نەداوہ ئازادى لە بەجى ھىشتنم لەھەر وئىستگەيەك كە بزانیىت ئىدى پېويست ناكات بزانیىت لە وئىستگەى پاش ئەمە چى ھەيە، ئەوہش بزانیىت كە لەم گەشتە دا زۆرێك لە گەشتيارەكان كە سەردەكەون پىيان وايە زەمەن تا كاتى دابەزىنى ئەمان راگىراوہ و لە حەشمەتا سروشت و گەردون لە جوولە كەوتوون. ئەم گەشتە لەوگەشتانە ناچیت كە پاش نىشتنەوہى كۆلارەكان ھەمووان بۆ سوپاسى كاپىتان، چەپلە لى بەدەين لەم گەشتەدا چەپلە لىدان قەدەغەيە، ھوتاف كىشان و خۆپيشاندانىش ھىچ مانايەكى نارەزايى نابەخشن. سەرۆكەكانىش ھەموويان دەمرن، تەنيا تۆ دەمىننەوہ تۆ و وئىستگەكانى ژيانت.

تېيىنى/ من كەناوم (...). تەواوى ئەم گرىبەستەم خويندووئەوہ و لە ھەمووشى گەيشتوم بۆيە برپارم دا موسافىرێكى مېترۆبىم و لەخوارەوہش ئىمزاى خۆم بكەم و رېزىش لە ئىم زاكەم بگرم؟! لەبەر ئەوہى وەختىەتى ئىدى رېز لە ئىمزا بگىریت و واز لە پەنجەمۆر بەيتریت.

ئىمزا	ئىمزا
تۆ	من

ناوهکان په یوه نندیان به رهنګ و باومړی بوونه و موره کانه وه هه یه
 رهنګه کان...؟!، حزب و باومړ، و مړزی هاتنه بوونیان دهرده خه ن

جاران من و به فر په یوه نندیه کی سه یرو گریدراومان پیکه وه هه بوو، رهنګه له هه مووتان زیاتر تامه زړوی دیدنی به فر بوویتم له هه مووشتان زیاتر هه ستم به جوانی دیمنی سووربوونی ئاسمان له شهوانی به فر بارین و سپی بوونیشی، له کاربوه دا کردبیت، چونکې هه ر منم که بهرواری هاتنه بوونم هاوزه مانه له گه ل وهرزی سپی بوون و به فر انبار. وه لئ ئه فسوسوس له م مهمله که تی زور به فر بارینه دا چیژوو ئاره زوو له دیدن و به فر مالین رۆژ به رۆژ کزده بیته وه، لیره ئاره زوو دیتنی به فر تهنیا له و دیوو په نجه ره ته م گرتوه کانه وه یه، ئه م «کووماره» جگه له به فر هیچی تری نییه، پیمانی بدات، به فر له ولاتی ئیمه دهیزانی که ده بیت بتویته وه، دهیزانی که ده بیت ریگه بو دهر که وتنی رهنګ و بونه کانی تری سروشت بدات، ئه م به فر هی ئیره گه لئ بی حورمه ته، هه رخویه تی و به س، نایه ویت جگه له خوی رهنګی تر له م دنیا یه هه بیت له گه ل بریاری خو نه توانه وهی به فر منیش بریارم دا ئاره زوو شه په فرین و چون بو سه ر شاخ و کرتنی وینه کریستالییه کان و نوشینی «سووره شه راب»، له قه دپالی چیاکان له جیاتی هه لوکین و مالله باجینه و خه تخه تین و قیژه و هاتوه و و بینه وه ی بلحی گه ره که هه ژاره کان، هه موویان بمړینم و له گه لیا گو شه گیر و له مال نه هاتنه دهر بکه مه هاوری پیکه وه ژیان.. له م مهمله که تی خه مه، زور جار له و دیو تا قی په نجه ره ته ماوییه که وه، ده که وه مه خه لوه ت و پرسپاری گه وره له به فر، زور جار لئی ده پرسم تو بلت له ته منی کفتیدا که سیک هه بیت ریشم بو بتاشیت، گه هه بیت ئه و زاده کتییه؟ ئه و مه خلقه هه ره مان بوونه و موره که باپیره گیانم پی ده لیت، یاخود بیگانه یه که و به فر مال ناروویه تی، یاخود تا ئه و کات که س نامینیت ریشم بو

بتاشیت له جی که س و بی هه ستیک، مووی سپی سه رگوچکه کپه کانم بو دهرکوزینیت، باشه که ئیره یه که مهمله که تی کوشتنی مندالی و هه رزیه ی و یادگاریمان، بوچی ریگه به دین بیته مهمله که تی کوشتنی پیریتیشمان، ئیمه له چیمان که م بوو هاتینه ئیره؟ بوچی هه موومان هاوسات له گه ل زور بوونی به فر بارین و هه لمژینی هه وای هه سره ت بو نیشستیمان، بریاری گه رانه وه نادهین؟ دیدنی به فر که ناهیلایت دهستی لی هه لگرین، یان که ناله خو شه که ی به هه شته، یاخود ناو گوړینه، وای کردوه نه مانه ویت تهنیا بو ساتیکیش بیر له گه رانه وه بولای وزه ی خو ر بکه یه وه. باومړ ناکه م به فر هینده هیزار بوویت له ئاست هیز و بازووی دهر که وتنی خو ر، چونکه چه ند به فر بارئ، بو چه ند ساتیکی که میش بیت هه تاو خویمان بو هه لده خات، هه ندیک جار واده زانم که ئه م که م دهر که وتنه ی خو ر له ساته وهختی به فر انباریدا تهنیا بو ئه وه بیت بلت من هه م با به فر نه هیلایت زور دهر که وم، به لام من ناوم هه تاوه. ئه ی چی بیت؟ که واته سرووتی به فر نه بووه و ته ریگر، باومړ ناکه م که ناله که بیت. نا که ناله خو شه که ی به هه شتیش نییه.. که هه موومان له به ترسی بیگانه و دراوسیکان. خو مان له دیتنی ببه ش کردبوو. ئه ی باشه چی بیت، من ده لیم هه ر ناو گوړین ماوه ببیته سه رچاوه و هه وینی نه گه رانه وه مان بو خاپوره ولات. هه مووی چه ند رۆژیکی که م له ده سته کاربوونم به چاودیر له میترو، بوومه ئاشنای «سه مه نگولی بؤراق» و له یه که م رۆژه وه منیان له گه ل سه مه نگولدا دانابوو که پیکه وه چاودیری بکه یین، سی سال ده بیت سه مه نگول چاودیری میترویه و که سیکی له خو رازییه، له گه ل هه بوونی میترو له م شاره، ئه میش له جابییه کو نه کانیه تی، که سیکی شاره زایه هه ر پرسپاریکت له سه ر میترو و هیله کانی لی عاسی بیت، لای سه مه نگول به رچاوه روونیت ده ست ده که ویت، هه ر ئه مه شه وای کردوه که سام و سه نگیکی پته وی له ناو جابییه کانداهه بیت، رۆزانی یه که می پیکه وه کارکردنمان به ناوی خو م بانگی نه ده کردم تا پیم گوت بوچی به ناوی خو م بانگم ناکه ییت، پی گوتم ناوه که م قورسه له سه رزار، پیم گوت تاوانی من نییه، تاوانی باوکمه، ئه و ئه و ناوه ی لی ناوم یان تو ناته ویت به و ناوه بانگم بکه ییت که باوکم پیشوهخت بریاری له سه رداوه؟ پی گوتم نا، به لام تو له چ رۆژ و مانگیک له دایک

بوويت؟ گوتم هاتنی من ھاو زەمانە لە گەڵ سپی بوونیکى نوێ!.. بە لām بۆ دەپرسیت؟
رۆژ ژمیریکى کۆن و پەرپووتى لەگىرفان دەرکردووە کەوتە گەران و پەران
بەنیومانگەکاندا تا گەیشتە سەرئەو رێکەوتە کە من تیا لەدایک بووم، لەژێر
چاویلکە کە یەو بە دەعیە و فیزیکە و سەیریکى کردم و گوتمی لە «بەفرانبارو پایزە
رێزان» لەدایک بوویت؟ گوتم بەلێ.

– زۆرچاکە کەواتە تۆ بە پێى ئەم رۆژ ژمیرە کە ناوەکان لەگەڵ بەروارى لەدایک
بووەکان دانراوە تۆ ناوت (شەیتارى) یە! شەیتارىش ناویکى ئاسانە لەسەر زووبان و
خەلقى زوو فێرى دەبیت.

– لیم پرسى.. شەیتارى چ مانایەک دەگەینیت؟

– پێى گوتم گرنگ نییە بۆ ئەم ساتە وختەى جەنگەلى چ مانایەک دەبەخشیت
گرنگ ئەو یە من دەتوانم بەو ناوەبانگت بکەم، هەتا ئەو رۆژەى کە خۆت بریار
لەسەرگۆرپینی ناوە قورسەکەت دەدەیت من بەشەیتارى بانگت دەکەم

– پێم گوت سەمەنگۆل پێ دەچیت هیچ لەهونەرى ناو نەزانیت، هیچیش لەماوەى
ئەم سى سالەى کارکردنت لەمیترودا لەناست ناولینان هەلنەچنیبیت؟ سەمەنگۆلى
بۆراق، ئیمە بەهۆى ناوەکان رەنگى باوەرى مەرفەکان لەیەک جیا دەکەینەو، هەر
لەرێگەى ناویشەو دەتوانیت لە مەبەستەکانى باوکمان بگەین، تێ بگەین، بۆچى
وێستووێتەى لەو زەمانەدا ئەو ناوەمان لێ بنیت. هەر بە هۆى ناوەکانیشە دەتوانین
باوەر و رەنگى تێفکرین و خیتابەکان لەیەک جیاکەینەو.

– ئەمە لای ئێو، بە لām لێرە زۆر ئاساییە گەر پیت و ابوو ناوەکەت سەرئیشەت بۆ
دروست دەکات، بیگۆریت بەناویک کە سەرئیشەى بەدوا نەبیت، لەوێش زیاتر
گەرخواست و مەرامى ناولینانى باوکت لەگەڵ ئەمرۆى مۆدێرنیەتى تۆ ناگونجیت
دەتوانیت زۆر بە ئاسانى و بێ ستەم بیگۆریت، لەنێو بارو مەیخانەکانیش بەناویک
بناسریت کە «تۆنیکى زایەندى» هەبیت، بە تايبەت گەر بتهویت لەگەڵ نەناسیک
کەمیک دەستبازى و سەماو مەى نۆش و نقورچ گرى بیت، بەم ناو گۆرپینەى تۆ
"محۆ" ت هینایەو بێر. شەیتارى ھاوڕێیەکم هەبوو، ناوى «محۆ» بوو، لەشەوانى
خۆکردن بە بارو دیسکۆکان کە دەچوو پێش بۆ سەماکردن لەگەڵ هەرشۆخیک کە

دەگوت من ناوم (محۆ) یە، کەس نەدەبوو ببیتە ھاوڕێى، «محۆ» ناچار ھاמושۆى
مەیخانەو مەیانى سەمای لەخۆ حەرام کرد، ماوەیەکى زۆر بەو حالە، نالاندی تا دواتر
ناوى «مایکل» ی لە خۆى نا، ئیدى لەو رۆژەو نە لە کێژان بێ بەش بوو، نە کەیف و
سەماشى لێحەرەمە، پاشان شەیتارى ناویکى شەرمایى بى مانا نییە، بگرە
ئەو کەسەى ناوى لەگەڵ بەروارى لەدایکبوون بگونجینیت، پایەدارترە، شکۆدارترە. ئا
بە لām تۆ نازانیت کە «محۆ» پایەندییە کە بۆ باوەرى باوکى و لەبەر خۆشەوێستى
باوکى بۆ ئەو باوەرەو لە پینا و دووپاتکردنەوێ ئەمە کدارى بۆ ئەو باوەرە ناوى
«محۆ» ی لە کورپەکەى ناو.. ئەوێ کە ناشى زانیت ئەو یە، گەر باوکى بۆى ئاشکرا
بیت «محۆ» لەبەر خاترى سەمایەک یاخود لەپینا و مەستى و هۆشچوونیک "ناو" و
باوەرى خۆى گۆرپو، هەرگیز لێى قبول ناکات و بە دووریشى مەزانە، حاشای لى
نەکات، پاشان «شەیتارى» هیچ پایەدارییەکى تیا بەدى ناکەم...؟!.

– چۆن، نا شەیتارى ماوەیە کە پیمان دەلێت مەرفە هەمیشە دوو رووى هەیە،
روویەکیان پەرى زادەو روویەکەى تریشیان شەیتان ئاسا... ئا بە لām ناولینان لای
ئیمە شتیکى ترە.. لای ئیمە بوون بە ئەندام لە حزب، واتە خۆپۆشین بە رەنگى حزب،
ئەو رەنگانەى کە حزب لەسروشتى داگیرکردوون و بەهى خۆى دەزانیت،

ئەندامیەتى واتە نووسین بەو پینووسە رەنگانەى کە ھاو رەنگن لەگەڵ رەنگى حزب،
پەرۆو لەچکەش، ئەوپەرى دۆستایەتى بۆ فەرەهەنگى خەبات و تیکۆشانى حزب
دەنوینیت، لای ئیمە حزب ئەخيارەکانى بە رەنگى پۆشتەو پەرۆى ناوچەوان و رەنگى
خامەو بەرگى دەفترەکان دەناسیتەو، جیاکردنەوێ دۆست و نەیار، خەمخۆرو
خەمسارد، بەئایدیو دیا لۆک و گوتارەکان نییە بە "ناو" و رەنگى دلایانە. سەرئە
سەمەنگۆل لەم قسانە، رەنگى دلای مامۆستا "ئیشە لا" ی فێرکارى ئاین لەقوتابجانە،
لەگەڵ رەنگى دلای من نەدەگونجا چەندین جارو لە چەند بۆنە کدا پێى دەگوتم کە
رەنگى سوورسەوز چاوکزی بەدوا دەبیت، من گویم پى نەدەدا تا دەهاتیش من
سوورترو رق هەلگرت... نەشم دەویرا پێى بلیم ئەى بۆچى کتیبى ئاینەکەى دەست
بەرەنگى "قاوہی" بەرگ گرتووە، ئەى بۆچى خۆت بى لەکراسى قاوہیى هیچ
کراسیکى تر لەبەرناکەیت، ئەگەر ناوت "ئیشە لا" نەبوایە دەبووێتە مامۆستای

تاین...؟! ھەرگیزنا.. سەمەنگۆل، حاشا لای ئیمە تەنیا ئەو بەدخوانە ناو دەگۆرین کە بەدکارییەکیان کردی، لەترسی ناسینەوێ خراپەکارییەکان ناوی خۆدەگۆرێ دەنا کەس زاتی ناوگۆرین ناکات، ھەرھیچ نەبیت لەبەر ریزی باوکمان و دەمکوێکردنی پورە گۆلێ و دراوسی و ھاوسی، لەخۆفی پلاریان باوەرکە ھەر هیچت پێ نەلین پلاریکت لێ دەدەن و دەلین.. فیرنە گوللە، بەناولینان و باوەری باوکی رازی نییە؟ سەمەنگۆلی بۆراق، دوو کەس نەبیت بەھۆی ناوگۆرینیان سوودیان بینی و لەرکی جەماوەر خۆیان قورتارکرد.. کەسی ترم نەدیوێ ناوی خۆی بگۆریت، ئەو جووتە مامۆستایە بە گۆرینی ناوی خۆیان بۆ مامۆستا (ھەلۆ) و "مامۆستا (سوارە) نەک ھەر خراپە کارییەکانی پیش شۆرشیان شاردەوێ.. بگرە بەناوێ بوونە قارەمان و پیشرەوانی جەماوەری شۆرشگیر... پاشانیش بوونە ھیزو بازوو پارێزەری دەسکەوت و خەباتی شۆرش لەم دواییەشدا بوونە داھێنەری بیرى نوێی خوێندنی ھاوچەرەخ. ئیستاش لە بیرم ناچیتەوێ «نەجە شیت» کە ئیستاکێ مامۆستا (ھەلۆ) پێ دەلین چەند رۆژێکی کەم بەرلە تەقینەوێ رووداوەکان لەناو گۆرەپانی قوتابخانە.. لەکاتی گوتنی مارشی گیانم فیدات سەرۆک، رۆح فیدات سەرۆک، باویشکیکم دا، بە تەنیاش ھەرئەو جارە لەکیسم چوو، بلیم گیانم فیدات سەرۆک، ھەرئەوجارە بوو فریا نەکەوتم و نەمگوتەوێ تا کاتی تەواو بوونی مارشی ریزداری بۆ سەرۆک. «نەجە شیت» بەقیزەوێ تەماشای دەکردم، ھەر لەوێوێ لە جیی خۆم بۆ ئەوێ ببمە پەندو عیبرەت بۆ ئەوانەى کە نایانەوێت بلین گیانم فیدات سەرۆک، بۆ ئەوانەش کە باویشک لەکاتی سروودی گیانم فیدات سەرۆک خافلایان دەکات، لەناو ھەموویاندا مستۆکەو شەپازلەییەکی لێ دام، ھەرگیز نازاری ئەو شەپازلەییەم لەیاد ناچی.. ھەتا ئەبەد جی پەنجەى ئەو دەستە رەقانە لەسەر روومەتم لاناچن.. لە "تا لە لوتبەرز"یش خۆش نابم، کە ئیستا بۆتە مامۆستا «سوارە»، ئەوکات لەبەر ئامادەنەبوونم لەوانەى وینەکردنی سەرۆک، دارکاری سەرەمەرگی کردم و دەیویست بەزۆری زۆرداری دەستم لەسەر وینەکردنی سەرۆکی فەرماندەو تیکۆشەر راھینیت. دەیویست بەزۆر ھەستی کیشانی نیگا بوغزاوییەکانی سەرۆک بکیشم، ئەو بوو ھەستی نیگار کیشانی لێ بریم. دەنا بە دووری مەزانە، ئیستا من یەکیک بوومایە لە نیگارکیشە ھەرە

ناودارەکانی شارو خاپورە ولات، ھەرگیز روخسارو دیمەنى ئەو دوو بەدکارە ستەمکارەم لەیاد ناچیت.. ماوہیەکی زۆریش لەپاش سووتانی بازارەکان بە دوایاندا گەرام کەچی دەستم نەکەوتن، کاتیک بینمنەوێ لەسەردەمانیکا لەچەرخیکا، سەریان دەرکردەو، بەناوێ تازەکەیان بانگ دەکران و ھەرچی ناو و شوێنەواری خراپە کارییەکانی رابردوو لەلای خەلق و خوا لە بیربردبوو، لەزەمەنیکدا بینمنەوێ کە کەس باوەری پێ نەدەکردم گەر بیت و بلیم ئەم ناوانە، ناوی درۆن، ئەم ناوانە ناوی خۆیان نین، لەژێر ئەم ناوانەوێ نەینییەکی گەرە و ستەمیکی پیشومار ھەیە. سەمەنگۆل من بەھەزارحالی خۆم لە گێژاوی ناو گۆرین قوتارکردووێ تازە بەتازە تۆ دەتەوێت بمخەیتە گێژاویکی تری ناوێکانەو، ئازیزەکەم «محو» لەناخی خۆیدا ھەر (مخەمەد)ە، با خەلکی وا تێ بگات (مایکلە) پاشان کە ناوت دەگۆریت ناییتە دووگیاندار، بەپێچەوانەوێ دەیتەنى و گیان، دەبیتە کەسیکی کەم ئەندام... من زۆرم دەوێت تا خۆم لەگەڵ ئەم ناوێ تازەییە رابینم، رەنگە جەند جارێک لەسەر یەک بانگم بکەیت ئاوێت بۆنەدەمەو، چونکە گویم لەسەربیسستنی ئەو ناوێ رانەھاتوو. باوکەکانیشمان مەبەستیانە ناویکمان لێ بنین کە لەگەڵ باوێرەکیان بگونجیت و پیکەوێ خۆم و.. ناوێکەم.. کار بۆ بەدیھێنانی ئارەزوێ خۆیستەکانی باوک بکەین.

ترس تا ئەوکات جوانه که مۆتەکهی لی نه بیتهوه... تا ئاستیکیش
باشه هه بیته، که نه بیته ئامرازیک بۆ له ناوچوون

کورسی و جی دانیشتنی پیروپهککه وتهکانی هیلی چواری شه مه نده فهری میترو
بوو بووه کورسی مۆته کهی کابرایه کی پيش که وتووی زهر دبووی پرچ دریت. به
روخساری و پيشیدا دیار بوو که چهند سالیک ده بیت، گويزان بهر ريشی نه که وتییت
و ريشی نه تاشییت. جار نه بووه به در که وتنی من و سه مه نگول شپزه و سه غله ت و
بی ئارامی و سه ر لیشیواوی نه نویتیت، سه ر هتا واتی گه یشتبووین له بهر بلیت
نه برین وا خووی نیشان ده دات، تا پاشتر بۆمان ده رکه وت که ترسه وا ده یله رزینی،
ترسه ده یه ه ژینیت ئه و کابرایه بی ئه وهی هیچ پرسیاریکی بلیتی لی بکه یین، بی
ئه وهی هیچی لی داوا بکه یین، ده شله ژا و قسه ی هه له ق و مه له ق و به سه ریه کا شکاوی
ده کرد، هه موو جاریک ده یگوت، کورسیم پی نه گۆرن، ده زانم «ئه م جیگایانه» هی که م
ئه ندام و په ککه وتهکانی شوړشن وه لی منیش که م ئه ندام و په ککه وتهی بیری ژینگه م،
من رابه ری بیری ژینگه پاریزیم، هه لئه خه له تابن، ئیوه ناتوانن ده ست به سه رم که ن
ئیه ناتوانن له وخه وه خو شه م بکه ن، ئه و خه وه خو شه ی به هاتنه دی، ئیدی ئیوه
له ناو ده چن و نامینن، ئیوه دوژمنانی ژینگه ن، ئیوه ده تانه ویت دیهاتییه کان له سه ر
ئه م جوړه هاتوو چۆیه رابینن که له ژیر ئه رزه وه به شه مه نده فهره خیرا کان هاتوچۆ
بکه ن و بی به شبن له دیمه نی جوانی سروشت و هه وای ئاسمانی بیگه رد ده تانه ویت
ده شته کییه کان به دردی کۆن به رن و شه ریان پی بکه ن... ئه م کورسییانه نه بیت،
هیچی تر دادی ده ردو ناسۆرهکانی من نادات. من بۆیه له سه ره ئه و کورسییانه
داده نیشم تا ببه هه وین و دهنگی ناره زایی و گله یی له میترۆ. دانیشتم
له سه رکورسی که مه نده مان ناره زایه تییه له دژی بیری هاوچه رختان. زۆری ده برد.
وا زمان له حکمه تهکانی ده هیناو به ره و لای موسافیرهکانی تر ده رویشتن. هه موو

جاریکیش به پیکه نینه وه کابرامان به جی هیشت و گویمان نه ده دایه «حیکمه تهکانی»
جار له دوا ی جار هه ستم ده کرد که شتیکم به بیر ده هیئیته وه، هه ستم ده کرد له گه ل
ئه و ترسانه ژیاوم. ئه مرۆ زیاتر له هه موو وه ختییک هه لسه وکه وت و قسهکانی ئه و
کابرایه، رۆزانی ترس و سکۆم ده هیئنه وه یاد. ئه و رۆزانه ی که بوو بوونه نه ریتییک
له ژیان و گوزه رمان، ئه و رۆزانه ی که باوی هه لکوتانی بی هوی جه لاده کان بوو بۆ
سه رمال و حالی خه لکی بی گوناھی شار، ئیستاش ئه و دیمه نانه م له بهر چاوه که
چۆن دلره قانه و بی حورمه تانه خو یان ده کرد به مالدا ژوور به ژوور ده گه ران، یه که م
جار هه لیان ده کوتانه سه ر، ژووری خه وتنی ژن و میرده کان، جیژووانی خه مه کان،
گه ران و پشکنین له نیو باولی مه مکان و ده رپی له رهنگ که وتووی ژنه کان، یه که م
مۆلگه ی گومان لیکراویان بوو، گه ر هیچیان له و ده مه دا به رده ست نه که وتایه، ژنی
ماله کانیان ده برد، به پیاووه گوره ی ماله که شیان ده گوت که ئه م ژنه قه ده غه یه و به پی
راسپاردهکانی سه رۆکی فه رمانده و ئه نجوومه نی بالای شوړش ده بیت راپیچ بکریت
بۆ گرتوخانه و له وئ لیکۆلینه وهی له گه لدا بکریت به تۆمه تی هه ولدان و هاندانی
هیله که دانه رهکان بۆ دروستکردنی به چه یاخی بوویه ک دژی رژییم و سه رۆکی
فه رمانده و میهره بان. شاریه کان ناچار له ترسی ده رکه وتنی له ناکاو زیلی گاردی
کۆماری و هه لکوتانی زۆرداران، وینه ی سه رۆکی فه رمانده یان به ده سته و به سه فته
له ژیر جی خه وی هاوسه رهکان راده خست ره شکۆو ره یحانه ش چهند دانه یه کیان
له ژیر سیسه می خه ویان دانابوو، به ئومیدی ئه وهی سه رۆکی فه رمانده ئاگادار بیت
که له شه وی ده گمه ن هه لکه وتووی پیکه وه بوون و جوتبوونیان هیچ کامیکیان هانی
دروست کردنی به چه یاخیبویه کیان نه داوه. ئه و ماوه یه به ناچاری هه موو ماله کان و
له ته وای کولانه ی مه رگه کان. له جیاتی مۆنالیزا، له جیاتی فینۆس، له جیاتی تابلوی
نیگارکی شتیکی ناودار، له جیاتی سورته ی "الله اکبر" له جیاتی خاچیکی
له داره لکۆنراو. وینه ی سه رۆکی فه رمانده، به کولوی به برژاوی، له هه موو ماله که
له حه مام و ئابخانه کانیسه هه لواسرا. به لام دیار بوو هه بوونی وینه ی سه رۆک و
هه لواسینی به ته نیاو بی سوجه بردن له ئاست زۆرداری و تونیه تی کوشتنی بی
تاوانه کان، شتیکی یه کجارکه مه و میلیه ت ده بیت له وه دلسۆزتر بیت بۆ خاوه ن شکۆ،

ھەر بۆيە جەللادەكان لە دەشت و كيوەكانەو دەستیان بە پاكسازى و پشكنين كرد .
 لەپاش بآووبونەوھى ھەوآلى رووخانى لادىكان و سووتاندنى دەغلى كوندەكان و لە
 ناوبردنى ھەموو ئافس و زارۆكى ناو بيشكەكان، لەناو چاىخانەى شارەكان . ھەوآلى
 دريژە پيدانى ستەم گەرمتربوو، پورە گوآلى دايكى جگەرسووتاو، لەھەولتيكى ترى
 دان بەخۆگرتندا گەورەو ريش سپى گەرەكەكەى كۆكردەوھ . . . ئاگادارى كردنەوھ كە
 شالآوو گەردەلولتيكى پرلە مەترسى جەللادەكان بەرپۆھىو بەرەوشار ھەل دەكات،
 بۆيە دەبیت وینەكان ھەلبواسرین و چیدی شاردنەوھیان لەژیرجی خەوكانمان دادى
 ئەم ستەمكارانە ناداتەوھ، بۆ ئەمەش پيشنيار دەكەم كە چوار چۆھەكە دروستكەين
 دوو دیوو بیت، بەدیوچىكان وینەى سەرۆك ھەلواسریت و دیوچىكەى تريشيان ئەو
 تابلۆيە بیت كە ھەمووان ئارەزوو دەكەين، مآلەكەمان برازینیتەوھ، گەرھاتن بە رووى
 سەرۆك ھەلگيرن و بەرپۆشنتیان بەرۆكەى تريا دەرخەن . ھەموو پيشنيارەكەى
 پوورە گوآلى پشت چەماويان قبوول كرد، رەشكۆ لە پيش ھەمووان بەپەلە چووھ
 بازارو دیمەنى درەختيكي كرى و ھینايە مآلەوھ ئیستاش لەیادەمە لەژیر دیمەنى
 قەشەنگى درەختەكە لەسووچىكى بچووكدا نووسرابوو "درەختى تىگەيشتن لە ژيان"
 تى نەگەيشتم مەبەست لەو دیمەن و نووسینە چيیە . . . باروودخەكە لەو زەمانەدا
 فرسەتى تىگەيشتن و شىكردنەوھى مانای تابلۆكانى نەدەدا . . ترس لە ھەلچوون و
 تۆرەبوونەكانى سەرۆك بووھەمى يەكەمى خەمخۆران . بووھەمى دريژترین بابەتى باس
 لى كراوى قاوھلتى و پارشپۆھەكان، لەو زەمانەدا تەنیا لەو تى گەيشتم، رەشكۆ رۆژ
 بە دواى رۆژ لە گەل گەرمبوونى ئەو ھەوآلە جەرگبیرانە ئۆقرە براوتر دەھاتە بەرچاو
 بە تايبەتیش لەو كاتانەى كە «كەرويشكەخەو» دەبیردەوھ لەسەر ئەو تاك قەنەفەيەى
 كە تەمەنى دوو ئەوھندەى تەمەنى من و باوكمى ھەبوو، «قەرەى قەساب» ھەموو
 جارێك دەيگوت لەگەل ھاتنيان بۆ ئەم مآلە، كرىويانە، ناوم نابوو "قەنەفەى
 ترسەكانى باوكم" رەشكۆ كەمۆتەكە دەيگرت، ھاواری دەكرد بۆ خەلاسى، دياربوو
 لەخەويدا لەژیر ئەشكەنجەدایەو ئازارى جەستەى دەدەن لەخەويدا، پشتیان
 دەسووتاند، تیزابيان دەكرد بەچاویا، نینۆكيان لە رەگوریشەوھ دەردەھینا،
 لەھەمووشى سەيرتر، بى بەراى خۆى باسى دەكرد لەتۆمەتى بوون بەشۆرشگير،

بەدەم خەوھوھ ھاواری دەكردو دەيگوت: "مەمكۆژن من نەبووم كە مەنشوراتم
 بآووكردبیتەوھ، من نەبووم كە دوینی لەسەردیوارەكان نووسیم برووخى رژيم و بژى
 شۆرشكەران، من مامۆستایەكم دەستم بەكآلوھەكەى خۆمەوھ گرتوو، با نەبیات".
 جارجار ناوى «رەیحان» ش دەھاتە ناوناوانەوھ، بەدەم ھاواركردنەوھ دەبووھ قوربان و
 بەساقەى ھەتا دەھاتیش جوولە براو نەفەس توندتر دەھاتە بەرچاوو قەنەفەكەش
 جیرەوجوولەى زیاترى تى دەكەوت لەگەلآيا، ھەتا دەھات، مۆتەكەو ھاوارەكان
 لەئیرادەكان بەھيژتر دەبوون، ھەتا خەبەرمان نەكردایەتەوھ ئەم قەوانەى لى دەدا،
 جارى واھەبوو ھەستم دەكرد كە بەراستى ھەنووكە بەسەر سەریەوھن و دەیانەویت
 بزائن بۆچى وینەى سەرۆكى ھەلنەواسیوھ، لە ھەمووى سەيرتر ئەوھ بوو كە
 «رەشكۆ» جگە لەكاتى مۆتەكەكان ھیچ كات بەقوربان و بەساقەى «رەیحانە» نەبووھ،
 ھەمیشەش بە خزمەتكارىكى ئەو مآلەى دەزانی، ئەویش بە پيشەى زۆرى
 میرخاسەكان پىتى وابوو كە نابیت جگە لە جى خەوى شەوان ژنەكانمان خۆش بویت،
 جگە لە جىتى خەویش نابیت لەبەرچاوى ھیچ كەس ماچ بكرین، رەشكۆ راھاتبوو
 «رەیحانە» بە سەگباب بانگ بكات، بۆيە دەتوانم بلیم مۆتەكەكانى «رەشكۆ» كاتى
 خۆشگوزەرانى و بزواندنى شەھووت و نەشئەى «رەیحانە» بوون چونكە تەنیا لەو
 كاتانەدا، رەیحانە گوئیستی رەیحانە گیان دەبوو، تەنیا لەوساتە مۆتەكاویانەدا بە
 سەگباب و كافریاب و دەعەجانى بانگ نەدەكرا . . ئاسایى بوو «رەیحانە» لە پیناو
 زۆرتىن گوئیستی بەساقەو بەقوربان و حورمەت و ریزىكى مۆتەكاوى ھەتا بۆى
 بڕەخسیت ھەتا بۆى بلویت، رەشكۆ بەخەبەر نەكاتەوھ . . ئیستاش دەپرسم خەتای
 كامیان بوو؟ كامیان ئارەزووى ئازاردانى ئەوى ترى بوو . . «رەشكۆ» بوو یان
 «رەیحانە»، یاخود ھەردووکیان بەیەك ئەندازە چيژیان لە ئازاردانى یەك دەبینى . . لە
 لایەك دەلیم «رەشكۆ» نا ھەقى نەبوو، كە بى ریزبیت لە بەردەم «رەیحانە». چونكە
 ھەر «رەشكۆ» نەبووھ كە نازى لەژنەكەى بریبیت، سەرۆكەكانمان لەبەرچاوى خەلك
 ماچى حەبیبەو ھاوسەرەكانیان نەدەكرد، ماچى ژنەكان قەدەغەبوو، لادان بوو
 لەنەريت و ئەدەبیاتى ناریزى بەرامبەر ژن و خۆشەویستەكان، بەلام ئاسایى بوو
 بەدزى ژنەكانیان، ئەو ژنە ماندوو نەناسانەى كە زوخاوى رۆژانى سەختیان لەگەل

بۆره پياوهكانيان چيشت، له گه‌ل واده‌ي چاوخافلي و شه‌كه‌تي ژنه‌كانيان، له باوه‌شي سۆزانيه‌ك شه‌و به‌ري بكه‌ن و رۆژ به‌خير بكه‌نه‌وه، سه‌رۆكه‌كان تاميان له‌وه ده‌بينى كه بلين ئەمشه‌و له باوه‌شي سۆزانيه‌ك خه‌وتوو، ماوه‌يه‌كيش واى لى هات شار له‌به‌ر چليسي سهرۆكه‌كان و كه‌مبوونه‌وه‌ي ژماره‌ي سۆزانيه‌كان، به‌شي مي‌ردمندا‌ل و هه‌رزه‌كار و بلحه‌كاني نه‌ده‌كرد تا ماوه‌يه‌كي زۆر و هه‌كو گوشتى مريشك لايان هه‌رام كرابوو، جگه له سه‌رۆكه‌كان كه‌س بۆي نه‌بوو مريشك بگريه‌ت و تامى بگات. جگه له گه‌وره‌ي مال كه‌س بۆي نه‌بوو تامى سنگى مريشك بگات. ره‌شكو له گه‌ل هه‌موو به‌خه‌به‌ربوونيكي گه‌راو دۆراو له سه‌گ مه‌رگى، به‌ روخسارى بزه‌وتازه كو‌تاييه‌اتووي قاقاي پي‌كه‌نينمان به‌هۆش ده‌هاته‌وه، له‌ويوه‌و به‌هۆش ده‌هات و ده‌يزانى ئەمجاره‌ش جگه له‌مۆته‌كه‌هه‌چى تر نيه‌يه، وه‌لى پي‌كه‌نينه‌كه‌مان، هه‌نده‌يه‌ي تر به‌ناخى ئەرزدا، ده‌يبرده‌ خوارى و لموزى شو‌ر ده‌كردوه‌وه، هه‌نده‌يه‌ي تر ترس له رۆحدا چروى ده‌كرد، تا رۆژيكيان له‌ترسيكي گه‌وره‌تردا. قاجى قه‌نه‌فه‌كه‌ شكاو «ره‌شكو» له‌گه‌ليا له‌قسه‌ وهاواركردن كه‌وتو مۆته‌كه‌ له‌ناوى برد.

هه‌موو خاتره‌خاكان له چوارده‌دا له‌دايك ده‌بن و له‌پانزه‌دا ده‌مرن....
گۆل و نامه بۇنداره‌كانيش، ته‌نيا له چوارده‌ بازارپان گه‌رمه‌.

جگه له چوارده‌ي فيبريوه‌ري، هه‌چ رۆژيكي تر مي‌ترو بۆن گۆلى لى نايه‌ت، له شه‌له‌نتاينا نه‌بيت، كه‌س له ري‌كه‌وتيكي تردا، گۆل و كارتى سوورو و رچى په‌مه‌يه‌ي پى نيه‌يه، هه‌موويان له‌م رۆژده‌دا سونبۆليكي ده‌ربرينى خو‌شه‌ويستيان به‌ده‌سته‌ويه‌يه، من نه‌بيت جگه له بۆنى جابيه‌تي، جگه له بۆنى عاره‌ق و بۆنى سيروماستى ترشاو، بۆنى هه‌چى ترم لى نه‌ده‌هات، سه‌مه‌نگۆل ئەمسايش به‌ پيشه‌ي هه‌موو كاتيكي له‌م رۆژده‌دا به‌تاسه‌وه چاوه‌رپى هاتنى شه‌له‌نتاينه‌، هه‌موو ساليك له‌م رۆژده‌دا به‌نيازه گۆليك، له گۆل فرۆشه‌كاني مي‌ترو بگريه‌ت و بي‌به‌خشيته‌هه‌زليكه‌ريك كه‌ يادى «شه‌له‌نتينو» هه‌ناويه‌ته ئاراوه، هه‌موو ساليك له‌م به‌رواره‌دا چاوه‌رپى به‌خشيلى بۆننامه‌يه‌كي ئيشق، هه‌رچه‌نده سه‌يرى حال و بالى په‌رپوتى سه‌مه‌نگۆلم ده‌كرد زياتر بۆم ئاشكرا ده‌بوو كه مه‌حاله ئەو ئاره‌زووه نه‌زۆكه بيته‌دى. مه‌حاله له‌م زه‌مه‌نى هه‌لوهرينى ئيشق و دوله‌رييه داستانيكي وه‌نه‌وشه‌يه‌ي بخولقيت. هه‌ر وه‌ك پيش بينيم كرد. مه‌خابن ئەمسايش وه‌كو ساله‌كاني پيشت، نه‌كه‌س هه‌بوو گۆليكي لى وه‌رگريت و نه‌كه‌سيش نامه‌يه‌كي له‌گه‌لدا ئالوگۆر كرد، چه‌ند رۆژيك به‌ره‌له‌هاتنى شه‌له‌نتاين، ئاماده‌گيى خو‌ي بۆئه‌و ياده بۆ باس كردم، راي من ئەوه بوو كه هه‌ل وريكه‌وتى هه‌زليكرده‌كه‌ي به‌و ميژووه شوومه‌ي هه‌زليكه‌ران نه‌به‌ستيت، زۆرم هه‌ول دا له گه‌لى، كه‌خۆي به‌بۆنه‌يه‌ك نه‌به‌ستيته‌وه كه ئەوه‌يه‌چ رۆليكي له‌خولقاندن و هاتنه بوونيدا نه‌بوويت، به‌ قسه‌ي نه‌كردم ئەو پيى وابوو من كابرايه‌كي نه‌زانم و هه‌چ له‌ماناي ئيشق و ئەفين تى ناگه‌م. ئەو نه‌يده‌ويست له‌وه تى بگات كه ناشيت، «شه‌له‌نتاين» له‌م چه‌رخه‌دا ري‌كخه‌رى بۆنه‌و ري‌كه‌وتى دروستبوونيكي نو‌يى پي‌كه‌وه‌بوونى كه‌پله‌كان بيت، ئيواره‌ي به‌ر له دوامالئاوايى له شه‌له‌نتاين، به‌ده‌م

مه‌رخه‌سببون له‌بۆنی عه‌ترو گولۆوی فارگۆنه‌کان. به‌کزییه‌که‌وه هاته‌لام و پێی گوتم ئه‌مسالیش رۆیی و نه‌یتوانیوه که‌س بناسیت. به‌ده‌م پیا‌سه‌ی که‌رانه‌وه بۆ ماڵ و ده‌رچوون له‌تونیه‌ خنکاو‌یه‌کانی می‌ترو، پیم گوتم ئه‌زموونی من له‌گه‌ڵ ئه‌فینداری بۆی سه‌لماندوم که‌ئیشق له‌چوارده‌ سالی‌دا له‌دایک ده‌بیت و له‌شانزه‌ سالی‌دا ده‌مریت و له‌سی سالی‌دا هه‌والی مه‌رگه‌که‌یت پێ ده‌گات. تۆیه‌کی شه‌ست سالان، ناتوانیت ئه‌و زه‌مه‌نه به‌ زۆری «قه‌له‌نتاین» زیندوو‌که‌یته‌وه. پاشان منی‌کی رۆژه‌لاتی زۆرباشتر له‌تۆ له‌ مانای ئیشق تێ گه‌یشتووم، به‌لام ده‌رفه‌ت و بواری ئه‌وه‌م پێ نه‌دراوه زامی ئیشقه‌کانم لای که‌س بدرکینم، که‌سیش لای ئیمه هانی خۆشه‌ویستی نادات، ئه‌وه‌ی له‌هه‌ولێ حه‌زلی‌کردنیش بیت، نه‌یارانی ئیشق و می‌شوله‌کان له‌هه‌ولێ په‌شیمان کردنه‌وه‌ی دان، وه‌ختیه‌تی سه‌مه‌نگولی قیتار به‌جی‌ماو، که‌میک له‌ له‌ دایکبوون و به‌سه‌ره‌اتیکی راستگۆ له‌ زه‌مه‌ن و مانای ئیشق تێ بگه‌یت، به‌لێ رهنگه‌ له‌هه‌مووتان زیاتر کچم ناسیبیت. له‌گه‌ڵ زۆری‌کیشیان له‌ کووچه‌و که‌له‌به‌ره ته‌سکه‌کان یاری و ده‌ست له‌مه‌لانی و چاوشارکیم له‌گه‌ڵ کردبن، ئاره‌زووم بۆ ئیشق له‌کاتی ئاسایی خۆیدا، چرۆی کردووه، بالام مه‌خابن له‌و ته‌مه‌نه‌ی که‌ من هه‌ولم ددا که‌سێک بکه‌م به‌ حه‌زلی‌که‌ری خۆم ئه‌و ته‌مه‌نه لای ئیمه به‌ ته‌مه‌نی سی‌یه‌ندی و بلحی و شله‌ژاوی ناو ده‌بریت، چوارده‌ سال بووم که‌ یه‌که‌م هه‌ولێ س‌روشتیم دا بۆ خۆشه‌ویستی، چوارده‌ سال بووم که‌ یه‌که‌م نامه‌ی هاو‌رییه‌تیم دا به‌ «نیژی‌ریه»، ئه‌و کات ئیمه له‌مالی‌کی کۆنی گه‌ره‌که قوراوییه‌کاندا ده‌ژیان، سه‌ربانی مال‌ه‌که‌مان له‌و سه‌ربانه به‌گ‌ل دروستکراوه بوو که‌ به‌ریه‌ست و به‌رده‌می نه‌بوو، پانتایه‌کی بی ئه‌ندانزه تا ئاستی برک‌کردنی چاو با‌گر‌دی‌نه‌کانی تری لێ دیاربوو، ئه‌م ره‌هاییه‌ی وای کردبوو هه‌موو‌ج‌م‌وج‌ۆلی ئه‌مدیو و ئه‌ودیوی سه‌ربانه به‌یه‌ک به‌سه‌راوه‌کان ببینیت، به‌ تاییه‌ت جم‌وج‌ۆل و هات‌وج‌ۆی ته‌له‌به‌کان له‌ وه‌رزی گه‌رمی ئه‌زمونه‌کان، ده‌رکه‌وتنی کورو کچه‌کانم ناونا‌بوو، وه‌رزی ده‌رکه‌وتنی په‌پوله‌کان، ئه‌و په‌پولانه‌ی که‌ به‌بیانوی تاریکی و نس‌رمی ژووره‌کان به‌ ملیونه‌ها هه‌ل‌ده‌رژانه سه‌ربانه‌کان و خۆیان هه‌ل‌ده‌خست په‌پوله نی‌رومی‌کان، به‌تاسه‌وه ئاره‌زووی زووتر ده‌رکه‌وتنی تیشکی خۆریان ده‌کرد، ئاره‌زووی زووتر هاتنی ئیواره‌یان ده‌کرد ئیواره‌یه‌کیان که‌وتنی خۆرو

سووربوونی ئاسمان و ده‌رکه‌وتنی به‌شه‌رم و لایه‌کی مانگم کرده‌ کات، بۆ گه‌یاندنی په‌یامی ئیشقی چوارده‌م، له‌و ئیواره ئاسمان سوورده‌ له‌ما‌به‌ینی کتیبیک په‌یامه‌که‌م ره‌وانه‌کردو دام پێی... له‌ونامه‌یه‌دا باسی زۆرستم کردبوو، چه‌ند جار ی‌کیش به‌ر له‌وه‌ی به‌ده‌ستی بگات، نامه‌که‌م به‌چه‌ند پینووستیک و به‌ چه‌ند رهنگی له‌کاغه‌ز نووسییه‌وه، ئیستاش له‌یادمه به‌قه‌له‌می‌کی سه‌وز نامه‌که‌م نووسی، ئه‌وه‌ی که‌ له‌ یادی‌شم ناچیت، له‌دوا دی‌ری په‌یامه‌که‌دا خۆم به‌ هاو‌رییه‌ک ناوازه‌ کردبوو، نه‌ک به‌ ئاشق، چه‌ندین جاریش له‌گه‌ڵ خۆدا که‌وتمه‌ پرسیار، وشه‌ی هاو‌ری به‌رزتره‌ یاخو ئاشق نه‌م‌تره‌؟ ئیشق به‌زیندوویی ده‌مینته‌وه‌؟ یاخود هاو‌رییه‌تیه‌ نازانیت مه‌رگ چییه‌؟ له‌وانه‌یشه‌ هی‌چیان بیت و هه‌مووی به‌رزه‌وه‌ندی بیت؟ ده‌ترسام وشه‌ی هاو‌ری له‌یه‌ک تینه‌گه‌یشتنی به‌دوادا‌بیت، ئه‌و شه‌وه تا به‌یانی له‌ جی‌گه‌که‌مدا ئه‌مدیوو ئه‌ودیوم کردووه، ئه‌و شه‌وه می‌شوله‌کان له‌ هه‌مووکات زیاتر ئاره‌زووی ئه‌شکه‌نجه‌دان و خه‌و زرا‌ندنیان هه‌بوو وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ ئاگابن ئیواره‌ چی رووی داوه... ئه‌و شه‌وه تا به‌یانی به‌دیار چاوه‌روانی وه‌لامی به‌لێ یاخود نه‌خیری «نیژی‌ریه» له‌ خولگه‌یه‌کی سه‌هیر ژیا، یه‌که‌م جاریشم بوو ئه‌م ئه‌تواره بنوینم، به‌ره‌به‌یان به‌ پێشه‌ی هه‌مووکاتی‌ک، رهنگه‌ که‌میک زووتریش به‌رله‌ مه‌لابانگدان، به‌ر له‌ زه‌راندنی گو‌یدرێ‌ژه‌کان، به‌ر له‌ ده‌رکه‌وتنی سه‌موون فرۆش و سه‌ه‌وه‌و ده‌سگیره‌کان، زووتر له‌ هاتنی کاتی راوانانی پشيله‌ له‌ره‌کان، به‌ر له‌ ده‌ست‌نوێژی مه‌لاژنه‌کان، به‌ خه‌به‌ربووم.. چاوه‌ریی ده‌رکه‌وتنی بووم ئه‌مزانی سپی‌ده‌ی به‌یانیان واده‌ی ده‌رکه‌وتنی په‌پوله ئۆقره‌ لی‌براوه‌کانی تاریکی شه‌وه، ئه‌ی نه‌ترانیوه په‌پوله‌کان ته‌نیا و ته‌نیا له‌سپیده‌و ئاوا‌بو‌ندا ده‌رده‌که‌ون، یه‌که‌م که‌س بووم که‌ له‌ جی هه‌ستم، یه‌که‌م که‌س بووم که‌وتمه‌ هات‌وج‌ۆگه‌ران و سه‌ره‌تاتی‌کی سه‌ربانه‌کان، چاوێکم له‌سه‌ر کتیب و چاوه‌که‌ی ترم به‌ده‌وه‌ری خۆدا ده‌سو‌راند، بۆ کاتی ده‌رکه‌وتنی «نیژی‌ریه»، به‌ر له‌ ون‌بوونی بریسه‌کی ئه‌ستیره‌کان، به‌ر له‌ هه‌له‌هاتنی ته‌واوی هه‌تاو «نیژی‌ریه»یش ده‌رده‌که‌وت، ده‌یزانی که‌ واده‌ی ده‌رکه‌وتنی په‌پوله‌کان له‌گه‌ڵ کاربوه‌دا، زۆر کورته‌ تیشکی رۆژ هێنده‌ ریگه‌ به‌فرینی په‌پوله‌کان نادات، بۆیه له‌و زه‌مه‌نه کورته‌دا چۆله‌که‌کان له‌ حه‌یبه‌تا ناجریوین، له‌وکاته‌که‌مدا "ره‌شه‌بای شار" له‌پیناو ده‌رفه‌تی

فرینی په پووله کان توورپهیی خوی کپ دهکات، زهمنیش بۆ وادهیهکی نهزانراو خوی رادهگریت له پیناو رهخساندنی دهرهت بۆ هه لفرینی په پووله کان، مه لاکان وادهی بانگ درهنگدهخن.. به پیشهیی هه موو به یانییهک په پووله ئاسا له سه ربانی خویانه وه دهرکهوت... به یانیت باش «نیژیپه»، نامه کهت خوینده وه؟

- به لای به لام مه به ستت چی بوو؟ قسه کانیم پی بریوو، گوتم مه به ستتم.. نیازم نه وهیه که بیت بلیم هاورییه تی له ئیشق پیروتره؟ ئیمه هاوری بین نهک ناشق.. به توورپهیی و شهرمیکه وه قسه کانی پی بریم و گوتی ئا بۆ نه وهی هاوری پیش بین ده بیت نامه که له مابهینی نه وهی کتیبه دابنریت که باس له کوئه ندامی زاوژی نیرومی دهکات؟! باسی چی ده کهیت کوئه ندامی زاوژی چی؟ دوینی نامه کهم له وه به شه دا دهرهینا که باس له وشته بی حورمه تانه دهکات. مه به ستت چی بوو؟ بروابکه مه به ستتم هیچ نه بوو، هیندهی له خه می گه یشتنی په یامه کهم بووم هینده له خه می نه وه نه بووم که له چ به شیکی نه وه کتیبه خوی گرمۆله داوه، تۆ بۆچی ده ته ویت ده ستپیکی نه م په یوه ندییه بخنکینیت؟ بۆ ده ته ویت خونچهی ئیشقییک به چلکاووی شه رم ئاوبدهیت، پاشان کوئه ندامی زاوژی، به شیکه له «زانستی زینده وهران» گهر تۆو مامۆستا کانیش هه نوو کهش له هه ولی شار دنه وهی دان، نه وا رۆژیک دیت هه ر خۆتان ده که ونه هه لپه بۆ زانینی نه یینییه کانی زۆربوون. چه قینی خۆر به ئاسمان بواری قسهی زۆر وکیشمه کیشمی پی بریم، ناچار سه ربان به جیه یشتن و راکردن له ترسی خۆر به رکه وتن و سووتان به تیشکی به هیزی هه تاو، هه ر له وئ هه تا کو تایی به هه مووشتییک هینا، به لام ریگه ی له پرسپاری نیوژووره نسرمه کان پی نه گیرا نامه کهی خویندبووه؟ له هیچی نامه که تی نه گه یشتبوو؟ ناوه رۆکی نامه کهی به لاوه گرنگتربوو یاخود خۆحه شار دانی نامه که له وه به شه؟ په یامی هاورییه تییه کهی من گرنگتره، یان کوئه ندامی زاوژی نیرومی؟ تۆ بلایت مه به ستی زانین بیت ویستوویه تی گازند بکاته حینجهت بکاته هیماو هه وین بۆ دهر برین، باشه بۆ ده بیت هیما بکهینه پردیک بۆ گه یشتن به راستی و زانیارییه کان، شه رمه ریگه مان پی دهگریت یان ترس؟ به لام ترس له چی؟ تاوانی نه وه یاخود تاوانی مامۆستا کان، تاوانی دایکیه تی که دهیه ویت په پووله کان به و شیوهیه له یهک برهنجین؟ یاخود تاوانی

منه که هه ولم داوه له وه خه وه خۆشهیی مندایی به خه به ربینمه وه.. هه موو نه م پرسپارانیه تا رۆژی نه زمونی زینده وهرزانی بی وه لام له هزرما مانه وه، تا نه و رۆژی که شوورای به رزی شه رمی تیا شکا. تا نه و رۆژی مامۆستایهک پرسپاریکی گشتی له نیرومیکان کردبوو، له باره ی زانستی «زاوژی و زۆربوون»، هه ژاندنی نه و پرسپاره خوی له خۆیدا سه رکه وتنیکی گه وره ی ئیشقه، له دایک نه بووه کهم بوو، نه و ئیشقهی به ر له چرۆکردن هه والهی خانه نیشین و مه رگی ناوهخت کرابوو، نه و پرسپاره وه لامیکی نه و به دگومانیه بوو که بووه هه وینیک بۆشکست پیه پینانی هاورییه تییهک و که وتن و دهرنه چوون له وانهی زینده وهرزانی.. که پرسپاره کهم بینی گه لی دلشادبووم به وهی که مامۆستایهک هه یه، قه لآو شوورای به رزی شه رمی رووخاندووه هه رگیز له دایک و باوکی نه ترساوه... بویروچاونه ترس بووه.. له هه مان کاتیشدا خه می «نیژیپه» دلشادیه کهی پی له بیرکردم پرسینه که بووه مایه ی خه م، ده ترسام له وهی که له ئاست وه لامی نه م پرسپاره ده ست خه رۆبیت و وه لامی ته واوی بۆ نه دریته وه وه له شه رما به بچووی له مابهینی مه مکدانه پرته قالییه کهی هه لنه خستبیت و نه ی کردبیته قۆپیه. به په له تاقیکردنه وه کهم کردو به ره و لای مه کته بی کچان که وتمه غاردان. شوینی دانیشتنی «نیژیپه» به ته نیشته نه و په نجه ریه بوو که ده یروانییه سه ر شه قامه گشتیه که، کتیبه کهم بۆ به رزکرده وه له وه دا بووم تیی گه ینم که وه لامی نه و پرسپاره له به شی حه وته میه تی، من هیشتا تازه خه ریک بوو کتیبه که به رزکه مه وه.. پاسه وانی قاپی پاکیزه کانم لی دهرکه وت، دهرکه وتنم له و گوزره وهک دهرکه وتنی نه ژدیها و ابوو، هه ر بۆیه ش پاسه وانه که به زهبری کوتهک و هه ره شه ی ئابروو، به هه زار فه لاکهت له و گوزره ی ده رپه راندیم، چوونم بۆ به رده م مه کته بی کچان بۆ نه وه بوو که نه م ده ویست «شه رم» بیته هۆیهک بۆ نشوست وهه نسکیکی تر، ده مویست له نیژیپه ی بگه ینم که هاتنم له پیناو یارمه تیدانیه تی، نهک سه رلیشیواندن و تیکدانی مه زاجی ناسکی، ده مزانی ئیستا به ده ست وه لامی نه م پرسپاره وه ده نالینیت، به لام چی بکه م ده سه لات و ده نگی نه فامی و که م هۆشیاریی پاسه وانی قاپی پاکیزه یی له هه وله کانم، له هه نگا وه کانم بۆ گه یشتنی ده نگم به «نیژیپه» به رزتربوون. له وکاته وه ئیدی «نیژیپه» م نه دیته وه.. سه ربانه کانیش له گه ل واده ی نزیکبوونه وهی کو تاییه اتنی نه زمونه کان خالی

تردهبوون، ههتا دههاتيش «باي رهشی شار» زیاتر ههلی دهکردوو پهپوولهکانیش لهترسی باوبوژان دهچوونهوه ژووره تاریکه نسرماوییهکان. لهو وهرزه بهدواوه (نیژیږیه)م نه‌دیییهوه، چه‌ندین ئیوارهش به‌به‌ردهم مالیان ماخوولانم بوو، شیتانه دههاتم و دهچووم، ئه‌و ماله له‌وچه‌ند وهرزه‌دا که‌سی تیا نه‌ژیا، جگه له جنوکه‌و نه‌عل و خشخاشه‌ی (نیژیږیه)، هیچی ترم به‌رچاو نه‌که‌وت، نه‌مدهزانی به‌ره‌و چ مه‌مله‌که‌تیک هه‌له‌هاتوو؟ ئه‌وه‌نده نه‌بیټ ده‌مزانى له‌گه‌ل ده‌سته خوشکانى بو‌ شاره گه‌رمه‌که سه‌فه‌ری کردوو. چهندي پي ده‌چیت و که‌ی دیته‌وه، پرسىارى هه‌میشه‌يم بووه له خاوه‌رو ژنانى تری گه‌ره‌ک. هه‌موو جارې ده‌مپرسی گه‌ر هه‌والیک له‌سه‌ر «نیژیږیه» که‌م هه‌بیټ. ئه‌فسووس «نیژیږیه» چوار وهرز خو‌ی ونکرد، وه‌ختیک ده‌رکه‌وته‌وه سال له‌وهرزی پینجه‌میدا بوو، ئه‌و وهرزه‌ی که دنیا نه گه‌رم نه‌سارد ئه‌و وهرزه‌ی که له گه‌ل باران باریندا خاکوخو‌ل بو‌نى باران و خیانه‌تى لى دیت، ئه‌و وهرزه‌ی له‌ژیر پالتوکانمانه‌وه له‌تاو سه‌رما ئاره‌ق ده‌هاوین، ده‌رکه‌وتنى نیژیږیه هاوکات بوو له گه‌ل تیپه‌راندنى ته‌مه‌نى چوارده‌و پیخستن به‌پانزه، «نیژیږیه» که ده‌رکه‌وته هه‌رخو‌ی نه‌بوو. خو‌ی و خواکه‌ی و دوومنداللی گه‌نم ره‌نگیشى له باوه‌شدابوو، بوونم به‌شانزه هاوکات بوو له‌گه‌ل بوونى «نیژیږیه» به‌دایكى دوومندال و گه‌رانه‌وه‌ی بو‌ شار. یه‌که‌م جار چاوم نه‌یده‌ویست باوه‌ر به چاو له‌یه‌ک چوو، روخسار و قزى کالى ئه‌و دوو منداله‌و «نیژیږیه» بکات، له هه‌مانکاتیشدا به‌عه‌قل ده‌مگوت، یه‌ک روخساریان هه‌یه. تا گه‌یشتنم بو‌ به‌ردهم مالى «خاوه‌ر» موختارى گه‌ره‌ک. دلنیا‌بووم که خاوه‌ر وه‌لامى لاده‌ست ده‌که‌ویت، چونکى وه‌ختى خو‌ی ناگای له‌برىکى که‌مى راکه راکه‌و سه‌رتاتکى سه‌ربانه‌کانمان بوو. بى‌ سلأو به‌لالووتییه‌که‌وه که‌تمه پرسىارى نه‌ژادى ئه‌و دوو منداله‌- خاوه‌ر جامباز ئه‌و دوو منداله‌ هی کین له باوه‌شى «نیژیږیه» بوون؟

– منداللی دایک و باوکین،

– باوکى کتیه؟ باوکى «شالوت»ه... شالوت کتیه؟

– شالوت کورې ژهنه‌رالیکی گه‌وره و ناودارى پایته‌ختى خاپوره ولاته و

دایکیشیان «نیژیږیه»یه..

– هه‌ولم دا به‌درؤی خه‌مه‌وه‌و گومان بېرم، پیم گوت خاوه‌رى ته‌شقه‌له‌باز «نیژیږیه» و شوو مندالیان نه‌وتوو، ئه‌و هیشتا وه‌ک خاکی «ده‌قل» وایه سه‌خته و ناشیت بو کيلان، ئه‌م جمکه به‌چه‌یه‌ی شه‌یتارى نازانیت کارى خوايه.

مه‌عز بو‌ خوا خوا بى‌ ناگایه له‌م تاوانه؟ خوا بیخه‌به‌ره له‌و گونا‌هه، خوا گونا‌ه‌ی وا ناخاته پال عه‌رش و مه‌مله‌که‌تى شکو‌دارى خو‌یه‌وه ئه‌م گونا‌هه گونا‌ه‌ی گیلو نه‌فامییه؟ وازمان لى بینه خوا هه‌قى نییه به‌سه‌ر شوومان..

سه‌مه‌نگو‌ل من ئاوه‌ها له مانای ئیشق گه‌یوم، وه‌ختیکیش که بوومه سى سال مه‌رگى ئیشقه‌که‌م پى گه‌یشت هه‌والی مه‌رگى «نیژیږیه»، ناخو‌ش و تاساو‌ترین هه‌والبیس‌تووی ژيانمه، ئه‌و کاته‌ی «فاته‌گو‌ل» باسى لیوه ده‌کرد که چو‌ن و له به‌رچى ویستوو‌یانه هه‌لبین هینده‌ی تر ده‌چوم به‌ناخى ئاردا، «نیژیږیه». ئاوبردى و له گه‌ل خو‌یدا شه‌رمى ئیشق و تووره‌گه‌ی جگه‌ره‌کیشان و سه‌ره‌تاتکى سه‌ربان و ئیواره‌ی نامه‌و په‌يامه‌که‌و راوانانى پاسه‌وان و هه‌موو یادگارییه خو‌ش و ناخو‌شه‌کانى ئه‌و زه‌مه‌نه‌ی له‌گه‌ل خو‌دا برد... «نیژیږیه» که‌وته ناو ئه‌و ده‌ریایه‌ی که.. قودره‌تى ئاوه به‌خوره‌که‌ی له‌سامى جه‌ماوه‌رى راپه‌ریوى دژبه‌خراپه کاریه‌کانى «شالوتى» می‌رد و هاوسه‌ر و داروده‌سته‌که‌ی زیاتر بوو، ئه‌وه‌ی که‌من خه‌فه‌تى بو‌ ده‌خو‌م، مه‌رگى «نیژیږیه» نییه، خه‌مى من له‌سه‌ر ژيانى سته‌مکاران و له‌ناوچوونى په‌پووله‌کانه.

پاسکيل و دووکه ئی جگه ره که م. . تاقه یادگاری به جیماوی مهمله که تی
سه ر خۆریه

کاتیک که مندال به نه گبه تی له دایک ده بیته و به ئیقبال رهش و سه ره خۆره، ناوازه ده کریت، ئیدی هر به نه گبه تیش سه ر ده نیته وه، هر نه گبه تییه ده توانیت تاسه ر قه بر له که لیا هه لکات، من سه ره تا له م نه گبه تییه تی نه گه یشتیووم، وام ده زانی سینه کوتانی دایکم له بهر ئه وه بیته که هاتنی من هاوزه مانه له گه ل رۆژگار ه سه خته کانی هه رهس پته پنانی شو ریش، تا دوا یی بۆم ده رکه وت قه رنین و کروزانه وه سینه کوتانی «ره یحانه» به هۆی چه پۆکه کانی «خه جی» وه یه ئه و چه پۆکه نه ی له به ستنی من له بيشکه دا بهر روومه ت و گریانی به کو لم ده که وت هر «خه جی» ش بو که نه یده هیشته «ره شکۆ» پاسکيل بۆ بکریته، هر خه جیی نا موباره ک بو که نه یده هیشته هیچ کام له هزو ویسته کانم له ئان و ساتی خۆیدا بۆ به یتریته دی، ئه و ده یویست داخی شونه کردن و وه چه نه خسته وه ی خۆی به سه ر نۆبه ره یی و به راهه تمدا هه لپه ریت، پوره «خه جی» به بیانوی ترسی که وتنه بهر چه رخی عه ره بانه یه کی تریشقه و دورخستنه له مه رگیکی پیشوه خته «ره شکۆ» ی هه لخه له تان که پاسکيله که م بۆ واده یه کی نه زانرا و دوا بخت، بۆ واده یه ک که ئیدی هه وه سی گه ران به دوو چه رخت نامینیت و له هه ولی به ده سه که وتنی هه زی تر دا ده بیته. هر ئه و جار هه نه بو وه که ویسترا وه خه ونه کانم بچووک بکریته وه، من هه موو جار یکه که ویستوومه خه و ببینم، خه وه که میان بهر له سه رده ره ینان و چرۆکردن، کو شته و. . که سه نه بوو «ره شکۆ» له دل ره قیی پوره «خه جی» ناگادار کاته وه، که سه نه بوو زاتی ئه وی هه بیته بلیت پوره «خه جی» پادشای جه بار نییه، که سه یش نه بوو به نه خۆشی و ئازاری ته مه ن به سه رچوون و شونه کردنی «خه جی» و قیتار به جیه یشتنی بزانیته، من نه بیته ده مزانی که بۆچی «خه جی» بووته ئه و سه گه برینداره ی که به هۆی ئازره کانی

قهیره ییه وه، به هه موو که سیک ده وه پیت، له مالی ئیمه که سه نه بوو، قسه له ئاست قسه ی «خه جی» دا بکات، که سه نه بوو بزانیته بۆچی «خه جی» به یانیان؟ ئاره زوی گۆبببستی گۆرانی و ئاوازی ئیشقه، که سه نه بوو بزانیته «خه جی» بۆچی قاوه ی تال له گه ل بهر چه ده خوات، که سه نه بوو بزانیته بۆچی «خه جی»، چوو ده ره وه وه نه هاته وه، جاری و هه بوو «خه جی» خۆشی نه یده زانی چی ده ویت سه ری له هه مووان تیک دابوو، هه ژمینیکی گه وره ی خسته بووه ماله، «خه جی» له هه ردوو جه نه که ببوو خۆشی نه یده زانی ده ست له کامیان هه لگریته، له وه یه نه دا تیامابوو وه نه ئه وه تا شووی ده کردوو ده ستی له ده سه لاته بی ئه ندازه یه که ی مالی باوک و برا هه لده گرت، نه ئاره زووشی بوو هه روا بی پیاوو مال بمینیته وه، دوا جار من تی گه یشتم که نازی ده سه لاته ریگه نادات بچیته ژیر ده سه لات و هه ساری هیچ پیاویکی تر، کی ده لیت ژوان له گه ل میرده که ی، هه سانه وه ی به دوا ده بیته و کی گه ره نتی ئه وه ده کات به م شیوه یه ی ئیستا بۆی ده لویت ئاوه اش له مالی پیاوه که ی بۆی بهر خسیت و حاکم بیت، وایزانم هه رئه مه بوو وای کردبوو «خه جی» شوو نه کات، وه لی خۆزگه شووی کردایه و نه جاتمان بووایه، ئه م شوونه کردنه ی بۆ من بوو بووه مایه ی خه م و په زا ره یه کی گه وره، رۆژ به رۆژ له گه ل هه موو ماله ئاوا ییه ک له ته مه ن و به سالا چونیکی نو پی «خه جی» زیاتر رق و کینه کانی، زامی شونه کردنه که ی له چاوو هه لسه که وتی به دی به رامبه ر به من ده کرد، پوره «خه جی» خۆی به خزمه تکاری ماله که ده زانی، جار جار هه ش جله که کانی ئیو باوه له که ی بۆ ریک ده خستم، ئیوا ره یه کیان هه رله خۆیه وه بی ئه وی که سه داوا یی لی بکات که وتبووه ریکه خستنی جله که کانم، به ده م جیا کردنه وه گه ران به داوا یی پاک و پیسی جله که کاند، له ناو باوه له که، ده ستی بهر شتیکی ره ق که وتبوو، له جله که نه ده چوو، کو مه لیک وینه ی مایۆله به ره کان که ئه و کات به وینه رووته کان ناسرا بوون هاتبووه به رده ست دیار بوو، ئه و وینه نه ئازاری رۆح و شه هوه تیان دابوو، به دزی و بی ناگایی نووستوو ان که وتبووه قسه و لیدوان له گه ل وینه کان، پرسیا ری گه مژانه یی له وینه کان کردبوو. . چۆن ده بیته له م جیهانه ئافره ت هه بیته به و شیوه یه خۆی رووت کاته وه؟ ژن لای ئیمه جگه له جیگه ی خه و نابیت له هیچ شوینیکی ترلینگ فش بکات، نابیت

جوان خاسی له شولاری خوئی دهرخات، گورگهکان زورن، (خهجی) له جیهان و خولگهیهکی سهیر دهژیا، نهی دهویست له وه تی بگات که ئەم پۆسکارتانهی ئەو دهیهوئیت، فهرته نهی له سهربنیته وه به ههزاره ها له مهیانی ماست فرۆشان، به سهدان له بهردهرکی سهراو به دهیان له بهردهم شارهوانی دینه فرۆشتن، نهیده زانی که لایهکی ئەم شاره خوئی به کپین و فرۆشتنیان خافل کردوووه و حوکمه تیش خهریکی بازرگانی پی کردنیهتی. ئەم وینانهیه بۆ تیرکردنی شههوتی برسی نییه، ئەم وینانه زهوق نابزوین،. وهلی چی بکهه کهس نهبوو ئەمانهتی تی بگهیه نیت «رهیحانه» یه کهه که سبوو که به مهسه له کهی زانی، «خهجی»، دوو بهردی به چۆله کهیه که کوشت، له لایه که سیبهندی من و له لایه کیش تۆمهتی نه زانی و کهه تهرخه می گوشت کردنم، به پرووی «رهیحانه» دایه وه. «رهیحانه» عهقلی مندالێکی نهبوو که دههاته سهه ئەو باسانه، لهو باسانه زۆر شه رمن و ساویلکه بوو. «خهجی» ش دهیزانی چۆن ئاگرخۆش بگات، بۆ ئەوهی ئا گرکه خۆشتر بیت. بۆ ئەوهی ههوهسی تهمی و دارکاری و سه رشکاندن بگاته ئاستیکی بالا فیچقهی خوین به ربووی سهری شکاوم هیندهی تر «خهجی» ی دلشاد کرد، خوین فیچقهی دهکردوو، خهجی زیاتر و زیاتر به نابوت و ناجیسم و ئابروویه ره ناوی دههینام، ههتا دههاتیش هاواروسینه کوتانی «رهیحانه» به رزتر و خوین رۆیشتنی من زیاتر دهبووه سونبولیک بۆ بهدکاری و سیبهندی، ئاگام لئی بوو له ولاره له سوچیکێ ژووره که، بیدهنگ بزهی لیتی دههات، جار جاریش له گهه له هه لکه وتنی فرسه ت چاویکی به وینه له سهه نه رزکهوت و بلاو کراوه کانی ژووره که دهگهیراو به بیانووی کو کردنه وهیان، تیر ته ماشای دهکردن و له ناخدا خۆزگه ی دهخواست که ئەویش بیتوانیایه وهک ئەمان رۆژی بیت جوان خاسی خوئی نیشان بدات. لهو رۆژه بهدواوه تی گهیشتم که بۆچی خهجی دژایه تیم دهکات، ههستم کرد که ئەو بۆیه نهیده وهیست دووچه رخه م بۆ بکرن، کاتی خوئی له هه رزه ییدا و رهنگه دووچه رخه (پاسکیل) ئاره زوویه ک بووبیت و له «خهجی» به زهبری دروشم و مارشی «قه دهغهیه، بۆ ژنان» لئی هه رام کرابیت. دهنه بۆ ده بینه رینگر، له بهردهم هه موو ئاره زووه کانه، ئاشکرا بوونی ئەو وینانه دهسه لاتی خهجی له مال له کهدا فراوانتر کرد، تاماوهیه کیش به فه رمانی «خهجی» و له ژیر دروشمی به رزو پیرۆزی ته می کردن قه دهغه بوو، له ژور هاتنه دهره وه م، جگه له کاتی نانخواردن بۆم نه بوو ئەو دیو

ژووره کهه م ببینم، ماوه یه کی زۆر هه موو رۆژیک دوعام ده کرد، زووتر «خهجی» له ناو بجیت و مه رگی ببینم. ئیواره یه کیان دونیا خه ریک بوو تازه تاریک دابیت. له وه دهچوو دوعا کانه م گهیرا بو بیت له گهه ل بانگی عیسا، هه والێکی ناوهخت و له ناکا و کتوپری نه هاتنه وهی هه تاهه تایی خه جی یان هینایه مال له که، من تادرنهنگ وهختیش له ترسی درۆی هه وال له که نه مده ویست له ژووره کهه م بیه دهره وه، هه موویان وا تی گهیشتبوون من له سه سه رتهی نه هاتنه وهی پوره خه جی یا مانم گرتوووه نامه ویت له و ژووره نسرمه بیه دهره وه، تادواتر ژنان به زۆر له ژووره کهه م دهریان کردم و هه ر له ژووره کهه م کفه نه که یان دووریه وه. . وئیدی تی گهیشتم که هه والی مه رگی خه جی و ژیرکه وتنی به ژیر عه ره بانه یه کی تریشقه راسته، ئەسه په کان هه قی منیان له خه جی کرده وه. . چه رخه کان «خه جی» یان کوشت له پرسه که یدا به تاقه خۆشه ویسته که ی پووری ناسرا بووم، ژنانی گه ره ک له شین و واوه یلا که یاندا ناوی منیان ده هینا، خاوه رو عه تی و ره عناو گوئی به یه ک دهنه گ دهیان گوت، دایکت بم ریت! «خه جی» به جی یه یشتی، زۆری خۆش ده ویستی، نازداره که ی پووری، خۆشه ویسته که ی «خه جی»، له شه رما منیش بۆ گه ر م تر کردنی کرووزانه وهو شیه ونی درۆیان، به سه رهاتی سهیر و یادگاری خۆشی قه د روونه داوم ده هۆنییه وه، تا زیاتر باوه ر به و درۆیه بکه ن که رۆژیک له رۆژان «خه جی» منی خۆش ویست بیت یا خود باوه شی نازی بۆ کرد بیتمه وه، به خۆم ده گوت کێ به کتیه؟ خۆ تازه «خه جی» تۆپی، ئەسه په ره شه بردی له پاش ناشتن و ته وا بوونی سی رۆژه، به تاسه وه رۆژو ساته کانی تپیه راندنی چله و له یاد کردنی پاشماوه پیسه کانی «خه جی» م دهروانی، تانه و ئاره زوو و هه زانه بیتمه دی که پیتستر «خه جی» لیمی زهوت کردبوو، له دلی خۆمدا ده مگوت، ئۆخه ییش خه ونی کرینی دووچه رخه م هاته بوون، ئۆخه ییش ئیدی پیاو سه ره به سه ته، هه رچییه ک له مال له که یا بگات، «خه جی» مرد به لام مه خابن، مه رگی «خه جی» بهس نه بوو بۆ کرینی دووچه رخه یه کی تازه و نفتون. . که دووچه رخه م کری دووچه رخه یه کی دزراوم، کری پارهی ده غیله کهه م به شی دانه یه کی نوپی نه ده کرد، دزه که ش رای سپاردم، که جگه له م دیو و ئەو دیوی گه ره کی خۆمان زیاتر به ره و باشور پینی نه رۆم، چونکه ئەم پاسکیله له یه کیک له گه ره که ده ول هه منده کانی باشووری شار دزراوه و، نه وه کا کوپی باوکه خوا پتیا وه که ی به بیر ی بیت و له پر به دواتا بگه ریت، خۆ ئەم مال مۆلانه تاخوا زیاتر

به پرويان بکاته وه زياتر بهرچاويان تهنگ دهبيت، پاسکيلک چييه باداويش بدزريت؟ هه مووی زه مه نيکی کورت بوو، ئیدی چيژی تۆله سهندن له خه جيی و له پاش که متر له ساليک، له گه ل يادکردنه وهی کاره ساتی مه رگی ناوهخت و نابه جيی «خه جي» ئاره زووی ليخوړيني دووچه رخه ش له يادکراو زه مه نی خو شگوزهرانی گوزه شت، باره که به شيويه کی زورخراپ هه لگه را، له و زه مه نه کيشه وه خه می گه وره تر رووی کرده ژيانمان ئیدی کاتيک نه ما بۆ تۆله سهندنه وه، کاتيک نه ما بۆ «پوول» کوکړدنه وه، کاتيک نه ما بۆ نووسيني يادگار ييه کان، برسپه تی و خه می تيرکردنی ورگه کان، جيگه ی هه موخولياو ئاره زوو وه کانی گرته وه، له و زه مه نه دا ئه وهی دووچه رخه شی هه بووايه، بۆ دابین کردنی تیکه يه ک نانی دووچه رخه و ئه لبوومی پووله کان و شتی تريش تالانفرۆش ده کرد. ئیدی له و پوه به م هه موو خه مانه، هه تا کاتی گيرسانه وه م له ميترودا، سواری دووچه رخه نه بووم، کارکردن له ميترو ئه و خوليايه کۆنه ی بزوانده وه ته مه ن و زه مه نی گه رانده دواوه، حه زم کرد جاريکی تر ئه و ئاره زووه بيئمه وه دی.. له بهر ئه وهی بۆم ده رکه وت ليره ته مه ن ريگرنييه له بهر دم هه بوونی دووچه رخه، له بهر ئه وهی ليره که س له سواربوونی دووچه رخه شه رم ناکات، سه مه نگول هيوادارم له تام و چيژی پاسکيل ليخوړيني به يانمان تى بگه يت، هينده ئه و پرسيارم لى دووباره نه که يته وه، که بۆچی له روژی باران و هه تاوو گه لاريان و به فرانباراندا، دووچه رخه م پتیه، هاوړی من قه ولم به خۆداوه به فر و باران ناتوانيت ريگری بيت له بهر دم، به لئیم داوه جاريکی تر نه هیلیم باران، خوا، دايک، باوک فيرگه، هاوړی، سروشت، که س، بيته ريگر له بهر دم هينانه دبی خه ونه نه زۆکه کانم. سه مه نگول ئيمه هه ر له مندالييه وه حه زی ته ماشاوتيروانين و جوان خاسيمان تيا ده مرين، چی ده بوو گه ر خه جيی له سه ر ئه و وينانه نه هاته يه جواب و نه يکر دايه به هه را، چی ده بوو گه ر بيه يشتايه له کاتی خۆيدا دووچه رخه م هه بووايه؟ خۆ دنيا کاول نه ده بوو، ئيمه ژيانمان له خۆ ئالۆز کردوو، هينده ی له خه می خه لکيدابین، هينده له خه می خۆمان نين، تۆ له خه می خۆت به و هه قی دووچه رخه که ی منت نه بيت..

– شه يتاری من له وه تى گه يشتووم، که دووچه رخه ئاره زوويه کی کۆن و داخيکی دل، به لام ئه وهی که سه ری ليده رناکه م تیکه لبوونی فه نتازياي دووکه ل و چيژی

جگه رکيشانته، به دم ليخوړيني دووچه رخه که ته وه.. تا کاتی راگر تني دووچه رخه وخۆکردنت به چاخانه ی ميترو و داواکردنی قاوه تاله که له دووکه لی جگه ره ناکه ویت،

– ئه ی پيم نه گوتيت دووچه رخه و دووکه لی جگه ره که م، تاقه يادگاری و حه زی به جيمای هه رزه کاريمه.. ئيمه که فيری خوی جگه ره کيشان ده بين له گه ليدا فيری ئه وه ده بين که بلين جگه ره بکوژی خه مه کانه، مه رگی هاوړيکانه، هه ر ئه م دروشمه شه باوه رمان به جگه ره پي قايمگير ده کات، هه مووشمان له هاوړيکانمانه وه فيری جگه ره کيشان بووين، به لام هاوړي جگه ره کيشانی من دوو هاوړي تايهت و ئالتونين، دوو هاوړين که هه رگيز ناتوانم ده ست به رداری ئه و به لين و په يمانه يان بم که به يه کمان دا «نيژيرپه»، فاته گولي»، نه ينی و فيرگه ی جگه ره کيشانی من، ئيستا بۆ يادی ئه و دوو فريشته يه بهر دوامم له جگه ره کيشان، بۆ يادی ئه وسه ره تايه ی که هه رسيکمان له سه ربان قه ولان به يه کدا، که جگه ره بيته، يادگاری و جيناوی ئه وی ترمان، بۆ يادی ئه و روژانه ی که له تووره که يه کدا، قونچکه جگه رکانمان تيا کوکړدبووه و له پشتی تانکی ئاوی سه ربان شار دبووماونه وه، هه موو ئيوارانیک به دزی نه يارانی جگه ره، دووکه لمان به با ده کرد، بۆ يادی خه رج کردنی خه رجی روژانه مان و کريني جگه ره کان، ئيمه راهاتبووين له سه ر ئه وهی که جگه ره بيته شه کروکه و نوقلی ترش و شيريني مندالييمان، ته نيا ئاسمان ئاگای له دووکه لی جگه ره کيشانی ئيوارانمان بوو، ته نيا ئاسمان و ئه ستيره کان، خړکردنی قونچکه جگه ره دووکه ل کيشانی ده زانی، ئه وانی دی هه موويان بي ئاگابوون جگه ره کيشانم بۆ يادی ئه و دوا ساتانه يه که «نيژيرپه» و دوو کوړپه که ی له په له قازه ی رزگار بوونيان له مه رگی ئاوه، خامۆش کرد نه وهی بیری تۆله سهندنه له ناجيسي و گه نده پياوی ئه و بۆره زه لامه يه که ناوی مي ردی له خۆناوه، سه مه نگول پروانه له وه به ئازارتر هه يه له کاتی برياردانی ئه وهی که کاميان دريژه به ژيان بدن «شالوت» بژين يان «نيژيرپه» و منداله کانی برياری داوه که ده ستیان لى هه لگريت و خوی به چله داريک قايم کات و به بهرچاويه وه بي به زه ييانه «نيژيرپه» بخنکيت و که س نه بيت له گه ليدا له ژير ئاودا بۆ دوا جار جگه ره يه کی له گه ل داگيرسي نيت و باکه ی به ناوده رياي مه رگدا به ريت. من بۆ يادی ئاوبردنی «نيژيرپه»، جگه ره له کاتی ته ربوون و ته رزه باريندا ده کيشم.

يەكتىرناسىن و تىكەل بوون و بەيەكدا چوونى "ئىرومىكان بەجى ناوى خوشك و برا دەست پى بگەين لەمندا ئىيەو لەسەر ئەو گۆش دەدرين، كە خوشك و برا يەك دروست كەين، دايك و باوك و ئەهرىمەن دەستيان لەخولقاندنيدا نەبوويەت.

– ئەى بۆ بە ناوى خويان بانگيان ناكەن، يان بۆ لەرېگەى بانگى دەنگى " بەرېز" هەولى يەكتىر ناسىنيان نادەن؟

– ئاى «سەمەنگول»ى بىخەبەر.. لاى ئىمە گەر بەناوى خويان بانگيان بگەيت، وەك ئەو وايە داواى خەوى شەويكىان لى بگەيت، گەر بەهوى ناوى پىزىشەو، هەولى ناسىنيان بەدەيت وەك ئەو وايە، كەرامەتيانت شكاند بىت، جنىوتىك بەروودا دابىت، دركى نەرمەت بە جەستەياندا كىردبىت، هېچ نەبىت بەجى ناوى خوشكەو، دەتوانىت زۆرتىن متمانەو باوهر لايان دروست بگەيت، بە تەنيا حىكايەتى خوشك و برا يە دەتوانىت چىرۆكە شەرمابويەكان بگىزىتەو.. لە ولاتى ئىمە (مەملەكەتى خوشك و برا وەمىەكان) گەرەتيرىن مەملەكەتى يەكتىرناسىنە، تەنيا لەو مەملەكەتەدا دەتوانىت بزانىت چۆن؟ وە كەى سوورى خويى مانگانەيانە!. كۆنە ترس بوو. نەيەيشت «پەترىسيا» بەناوى خويى بانگ بگەم، نەوەكا بەناو هينانى بىتە سەرەتايەك بۆ دوور كەوتنەو وە گىرپانەو وەى دەستى سلاو، تۆ نازانىت چ جۆرېكى ژوان و ژيان لە «مەملەكەتى خوشك و برا وەمىيەكان»دا بەرې دەچىت. ناھەقىشت ناگرم، چونكە دلنىام تۆ لەژيانتا، خوشكت نەبوو، وەھەم هينابىتە ئاراو، ئىمە نەبىت، خوشكە وەمىەكانمان جىگەى حەزلىكەر.. جىگەى خوشكە راستىەكانىشمانيان گرتووتەو «سەمەنگول» تۆ خوشكە وەمىيەكانم نا ناسىت، تۆ لەمەينەتەيەكانى پىكەو ژيانى من و «سلاخى» لەمەملەكەتى وەمى «براىان» بى ئاگايەت.. ئىمە تەنيا لەو جى ژوانەدا توانيمان، زامە قولەكان، خەو ناخوشەكان، چىرۆكى نەھامەتەيەكان، عەيبەكان لاى يەك باس بگەين تەنيا لەزىرچەترى خوشك و برا وەمىەكان دەتوانين بەو نيوە شەو پىكەو لەو ژوورە تاريك و نىرمە تىكەل بە بۆن مردووەكان، بە تەنىشت جىخەوى «براكان» ئەلبوم و يادگارەكان بەيەك نىشان دەين.. «سلاخى» خوشكى وەھەمەكانە.. دەرکەوتنى «سلاخى» لەو زەمەنەدا يەكە هەريەك لەبألفرەكان پىويستى بە مەخلووقىكە هەيە لەگەيدا بفرىت، و دەردى دللى

كاتىك بە وەھەم دەبىتە براى خوشكە ئۇقرە لىبراوەكان...

بەلەناوچوونيان لەتۆ زياتر كىبىت ماچكەرى كىلى... بى نازيان

سوورەلگەرانى «پەترىسيا» و قاقاي پىكەنىنى سەمەنگول، لەيەك سات و ئاناوو، بۆ ساتىكىش نەمزانى يەكەم جار ئاور لەكاميان بەدەمەو، لە پىكەنىنى سەمەنگولى بۆراق، يانەكى لەسكالاي خەجالەتى رووى «پەترىسيا» بەرلەو وى هېچ بلیم بىرم لەساتەكانى بەر لە تەقىنەو وى پىكەنىن و بزەى لىوہەكان كىردەو، چىم گوت؟ چىم نواند..؟ زۆر گەرەم هېچم لەخۆ شك نەبرد، تەواو گومانى تاوانىكم لەخۆ برى و ئاورم لەسەمەنگول دايەو پىم گوت، هېچ شتىكى دلخۆشكەر هەيە تۆى خستووتە پىكەنىن؟ هېچ گالتەو نوكتەيەك كراو، قاقات رۆژە رىيەك بەئاسمان ببات؟

– ئەى چۆن شەيتارى، لەو دەچىت بە ئاگانىت، چىت بە (پەترىسيا) گوت؟!

– چىم پى گوت؟ من داوام لى نەكردبوو ئەو خويى ھاتەلام، ئەو يەكەم جار دەستى سلاوى درىژكرد.. ئەو خويى ھات و گوتى بەرنامەو نەخشەى كارى سبەينىم بەررى، منىش بەوپەرى رىزەو نەخشەى كارەكەم پى دا، باوهر ناكەم هېچم پى گوتبىت، ئەم ھەموو گالتە پى كردنەى لى بگەوتەو؟!

– چۆن ئەى كە نەخشەكەت داپى، پىت نەگوت خوشكى بەرېز، كە نەخشەكەت داپى چەند جار لەسەريەك پىت نەگوت خوشكى نازىز؟!

– جا كە پىم گوتووە خوشكى نازىز، نوكتەم گىراووتەو، يان لەنرخم بەزاندووە وا سوور ھەلگەرا؟

– ئەى چۆن ئەى نازانىت، لىرە خوشك خوشكەو برا براىە، «پەترىسيا» ش جابىەك و خانمىكى بەرېزە لەناو مىترۆ!

– ببوورە «سەمەنگول» من وا رانەھاتوم ئىمە وا رانەھاتووين كە سەرەتاي

کونکراوی بۆ هه‌لرژیت، چیرژی ئه‌و زهمه‌نه کورته تهنیا ئه‌وانه ده‌یزانن، که له‌و مه‌مله‌که‌ت و خولگه‌یه ژیاوان، ناهه‌قت ناگرم گهر له‌هیچی ئه‌م به‌سه‌ره‌تانه تی نه‌گه‌یت، چونکه تو نه‌که‌وتیه به‌رشالای مه‌کربازی خوشکه ئۆقره لیبراوه‌کان، ئه‌و ئۆقره لیبراوانه‌ی که له‌هه‌موو ژیاوان جگه له براکانیان قسه‌یان له‌گه‌ل هه‌چ نیره‌یه‌کی دی نه‌کردوه. هه‌لقیشانی لیوی «سلاخی»، ئاماژه‌یه‌ک بوو بۆ شه‌رم، هه‌مایه‌ک بوو بۆ شارده‌وه‌ی ترس. ترسی گه‌مه‌و ئاقارو ئاکامی برای به‌خه‌یال کیشراو، ده‌ربازبوون له‌قه‌ده‌رو گه‌یژاوی ئه‌و مه‌مله‌که‌ته گه‌لی سه‌خته، په‌که‌م شه‌وی ناسینی «سلاخی» له‌گه‌ل سه‌یری ئه‌لبوومی وینه‌کان ده‌ستی پی کرد، ئه‌و ئه‌لبوومانه‌ی که سه‌ره‌تا به ئه‌لبوومیکی مندالی ده‌ست پی ده‌کات و دوا‌ییش به‌سه‌ریه‌ک که‌وتن و تی که‌لبوونی یادگاری و بۆنه زۆرو بۆره‌کان، کۆتاییان دیت.. تا دره‌نگانیک له‌ حزوری سرۆتی وینه‌کان بووین، من زۆر له‌ خه‌می ناسینی وینه‌و پاله‌وانی زهمه‌نه‌کاندا نه‌بووم، به‌لامه‌وه گرنگ نه‌بوو کۆ باوکیه‌تی، کۆ خالی و کۆ هاوپی و خوشکی خه‌یالیه‌تی، یاخود کۆ نه‌ینی هه‌لگری باسه شه‌رماوییه‌کانیه‌تی، خۆم به‌ پاله‌وان و "فرناسی" زهمه‌نیکی تر ده‌زانی، هیچی ئه‌و وینه‌نه کاریان تی نه‌کردم، هیچی ئه‌و وینه‌نه هه‌وه‌سیان نه‌ده‌بزواند، تهنیا په‌ک وینه نه‌بیت پرسیاوی گه‌وره‌ی لا دروست کردم، ئه‌و وینه‌یه، بۆ من هه‌مووشتیکی بوو، له‌ویوه کاتی ته‌ماشاو دیق‌ه‌ت و هه‌وه‌س هه‌لی کرد، وینه‌که‌ی مندالی «سلاخی» تیا‌بوو له‌ ناوه‌پراستدا دانیشتبوو، شه‌ش نیره کوریش ده‌وریان گرتبوو به‌ده‌ستی کتیبیکی پی بوو، هه‌رچه‌ند دیقه‌تم دا، به‌هۆی گه‌رانه‌وه‌ی تیشکی فلاشی کامیرا که جام لووسی کتیبه‌که، نه‌مزانی ئه‌و کتیبه‌ چیه‌؟ به‌ر له‌وه‌ی پرسم ئه‌مانه کین؟ بۆ خۆی که‌وته باسی وینه‌که.. گوتی ئه‌م وینه‌یه، وینه‌یه‌کی نایابه (ئه‌وه منم له‌گه‌ل شه‌ش براکه‌م، به‌ بۆنی ته‌واوکردنی حوجره‌و بۆ بیرنه‌کردنی ئه‌و پۆژه باوکه‌م گرتوویه‌تی)، پۆژیکی زۆر خۆش بوو ئه‌و کتیبه‌ش خه‌لاتی مه‌لاژنه به‌و که‌سانه‌ی دا که ژیر و زیره‌ک بوون. له‌گه‌ل باسکردنی زیاتری وینه‌که ئاره‌زووی هه‌لقیشانی لیویشی زیاد ده‌بوو. تا پی گوتم هیوادرم تویش ببیت به‌برای "هه‌وته‌م" سه‌ریکم له‌قاندو هه‌چم نه‌گوت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌وکات مه‌به‌ستم نه‌بوو به‌لینیکی پی بده‌م که خۆم باوه‌رم پی نه‌بیت، دلنیا نه‌بووم

که داخۆ به‌پراستیه‌تی، برای هه‌وته‌م بم یان نا، دوودل بووم له‌وه‌ی بیه‌ویت به‌هۆی برابه‌تی‌ه‌وه بپه‌رپه‌ته ئه‌ودوو مه‌مله‌که‌تی وه‌هم و بمکاته پادشای خه‌ون و خه‌یالی پیکه‌وه بوونی ئه‌به‌دی خۆی، ئیستاش له نه‌ینییه‌کانی پیلۆی چاوی تینه‌گه‌یشتم، بۆ نه‌یان ده‌ویست سنوره‌کانی ئه‌ودوو مه‌مله‌که‌تی خه‌یالی برابه‌تی به‌زینم، ئه‌و جامبازه چوار ده‌وری خۆی به‌ شیوه‌یه‌کی مه‌حه‌کم ته‌لبه‌ند و شوورا به‌ست قایم کردبوو، ریگه‌کانی به‌زاندنی سنووریشی به‌قسه‌ی خه‌لک مین پیژ کردبوو.. دلنیا‌بووم له‌وشه‌وه و "بابیلیکی" تر به‌ریوه‌یه، به‌رده‌وام بوو له نیشاندانی وینه‌کان، منیش خه‌یالم بۆ بۆنه‌و کات و هۆی گرتنی ئه‌و وینه‌یه بردبوو، ده‌مویست سه‌ره‌داویک بدۆزمه‌وه، که‌سیه‌تی «سلاخی»م بۆ پی شی بکریت، ده‌مویست له‌وه تی بگه‌م که بۆچی به‌ر له هه‌ولدان بۆ زانینی پیت و ئایه‌تی دونیای مندالی، له‌هه‌لی زانینی ئایه‌ته ئاسمانیه‌کانین، نه‌بوونی باخچه‌ی ساوا‌یانه وای کردوه مندالان په‌نا‌به‌ر نه‌به‌ر مه‌لاژن و حوجره‌کان، یان ویست وتارمایی باوکه‌نه بۆ ده‌بیت به‌رائه‌تی مندالان له‌باخچه‌ی ساوا‌یان هه‌ل نه‌خریت، بۆ کتیبی ده‌ستی «سلاخی» چیرۆکیکی مندالان نه‌بوو؛ بۆ من بېمه برای هه‌وته‌م... من له‌پرس نه‌که‌وتبووم، ئه‌لبومه‌کان ته‌واو بوون، به‌ته‌واو‌بوونی سرۆتی ئه‌لبومه‌کان شتیکی نامینیت بۆ زیاتر مانه‌وه به‌دیار رووناکی کزی مۆمه‌کان به‌مۆم گوت: «چی ده‌بیت گه‌رمۆم بیر له‌ خۆی بکاته‌وه نه‌سووتی، چی ده‌بیت گه‌ر مۆم یاخی بیت و ده‌وری خۆی رووناک نه‌کاته‌وه»، وه‌لی مه‌خابن مۆم خۆی نه‌کوژانده‌وه، نه‌یویرا یاخی بیت، ناچار به‌ره‌و مال که‌وته‌م‌پی له‌گه‌رانه‌وه‌مدا شار به‌ پیشه‌ی هه‌موو کاتیکی رووناکی لی برا‌بوو. له‌وشه‌وه‌دا، شه‌قامه‌کان باوه‌شیان بۆ کردمه‌وه، ریگه‌کانی چونیش بۆماله‌وه خۆیان لی ون ده‌کردم، له‌گه‌رانه‌وه‌مدا مه‌ست و ون بووم به‌رپه‌تی دهنگ و چاوی پر له‌مه‌کری، به‌ بۆیرو ئازایه‌تی نیشاندانی ئه‌لبومه‌کان، به‌ماکسیه‌ سووره‌که‌ی به‌ری، به‌هه‌موو هه‌ناسه‌یه‌کیشی به‌ده‌م ریوه، هه‌زار خه‌وخه‌یال هه‌زارو په‌ک دانه پرسیاو تی‌فکرینی نا دروستم بۆ ده‌هات جاریک ده‌مگوت به‌ باوکه‌م ده‌لیم، بیکاته خوشکی هه‌وته‌م!، جاریکی تر ده‌مگوت، گونا‌هه ئه‌م په‌رییه به‌ناوی خوشکایه‌تییه‌وه لیت هه‌رام بکریت، خۆشم نه‌مه‌زانی له‌ناخی پر له‌ژان و ویژدانم به‌ چ ناویک بانگی

بکهم، دهمپرسی بهراستی بوو که وتی برای ههوتهم یاخود بۆ سهر لیشیواندنی من بوو؟.. له شهوی ئهلبومهکان بهدواوه بریارمان دا ههر کاتیک بمانهویت درێژه به وههم و حیکایهتی خوشک و برا بدین، روو بکهینه کتیبخانهی گشتیی شارو کتیبخانه بکهینه جی ژوانی هه لږشتنی خه مهکان، ئه و زه مه نه باوی کتیبخانه بوو «فیرگه» تازه له شار کرابوووه، زۆر بوونی خوشکه نازلایسه ندر او هکان و تونیه تی برا خه ماوییه کان بۆ دیدهنی په کتر کردنه وهی هیچ شتیک نه بوو بیسکی نیت، دواتر «فیرگه» شکاندی، هه و لای کردنه وهی «فیرگه» گه راندنه وهی روچ بوو، به جه ستهی شه که ت و مردووی شار، سهرانی شوړش له و زه مه ندا له خه می گیرفان پرکردن و شه رو شوړ نه بوون، عه ر بانچی و کتیبی تیکۆشه ران و کۆمه کی چه رچی و پارهی که می ده سه و تووی کرێکاری نا هۆشیار، ئالتونی بپوه ژنن، دایک جگه سووتا وهکان، قاچ له ده ست دانی تیکۆشه ره کان «فیرگه» یان هینایه وه بوون له گه لیدا شار قه ره با لڭ بوو له گه لیدا شار بۆ نو په نگی خوشکی شار هکانی دی تیا ده رکه وت له و زه مه نه دا بوو که «سلاخی» له گه ل ده سته خوشکانی رووی کرده شار هکه م، له په کیک له کۆلیژه به دنا وهکانی ئه و «فیرگه» ده یخویند، له و کۆلیژهی که له په که م روژی پبخستن تیایدا، به ها مرویه کان ده خریته تووره که په ک و له و دیو عه رشی ته بیبی فری ده دریت، له و کۆلیژهی که فیری جیا کردنه وه ره گه زو توخمه کان ده بیت، له و کۆلیژهی جگه له نه خۆشیهکانی جه سته هیچ له خۆشیهکانی خۆشه ویستی فیرنا کریت؟! زۆر جار ده چوومه کتیبخانه . زۆر جاریش پرسیارم له خۆ ده کرد، ده مگوت باشه که من خویندکاری «فیرگه» نیم، بۆ ریم ده که ویتته ئیره، کتیبخانه ته نیا بۆ ئه وانه په که له فیرگه دان؟ یان بۆ هه مووانه، نیوه رو په کیان خه می من و چه زی ئه و له ریره وهکانی کتیبخانه په کیان گرتوه، له نیوباسه کاندایه نگی په کتر ناسینی «فیرگه» کرا، ههر له ویش له سه ر شه رهی برایه تی بانگیش کرام من به دوا ی فرسه تیکدا ده گه رام که زۆرترین کاتی پیکه وه بوونی لای هه لږه خسیت، ده شمویست بزانه بوچی له «فیرگه دا» ئه هه نگ بۆ په کتر ناسین ریک ده خریت، بوچی په کتر ناسین ئه هه نگی گه ره ک بیت،؟ تو بلیت ئه هه نگ گێران بیانوویه که بۆ گه یشتن به مه رام و بۆنه ی تر،؟ یان منم هیچ له مانای په کتر ناسین نه گه یشتووم؟ که چووم بۆ ئه هه نگه که، تیگه یشتم

که ئه م ئه هه نگانه له و وه هم و ئه و درۆیه ده چیت که من و «سلاخی» ناومان ناوه «خوشک و برا» بۆم ده رکه وت که ئه هه نگی په کتر ناسینی نییه و ئه هه نگی جیا بوونه وه و مائا واییه له ناسین له و ئه هه نگانه دا هه ریه که و میوانیکی، برایه کی، خوشکیکی، کۆنه هاو رپیه کی، دراوسییه کی، پوورزایه کی، ئاموزایه کی.. له گه ل خۆیدا هینا بوو، له و ئه هه نگه دا "دزو خاوه ن مالت بۆ له په ک جیا نه ده کراریه وه " له ویندهری برا به دوا ی خوشکی خۆی ده گه را، خوشکیش چاوه رپی ده رکه وتنی برایه کی وه می بوو. «سلاخی» کامیرایه کی پی بوو له په سنا وینه ی پی ده گرت، به شی زۆری وینه کان منیشی تیا بووم به و حوکه می که من سیفه تی پاسه وانی «سلاخی» له چا وچنۆکی و چلیسی گورگه کانم له خۆگرتبوو، ئاسایی بوو ته وای فیلمه که به ته نیا وینه ی من بیت، له پاش چه ند روژیکیش وینه کان بوونه هۆیه ک بۆ دیدار، ههر له کتیبخانه په کمان گرتوه ته و او بوونی، فیلمه که ی کرده بۆنه په کی تر بۆ پرسیار، ئه م جار ه شتنه وهی فیلمه که ی پی راسپاردم، ئه و نه یده ویست جگه له من و کچانی هاو خه می به شی ناو خۆ که سی تر ئه و وینه نه ببینیت، نه یده ویست که س پرسیار می منی لای بکات، نه یده ویست جگه له من که سی تر نه ببینی، شه وانی پیکه نین و قیژه ی سه ر جیگه و کتیبه ده ق نه شکا وهکان، مه نه جه له بن سووتا وهکان، سوپای بی نه وت و به گژدا چوونی خه می ژیر به تانییه کان، تاریکی ژوو رو نسرمی ریره وهکان ببینیت، شتنه وهی فیلمه که م بۆ واده په کی نه زانرا و داو خست، به دوا ی هه لیکدا ده گه رام بیکه مه بۆنه و ریکه وتی په ک بینین و زیاتر قسه کردنمان، روژی ها تانه بوونیم کرده روژی گه رانه وهی وینه کان، ههر له و روژه شدا بریارم دا یادگارییه ک به ده ر له هه موو یادگارییه به جی ما وهکان له سه ر لایوی هه لقلیشاوی جی به ئیلم، بریارم دا بازاره سووتا وه که بکه مه ژووانی په کتر بینیمان، ئه و بازاره ی که بۆ په که مین جار له په کیک له کۆگاکانی نه مۆمی دووه می په که م قاتی شینم تیا کری. ئه و باله خانه په ی به ر له شیت بوون، به ر له به له سه بوون سیما په کی جوانی ئه م شاره بوو، نه مۆمی دووه می بازاره که، دووکانیکی ته نیا کراوه ی وینه گریکی ده سگری کوریکی گه ره ک بوو، به هه زار ته کلیف و بینه و به ره، دووکانه که م بۆ پیروژ راگرتنی سالیادی ها تانه بوونی لای قه رزکرد، له ماوه ی که متر له سه عاتیکیش ته وای ئه و دووکانه گۆرا به ناوی «سلاخی»

ناونزا ناو په نجه ره د یواره کان، هه موویان بۆ حزروری نهو خویمان گوړی، وینه گیراوه کان و چهند وینه یه کی خوّم هیناو له دوو کانه که هه لّخت، هه مووشی له پیناو بهر ز راگرتنی روژی هاتنه بوونی بوو پینجی ئیواره بوو که گه یشت دنیا تازه خه ریک بوو تاریکی بنوینیت، نهو دوو کانه تاقه دوو کانی کراوهی نهومی دوو بوو، بهرام بهر پلیکانه کان بوو، له گه ل هه موو سه رکه و تنیک و برینی پلیکانه یه ک ناوه که ی خوئی گه وره تر دهاته بهر چاو خوئی کرد به دوو کانه که داو، پیروژ بایم لی کرد، پیم گوت من هیچ نه بوو لهم روژه دا بیبه خشمه تو، تهنیا نهو نه بیت بۆ چهند سه عاتیک نهو دوو کانه به ناوی تووه بنیم. سوپاسی لی کردم و که و ته پرسیار، بۆچی لهم چۆله وانیه؟ بۆچی دوو کانیک به ناوی منه وه، له باژ پریک که تاریکی بالی به سه ردا کیتشا بیت؟ نهی بۆچی دوو کانه کانی ترچوئن و که سه نه یکردوون به دوو کان، نهو دیمه نه ترسناکه بۆچی بیته یادگاری روژی له دایک بوونم. پیم گوت نهو باله خانه یه ی که تو نه مرقو به چۆلی ده بینیت بهر له راپه رین بازار پکی گه وره وه قه ره بالغ بوو، وه لی داخه که نهو همیشه وه بهر شالوی شیتیه کی بی بهر نامه، که و ته بهر تو له یه کی روخینه ر، نهو بازاره و باخی گشتیش که و ته بهر هه لمه تی پاکسازیه کانی شوړش، بازاره کان هه مووی سونننیران، باخه کانیش به بیانوی پیس بوونیان هه موویان تی کدران، فولکه کانیش بوونه قه ره بروتی پیروون، هه موو کوگاکانیش بوونه قوربانیه به له سه بوون، نهو بازاره نمونه ی خراپه کاری و وه ره سیو قیز له شوړشه، نمونه ی به ناوازه بوونی هیزی بهر هنگاریه، تو هیچی نهو پرودا وانه نه دیوه، چونکه تو له شاره که ی ئیمه نه ژیاویت، پرووی نهو دیوی روداوه کانیش نه دیوه، تو له وهش بی ناگایت که ئیمه له پاش ناگر بهردانی بازارو باله خانه کان، ئاسمانمان له خو تو ژراند، شه وانیکي زور ئاسمان، تو وره بوون و باو بووران و خو له میخی دوو کانه سووتاوه کانی هه لده گرت و به سه سه رماندا ده پرژاند، روژگار پکی زوریش له گه ل ئاویار اندا، چلکاو شیتی ده باری هه مووی ماوه یه کی کورته شوړش به خویدا چووه ته وه و داوای لی بووردنی له دوو کانه سووتاوه کان کردووه، مه عزه رته بۆ باخی گشتی و بازارو فولکه کان هیناوه. بۆخوشم یادگاریی کرینی یه که م کرافاتی شین، هه ر لهم گوزره بووه، ئیدی و ابزانم

نهو هه مووه شایه نی نهو هن که سالیادی هاتنه بوونت پیروژ که م هیوادارم، گومان و دوولیت له پیروزی سالفه گه رت بری بیت، نهی تو ده لیت چی؟ نازانم به لام منیش بریارم دا له روژی هاتنه بوونم نهو کتیبه ت پیشکه ش بکه م که له روژی دهرچوونم له حوچره له لایه ن مه لانه وه پیشکه شم کراوه، باوهرت بیت بۆ تو نه بیت ناماده نیم دست لهم کتیبه هه لگرم، به لام تو شایسته ی نهو کتیبه ت، نهو یادگاریه پاداشتیکی که می چاکه و پیاوه تیه کانه، باوهرم وایه که نهو کتیبه منی خستبته نهو کو لیزه وه، هه رنهو کتیبه شه منی به تو ناساندو له خه می غه ربی و دوور له نازی بریه تی رزگاری کردوم، به لکو تویش به هوی وه له یه کیک له کو لیزه کانی «فیرگه» وهرگیریت و دهرفته ی زیاتر بۆ یه کتر بینینیشمان هه لبره خست، کتیبه که م لی وهرگرت و پیم گوت مه رج نییه، نهو دهرمانه ی که نه خو شیی تو ی پی چاره سه ر بکریت، هی منیشی پی چاره سه ر بکریت، کتیبی مه لاو مزگینی کریستیانه کان، روژ له ناینده و دا روژی ئیمه دا نابینیت! به لام ئیمه و ا راهینراوین که باشه کان بۆ نه زه ل و پادشای جه بار، خراپه کانیش بۆ که مته رخه می و ئیقبال ره شی ناوچه وانمان بگه رینینه وه، له بهر نه وه ی هی تو یه، به سه ره رزیه وه وه ری ده گرم.

من پووشی دهستی تو ش بیت، به هه موو دنیا ی نادم، چۆلبوونی بازار و په له ی نویژی عیسا، دهرفته ی زیاتر پیکه وه بوونی بری، جگه له وینه یه کیان جگه له وینه تاریکه که ی که «سلاخی» سه ر له سه رنه ژنو قزی هه لخواه تیایدا بووه پاله وانی شوخی و جوانخاسی، هه موو وینه کانی ترم بۆگه رانده وه نهو وینه یه ی که هه تا دواجاری دیده نیم، بۆی له باخه لمد بوو. که به ریکه و تیش له «فیرگه» ی شاره که یان وهرگیرام، کتیبه که م خسته نیو کو له پشته که مه وه بۆ نه وه ی به هوی وینه و کتیبکه بیدوژمه وه، ده میک بوو، خوئی لی ون کردبووم، توانایه کی سه یری هه بوو له دانبه خو راگرتن و خوونکردندا. له پاش نهو ئیواره یه زور به داویدا گه رام بووم، نه دوزریاوه، دوور به دوور هه وائیم پی ده گه یشت، به لام بۆنه ی دیدارو بینینی نه ده خو لّفاند، چهند جار تیکش له به رده م کو لیزه ده وه ستام، بۆقوستنی ریکه وتی دهرکه وتنی، به لام بی فایده بوو، بۆیه هه ستم کرد که په نگه زه منه نی ژوان له مه مله که تی خوشک و برا وه همییه کان له لای نه و کو تایی پی هاتبیت، منیش

بەپرىكەوتىكى چاۋەرۋان نەكراۋ بوومە يەككىك لەفەرىكە سىياسىيەكانى شارەكەى «سلاخى»، ئىۋارەيەكيان لەگەرمەى كۆبۈونەۋە، بىماناۋ زۆربلىكاندا بووم، لەكۆبۈونەۋەى گازندەۋ تىكشكانەكان، مۆزە مۆزۈم بوو، بەدەم قىسەى زل، پەتكردنەۋەى پىشنىارەكان «تەها» ى پرسگە خۆى كرد بەژوردا؟ ھەۋالى تەلەفونىكى بۆ ھىنام.

شەيتارى تەلەفونە، داۋات دەكەن.. بە «تەها»م گوت كىيىە من لەكۆبۈونەۋە دەكات؟ گوتى قوربان دەنگى حۆرىيە، دەنگى پەرىيەۋلەبەرگى شوخە كچىك خۆى خستوۋتە تەلە ساردوسپرەكانى، ئەم تەلەفونە نەلەتییە، كى بىت ؟ ئەلو.. ئەلو.. شەيتارىت لەگەلدايە.. فەرموو، خوشكم كىي جەنابت؟

- منم شەيتارى منم خوشكى "ھەوتەم" «سلاخى»م لە بىرت چوو كە پىت دەگوتم بەبى من ھەفتە رۆژى ھەوتەمى نەدەبوو ئەى، كى ھەيە لەمن زياتر ھەۋدالى پرسىارى ھالى تۆ بىت. زۆرگەراوم بەشۈىنتا بەدەستم نەكەوتى، بەرلەم تەلەفونەش بەمەلىك نامەم بۆ ناردى بەلام بى ۋەلام بوويت، ترسام بەدەستت نەگەيشتییە، بۆيە ئىستا ئەم تەلەفونەم كرد، دەمەۋىت بتىنم بىرت دەكەم !

- خۆشھالىم بەۋەى كە جارىكى تر گۆبىستى دەنگت دەبم، نامەكەتم بەدەست گەيشت، بەلام روون نەبوو كە تۆبىت، ترسام نەۋەكا يەككىكى تر بە ناۋى تۆۋە ويستىتى براىەتى من لە تۆ بكات!؟

- لە كوئى يەكترىينىن ؟

- بەيادى جاران لە كىتەبخانەى گشتى لە جى ژوانى "براىان". سبەينى بەكاتى ئىۋاران لەگەل ۋادەى چۆلبۈونى راپرەۋەكان. بە نىازى دىدار. تەلەفونەكە داخراۋ خەيال بردبۈومى كە «تەها» پرسى كى بوو؟ زۆر لەسەر خەيالىش نەبووم، ھىشتا نەھاتبۈومەۋە سەرخۆم، كە پىم گوت كەس نىيە خوشكىكەم!

- سلاخى.. بۆ لەم زەمەنە دەرگەۋتەۋە. خۆ من تۆم ھەرلەياد نەمابوو، ۋىنە خەماۋىيەكەيە، يان جادوۋگەرى كىتەبەكەيە؟ يان ناۋبانگى درۆى منە... ۋازمان لى ناھىت، ناشىت ۋا تى گەيشتتەى منىش بوومەتە كاربەدەستىكى گەۋرەى شوژش ۋ بەدەر خۆمەۋە كۆمەلىك چەك بەدەست ۋ چەند ماشىنىك راکرتبىت، ناشىت

ئەۋىش باۋەرى بەۋ درۆيە كىرەبىت كەمن ھەموو شتىكەم لەم شارە، بۆنا، خۆ ھىچيان نەيان دەۋىست باۋەر بەدەسكورتى ۋ ھەژاريم بكەن، كەس نەيدەۋىست باۋەر بەۋە بكات كەمن لەبەر دەستەيىشكى بەپاسى نەفەرلەگرەكان ھاتوچۆدەكەم ۋ لەنانى ھەرزانى سەرەربانەكان دەخۆم ۋ لەبەر نەبوونى جى خەۋىش لە بارەگاي حىزب دەنووستم، ھەموۋيان ۋايان دەزانى من بۆيە ۋادەكەم چونكە دەمەۋىت ۋىنەى تىكۆشەرىكى راستەقىنە بۆخۆم دروست بكەم ۋ خۆم لەجەماۋەر جىانەكردوۋتەۋەۋ بە گىانى لىبۈوردنەۋە مامەلە لەگەل تىكۆشان ۋ جەماۋەر دەكەم.. ئەۋخەلكە مەبەستى بوو بە زۆرى بىكەنە حاكىمى شار! لەگەل داخستنى تەلەفونە كە «سلاخى» م لە بىر چوو تا كاتى ھاتنى يەكترىينىنەكە لە ھەۋلى لە بىر كىرەنىدا بووم لەبەر ئەۋەى دلىابووم كە كارىكى بەمن ھەيە؟ بەلام چىيە ئەۋ كارە، پاش كەمتر لە پىنج خولەك لەيدەنەى ۋ ھەلپشتنى خەمەكان ۋ چاۋپرېوون بەناۋى درۆ. پىي گوتم كە باۋكى دەستنوۋسىكى لەدۋا ھەمىرىدا لەسەر گۈندەكەى بەھەندىك لەقسەى ھەلەق ۋ مەلەق ۋ تىكەل بەچەند پەندىكى بى ۋەزن ۋ قافىيە ھۆنىۋتەۋە، داۋاي لەچاپخانە كىرۋە، بۆى لەچاپ بەن، بەلام چاپخانەى شوژش بۆى لەچاپ نەداۋە، بەلكا بە تەكلىفى من بۆى لەچاپ بدىت. ئەۋ بى ئاگاۋولەۋەى كە چاپخانەى شوژش سەر قالى چاپكردنى ۋىنەى سەرانى شوژشە، لەخەمى چاپكردنى پۆستەرو بانگىشى بىرى شەرۋەنگە، ئەۋ كات چاپخانە سەرى نەدەپەرژايە سەرچاپكردنى كىتەب لەسەر "پەتاتە" ۋ "تەماتە" زەحمەت بوو برىارى چاپى كىتەب لەسەر كۆپرە گۈندىكى ۋىرانكراۋ بدات، لەگەل ئەۋەشدا نامەيەكەم بۆ سەرۋكى چاپخانە نوۋسى ۋ كەمىك بە شان ۋ بالى ئەۋ كىتەبەدا ھاتمەخوارى، كە تەنبا دىرىكىشم لى نەخوئىندبوۋەۋە، ئىدى نازانم چى كرد بەچى، بەلام ۋابزانم بۆيان لە چاپ دابوو، چونكە گەر نەيانكردايە «سلاخى» دەرەكەۋتەۋە ۋنبۈونى ھىمايەك بوو بۆ مەيسەرىي كارەكە، بە لە چاپدانى ئەۋ كىتەب. جارىكى دى حىكايەتى «خوشكە خەيال» نوشتى بەخۆيىنى ۋ لەۋ ئاستە ۋەستا، لاي من ۋ ئەۋىش زەمەنى ژوان لەمەملەكەتى خوشكە ئۆقرە لىبراۋەكان كۆتايى ھات، حزب ھەموو كاتىكى لى گرتم، جگە لە فەرھەنگى حزب، دەرھەتى ھىچ جۆرە بىر كىرەنىكى تىرى نەدامى.. «سلاخى» ش بۆى دەرگەۋت كە دەبىت لەمن

دورکه ویتته وهو چاره نووسی خۆی به من نه به ستیتته وه، شووکردنی کرده کلیتیک بۆ کردنه وهی دهرگا قفل دراوه کان بۆ دهر بازبوون له دههم له پاش مه رگی باوکی و شووکردنی یهک له دواى یهکی دهسته خوشکانی له و سالانه ی که باو باوی گه رانه وهی زۆره ملیتی و یه کجاره کی هه نده رانییه کان بوو، ئەمیش تینی شووی بۆهات. شووی کرد به یه کییک له هه ره به دناوه تیکشکاوه نابووت و ناجیسنه هه نده راینه دهسخرۆکان، شووی کرد به «ئهحه کهیف» ناوی خۆی به خۆوه بوو، پادشای مهمله که تی بیهؤشی بوو، یه کهم بازارگانی کۆکاین بوو، «ئهحه» هه رزوو بۆی دهرکه وت که پیویسته له پیناو به ستنه وهو ئیتاعه ت پئ کردنی «سلاخی» و ژوان به ئارامی له مهمله که ته که ی «ئهحه کهیف» ده بوايه «سلاخی» به دهردی ئه وانی تر به ریت، ده بوايه «سلاخی» له سه ره گیرۆده ی گرامیک له کۆکاین راهیتیت، تا دواتر نه توانیت بئ فره مایشته کانی «ئهحه کهیف» بستیک به ریکات شوی به «ئهحه» که یف کرد «سلاخی» له دوا قوناغی فیربوونی «فیترگه» بوو، که بریاری مه رگی دا، کهس نازانیت نه قامی بوو، یان خو شه ویستی، یان خافل کوژی بوو، به رچاوی گرتبوو، له «فاته گۆلی» م، چه ند جاریک ده پرسى به ده م هه لړشتنی خه مه کان پیم ده گوت چی بیت وای کرد «سلاخی» له و شه رده ت ه سلیم ببیت، ئە وه نده ی من ئاشنای مه کربازی «سلاخی» بم هینده ئاسان نییه سنوره ته له به ند کراوه کان بپریت، ئە ی چی بوو وای کرد «سلاخی» ته سلیم به «ئهحه کهیف» بیت و له و جه نگه دا بدۆریت، ئە ی بۆچی ولات دژ «ئهحه کهیف» نه جه نگا، جه نگی دژ به تیرۆر بوو هه موو جه نگه کانی تری پئ له بیر کردین، یاخود کهس نه بوو سه ری بپه رژیتته جوړیکی تر له خو فرۆشان و خیا نه تکاران، وهک باسیان کرد «سلاخی» له دواساته کانی ژیا نی ئاماده بوو، بۆ دهر زبیه ک له «کۆکاین»، شه و تا به یانی له شی خۆی بخاته کارو، به لاشیه وه گرنه نه بیت به سۆزانی ناو دهر بکات، ناچاری بوو یان بیئیراده یی یان نه بوونی دکتۆر بوو؟ یاخود نه بوونی دهرمان، زۆر چوبووه لای دکتۆره هاوړیکان، به لام هیچیان دهر ده که یان بۆچاره سه ر نه ده کرا، «سلاخی» له هه یبه ت و حه شمه تی بئ هۆشی هه راسان بوو بوو ماوه یه کیش مهمله که تی بئ هۆشی جئ هیشت، وهلی له دواساتی ژیا نی دا زۆر به خهستی له گه ل بئ ئیراده یی خۆی جه نگا، پئی نه کرا، بۆیه گه رایه وه

مهمله که تی که یف و بریاری له ناو بردنی خۆی دا، من ئەم هه و آلانه م درهنگ پئ ده گه یشت، بئ ئاگا بووم له حالئ خوشکان. سه مه نگۆل که به سه ره اتوو مه رگی پيشوه ختیم زانی، چوومه سه ر قه بران خۆم و چه پکی گۆلی (شه شپه ر) له پال گۆره بئ نازکه وتوه که ی، هه لړشت، ده مویست بگرم، کهس نه بوو گریان بهه ژینیت، ده مویست هاواری که م، کهس نه بوو گۆی بیستی شیوه ن و واوه یلاو ته هه ليله کان بیت، شیوه ن که م کهس نه بوو ببیته شه ریکی شیوه ننامه که م، کهس نه بوو زمان حالئ نالین و گریه و زریانی به کۆلم بیت، کهس نه بوو، ببیته پاسه وانی گۆری ته نیایی گۆرستانی به دناوه کان، له سه ر دانمدا بۆ ئه وئ دیار بوو کهس سه ر دانی نه کرد بوو، درک و پووش و په لاشه نه رمه کان چوار ده وری گۆره که یان دا بوو، کتله که شی مۆرکی هیچ ماچیکی به جیماوی هیچ کام له براکانی پیوه نه بوو، ته نیا ماچی من نه بیت، من دوا ماچکهری ئەو گۆره بووم، دوو تاقه یادگاری به جیماوه که ی له لای سه ری به جیه یشت، وینه و کتیه که شم له لای سه ری وه دانا، تا به ئسراحت بخه ویت، تا بزانتیت، بۆ دوا جار، له پاداشتی شه وی ئەلبومه کان و ژوان له «مهمله که ت و وهمی خوشکان» سه ر دانیم کردوو، به ر له دوا مائئا واییش، ئایه تیکی کتیه که م بۆخوینده وه له سه ر وینه که شی ماچی لیوی هه ل قلیشاویم کرد، ئیواره ی پاش گه رانه وهش له قه برستان. شیتانه به ده م خه یال و یادگارییه کان خۆم کرد به گرانترین مه یخانه ی ئەوشاره هۆش لیپراوه و سوورترین و گرانترین " مه یی " ئەمه کداریم بۆ یادی «سلاخی» نۆش کرد.

گەر کوشتنی باوکه کان، حهسانهوهی لی بیتهوه... دهشیت شکاتی
باوک (بهختهوهری) ی لی بیتهوه

ئهو بهیانیه فارگوننهکان پری بوو له مندالی بزێوو هارو هاج، یهکیکیان نهبیت، هیمن و ئارام و بیدهنگ، مات وکهمدوو بوو،... بهخۆم گوت، هیچ هیژیک نییه له دونیا بتوانیت مندال له بزێوی بخات، گهر بهدکاریی باوکی نهبیت، گهر باوکی دهستی نهخستبیته مهملهکهتی مندالی و بزێویهوه حهزی خهجر بازی و قسهی تیا نهکوشتیت، لهگهڵ ئهوهشدا پشتم تۆ کرد، نهموست لهوه زیاتر خۆم مهینهتبار بکه، نهموست لهوه زیاتر، خۆم بهرهنگی دهموچاوی پر لههسههرتهی بخافلینم. بهلام ماتیهکهی وازی نهدههینا، هیمنیهکهی وهکو درگا ژهنیک له رۆحما دهرزینگایهوه، خهریک بوو بیته لام و شتیکم به گویدا بچرپینی. مامۆستا کهی رپی هاتنی پی گرت!..خۆم بۆ نهگیرا، ئهم جارهیان من بریاری چون بۆلای ئهوم دا. لپی نزیک کهوتمهوهو پیم گوت، ها"مام پیاو" پی دهچیت بتهویت شتیك بهگویمدا بچرپینی! مندالهکه له کۆکردنهوهی وشه پهرشهکانیدا بوو هیشتا، له بیری نوشستهکانیدا بوو هیچی لهزار دهرنهپهرا ندبوو، که مامۆستا که رپی قسهی پی بری و پیی وت ئهم کاکهیه چاودیبری میتروکانه؟!

- یانی مامۆستا، دهتوانم شکاتی باوکمی لابهکم؟

- باوهرناکهم ئهم کاکهیه هیچی پی بکریت، بهلام گهر دتهویت شکاتی باوکت بکهیت، دهبیت لای کهس وشوینی خۆی بیکهیت!

- مندالهکه عهودالی زانیی کهس وشوینی شکات له باوکی بوو، رووی کرده مامۆستا کهی و لپی پرسى مامۆستا کهسى خۆی پۆلیسه؟ شوینی خۆی لای خوايه؟

- نازانم دهبیت بزائم باوکت چی کردوو؟

- باوکم دهمیکه خوی بهجنیودان گرتوو، شهو نییه جنیومان پی نه DAT، شهو نییه گویم بهجنیوهکانی کاس نهبیت لهجنیودانی به "خوا" ش نهکهوتوو، که پیشی دهلیم مامۆستا «تیتی» م خۆش دهویت و ئهوم خۆش ناویت، زیاتر رق ههلهدگریت و جنیو به مامۆستا «تیتی» یش ده DAT، بهلام من به مامۆستا «تیتی» م نهوتوو نهکا ئهویش له باوکم زویربیت و دلی لی برهنجیت، و رقی لی ههلهگریت و رق بهرقهی لهگهڵدا بکات... «سههنگول» م بهتهنیشهوه بوو که مندالهکه شکاتی باوکی دهکرد، ئهو دهیویست ئهو گوزهره بهجی هیلت و بهدوای بلیت نهبرهکان رابکات، چهندم لی کرد که بوهستین تا بزانی ئه م شکاتنامهیه دهگات بهکو پی کهچی نهوهستا، زۆر رقم لهخه مساردیی «سههنگول» بووهوه، ئهو دهیگوت من تیناگهه ئهم وهستانه مان لهچییه؟ مندالهو شکاتی باوکی لای مامۆستا کهی دهکات! چ ههقیکی ههیه به کاری ئیمهوه، کاری ئیمه تهنیا شترافهکردن و سزادانی بلیت نهبرهکانه. پیم گوت، دهشیت ههقی نهبیت بهتۆوه، لهبهرئهوهی تۆ وهکو من شکات له باوکی خۆ نهکردوو، لهبهر ئهوهی مندالهکه بهرهولای تۆ نههات، شکاتی باوکیت لابهکات، بهرهو رووی من هات، دهیویست بورکانی توورپیی و هسهرته لای من بتهقیینتهوه. تۆ بلیت زانیییتی که من پشتگیریی دهکم و هانی یاخی بوونهکهی ددهم، ئهو منداله نایهویت هیواکانی بۆ پاش مردن ههلهگریت، بریاری داوه، هیواى شکات له باوکی، پیش سههرمههرگ بخات، من دهمیکه بهدوای مندالیکی شکاتیکی وا دهگه پیم، دهمیکه به دواى تهفسیریکی بۆ شکاتی مندال لهباوک دهگه پیم. ههموو کتیهکان، گهرام هیچی دادی خهفهکردنی شکاتهکهی نه دامهوه، وهلامیکی دروست و بهجیم له هۆی شکاتهکه تیادا نه دۆزیهوه، ئهمرۆ ئهو منداله ئهو بهههلهدا چوونهی بۆ راست کردهمهوه که جگه لهفنگ بهگهچهلێک و لاساریکی وهک من، مندالیکی تریش له ههزارهی سییهما لهدایک بووه شکات لهباوکی دهکات، یاخیبوویهکی تر شوړشگپیریکی تر لهمهملهکهتی کوشتنی باوکهکان، بهختهوهریی «شکاتی باوکهکان» دههینیته بوون، ئهمرۆ ههست دهکم لهدایک بوویدتمهوه، ئهمرۆ جهژنی منداله بی باوکهکانه. له بیرته له ئاست پرسیاره گهرهکانم بی وهلام دوهوستایت، له بیرته پیم دهوتی بی باوکی چی دهگهینیت؟ له بیرته که پرسیارم لی دهکردی چی دهبیت؟ چی رووده DAT که ههست

بكهيت كورې باوكت نيت؟ ئا له بيرمه «شهيناري». له بيرمه ئيستاش هر له سه راکه ي خۆم «به لامه وه گرنگ نيبه كورې كيم، گرنگ ئه وه به ئيستا من كيم و چيم»، له گه ئتام به لام تۆ نازانيت ئه وشكاته چهند مني راجله كاند، نازانيت، ئه مندال له چون له روزتاي خسته وه گيانم، تۆ له ماناي فه راموشكردني شكاتي مندال تى ناگهيت، تۆ نازانيت ياني چي گهر بيت و شكاتي باوك ببېته گرييه ك، ببېته نهينيه كي شهرم ه لگر، من نه بيت كه سي تر نازانيت نازو خه مي شكاتي باوك چيه؟! له وه ناخوشتر نيبه كه هر له مندالييه وه باوكت گه وچانه بيه ويت هيوكانت، حه زهكانت، رۆحي داهينانهكانت، بليمه تيت بكوژيت؟ تۆ له كه ژاوه ي شكوداري و جه ژني شكاتي مندال تى ناگهيت، ئيمه وه كو كه باوكمان بۆ نايه ته كوشتن و دهسمان ناچېته تيكداني حه سارهكاني، خۆ ده توانين شكاتي لى بكهين، هيچ نه بيت به شكاتكردنه كه بۆ ساتيكي كه ميش بيت به خته وهر ده بين، سه مه نگول من، له مه كته بيكي سه ير فيري خويندن و نووسين بووم، ئه وه مه كته به پيش ئه وه ي مه كته ب بيت، ويستگه يه كي كارهبادان بوو به مالان. به لام له بهر ئه وه ي مۆم و چراو فانوس جيگه ي كارهبايان گرته وه و شار دهستي له روناكي كارها ه لگرت. حاكمي شار برياري دا ئه شوينه بكرېته مه كته ب و ئيمه ي تيا فيركرين، ئه وه مه كته به زور سه ير دروست كرابوو، ساميكي ترسناكي هه بوو، دهرگا و په نجه ره كاني تاق و ژوره كاني، هۆلى خويندنه كاني، حانوت و ئاو دهسته كاني به گرتووخانه يه كي گه وره ده هاته به رچاو، ماموستاو فه راش و به رپويه رو داردهسته كاني، وه كو گه چي ديواره كاني دلره ق بوون. رمله كاني وه كو تۆزي راره وه كاني بى به زه يي بوون. «قاش پاشا» به رپويه رمان بوو، باوكيشم بۆ نه گبه تي له و زيندانه گه وره يه، سه جانمان بوو، من و «وسوقزلول» دوو بليمه تي مه كته به كه مان بووين، «وسو» له بيركاري منيش له په خشان نووسيندا، به لام هيچمان نه مانتواني هيوكاني مندالي له گه وره بووندا بهينينه دي، هيچمان دوا رۆژيكي گه شمان به خۆوه نه دي، ئيستاش ده پرسم بۆچي من بوومه جابي ميترۆو نه بوومه چيرۆك نووسيكي مندالان، ئه ي «وسو» بۆ نه بووه زانايه كي گه وره ي ژماره كان. گه وره كان بوون هيوكانيان كوشت يان تارمايييه ره شه كاني باوكمان بوو ياخود «مهيمونه سووره» بوو «وسو» له مه كته ب ون كرد،

ههفته يه ك بهر له گوم بوون و بوون به سه راب من و «وسوقزلول» له ژيرسيبه ري تاقه داره تووي مه كته به كه، هه ردووكمان له تيشكي خۆرو بۆنساردي هيلكه خۆمان ده رزيه وه. له ژيرسيبه ري داره توه كه پي گوتم به نياز ده ولله مند بيت و چي تر ده ست بۆ باوكي پان نه كاته وه، چي دي به ره زاله ت خه رجي له باوكي وهر نه گريت. پي گوتم كه به نياز هه رچي ورده ي ده غيله كه يه تي ده ربينييت و بيدات به پاقله ي كوليو له مه نجه ليكا له به رده م مزگه وتي «قه فه سه كه» بيفرؤشيت. پي وتم كه چووته به رده م مزگه وتي قه فه سه كه و به هه ردوو چاوي خۆي ديويه تي چ قه ره بالغيه كه له ده وري ئه و مزگه وته، ئه وه نده ي ئه م رۆژانه ئه و مزگه وته هاشوي ده كريت، هيچ مزگه وتيكي تر هينده هاتوچۆكه ران و ئيمانداراني نيبه، هه مووشي هي ئه وه يه «مهيمونه سووره» له وي له قه فه سيكدا به گيره ينراوه. پيشي گوتم كه چوومه ته ئه وي پاقله فروشم لي نه ديوو، پي ده چيت پاقله فروشه كان، هه والي بازار گه رمي پاقله فروشتني به رده م مزگه وته كه پان پي نه گه يشتييت ده چم له وي وه كو ئه وان هاوار ده كم پاقله يه. پاقله. پاقله ي. ... كوليو پاقله. پاقله يه «مهيمونه سووره گيراوه، پادشا پشتي شكاوه»، پادشا پشتي شكاوه. پاقله يه، پاقله، پاقله ي بى ميش به ره وه، تا ده هات تيشكي خۆر سيبه ري لي زه وت ده كرين، تا ده هات بوني هيلكه ي سارد زياتر كونه لووتي ده گرتين. ته پوتۆز هه راساني كردين، به په له رامان كرد واده ي پشوومان له خۆپري، له و ئاندا ئه وه نده فرياكه وتم لني بيرسم، ئه ي به چاوي خۆي قه فه س و «مهيمونه سووره» ي ديوو، خهريك بوو شتيك بلت، زهنگوشولي دهستي «فهيزوللا» ي بيركاري نه يان هيشت. دريژه به چيرۆكي قه فه س و مزگه وت گيراني مهيمونه سووره بدات. «فهيزوللا» خۆي كرد به ژوردا به موني و لالووتيه كه وه وتي، له تاقيكردنه وه كه ي دويني، بيركاري كه ستان جگه له «وسو» دهرنه چووه. به غروريكي به رزه وه، ئافه رينيكي لووت شكاوي له «وسو» كرد و دهستي كرده وه به منته و پرسيا ري سه عي نه كردنمان، ئه و نه يده ويست دان به وه داينييت، كه به شيكي دهرنه چوونمان هي نه زاني فيرنه كردنه كي خويه تي، تووره بوون و عه بووسي شي لي نه ده هات، چونكي له بنه چه وه ماموستاي مؤسيقا بوو، به لام له بهر نه بووني ماموستاو نه بووني «كه مان و عودو گيتار، ناچار ده رسي بيركاري ي

دهگوتین.. خوام لهخوا، ههفتهی داهاتوو دهرنهچن خوام له خوا سهعیتان نهکرد بیت، بههقی پیغهمبهر، بههقی خوا توپتوپیینی ئەم مهکتبهتان پی دهکهم، عهمرکورت بن یارهبی، بوخاتری خوا و پیغهمبهر، فهیزوللا ئەمانهی دهگوت و ناوهناوهش ئارهقی خهجالهت تکاوی ناوچهوانی بهپههجه موسیقییهکانی دهرپییهوه نهدهکرا، له راپورتی مانگانه له بهردهم «قاشپاشا» بلت تهلهبهکانم فییری بیرکاری نهبوون، نهشی دهتوانی درۆ لهگهڵ ئاوازو سهمفونیاکانی ویژدانی بکات، بهو تۆزه ههلهچوونه داخی گرانی، زهغهلیمان دهمرکاندهوه، دهستی پی دهکردهوه، بهوانه وتن، خوا ههئناگریت زۆریش ههولی دا که بههوی نۆتهکانهوه فییری بیرکاری بین، بهلام سهری نهگرت دواچار نهفییری بیرکاری بووین و نه نۆتهکان ههوهسی موسیقاژهنیان تیاجۆش داین، ئەو خهریکی وانه وتن بوو، منیش دالغهم بۆ لای قسهکانی «وسو» رۆیشتبوو، خهیالم لای قازانجی پاقله فرۆشی بوو. به هزرما هات منیش ئیوارانی پاش مهکتبه بچمه بهردهم مزگهوتی قههسهکهو «ئاوفرۆشی» بکه، ئاو بهو ههماس گرتوانه بفرۆشم که چهند رۆژیکه ئاوی ئابخانهکانی مزگهوتیان نهخواردووتهوه، لهگهڵ خۆمدا لیکم دهدايهوه، بۆنا سهرمایهیهکی زۆریشی تی ناچیت، وهکو پاقله نییه گهر نهفرۆشرا مییش لیتی بدات، ئەو پههکهی قالبیک سههۆلی ویست... لهوخهیا لانهدا بووم که پرساری یهک زانییدی یهک و چهندی کرد خهبهری کردمهوه. «وسو» فریام کهوت و بهچریه لهپشتهگویمهوه چرپانی و پیی گوتم دهکاته «دوو». بهکرده دووی یهک زانییدی یه بیرکاری و دارکاریمان بهرپی کرد، کات کاتی هاتنی دهرسی «رهشکو شیرکوژ».. وادهی پر جنیوکردنی تهلهبهکانه، کاتی گوئی لهبن راکیشانه وادهی دادو بیدادی تهلهبهکانه.. ههفتهیهک لهوهو پیش کلیشهیهکی دابوینی لهسهه «خۆشهویستی نیشتییمان» و پیی گوتین که رۆژی پینجشههه پهخشانیکمان لهسهه پی دنوووسی، لهگهڵ خۆکردن بهژووردا لهسههتهخته رهشهکه نووسی «خۆشهویستی بۆ نیشتییمان له باوههوهیه»، لهوه دهچوو لهژووری مامۆستاکان لهکاتی ئیسراحت و زۆر بلیمان باسی نیشتییمان و باوهریان هینابیتته ئاراوهه یاخود ههوهسی پهخشان نووسین له دوینی شهوهه له جیگادا له گهڵ «رهیحانه» له جیات خهه و خۆشهویستی میرد و ژن، خهه و خۆشهویستی

نیشتییمان، خۆی به ژیر لیفهکهدا دابیت.. نازانم بۆچی وا لهپر داوای لی کردین، لهسهه نیشتییمان پهخشانیک بنووسین؟! خۆ هیشتا پینجشههه نههاتوه تو بلت تاقهتی دهرس وتنی نهبیت و بهویت به درۆی باوهری نیشتییمان کات بهسهه بهریت، ههه کامیک بیت له هۆکان. بهئمانهتهوهه له خۆی دلسۆزتر له سهه نیشتییمان دوا بووم، دواکهسیش بووم که کاغهزهکهم داپیی، لهبهرئهوهی دهرسام نهکا ههلهیهکم لهئاستی خۆشهویستی نیشتییمان کردبیت دووسی جار پیاچومهوه، که دلنیا بووم لهوه باشتر له سهه نیشتییمان نایتهه نووسین، پینوسهکهه داناو کاغهزهکهم داپیی لهگهڵ کاغهزپیدانی من و وهگرتنی لهدهستم کات، تهواو بوو، زهنگی بهربوون لیتی دا بهپهله به پیشهی ههموو کاتیکمان کهوتینه کۆکردنهوهی قاپه هیلکاوویهکان، بهرداخ و کتیبه بهرگدرپاوهکان و بهفرته راکردن، له شوورای داپلۆسین و دامرکاندن ئارهزههکان بۆ کۆلان و کوچه تهسهکهکان بۆ ههلماتین و محهلهبی و ساردی شکینهکان.. ههفتهیهکی پی چوو، رهشکو کاغهزهکانی لهبن سیسههکهی دهرهیناو پیاچومهوه، لهوه ههفتهیهدا «وسو» ون بوو بو ههریهکهو حیکایهتی جیاچیا ی لهسهه هۆی ونبوونی دهگیزاپهوه، یهکیکیان دهیگوت دوینی لهگهڵ باوکی دهست له ناودهست لای ههزه شکاوهکه بینومه، یهکیکی تر دهیگوت پیرۆ له کهبهباخانهکهی وهلی بوو لهگهڵ دایکی کهبا بیان دهخوارد، یهکیکی تریان هاواری دهکردو دهیگوت. ئەمۆ به بهردهم مالیاندا هاتم باریان دهکرد.. لهشار، هیچیشی راست نهبوو هیچیان نهیان دهزانی که «وسو» لهکۆپیه، من نهبیت دهمزانی که «وسو» خۆی لهدرۆی گرتنی «مهیمونهسوره» نوقم کردوو، رهشکو کهوته کاغهز دانهوه، ئاگام لیتی بوو، زۆربهیان ههلهیان کردبوو لهئاست جوان باسکردنی خۆشهویستی نیشتییمان، کهسیان نهیانتوانی بوو پر به پیستی کهورهی نیشتییمان بدوین لهگهڵ ئەوهشدا رهشکو ئافهیرین و دهسخۆشی لی کردبوون، ئەوهی من دوا کاغهز بوو که پیی دام.. لهخوارهوه باشهیهکی. کال و کرچی بۆ نووسی بووم له ههمووانیش کهمتر نرخاندبووی، سهیری ههموو کاغهزهکانم کردبوو هیچیان وهکو من بیتهله نهبوون، باشه ئەی بۆچی بۆ ئەوانیتر ئافهیرین و بۆ منیش باشهیهکی روخاو، لهدوورهوه ههستت بهغهدهکهی دهکرد، له دوورهوه ههستت بهنا ههقییهکهی دهکرد، دهمزانی

به ئانقهست ويستوويه تي باشه دانيت، به لام بۆ ئو غه درم پى نۆش نه ده كرا؟
 نه شمده زانى چى بكم، ده ترسام گهر شتيك بليم به دردى «عوسه لووتخوار» ببريم و
 لوتم بشكينييت، ده ترسام له وهى به بهرچاوى باش و خراپى پۆله كه پورتم بشكينييت،
 ده ترسام تفه كانى بهر پرومه تم بكه ويت.. دانم به خۆدا گرت، هيچم نه گوت، ئو هر
 باسى ده كردو من دهنگوت خوريم بۆ ده ريسن له دونيا يه كى تر دابووم له دونيا ي
 جيا كردنه وهى ههق له ناههق دابووم، باشه سه نده نه وهى ههق له باوك به كوشتنيه تي
 يان به شكات كردنه؟ لاي كى شكاتى لى بكم كى بيت به باوكه كان بلت منداله كان
 هى ئيوه نين، منداله كان هى شه وقى ژيان بۆ ژيان، ده مينه وه؟ كى بيت بتوانيت
 ههقى غه در لى كردنى سه جانه دلره قه كان وهر بگريته وه؟! له گه ل ليدانى زهنگ و
 بهر بوونمان له و پۆله هه ناسه لى براوه، قاچه كانم هر له خۆيانه وه بى نه وهى پييان
 بليم به ره ولوى ژوورى «قاشپاشا» ده كه وتنه پى. به ئەندازه يه كه ته واو له گه ل ئوميدى
 فه رامۆش نه كردنى شكاتنامه كه نه سقيان گرتبوو، بى ئاگا له ته پونۆزى باربووى
 پاره وه كان، بى گويدانه دلره قى ديواره كان، له گه ل هه موو نزيك بوونه وه يه كم له
 ژووره سامناكه تاريكه تر سناوييه كه، جوړيك له نائوميدى بالى به سه ر شكاتى باوك
 ده كيشا.. تا ده هات باوه رى هيچ به هيچ نه كردن خۆى له پۆحما ده چه سپاند، باوه رى
 مايه پووچى و هيچ نه كردى شكات لاي «قاشپاشا» زياتر خۆى به ئاردا ده كوتاند،
 به لام سه ره نه نجام خۆم گه يانده ژوورى «قاشپاشا».. به بينى زۆر شتم له
 بيرچووه وه، به سه يرى ده موچاوى عه بووسى هه موو ئو وشانه ي كوشت كه ده بوو له
 شكاتنامه كه مدا بو تر يت ئه وه ندهم پى كرا، بليم قوربان هاتوم شكات له مامۆستا
 «ره شكۆ» بكم.. هيشتا هه ناسه م هه لئه كيشا بوو.. قسه كانى پى بريم وتى مامۆستا
 ره شكۆى باوكت؟ مامۆستا ره شكۆ غه درى لى كردووم و ته واو هه قى خۆمى
 نه داومه تى، له تاقى كردنه وهى په خشان نووسيدا، دووباره ي كرده وه مامۆستا ره شكۆى
 باوكت؟! دواى كه ميك له وه ستان و نقه بران و هيچ نه وتنى ئه و بى دهنگى من
 كه ميك زياتر له جاران دهنگم بهر زتر كرده وه، نه غمه ي به قسه كانم داو و پيم گوت:

- مامۆستا ره شكۆ له ماله وه باوكه، له مه كته ب مامۆستامانه، كه پيم گوت باوك
 له مال باوكه و مامۆستا له مه كته ب مامۆستايه و دوو وه زيفه ي جيايه، زانى كه

مه سه له كه جيدييه وهه روا به ئاسانى ته واوانيت، يه كه مجار ويستى ده ستى ده ستيم
 پى بكات، كه ميك چروچاوى خۆى ئارام كردو تووره بوونى لى شاردمه وه، بۆ
 ساتيكيش وامزانى كه «قاشپاشا» به راستيه تي گوئى له شكاته كه م ده گريت، هه قى
 خوراوم بۆ ده گه رينيه ته وه.. له سه رميزه كه ي كه ميك هه ستاو خۆى ريك كرده وه و پى
 وتم، كورى خۆم فه رقى نيه له هه ردوو كياندا هه ر باوكه، ئه ي قه د له كو بوونه وهى
 باوكاندا گويت لى نه بووه كه باوكانى تر دينه لاي و پى ده لىن مامۆستا «گو شته كه ي
 بۆ ئيوه ئيسقانه كه شى بۆ به رده م سه گ» گوتم من له م په نده چه وسينه رانه تى
 ناگه م. گه ر گوشت و ئيسقان هه ردوو كى بۆ ئه وان بيت ئه ي چى بۆ ژيان
 ده مينيه ته وه.. مامۆستا «ره شكۆ» غه درى لى كردووم و هاتووم لاي جه نابت شكاتى
 لى بكم. تۆش به من ده لىيت گو شته كه ي بۆ قه ساب، دواى ئه و چر كه ساته ئيدى
 گرژى دم و چاوه كه ي گه رايه وه هيم نيه كه ي له ده ست داو رووى نه وديووى به زه يى
 پى نيشان دام، ده ستى برده ژيرميزه كه وه و، زهنگيكي بۆ فه راشه كه لى دا
 به توره ييه كه وه پى گوت، مامۆستا ره شكۆم بۆ بانگ كه. ئاخ زه مانه، ته واومان كرد
 مندال شكات له باوكى ده كات. وه لا هه ر ئه وه مان نو قسان بوو، تۆ سه ير ئه م
 ده عه جانيه ناكه يت ليمان بووه ته فس فس پاله وان، قوربان نه بوومه ته فس فس
 پاله وان، هاتووم داواى هه قى خۆم ده كه م، ده مت داخه، ده عه جانى، له وه ده چيت
 باوكت له مال فيرى تاعه تي نه كرد بي تي، مامۆستا شكاتى من هه قى چيه به سه ر
 تاعه تي فه رمايشته كانى، زۆرى پى نه چوو به غار دان «ره شكۆ» خۆى كرد به ژووردا
 دياربوو ئه و فه راشه كافربابه به دم رپى گه يشتنى ره شكۆ بۆ ژوورى «قاشپاشا»
 شتيكى به گويدا چرپانديت. بى سه لاموكه لام بى نه وهى بزانيت چى رووى داوه
 كه وته تف و جنئودان و مه عزه رت هينان بۆ «قاشپاشا». ئه و واى زانى من له بهر
 هاروهاجى و ده ست شاندى يه كيك له ته له به كان بانگ كرا بيتمه ژوورى
 «قاشپاشاوه»، ئه و هيشتا هيچى له سه ر شكاته كه نه بيستبوو، ده يگوت وه لا
 ده توتو پينم، ناجيسن، هاروهاج.. «قاشپاشا» ي به رتويه ر جنئوه كانى باوكمى برى و
 پى گوت، مامۆستا كار له هاروهاجى و بزئوى ده رچووه، كار گه يشتووه ته ياخي بوون
 له فه رمان و چاكه ي به خيوكردنى باوك و مامۆستا.. بۆ

- چۆن قوربان؟

- مامۆستا «رەشكۆ» كۆپرەكەت ھاتووھە شكاتى غەدرلى كىردى تۆ، لاي من ھەلرئىت. منىش لەبەر ئەوھى كۆرى تۆيە ھىچم پى ناكىت، بەخو مامۆستا ھەر تەلەبەھىكى تر بووايە دارم دەدا بەرۆھىيا، بەلام خۆت دەزانى كۆرى تۆيە دەستم تىنچاچىت و ھىچم بۆ ناكىت جگە لەوھى كە ژوورەكەتان بۆ بە جى بىلم و خۆتان لەناوخۆتاندا ھەقى يەكتر بسىن.. «رەشكۆ» قسەكانى پى برىوو گوتى. قوربان من كۆرى وا بەدكارو لاسارو نابوتم نىيە، من زۆلى وام نەخستۆتەو، نازانم ئەم نەمەك ھەرامە ھى كىيە. ئەمە چووتەوھە سەر دايكە...ى... بىووھە لە كاتى بەنرختانى گرتووھە، شەرتبىت تەمبىي كەم شەرت بىت نەھىلم بزانىت شكات چىيە؟ شكاتى لەسەرچى و كى كىردووھە؟ شكاتى لەسەر ئەوھىيە گوايە تۆ لە كاغەزى پەخشسان نووسىنا دەرەجەي تەواوت نەداوھتى و بەئەنقەست وىستووھە پەخشسانەكەي يەكەم نەبىت. «قاشپاشا». ئەم كۆرە كەرە نازانىت من بۆ وام كىردووھە، من دەزانم كە ھەقى خۆيم نەداوھتى بەلام ناچارم تا خەلكى نەلئىت كۆرەكەي (رەشكۆشەپىر كۆژ) بە واسىتەي باوكى يەكەمى پەخشسان نووسەكانە، تا خەلكى پىم نەلئىن كە كۆرەكەم بەواسىتەي من دەرەجەي؟ بىرم لى كىردووھە كەم بچووكتىر نىم لەباوكم، باوكم بەو قسانە بچووكتىر دىتەبەرچا، پىم گوت تۆ بەم كارە، ھىواكانى گەشەو داھىنانم تيا دەكوژىت، تۆ لەبەر قسەي خەلكى رەشى دەكەيتە بەش.. بەغەدرلىكرىنت لەمن خىانەت لە وشە جوان نووسراوھەكانى خۆشەويستى نىشتىمان دەكەيت، «رەشكۆ»ى باوك و مامۆستا من دەمىكە باجى خراپەكارىيەكانى مامۆستايەتت دەدەم، دەمىكە لەسەرتۆ سەرم دەشكىنرئىت، دەمىكە لەسەر تى ھەلانى تۆ بۆ تەلەبەكان، لەگەل ھەمووگەرانەوھىيەك بۆمال دەبىت بەخىراي بەرق خۆم لە تۆلە سەندىيان ون كەم، لەسەرخراپەكارىيەكانى تۆ، لەناو مەكتەب كەس سى رسكىنم لەگەل ناكات، كەسشىش وەكو پىويست نامدوئى «عوسە لووتشكاو» و «وسوھ قزىلوول» نەبىت، ھەموويان رقىان لىمە، من ھەتا ئىستاش پىم نەگوتووئىت كىن ئەو مندالە ھاروھاجانەي كە بەدووم رادەكەن و سەرتاپام تىرجىنووتى و بەئغەم دەكەن، چونكى دەزانم گەر پىت بلىم داركارىيان دەكەيت و (پىسەكەم دەبىتەوھە بەخورى) خەتاي تۆ نىيە كە لىدانەت كىردووھە ئامرازىك بۆ تەمىكرىن خەتاي (رەيھانە)يە، خەتاي ژنەكانە، ئىوھە لەبەر

ئەوھى ناتوانن دار لە ژنەكانتان ھەلگرن، لەبەر ئەوھى ناتوانن تەنگيان پى ھەلچن، لەبەر ئەوھى دەترسن نەوھەكا بەداركارى كىردىيان بەھەشتى رەپىوونتان لەدەست بچىت، بە لىدانىيان لەپىكەوھە خۆشتنى ھەمام بەكون.. ناچار دىتە سەرسەرمان و دەبنە بانگوشى جەستەي ماندووشەكەتمان..كاتى گۆيگرتن لەشكات تەواوبوو، كاتى قسەي زل و بىمانا تەواوبوو كاتى داركارى و لىدان خۆي كىرد بەژووردا، ئىستاش لە ئازارى ئەو شەپازلانە لەترسى شكستى پىرۆزى پەيامى شكاتكرىن نەمدەوئىرا لاي كەس باسى بەكەم، دەترسام بەشپۆھىيەكى تارىك و نائومىد شكاتى باوك سەرىنئىتەوھە و نەزانىت بەختەوھرى چىيە! «سەمەنگۆل» ئىستا تىگەيشتى يانى چى شكات لە باوك..من زۆر شەو بەر لەساتەكانى برىار لەسەر شكات..خەوم بە باوكىكى ترەوھە دەدى، زۆر شەو لە جى خەومدا، وىنەي باوكىكى ترم دەكىشا ھىمىنتر، دالەرمتر، بەسۆزتر، راسگۆتر، چەندەھا شەو بەھەسەرھەتى شەوشادى باوكم سەرم ناوھتەوھە.. بەغىلیم بەوانە دەبىرد كە باوكيان نىيە؟! و لەژىرسايەي فەرمىانى ھىچ گەرەبەكدا نازىن چەندىن جارىش بەدواي ھۆي ونبوونى «وسو» گەرپام تەفسىرىكى ئەوتۆم بەردەست نەكەوت، بەلام زۆر بەي ھەوالەكان تەئكىدىيان لەسەرئەوھە دەكرىدەوھە كە، «وسوھ قزىلوول» لەداخى بەدرۆكەوتنى گىرانى «مەيمونەسورە» لەداخى بەدرۆكەوتنى تەلاق خواردووھەكان بەدبىتنى «مەيمونەسورە»، لەداخى نەفرۆشتنى پاقلەكەي لەداخى خىتابى درۆي مەلای مزگەوتەكە كەوتووئىتى "خوشكان و برايانى ئىماندار ئەوھتا بەچاوى خۆتان بىبىن كەچۆن سەرئەنجام قەفەس دەبىتە جىگەي ھەموو ستەمكاران، من دالنىام «وسو» لە درۆي گىرتنى «مەيمونەسورە» خۆي شاردووھتەوھە سەرى ھەلگرتوھە ئەم شارە درۆيەي جى ھى شتووھە، سەمەنگۆل.. باوكەكانمان نەيانتوانى وەكو خۆمان، ئىمەيان خۆش بوئىت..ئەوان دەيانوىست بەزۆر سىبەر و بىرى خۆيان بەسەر مندالى و بچووكىمان بسەپئىن. شەرەكانىش ھەر مەپرسە، ئەو شەرەپانە زۆر بەي باوكەكانىيان كوشت. ئەوھى كەلئىيان گەرپايەوھە، دەستىكى، قاچىكى چاوىكى و يان لايەكى گونى لەدەست دا.

توورەبوونی خودایە یاخود بەدکاریی «مەلەک تاوسە»، رۆحی مردوووەکان زیندوو دەکاتەووە

یەكەم سالی خویندن لەفیرگە لەو عیامەیی كە دەبوو هەموو فیرگە مائناوایی لەمامۆستا (قوتاسنادر) ی بە سالآچووی، ریش كەوتووی، گوچان بەدەستی بكات، فیرگە بریاری دا ئاھەنگ و مەراسیمی مائناوایی و بەرپرکردنی دواساتەكانی خزمەت و كاری مامۆستا بگێریت، لەماوەیەكی زۆر كورتدا لیژنەیی ئاھەنگ ھەلبژێردرا. لیژنە كەوتە بەرنامەو گەران بە نیو كچان و كوران بۆ دۆزینەووی وتاریبژوو پیشكەشكەری گۆلی ریزو ئەمەكدار ی لەخویندكاران، بۆ مامۆستاكەیان، زۆرگەران و زۆریش داوای یارمەتییان لەخەلك كرد كەس نەبوو لە خوێ رابینیت ببیتە وتاریبژوی مەراسیمەكە، كەس نەبوو جورئەتی چوونە پیشەووی ھەبیت، لەبەر ئەووی كەسیان پیشتر دەرفەتی وتار پیشكەش كردنیان بۆ نەرخسابوو، نە لە فیرگە نە لەمال من و «ئادالین» نەبیت كەسی تر نەبوو لەسەر شانۆ لە بەردەم ئامادەبووان مامۆستا قوتاسنادر بخاتە گریان، لەو مەراسیمەدا شتیکی زۆر سەیرم بۆ ئاشكراوو، گەرەكان ھەموویان ئارەزوویان دانیشان لەریزی یەكەمی كورسییەكان بوو، زۆر سەیر بوو لە لام، دەمگوت باشە ئەمی بۆ لەسینەماكان دەچنە داو، بۆ دەبیت لە سینەماش شوینی چاك بۆ ئەوان بیت، ئەم پرسسیارانەم بەدەم پشووگووینیی بەرنامەیی سەرشانوو مەراسیمەكە بە ئادالین، دەگوت، نەشمدەناسی، ئەو ھەر پێ دەكەنی لەوێو ئادالینم ناسی بە بویری ئادالین تا كاتی تەواو بوونی مەراسیمەكە كاس ببووم، لەگەل تەواو بوونی مەراسیمی شكۆداركردنی ماندوویی مامۆستا قوتاسنادر بەین تیکچوون و ئاینوئۆین و بێنەو بەری من و ئادالینیش دەستی پێ كرد كیشمە كیشمەكە لەوێو سەری ھەلدا كە پێی وابوو من ھەلّم داو زۆریەیی دەرکەوتنەكانی سەرشانۆ بۆ خۆم قورغ بكەم، ئەویش جگە لە قەلەموونییکی جوانخاس بۆ جوان كردن و رازاندنەووی

رووی مەراسیمەكە، ھیچ فەرمانیکی تری پێ نەسپێردراو. ھەر لەویشەو تەواوی پیشیلکاری مافەكانی ژنان و یەكسانییان لەگەل پیاواندا. لە ھیچ و خۆراییی بەسەرما ساغ بوو، یەكەم جار ویستم تیی بگەییەنم كە بەرنامە دانانەكە دەستی منی تیا نەبوو، منیش وەكو ئەو بەرنامەكەم بۆ خراوتە بەردەم، ئەو ھەر نەیی دەسلاندا. حینجەتی پێ گرتم، گوايە دەبوایە من قبوولی بەرنامەییەك نەكەم كە پیشیلکردنی مافی ژن و رۆلی ژنی تیا بیت. ئەو دەبویست من بيمە پەيامبەری مافەكانی ژنان... مەبەستی بوو دروشمێك ھەلگرم كە خۆم باوهرم پێی نییە... بەداوی ئەو ئاھەنگەو تیکچوونی بەینمان، كەوتینە ركبەركی یەكدی، من دەمویست بێبەری خۆم لەو تۆمەتانە بەھەلگیرساندنی جەنگی ساردی ئەو رەتكەمەو، لەجیاتی قسەو گفتوگۆش سلۆویکی سادەو سەرپێیانە بكەم. ھەویش بەدەم ھەتا لە توانامایە خۆ دوورخەمەو لە مەسەلەییەك كە ئادالینی تیا بیت، بەر لە ھەلایسانی جەنگ كە زۆر ھەلّم لەگەلی دا كە لەسەر ئەو رایەیی پەشیمانی بكەمەو كە ژیان تەنیا لە چوارچێووی بەرنامەییەكی چەپرەدا دەگوزەریت، دەمویست تیبگەییەنم كە ژیان بێ چەپ و راستیش ھەر دەگوزەریت، بەلام لەبەر ئەووی گیرۆدەیی بیری چەپ بوو، لەبەر ئەووی لەگەل چەپدا بەرۆن قەرچابوو، لەبەر ئەووی برایەكی قوربانایی ریبازی سووربوو، مەحال بوو لەو خەیلانەیی بكەم... ئادالین لەووش زۆر زانتریبوو كە من بتوانم ھەلی خەلەتینم، بە پێچەوانەو دەبویست بمخاتە تۆری ماسیگرەكەیی، یەكەم جار پێی وابوو ماسییەكی حۆلم، بۆیە باس و لیدانەكانی بەو باسانە دەست پێ كرد كە «زایاند» دەبیتە یەكەم باسی دیالۆگ و گفتوگۆ، ئەو باسەیی كە ھەمیشە لەنیو مەعشەری چەپەكاندا زەق وە دەرکەوتوو، ئادالین دەیزانی باسی زایاند ئەو دەروازەییەكە كە دەتوانیت لیئەو ھەندامتیکی تر بۆخۆی رێك بخات و بیکاتە ھەلگری دروشمێك كە ھەرگیز نایەتە دی، ئادالین و ھاواریبازانی داوای بەرەلاییان لەژێرناوی ئازادیدا دەكرد، داوای مافیکیان دەكرد كە خویشیان باوهریان بەھینانەدی نەبوو، داوای دەستوور و ریسایەکیان دەكرد، كە ھیچ ولایتێك نەتوانیت بیھینیتەدی، بەنەھاتنە دیشی دەسلالات بە تاوانبارو رێگر بناسن. ئادالین باوهری بەژیان لەتاراوگە نەبوو، پێی وابوو ھەندەران مەرگی ئارەزووكانە، مەرگی داھینانەكانە،

لهمه‌شيانا من رایه‌کی ترم هه‌بوو، پیم وابوو که مرۆف له‌سه‌رخۆیه‌تی چۆن بیه‌ویت ئاوا ده‌ژیت، راهاتنه زیاتر، نه‌که خۆبه‌ده‌ستدان، به‌لام چی بکه‌م تێ نه‌ده‌گه‌یشت سالیکی به‌م ساردییه له‌گه‌ڵ ئادالین گوزه‌شت. به‌له‌خوا حافیزی کردن له‌سالیکی هه‌موومان له‌یانه دانیشتبووین به‌دووری میژیکی خپ. ئیستاش له‌ بیرمه کتیبیکم به‌ده‌سته‌وه‌بوو، له‌سه‌ر به‌رگه‌که‌ی نووسرابوو «ژیان بێ گفتوگۆ مه‌حاله»، به‌خشپه هاته‌ته‌نیشتم، به‌پیشه‌ی هه‌موو کاتیکی لێی پرسیم که‌چی ده‌خوینمه‌وه، پیم گوت «ژیان بێ گفتوگۆ مه‌حاله»... پێی گوتم ژیان بێ بیرى چه‌پ مه‌حاله. له‌و رۆژه‌وه ئادالینم نه‌بینی من له‌بینینی ئادالین برام و گه‌رامه‌وه زیدی باوبا‌پیران. هیچ هه‌واڵیکم نه‌زانی، بۆ ساتیکیش له‌هه‌ولێ گه‌ران به‌داویدا نه‌بووم، به‌مردوویه‌کم حیساب کردبوو، هه‌رگیز زیندوبوونه‌وه نه‌زانیت چییه! ئه‌وه‌ی که رۆژیک له‌ رۆژانیش به‌خه‌یالمد نه‌هاتبیت بینینه‌وه‌ی ئادالین بوو، له‌میترو بینینه‌وه‌ی، که‌سیکه که هه‌رگیز باوه‌ری به‌ژیان له‌ده‌ره‌وه‌ی ولات نه‌بوو؟! که بینیم له‌یه‌کات و به‌یه‌ک ئه‌ندازه دلشاد و غه‌مباربووم دلشادبووم به‌زیندوبوونه‌وه‌ی هاورییه‌کی یاخی بوو به‌سه‌ر باوه‌رو پێگه‌ی ناوخیزان، خه‌فه‌تبار به‌ده‌ست هه‌نگرتنی ئادالین له‌ باوه‌ری جێ نه‌هیشتنی خاپووره ولات، ئه‌و ئادالینه‌ی چه‌ندین جار ده‌مه‌قاله‌مان له‌سه‌ر تیۆری هه‌نده‌ران و هه‌نده‌رانی هاتۆته‌رێ، هه‌ردوو‌کمان هه‌ستیکی سه‌یرمان تیا‌بزوا بوو، هه‌ستیکی تیکه‌ل به‌خه‌جاله‌تی و نارازی به‌حالی ئه‌وی تریان، هه‌ردوو‌کمان له‌یه‌ک کاتدا، ئه‌وه چی‌ده‌که‌یت لێره؟

ئه‌و پرسیاره‌ی که شه‌وق ده‌خولقینیت و ده‌بیته‌ کلیلی کردنه‌وه‌ی ده‌رگا داخراوه‌کان. هه‌ردوو‌کمان وه‌لامی ئه‌وی دی دایه‌وه، ئه‌و به‌نیشان‌دان و ده‌رخستنی ئه‌لقه‌و جی‌په‌نجه‌ی شووکردنی، منیش به‌ به‌رگی جابیه‌تیم، چاوه‌کانی گله‌یییه‌کی زۆرم تیا‌به‌دی ده‌کرد، گله‌یی له‌ وه‌زعه‌ی که‌تیییدا بووم، به‌ئاواته‌وه بوو، من له‌ بۆنه‌یه‌کی باشتر و جیگه‌ی کاریکی باشتر بدیبایه، وه‌لی ئه‌فسووس، به‌ به‌رگی جابیه‌تی منی دینه‌وه، ئه‌و شه‌ینارییه‌ی که هه‌موو جارێک پێی ده‌گوتم جیگه‌ت ئێره نییه، جیگه‌ت جیگه‌ی سه‌رۆکه، به‌لام هه‌ر ئه‌ونه‌بوو گله‌یی له‌ وه‌زعم هه‌بیت، منیش گله‌یم له‌ په‌شیمان بوونه‌وه‌ی باوه‌ری بووم، منیش خۆزگه‌م به‌وه ده‌خواست که رۆژیک

له‌ رۆژان به‌ وه‌زیری بیبینم، لانیکه‌م وه‌زیری به‌رگری له‌ مافه‌کانی ژیان و ژنان، به‌دیداری دووباره‌مان دۆراوی و نوشوستی دروشمه‌کانی یه‌کدی‌مان بۆ ده‌رکه‌وت، ئه‌و دروشمانه‌ی که نه‌مانتوانی ئه‌به‌دی‌ه‌تیا‌ن بده‌ین و هه‌ول بۆ هاته‌ندیه‌ی تۆسقا‌لیکین بده‌ین. چ دنیا‌یه‌کی «ده‌ره‌م به‌به‌ره‌مه» من و ئادالین له‌میترودا به‌یه‌ک ده‌گه‌یه‌نیت، خه‌جاله‌تی و شه‌رم له‌حال و با‌لی یه‌کدی قسه‌ی پێی بریبوین، وه‌ختیکم زانی بێ خۆحافیزی، له‌ وێستگه‌یه‌کی دوور له‌شار دابه‌زی و خۆی ون کرد، بۆ ساتیکیش وام زانی به‌خه‌یال دیبیتم، بۆ چه‌ند سالیکیش دوای ئه‌و دیده‌نییه‌ کورته، وامزانی جنۆکه‌یه‌کم له‌ به‌رده‌م‌داییت، نه‌که خۆی ماوه‌یه‌کی زۆریش به‌دوای هه‌قیقه‌تی ئه‌رۆژه‌دا ده‌گه‌رام، به‌دوای ده‌رکه‌وتنیکم تری ده‌گه‌رام، چه‌ند جاریکیش له‌ماوه‌ی پێنج سال گه‌ران به‌دوای وه‌همی ئادالین له‌و وێستگه‌یه‌ی که بۆ یه‌که‌م جار ئه‌وم تیادی، چاوم بۆ ده‌گه‌یرا، زۆرترین کاتی جابیه‌تیم به‌فیرۆدا، هه‌تا ده‌هاتیش زیاتر لیم ده‌بووه سه‌راب، هه‌تا ده‌هات ئه‌و رۆژه زیاترخۆی له‌خه‌وو دا‌لغه‌ی ماندو‌بوون، نزیک ده‌کرده‌وه، تا له‌م رۆژانه له‌گه‌ڵ سالیادی زیندوبوونه‌وه‌ی په‌یام‌به‌ری خاچ په‌رسته‌کان، له‌کا‌ولترین و به‌دنا‌وترین تونیل وه‌یلی هاتوچۆی میتروکان له‌و هێله‌ی که هه‌میشه جابیه‌کان تیا تووشی کیشه‌ی مه‌بن، له‌و هێله‌ی که نزیکه له‌ په‌رستگا‌و، مه‌له‌بندی کۆبوونه‌وه‌یان، له‌و شه‌مه‌نده‌فه‌ری که پرده‌بیت، به‌مه‌خل و قاتی سه‌یرسه‌یر هه‌ندیکیان له‌شپۆه‌ی جالجالۆکه‌و خشخاش و قرژال و دو‌پشک و مردوو، هه‌ندیکی تریان به‌په‌شپۆشی سه‌رتاپا و نینۆکی درێژو پرچی ره‌ش و پالتۆی ره‌ش و خه‌نجه‌ری و که‌له‌سه‌ری ره‌ش، سیمای ده‌رکه‌وتنیانه، دلنیا‌بووم له‌وه‌ی که دا‌وای بلیت له‌ هه‌ر کامیکیان بکه‌م پێی نییه‌و ده‌بنه‌ مایه‌ی سه‌رئیشه، بلیت بریوه؟

- نه‌خیرمن بلیت نابرم، شه‌یتان په‌رسته‌کان بلیتی میترو نابرن، ئه‌م جیهانه‌ی ئیمه‌یه.

- ئانه‌م جیهانه‌ی هه‌مووانه‌و ده‌بیت بلیت بپریت. من چ کارم به‌وه‌ی داوه که تۆ چیت! پاشان ئه‌مه یه‌که‌مه‌جاره بیبستم شه‌یتان په‌رست بلیت برینی بۆ نه‌بیت، کوا له‌ فه‌ره‌نگ و ئه‌ده‌بیاتی شه‌یتانه‌کان بلیت نه‌برین هه‌یه له‌ کام برگه‌ی په‌یره‌وه‌که‌تان نووسراوه که هاتوچۆکردنتان به‌خۆرای بلیت!؟

- به پیکه نینیکی ناجیسمانه، سه‌ری به‌رز کرده‌وهو ویستی خۆیم پێ بناسینیت. منم شه‌یتاری منم بلیت نابرم.

- تۆ کیتیت؟ من تۆ نانسیم؟! منم شه‌یتاری، منم، ئادالینم چۆنه. نامناسیته‌وه. ئادالینت له بیرچووه‌ته‌وه.

- ئادالین.. ئادالین بووه سه‌راب ئادالین مرد، یه‌که‌م جار نه‌مناسییه‌وه، چاوم نه‌یده‌ویست باوه‌ر بکات، که‌خۆیه‌تی و خۆی له‌به‌رگی شه‌یتان هه‌لخستوو، که‌میک لێ چوومه پێشی قژه‌ درێژه‌که‌ی هه‌رخۆی بوو، به‌لام ره‌شی کردبوو خالی گه‌رده‌نیشی هه‌رخۆی بوو، به‌لام ره‌شی کردبوو، ماسکاره‌که‌شی هه‌مان ماسکاره بوو، به‌لام نه‌مجاره له‌جیاتێ سوور ره‌شی کردبوو.. نه‌مجاره‌شیان نه‌وه‌چی ده‌که‌یت لێره؟ بۆ له‌ناو نه‌م شه‌مه‌نده‌فه‌ره به‌راسته شه‌یتان ریزگریته؟ یاخود بۆ ئاهه‌نگی زیندبوونه‌وه‌ی خاچ په‌رستان خۆت سازداوه؟ خه‌ریک بوو به‌جیم، به‌هێلێت قۆلیم گرتوو، وتم بوه‌سته مه‌رۆ.. نه‌مجاره‌ش وه‌کو پێشترخۆتم لێ و نه‌مه‌که، خۆتم لێ مه‌که به‌سه‌راب، من پێنج ساله‌ ده‌مه‌وێت په‌رسیاریکت لێ بپرسم، پێنج ساله‌ ده‌مه‌وێت بزانی به‌خته‌وه‌ریت یان نا.

- ئادالین راست پێم بلێ به‌خته‌وه‌ریت؟

- شه‌یتاری کۆنه هاورێ! به‌خته‌وه‌ری هه‌یج مه‌کان و وجوودیکی نییه، له‌نیوان نه‌ندامانی «شه‌یتان گه‌ل» مۆنی، گرژی، مات و مه‌للول نووستن له‌شی‌وه‌ی مردوو، نیشته‌نی ره‌نگی مردوو، خوی‌ن به‌ربوون سیمای شکۆدارکردنی په‌یامی شه‌یتان په‌رسته‌ کانه.

- نه‌ندامانی شه‌یتانگه‌ل کێن باوه‌ریان به‌چی هه‌یه؟

- نه‌ندامانی «شه‌یتانگه‌ل»، شه‌یتان په‌رسته‌کانن! بوه‌سته ئادالین تا ئێره‌وه به‌سه‌بیت. من تێ ناگه‌م بۆچی شه‌یتان و خوا پێویستیان به‌ په‌رستنی تۆ هه‌بیت؟ بۆچی «سپی» نزیک بوونه‌وه بیت له‌یه‌زدان و «ره‌ش» یش، نزیکبوونه‌وه بیت له‌شه‌یتان، نه‌و حکمه‌ته نوێیه‌ چیه‌ و به‌م شی‌وه‌یه تۆی گۆریوه، نه‌و هاندهره‌چییه سه‌ورباوه‌ریکی وه‌ک تۆ بکاته ره‌ش باوه‌ر.. هه‌شتا قسه‌کانم ته‌واو نه‌کردبوو قسه‌کانی پێ بریم و گوته‌ی به‌دبه‌ختی بوو شه‌یتاری "به‌دبه‌ختی بوو منی کرده

هاورپێ شه‌یتانیه‌کان"، ببوووه.. مه‌به‌ستت له‌به‌دبه‌ختی مه‌له‌کتاوس خۆیه‌تی له‌ناوبانگی خراب و وینه‌ شی‌واوی شه‌یتانه.. ده‌ته‌وێت به‌و ره‌شپۆشییه مه‌له‌کتاوس شکۆدار بکه‌یت، یاخود ده‌ته‌وێت ناوی بزپینیت؟! کامیانیت شه‌یتان په‌رستی یان شه‌یتان ریزگری، گه‌ر شه‌یتان په‌رست بیت، ده‌بیت خۆتی بۆ بده‌یت به‌ گوشت، وه‌ک نه‌و خۆ به‌ گوشتن و قوربانی دانه‌ی که‌ جارێ ده‌تویست بیده‌یته‌ باوه‌ری سوورت، گه‌ر ریزیشی لێ ده‌گریته، پۆشته‌ی ره‌شی بۆ له‌به‌ر مه‌که، له‌به‌ر نه‌وه‌ی که‌س نازانیت مه‌له‌کتاوس ره‌شه‌ یان سپی. که‌س له‌لای فریشته‌کانه‌وه نه‌هاتوو به‌سای ره‌نگ و سیمای و پۆشته‌یمان بۆ بکات، یاخود نه‌مه‌شیانت کرده باوه‌ری چه‌په‌که‌ت ده‌ته‌وێت به‌ره‌لایی له‌ ژێر چه‌تری ماف و در و شمی بریقه‌دار بشاریته‌وه... ره‌شپۆشی بکه‌یته په‌یامی به‌خته‌وه‌ریت له‌ژیان، که‌ی بووه به‌دگۆیی ببیته په‌یفتیک ببیته نه‌ریتیک له‌نه‌ریته‌کانی شه‌یتان، من په‌رسیارم له‌به‌خته‌وه‌ری خۆت کرد نه‌ک به‌خته‌وه‌ری باوه‌ر.. کامیانه‌ وای کردوو ببیته شه‌یتان، به‌خته‌وه‌ری بوو یان به‌دبه‌ختی؟

- هه‌ردووکیانه، شه‌یتاری هه‌ردووکیانه له‌ کوپه‌هه‌ بۆت هه‌لتریسیم، ئێواره‌یه‌کیان له‌یه‌کێک له‌ناخواردنی براکانم کۆنه هاورپێه‌کی گه‌راو له‌ مه‌مله‌که‌تی «سوورستان» بۆمال ده‌عه‌وت کردبوو، قسه‌کانی زۆرکاریان تێ کردم، خۆشت باش ده‌زانی که‌ نه‌و «سوورباوه‌رانه»، که‌دینته سه‌رقسه‌کردن له‌ قسه‌کردندا که‌س پێیان ناگات، به‌قسه‌کانی منی خسته‌ خه‌یالیکی تر، خه‌ویکی تر، باسی یه‌کسانی و مافی ژن و ئاوو کاره‌بای بۆ کردین، نه‌وشه‌وه‌ باس باسی ژیان بوو له‌ هه‌نده‌ران، له‌ چه‌ندین بۆنه‌ی قسه‌کاندا بۆ چه‌ند جارێکیش وام هه‌ست ده‌کرد که‌ گره‌وم لێ بردبیته‌وه ده‌مگوت له‌ کوپیت شه‌یتاری گوپت له‌م قسه‌و باسانه‌ بیت نه‌وه‌تا له‌ سووچیکی نه‌بهرناوی نه‌م گه‌ردوونه، رووبه‌ریک هه‌یه له‌گه‌ل دروشم و خواسته‌کانی من هه‌له‌ده‌کات، به‌ پێچه‌وه‌انه‌ی نه‌و رایه‌ی تۆ، که‌ ده‌تگوت له‌ دنیادا نییه شوپنیک هه‌بیت بتوانیت نه‌و مافانه‌ت بۆ بیتیته‌دی، بۆ نه‌وه‌ی بیسه‌لینم گره‌وم لێ بردوویته‌وه‌ یه‌ک سالی گه‌توگۆم له‌گه‌لتا به‌زایه نه‌چوو، په‌له‌م کرد له‌ زووتر ملشکاندنی تیفکینه‌کانت، له‌وشه‌وه‌وه کوپرانه برپارم دا له‌گه‌ل «چۆقی چه‌په‌ر» په‌یوه‌ست بم و به‌ ناوی هاوسه‌ریه‌تی پێکه‌وه‌ بژین بۆشایی و شه‌کراوه‌که‌م هه‌موو که‌سێکم بانگیش

كردبوو، له‌ریگه‌ی ئیزگه‌وه هه‌موو شار بانگیش كرا بۆ شایه‌ی من و چۆقی چه‌په‌ر، یاروئه‌خیار سوورباوه‌رو ره‌ش موسلمان، كه‌س نه‌ما له هه‌فالاڤان ده‌عوته نه‌كریت، زۆرگه‌رام به‌شوینتا ده‌ستم نه‌كه‌وتی، كه‌ گه‌یشتمه ئی‌ره. بۆم ده‌ركه‌وت چۆقی چه‌په‌ر، یه‌كه‌م قوما‌ربازی بارو دیسكۆكانه، یه‌كه‌م كه‌له‌پووته یه‌كه‌م بۆكس وه‌شین و لی‌ده‌ری می‌كانه، هه‌روه‌ك چۆن جه‌ربه‌زه‌ترین چه‌ته‌گه‌ری مه‌ردومه‌كانیش بوو، زۆرم قسه‌كه‌رد له‌گه‌لی فایده‌ی نه‌بوو، ده‌تگوت بۆ دیوار قسه‌ده‌كه‌م، زۆرم هه‌ولدا واز له‌قوما‌ربازی و چه‌ته‌یه‌تی به‌ی‌نیت عاری نه‌ده‌نا، چه‌ته‌یه‌ی بووبوووه خویه‌ك وه‌كو خوی جگه‌ره‌كیشانه‌كه‌ی. قوما‌ربازی جیگه‌ی منی گرتبووه‌وه، ئه‌و له‌زه‌ته‌ی كه‌ له‌ قوما‌ركردندا ده‌یبینی، هه‌رگیز له‌شه‌وانی جووت بوونمان ئه‌و له‌زه‌ت بی‌نینه‌ی ده‌رنه‌ده‌خست، زۆر هه‌ولم دا به‌هۆی له‌ش و لارو جوان خاسیم بتوانم خولیای قوما‌ری لای بكه‌م، وه‌لی نه‌متوانی، زۆرجار بریاری خۆكوشتم دا، ده‌ستم نه‌ده‌چوووه خۆكوشتم "تازه، سواربوون عه‌یبیك و دابه‌زین دووعه‌یب" بوو، به‌م حاله‌ پینچ ساڵ له‌گه‌لیدا ژیا، ئیستا نازانم مه‌ردوو، ماوه، گیراوه، كوژراوه، كه‌س نازانیت. له‌كام گرتووخانه گیرساوه‌ته‌وه، بوونیشم به‌شه‌یتان په‌رست هه‌ولتیكه‌ بۆ په‌شیمان بوونه‌وه‌و پاك بوونه‌وه له‌ تاوان، ئه‌و تاوانانه‌ی كه‌ ده‌ره‌ق به‌ خۆم كردم. به‌خته‌وه‌رم كه‌ماوم بۆخزمه‌تی باوه‌ری لوم.

– كام باوه‌ر ئادالین، ئه‌وه‌ی كه‌ تۆناوت ناوه‌ پاكبوونه‌وه له‌ تاوان، من ناوی ده‌نیم "كاله‌ك به‌ ئه‌ژنۆشكاندن، ئه‌وه‌ی كه‌ تۆ پیتی ده‌لێت به‌خته‌وه‌ری من پیتی ده‌لیم به‌ده‌بختی، تۆ به‌ده‌ستی خۆت، خۆت به‌ده‌بخت كردوو كه‌س له‌ده‌ستی نه‌دابوویت شووبكه‌یت به‌و ناجیسنه‌ له‌به‌رچاومه‌ چۆن هه‌له‌ئاویت، چۆن به‌درویه‌کی هه‌نده‌رانی می‌شكت زوخاوبوووه. ئیستاش هه‌روا ده‌زانیت خه‌وه‌و ناته‌وێت لای به‌خه‌به‌ر بی‌یت. ئیستاش له‌دلی خۆتا ئه‌سه‌ف بۆ ئه‌وه‌ ده‌خوازیت كه‌ من نابمه‌ یه‌كێك له‌ موریده‌كانی مه‌له‌كتاوس، هه‌روه‌ك چۆن جارانی‌ش ئه‌سه‌فت بۆ ئه‌وه‌ ده‌خواست كه‌ نه‌ده‌هاتمه‌ ژیرباری چه‌پ ره‌ویت. ئیستاش وه‌كو جارێك پیت ده‌لیمه‌وه، من گه‌روم له‌شه‌یتان بردووته‌وه، به‌دوای به‌چه‌كانی ده‌گه‌ریم. پاشان من هه‌رگیز باوه‌ر گۆرێكیم نه‌كردوو من هه‌تا مردن باوه‌رم به‌ (من)ه‌كانه‌؟!

بۆ ده‌بی‌ت لای ئیمه‌ شووكردن و ژن هی‌نان، گه‌رانه‌وه‌ی سه‌ركه‌وتوو، هه‌لب‌ژاردنی سه‌رۆكه‌كان... بۆنه‌یه‌ك بی‌ت بۆ هه‌ژاندنی هه‌وه‌سی سه‌ما؟ بۆچی شی‌ره‌كان نه‌توانن له‌ جی ژوانی ماسییه‌كان مه‌له بكن؟

– سه‌مات كردوووه...؟

– سه‌ما...! سه‌مه‌نگول، باش گویم لای نه‌بوو مه‌به‌ستت له‌ چ جو‌ره سه‌مایه‌كه‌؟

– مه‌به‌ستم له‌سه‌مای خوله، سه‌ما بۆ به‌تالكرده‌وه‌ی تو‌ره‌بوونه‌كان، سه‌مای مه‌یخانه‌و جی ژوانی سه‌ماكه‌ران.

– سه‌مه‌نگولی بۆراق لای ئیمه‌ مه‌زارێك مه‌یانێك نه‌بووه بۆ سه‌مای خود،... لای ئیمه سه‌ما ده‌بووایه شووكردن یاخود ژن هی‌نانی خوا پیتاویك بی‌هه‌ژانیت.

– شه‌یتاری ده‌لێت چی ئه‌مشه‌و، دوور له‌ هاژه‌هاژی می‌ترو دوور له‌قه‌ره‌بالغی فارگۆنه‌كان، دوور له‌ كه‌مان ژه‌نه به‌ناوه‌كان، دوور له‌ ئاوازی ئۆركۆدیونه. شپروسه‌ره‌كان، له‌ یه‌كێك له‌ مه‌یانی سه‌ما به‌ناویانگه‌كانی شار، مه‌ست به‌ مه‌ی و سرووتی ئاوازو سه‌ما هه‌ژینه‌كان خۆ جۆش ده‌ین؟

– سه‌مه‌نگول واز له‌ من بی‌نه، مه‌ینه‌تییه‌كانم گه‌لی له‌ سه‌ما مه‌زنتر و پیرۆزترن، تا به‌ ئیواره‌یه‌ك چرته‌و چرپه‌ ماچه‌كانی سه‌مابازی، بتوانیت له‌پیرۆزی و گه‌وره‌ییان كه‌م كاته‌وه‌ من جه‌سته‌م رۆحی سه‌مابازی تیا كوژراوه.

– ئه‌ی هی‌چت نییه‌ ئاخ و ئۆف و حه‌سه‌ره‌تی بۆ هه‌لكیشیت؟ هی‌چت نییه‌ هاواری بۆ بكه‌یت.؟

– با رۆحی ماندووم، ده‌ستی شكوم، په‌شیمانیم، نسرمه‌كانم، دلی ره‌نجاوم، خه‌مه‌كانم، دۆراندنه‌كانم، خاپوره‌ و لات، یادگاری و ئه‌لبومه‌كانم، تۆراندنی باران،

هه موویان له یهک کات و به یهک نه سق ناخ کیشانیان گهره که، هه موویان هاوارو قژ پنینیان گهره که، به لام باوهر ناکه م سه مایان گهره ک بیت! چونکه سه ما ناتوانیت مهینه تیهه کانم بۆ بکاته به خته وهری. سه ما چی تر ناتوانیت، ببیته چه کی به رهنگاری و به رووی خه مه کان بجه نگیت، چیدی سه ما توره بوونه کانم، پی هیور ناکاته وه... چی تر سه مابازی، ئومیدو هیوای له دایکبوونیکي ئۆی تیا به دی ناکه م. سه ما وهرزیک، بوو، مندا لیک بوو نه فامی ره یحانه کوشتی، قه بیرهی پوره خه جی خنکاندی، دوا جاریش کچه نه ناسه که. مه رگی ئه به دیه تی به سه ردا سه پاند سه ما شاکاریکي گه وهری من بوو زیپ بردی، شوړش له دادگاییه کانی خویدا، سزای له سیداره دانی به سه ردا سه پاندو له ناکاو ونی کرد. مه پرسه چۆن ئیستا بۆچی له که ناری بیتازی سه ما شه که ت که وتووم، مه پرسه بۆچی چریکه و چرته سه مایه ک ناتوانیت بۆ ساتیکي که م به خته وهرم کات، ئه وهی که به سه ر وهرزو هه وه سی سه مابازی مندا هینراوه، له وه گه وره تره به شه ویکي ئاوه ها له گه ل سه مادا ئاشت بیمه وه. هاوړی، من گه لیک جه نگام تا هه وه سی سه مابازیم، تیا ئاوه ژوو نه که نه وه. پیتشر بهر له ئیستا هه موو وهرزه کان، هه موو رۆژه کانی سال، هه موو ئاوازو ئان و ساته کان، پابه ندی زریکه و هاواری سرووتی سه مابوون، هه موو ئیوارانیک به دم دهنگدره کۆنه که، ده رگای ژورره که م له خو داده خست و په نجه ره کانم به رووی بادا ده کرده وه، له گه ل تیکه لبوونی باو ئاوازه کان، خوّم و ئاوینه که م خوّم و سیبهره که م، سرووتیکي سه یرمان ده خولقاند. ئه و سرووته هینده سحراوی بوو، مه گه ر ته واو بوونی ئاوازیک، که میک په رشی بکر دایه، به لام به ده سپیکي ئاواز و سترانیکي تر دیسانه وه ده چومه ئه و خه لوه ته وه، ده چومه وه سه ر ئه و رپگایه یه ی که به ره وه به هه شت ده چوو زۆر سه یربوو قالبوونم له گه ل سه ما به شپوه یه ک بوو. که بۆ ساتیکي که م وا تى بگه م، سرووتی سه ما له به هه شتم نزیک ده کاته وه له ده رگای به هه شت ده دم سه یره منیک له و ته مه نه دا بوویتمه ده رویشی ئاوازه کان و خه لکانیکي تر له م ته مه نه دا. بیانه ویت به باوهری ره ش و سرووتی خوته قاندن و زکری خوینرشتن و کاو لکاری له ده رگای به هه شت بدن ئیستاش ده پرسم باشه که هه ر دوو کمان به هه شت و به خته وه ری پالنه ری باوهره که مانه بۆ له خالیکدا، له ویتسگه یه کدا، له شاریکدا، له ئاوازیکدا،

له دوورپانیکدا یه کمان نه گرت. تۆ بلیت به هه شت چه ند دانه یه ک بیت؟ و ئیمه پیمان نه زانییت.

- ئیستاش نازانم کامیان بوو، منی له سه ما زویر کرد، گه وجی ره یحانه بوو؟ به دکاری پوره خه جی بوو؟ یا خود هیچیانه و ده به نگي خوّمبوو ده ستی له سه ما پی هه لگرتم. تۆ بلیت پرتو بۆلی ره یحانه و کوته کی ده ستی خه جی بوو بیت وای کرد بیت ده ست له سه ما هه لگرم. ئه و هه سه ته چی بوو ره یحانه هه یبوو بۆ کوشتنی سرووتی سه ما؟ من هه تا ئه مرۆش له گه ل ئاوازی پیاوۆ هارمۆنیکه کان گویم به وقسانه ی ره یحانه ده زینگیته وه که هه موو ئیواره سرووتیکي سه ما پی تال ده کردم و گوئی پی کاس ده کردم، ره یحانه له گه ل هه موو وه ستانیکي دهنگدره که، مارش و دهنگی نارهنای خوی ده گه یانده ئه و دیو ژورهنسرمه که م، هۆ شه ی تباری! سه ما پیشه ی پیاو نییه و بۆ پیاویش نه ها تووه، "پیاو کوشتن، حزبايه تی، ده سه لات، کورسی، کاسبی، قوّلبرین، بازارو سه وای کال، ژنه یان، وه چه خستنه وه، گیانفیدایی، شوّفیتری، گه مژه یی، پیشه ی پیاوه. سه ما له به رده م ئاوینه، له راندنه وه ی له شولار، جوان خاسی، پیشه ی ژنه و نابیت میرخاس خوی له ئیشی ژنا هه لقوړتیت". شیر له دارستاندا، سه ما ناکات، مه له کان ده بیت سه مای بۆ بکه ن، زۆر جار هه بووه ده مپرسی بۆچی؟ فیرناس سه ما نه کات؟ هه ر له بهر ئه وه ی ناوی شیره! یا خود له شولاری سه مای نییه؟ تى نه ده گه ییشتم له مه به ستی ره یحانه، که بۆچی شیر سه ما نه کات. بۆچی ته نیا کوشتن و قه پگرتن، پیشه ی شیر بیت! بۆچی شیر نه ی ویستووه سه مابازی پیشه ی بیت. کى بوو بریاری دا شیر سه ما نه کات؟ ماسیه کانن؟ ئه و دهنگه ی ره یحانه م بۆ سه رکوت نه ده کرا، بۆم نه ده هاته ژیربار، تا رۆژیکیان دهنگدره که م له کار وه ستاو که س بوی چاک نه کردم وه، ئیدی له و رۆژه به دواوه ژورره که م سروته سه مای به خو وه نه دی، له و رۆژه به دواوه، هه ستمکرد چیدی پیویستیم به سه ما نه ماوه و پیویسته به گوئی ره یحانه بکه م. له م دوايانه شدا من بۆ دم کوتر دنی ره یحانه و ده رویشه کانی له شای و چۆپی و ره شبه له که کان ئه مجاره خوّم و ده مانچه که م، پیکه وه سه مامان ده کرد. به لام زۆر سه یربوو له و زه مه نه ی که ده مانچه که م جیگه ی نیرگزه کانی گرت وه. په ی تا په ی تا شوخه کان له ره شبه له ک و ده سگرتنه کۆکاندا ده ستیان به رده دا، چه ند جار یکیش به بیانوی میزکردن

له ئابخانه كان به دەم راستکردنه وهی شوینی ده مانچه كه و خستنه وهی له شوینی ده ركه و تووی، له بهر دەم ئاوینه كان پرسیارم له خۆده كرد. بۆچی وهكو جاران دەستم ناگرن؟ دەستیانم به توندی گوژیوه؟ یان شانوبالیانم شهكەت كردوه؟ ئاوینه كان هیچ وه لāmیکیان نه دەدامه وه. وهكو خۆم واقوور بوون، ناچار به غه مباری له سه ریه كێك له كورسییه جیماره و هه بوومه ته ماشا كهری شایی و هه لپه رکیكان. جار چاریش شه وقی سه ما پێشم ده كه وت و له گه ل خۆیدا بۆ ناو هه لپه رکیكه ده بیردم. ده چوم وه ناویان، پاش كه میك، دیسانه وه ده ستیان به رده دام هه وه سی سه مایان تیا ده كو شتمه وه. سات به سات زیاتر ههستم ده كرد شتیك هه یه.؟ به لām ئه و شته چی بیت. وا له هه موویان بكات به دهسته جه معی بریار بدن دهستم به رده ن؟ هه رچۆنێك بیت رۆژیکیان خۆم گه یانده دهستی زیپ، بهر له وهی زیپ بهیویت دهستم به ردا ئیخه م گرت و كه وتمه پرسیار. "زیپ" بۆچی هه مووتان بریارتان داوه دهستم نه گرن، بۆچی وهكو جاران كه س لێم نزیك نابیته وه؟

- شهیتاری نازانیت بۆچی؟ نازانیت چه ند و چۆن لوه له دهسکی ده مانچه كه ت نازاری كه مه رو ناو قه دمان ده دات! كه ی تۆ هینده درنده بوویت؟ شهیتاری زۆر گۆراوی كوره سه ما بازه كه ی جاران نیت!. شهیتاری له خۆتت پرسى! بۆ ئه وشه هیتارییه ی كه جاران هه موو شوخه كان به ئاواته وه بوون بۆ ساتیكی كه میكیش بیت دهستی بگرن، ئیستا دهستی به رده دن و قیزیان لێی ده بیته وه؟ ته ماشاشی بگه ن. تۆ هاوړییه تیت له گه ل سه مادا دۆرانده بوو ته هاوړییه چهك و حزب..

- راسته زیپ من شهیتاریه كه ی جاران نیم من كورپی خه مه كان، زامه كان، پاشماوه ی جهنگ و خیانه ته كانم. ئیستا هه ست ده كه م كورپی ره یحانه ش نه بم. ئیستا له حه بیته تا كورپی شوړشم. كورپی شوړشیش ده بیته چه كدار بیت!

- شوړش چه كی گه ره ك نییه. شوړش سه ما ی گه ره كه، سه ما باشترین چه كی به رهنگارییه! شوړش واته خو شگوزهرانی، شوړش به چه كداری سه ركه وتن به خو نابینیت، تۆ به م چهك هه لگرتنه ناوی پیروزی شوړش ده زینیت، رووه سپییه كه ی رهش ده كه یته. هاوړی! شوړش واته تیکۆشان، بۆ جوانیی شوړش واته گول نهك گووله و تیر.

- راسته شوړش واته تیکۆشان بۆ جوانی. به لām ره یحانه. جوانی من له وه دا ده بینیت، كه له هه لپه رکیكاندا ده مانچه كه م له سه ما كه م جوانتر ده ركه ویت، من نازانم كامتان پازی كه م، نه ئیوه ده مانچه تان ده ویت، نه ئه ویش سه ما و هه لپه رکیكی ده ویت، راسته بویت، من خو شم له و وه زعه پازی نیم، بهر له هاتنیشم بۆشایی فیشه كی ناو ده مانچه كه م به تال كردوه ته وه ده زانی بۆچی فیشه كه كانیم به تال كردوه ته وه؟ زیپ باش بزانه كوشتن و برین، خولیای من نه بووه، من هه تا ئیستاش فیشه كه كێم نه ته قاندوه، له خو شییه كانیشدا ده مانچه كه م رووی نه كردوه ته ئاسمان و فیشه كم به روویدا نه ته قاندوه، نه م ویستوه كو نبوو نی ئاسمان و باران بارین و دروستبوونی لافاو گه رده لولویكی خو شه ویستی به فیشه كی ده مانچه كه ی من بیت.!. له و نه فامانه ش گه لی پهستم كه شه وان هه بۆ ده برینی خو شییه كانیان، ئاسمان ناگر باران ده كه ن، به زۆریکیانم گوتوه واز له هیمنی و كپی ئاسمان بینن، گه ر ئاسمان كون بیت، بارانیكی زۆری موحیبه ت به سه رخا كی پر له كینه ده بارینیت، دوور نییه به و بارانه لافاوێك هه ستیت و هه موومان به ر لافاوی خاترخوایی بكه وین، ئه و كاتیش نه مه یانێك ده مینیت بۆ سه ما، نه ولاتیکیش بۆ شوړش. كه ستان ناتانه ویت له من تى بگه ن، نا هه قیشتان ناگرم چونكه نابیت شیر له جیژوانی ماسییه كان مه له بكات. ماسییه كان كه شیریان لى ده رده كه ویت، ده ریا به جی دیلن و به ره و وشكانی هه لدین. به لاین بیت زیپه خان من جاریكی تر له هیچ شایی و هه لپه رکییه كدا نه بینیت.

- سه مه نگول من له و رۆژه وه له هه ر دوو جه ژنه كه بووم، له پاش ئه و میژوو وه به حه سره ت و تاسه یه كه وه، له سه ما بازیکى ناودار بوومه، ته ماشا كه ریکى نابووت، دوا چاریش له هه لپه زاردنی سه ما یاخود شوړش، ده مانچه م هه لپه زاردو دهستم له سه ما شت، به لām بریا دهستم لى هه لنه گرتایه، من ده لیم ئاسمان تۆله ی خو ی لى كردمه وه، بۆیه ئه و كچه نه ناسه ی بۆ ناردم ده یویست هه قی سه ما نه كردنم لى بسه نیت، ده یویست دژى نه فام ره یحانه بجه نگیم، نهك ببمه دارده ستیكی نه فامییه كانی ئه و كچه نه ناسه، له و رۆژانه ده ركه وت كه رادیوی حزبه كان ته وا و قۆلیان لى هه لمالیبوو به هه موو هی زیکیان هاواریان ده كرد، چۆلی كه ن هه لى برن، ئه م شاره شاری

ئىۋەننىيە، ئەم خاكالەئىۋەھارامە. بەسەئىدى، باب نۆكەرى ئەو زەمانەزەمانىكى زۆر سەيربۇ، بەزەحمەت راست و درۆت بۆ جيا دەكرايەۋە، بەزەحمەت بۆنى خۆفروۆش و نىشتىمان پەرورەت بۆ جيا دەكرايەۋى. بۆنەكان رەنگەكان تەۋاۋ بەسەريەكا كەۋتبۇون، بارەكەھىندەئالۆز بوو سەرى لەسەرۆكەكانىشى شىۋاندبوو، رادىۋى حىزبەكان، گىانفېداكان، نىشتىمان، قوتابخانەكان، مزگەوت و كلئىساكان، قەحبەۋ مەى فروۆشەكان، چەرچى و پاكەت فروۆشەكان، چىشتخانەۋ چاپخانەكان، رۆژنامەۋ كىتەبەكان. ھتد، بەسەر دوو بەردا دابەش بووبوون، يەككىكان ھەۋاللى خۆفروۆشى پەخش دەكرد، ئەۋى تريان ھەۋاللى سەركەۋتن، كەس نەيدەزانى كى دۆراۋەۋ كى براۋە! شەرپىكى گەرم بوو. شار بووبوۋە. دوو بەرە، بەرەيەكيان لەگەل ئەملا، بەرەكەى تريان لەگەل ئەۋلا، من لەۋبەينەدا مابوومەۋە، نەم دەزانى چۆن ھەلۆيستەبكەم، نەمدەزانى بەقسەى كاميان باۋەربكەم. شار بەجى بىلەم؟ ياخود دانىشم، "دەست بەكلاۋەكەم بگرم، با نەيبات". باشەبەچۆلكردنى شار كى دلشاد دەكەم؟ بۆ كىيى بەجىيى بەيلىم؟ كى ماف و روخسەتى ئەۋەى دانى من لەشارى يارو يادگاربيەكان دەريپەرىنىت، كى بريارى سەرگەردانى منى داۋە؟ حزب. ياخود بەركەى تریانە بريارى خۆفروۆشى بەسەردا سەپاندوم...ئىستاش رووخساريم لەھزردا بەچەسپىۋى ماۋەۋ ھەرگىز لەيامم ناچىت. لەبەر ئەۋەى ئەۋ بەيانى، ھەر ئەۋ بوو بەگەرمى ھەلدەپەرى ھەر ئەۋبوو دەيۋست بەسەماكەى پىمبلىت، من سەما ناكەم، من بۆ سەما نەھاتووم، بەۋ بەيانىيە كە ھىشتا "نەخىرو نەشەر بەش نەكرا بوو"، شەبەقى بەر لە گەيشتنى قافلەى تانك و زرىپۆشەكان بەر لەگەيشتنى جنىۋ فروۆشانى رادىۋ، دەم شەرپەكە لەپىش ھەۋاللى ھەرو سىخورەكان. لەپىش حاجىيەبەدناۋەكان بەر لە ستران بىژەكان لەپىش ھەموۋان، لە باژىرى شار و مەيانى سەماكەران لەنزىك چاپخانەى گەل، خىۋەتى سەماى ھەلدابوو، نازانم بۆچى رىم كەۋتە ئەۋى بۆچى وىستم بۆ دواچار مالىئاۋىي لەشار و لەچاپخانەۋ لەبازارەكان بكەم، بۆ بەبەردەم ئەۋ گۆرپانەدا بۆم. بۆچى دەبىت توۋشى ئەۋكچەنەناسەبم، بۆ دەبىت مەرگى يەككى تر ببىنم، ئاى نەناس...چۆن پىۋەرەكانى سەماكردنت ھەلاۋ گىركردا! سەماكەى پى نەدەچوۋ بۆ سەركەۋتنى سەرۆكەكان بىت، بۆ دەريپىنى

كەيف و شادىيش نەبوو. سەماكەى چەندىن پرسىيارى گەۋرەى لادروست كىردم. دانىشتنىشى بە تەنىشت منەۋە، ھىندەى تر سەرسامى كىردم، دواى ئەۋەى كەزانى ھىشتا حىزبەكەى ئەۋلا نەگەيشتوۋتە شارو لەدوۋرپانەكەرى پى گىراۋەۋ بەم زوۋانەناگات. بريارى دا، لە گەلدا سەركەۋىت و لەناۋ پاسە پۆلۆنىيەكە، درىژە بەسەماكەى بدات بەسەركىيەكەۋە لە ناۋەراستى پاسەكەدانىشتىبووم، خەياللم بەرەۋلاى ئەۋ يادانە بردبوو كەچۆن لەم شارەگەۋرەبووم و چۆن لەھىچ و خۆرايى مافى نىشتەجىبىۋونيان لى زەوت كىردووم زوۋ زوۋ ئاۋرى دەدايەۋە، بەچواردوۋەرى خۆى منجەمنجى بوو بەم خەلكەى دەگوت بۆ سەما ناكەن، بۆتەھلىلەناكىشن، بۆ دلشاد نىن؟ كەس ھەيە ئەم ۋەزەى لەلا ناخۆش بىت؟ خەرىك بوو بلىم تا خەرىك بوو لەدەمم بترازى و بلىم من ئەم ۋەزەم پى قبوول ناكىت، نازانم چۆن دانم، بەخۆدا گرتوۋ، پىم نەگوت، با ئەم شارە بۆ تۆ بۆ شايى و شايى لۇغانەكەت بمىنىت، بۆخۆت لەگەل ستران و مارشى سەركەۋتنى رادىۋكە، ھەر سەما بكە. ئىمە ھەلدەين، ھەلى دەبرىن...خاپورەۋلات بۆ تۆى بەجى دىلن. بۆ نەگبەتىش ھەتا دوا وىستەگەى ۋەستانى پاسەكە، دانەبەزى، لەگەل تىپەرىۋونى ھەپاسىكى قەرەبالغ بەئەخيارى سەما بەھۆرىن و بەرزكردنى دەنگى رادىۋكەئەمىش لەگەلىانا گەرم دادەھات و دەكەۋتە شايى و ھەلپەركى تەۋاۋى ئەۋ پاسەى ھىنا بوۋەسەپىرى خۆ. بەھىچ شىتك لەسەما نەدەكەۋت. بۆ ساتىكىش وام زانلەخۆشى بىنىنى سەرۆك وا دەكات، چۈنكە رادىۋ ھەۋاللىكى بلاۋكردبوۋە ۋە گۋايە سەرۆك بەپىشەى ھىزەكانىۋەداغلى شارى پىرەكان دەبىت و شار گەنج دەكاتەۋە من چاۋەرى بىنىنى گەيشتنى سەرۆكم نەكردو ئىۋارەلەگەل ئاۋابوۋنى خۆر منىش لەشار ئاۋابووم، بوومە خۆلەمىش لىت ناشارمەۋە سەمەنگول ئەمجارەيان دەرچوونم لەشار بەئارەزوۋ وىستى خۆم بوو، نەك بەۋىستى رەيخانە و رەشكۆ، پىم وابوو، گوزەرانى ژيان لەژىر خىۋەتەكان، لەژيان لەژىر چەترو لە ساپەى ئاللى دوزمان ئاسوۋدەترە گەلى نارەحەتىم كىشا، لەۋىندەرى لەئۆردوگا جگە لە ئەستىرەكان كەسى تر نەبوو دلنەۋايم بداتەۋە، كەس نەيدەزانى بۆچى وا بەئاسانى دەستمان لەشار ھەلگرت، تاقەشتىش كە سەبورىي دەدام پىياسەى ئىۋارانى ئۆردوگاۋ بۆنى تەماتەى سوۋرەكراۋە ھىلكەى كولاۋبوو،

ئەو چەند شەو ھەر لە داڭغەي ئەو بەيانىيەدا بووم كە ئەو كچەم تىادى. دەمگوت نەمرم و ئەو رۆژە بىنم بگەپنەو و بە غەمبارى بىبىنمەو، ھەرواش بوو گەراينەو ھەمووى چل شەويك بوو، وەزەكان وا خواستيان لەگەل تەواو بوونى پايزو وەرىنى دوا گەلای زەردى دارەكان، ئىمەش بگەپنەو زىدى باوك و باپيران، لەگەل يەكەم كەژاو ھەسەر قافلەي گەراو ھاتمەو. بەرە بەيان لەگەل دەھۆل و زورنا ژەنەكان، لەگەل ھوتاف و مارشى سەر كەوتنەكان خۆم لە بەردەم گۆرەپانى شار گرتەو. ئەمجارەيان من دلشادو تاقمىكى ترغەمبارو دلرەنجاو بوون، من سەر كەوتوو ئەوان دۆراو. جاريكى تر كچە نەناسەكە نەبىت، ھىچ بوونەو ھەريكى تر نەدەھاتە بەرچاو، لە ویندەري تىكەل بەدەنگى ستران و ئاوازو خىتاب و ھەماسى شوڤر شگيران بە پەرۆى حزبە گەراو ھەكە، سەرچۆپىي گرتبوو، ئارەقى شىن و مۆرى دەردابوو، لە ھەمووان بە كەيفتر بوو. يەكەم جار عەقلم نەيدەو ىست باوەر بكات كە خۆيەتى. بەلام كە لىم نزيك بوو ھە ئىدى دوو دالىي لا نەھىشتەم كە خۆيەتى. ھەرگىز حاشا، روخسارى دەموچاوي لى تىك ناچىت لەناو ھەزار سەماكەر دەيناسمەو. بە پىشەي جارام كە نارگىرو ئارام و تەماشاش كەريكى غەمبار بە تەنىشت دارىكەو ھەستابووم. لەگەل ھەستانى دەھۆل و زورنا و پشوودانى ستران بىژەكان، بو سىبەريك گەرا، ئارەقى دەموچاوى پى وشك كاتەو، شوپن نەما ناچار لە تەنىشت جىوھەستانى من بوو جىي ھەسانەو ھى. غەمبارى و تورەبوونى روخسارى دەموچاوم بزواندى و ھەكو جارەكەي تر ھىنايەو قسە، بو سەما ناكەيت؟ بو دلخۆش نىت؟ كەس ھەيە ئەم وەزەي بەلاو ناخۆش بىت؟ كەس ھەيە بەگەرانەو ھى شوڤر شگيران خەفەتبار بىت؟ ياخود تو لەوان نىت؟! كەواي گوت ئىدى تىنم بو ھات، ھىچىش نەمابوو لىي بترسىم؟! بەروويدا تەقىمەو ھو پىم گوت خوا نەناس، ھەر تو نەبوويت، چەند رۆژىك لەمەو بەر، بە پەرۆى حزبەكەي ئەو بەر سەرچۆپىي گرتبوو، من لەوانم ياخود تو نازانىت لەكام كە نار خۆت بگريتەو؟ لە بىرتە لەناو پاسە پۆلۆنىيەكە، چ ھەرايەكت نابوو ھو، ئەتگوت برايەكت ژنى ھىناو، درىژەي شايى و شايلۇغانەكەشت بەھەمان پرسىار بە تەنىشت سەركزىي من و سواربووانى پاسەكە، دەكىشا، بو سەما ناكەيت؟

كەمىك ھەستا بى وەلام و تفى درۆكردن و خەجالەتى قوت دايبەو گوتى من نەبووم، دەشىت لەگەل يەككى تىدا لىت تىك چوبىت نا ھەرگىز تو م لى تىك ناچىت، خەجالەتىش ناكىشىت، ئەم دوو روويە تاكو كەي؟ دووفىتنە بازى وەكو تو يە، ئەم مىللەتەيان سەرگەردان كروو ھ؟

كەمىك سوور ھەلگەرا، يەكەم جار وا تى گەيشتم، شەرمەزارىيە، رەنگى پى گۆرپو ھ. لەپاش كەمىك بىدەنگى و بەرزبوونەو ھى دەنگى ھوتافەكان، بە دەنگىكى بەرزكەوتە ھاوارو قىژ وەكو فىشەكە شىتە بەو ناو ھەقىيەو ھ. بەلى من بووم، بەلى من و ھەزارەھى وەكو منىشە بە دواي ھەلىك، بۆنەيەك، يادىك، مەيانىك دەگەرىت تا لەژوو ھە نەسرمەكانى مال بىتە دەرو ھ. ئىو ھەن يان ئەوان، ئىمە سەماتان بو دەكەين، بەلاشمانەو ھە گرنىك نىيە كى سەر كەوتو ھە كى شكست خواردو، گرنىك نىيە، تەلەفىزۆنى كامتانە، شەوان روخسارى لەرىنى مەكەكان پەخش بكات و ئىمەش بەدۆستى خۆى بزانىت، گرنىك ئەو ھە ئىمە لەو كونە مەرگە بىيە دەرو ھ. ئىمە سەمامان كروو ھە ھىزىك ئامرازىك بو دەرپىنى نەو زەبرى زالىھەتيتان. ئىو ھە ئەوانىش ھىچتان بو نەكروو ھىن ھەموويتان لى زەوتكروو ھىن، ئەو ھى كە ماو ھە سەمايە. ئەو ھى دەبىت ئىو ھە بۆنەو كاتەكەي دەست نىشان بكەن. ھەكى تر بو مان نىيە بى پرسى ئىو ھە سەرانى شوڤر، خۆمان لەخوت بۆنەو خۆرايى، لەمەيان و گۆرەپانەكانى سەمادا بكوتىن، من و ھەزارەھا تولازى ھەك من، بە ئاواتەو ھىە ئاوازىك بىخاتە جوولە، جوولە بو ئەو ھى كەمىك گەر بەخەيالىش بىت ئاسوودەبىن. ئەم شايلۇغانە نەبىت. ھىزىكى تر نىيە گروكلپەي ھەزە خەفەكراو ھەكانمان بكورژىنەتەو ھ.

کچییهتی لای ئییمه، ئه وگولیه که ناییت بی ئینجازه و بی مؤلته، بونی بکهیت، دهستی لی بدهیت.

تۆ بلیت شتیکی به سهرخودا هینا بیت؟ یاخود له گه له یه کیکیانان له ویستگهی شوخ و جوانخاسا به گیرهاتبیت..؟ تۆ بلیت دوینی شهو، هینده مهست بووبیت..، نه توانیت ئه مپرو راست بیته وه؟! بۆ نا، دوینی شه ممه بووه، شه ممانیش وادهی مهست بوون و سه مای شی تی شاره. به لام که هی مهست بوون و سه مای شه ممان به پرسیه تی و کاری جابیه تی یه کشه مموانی له سه مه نگول خافل کردوه له م خه یالانه دا بووم که جریوه یه کی ناسک به یانی باشی لی کردم و پرسیار ی حال و بالی سه مه نگولی پی له بیر کردم.

- کاک ی جابی به رو شارو ناو بازار دهچم، ده توانیت بلیتیکم بۆ بپریت؟

- ئاوازو نه فه سی دهنگه که زۆر به لای خویدا رای کیشام تووشی به ربه له تیکی عه جابه یی کردم، پی دهچوو ئه و دهنگه پیشتر گوئیگانم بیستبیتیان، به شکواریش له ناو هزرما جیی خوی کردبیته وه... سه رم هه لپری تا به ربه له تی دهنگ و روخسار ناسین و نه ناسین له یه ک هه لوه شیتم، گومان و دوودلی له یه ک جیاکه مه وه. چهند خوله کیک بهر له گوئیگرتن که میک له گه له خودا وهستام بهر له بلیت پیدانی له هه ولی گومان کوشتندا بووم. ئه و بیت! ئه و نه بیت..! به سیا، به چی ده گاته ئیره؟

- گوتم به خوا هه بیت و نه بیت به سیا یه و لیره گیرسا وه ته وه به دم بلیت برینه که پیم گوت به یانیت باش خاتو به سیا فه رموو ئه مه بلیتی ناوشاره..

- به سیا، به سیا کچییه.. له گه له منته؟.. به هه له دا چویت به سیا نیم.

- ببوره خانم.. پی دهچیت ههستم بریندار کردبیتی.. به لام دهنگ و روخسارت زۆر له و دهچیت.

- ئه و کچییه؟

- به سیا من دلنیام که خۆتی و ده ته ویت خۆتم لی بگۆریت!

- به سیا ی چی من ناوم ئاسۆیه. به زه رده خه نه یه کی پر له درۆ و حاشا کردن له ناوو رابردوی خۆی بلیته که هی له دهست فراندم و دوور له چاوی تیژی تی بر او م له نزیک ده رگای میترۆکه دانیشت، حاشا کردنه که ی زۆر منی شله ژاند، چونکه من زۆر دلنیابووم که ئه و بی هه ر ئه وه چونکی باوه ر ناکه م خودا وه ند خالیکی تر به و شیوه یه، به و جوانییه، به و ئه ندازه یه، له سه ر گۆنای هیچ هه وایه کی تر دا هه لکۆلبیت، خوا نا عه داله تی و ناکات، له وه مه نه دا هیچم پی نه ده کرا، ده مویست ده رگای دابه زینی گه شتیاره کان و فارگۆنه کان قفل دم. به لام یاسا ری پی نه ده دام، گه شتیاران له سه فه ره کان یان مه حته ل بکه م و له ئامانج و نرخ ی به رزی میترۆ که مبه که مه وه.. هیچم پی نه کرا جگه له ریزی یاسا و چاوه روانی ده رکه وتنی سه مه نگول بۆ شایه تحالی سکا لایه کی له بیر کراو، سکا لایه کی ونبوو، هیچم پی نه ده کرا، جگه له گیرانه وه ی روودا وه کان بۆ سا ل و رۆژی هاتنه بوونیان.. له گه له خیرا تر کردنی رۆیشتنی شه مه نده فه ره که، منیش خیرا تر به سیا م له ناوه زردا ریک ده خست. تا ده هاتیش دوو دلیم له خۆ ده بری که ئه و ئاسۆپ بیت و به سیا نه بیت.. هیچ نه گۆر ابوو. گوتی بۆ ناو شار دهچم که واته هه مووی چهند خوله کیک که مه، چهند ویستگه یه کی که مه.. دووان یان سیانی تر میترۆ ده گاته ناو بازار. ئه ی خوا یه.. سه مه نگولی نه عله تی بۆ سه ر نه که وت. که ی له یه کشه مموانا وه درهنگ که وتوو..، تۆ بلیت هاتبیت و قه ره بالغی فارگۆنه کانی میترۆ نه یه شت بیت لیم ده رکه ویت، یاخود به پیشه ی زۆر جاری ته شقه له بازی خۆشار دنه وه م له گه له دکات. له گه له هه موو وه ستانیکی میترۆ، له ویستگه کان چاویکم دهچوو سه ر کورسیه که ی و چاوه که ی تریشم له سه ر ده رگا کان، له بریاری پیشوه ختی و له نا کاوی دابه زین ده ترسام، ده ترسام له چوون بۆ بازار په شیمان بیته وه و ده رفه تی دیده نی سه مه نگول بۆ بکاته وه هم و خه یال و سه راب و بۆ زه مه نیکی نه زانرا و دوور بخات، هه ر وه ستانیکی میترۆ و نزیک بوونه وه یه کی له شار ئه و ئومیده ی که متر ده کرد که جار یکی تر بتوانم درێزه به سکا لاکانی خه وم بدهم، میترۆ گه یشته ویستگه ی ناوشار.. وه لی

ئەفسوس سەمەنگۆل ھەر دەرنەكەوت، چاوم تا ھیزی روانینیان تیاوو بېریمنە سەر ئاوینەى دەرگاكان، تا لېيانەوہ بتوانم لە دوا نىگای بەسیا تى بگەم، بەرەولای دەرگاكان سەركزانە بى ئاوردانەوہ كەوتەرى. ھەنگاوەكانى ھەلھاتن، نىگاكانى پر لەپرسىارو تىكەل بە ھىشكە ھەناسەيەكى درىژدابوو، لە بەردەم دەرگای دابەزىن ھەموو شتىكى راگرت، بۆ ساتىكىش وام ھەست كرد لە دابەزىن پەشيمان بووتەوہو بەرەورووم دىت و بە باوہشىكى گەرمى سوپاس، ئامىزم پىادەكەت و بەرگى رەش بەشى لەخۆ دادەدرىنیت. وەلى جەرئەتى نەبوو، شتىك ھەبوو رىگەى پى گرت و دابەزى و لەگەل دابەزىنيا ناسۆرەكانى كولانەوہ. كۆلم نەدا ئەودى و دەرگا و پەنجەرەكانم كرده وىستگەيەكى ترى تىرامان. لەو دىو پەنجەرەكان بەدەم خاوە رۆيشتنى مېترۆ بۆ دواجار خالى سەرگۆناى پى گوتم بەسىام بەلام ببورە كە نەمتوانى خۆمت لى ون نەكەم ببورە نەمتوانى خۆمت بۆ ئاشكراكەم. لەگەل دابەزىنى بەسىا ھەموو گەشتيارەكانىش بە دووى دابەزىن، فارگۆنەكان ھىچى تيا نەما، تەنيا بۆنى بەسىاكەى من نەبىت. ھىزىك ھەبوو فارگۆنەكانى لەموسافىر بەتال كرد، ھىزىك ھەبوو سكالای بەسىا دروستكەرى بوو.

- لەپى بى ئاگادار كەردنەوہ يەكىك بانگى كردم شەھىتارى، شەھىتارى نامىنىت؟... گویت لىم نىيە؟ ماوى يان مردوويت؟

- ئاورم دايەوہ تەماشاش دەكەم، ئەو كافر بابەيە گوتم، ماوم، ماوم بۆ گىرپانەوہى ھىكايەتى بەشخورا و ستەملىكراوہكان، ماوم بۆ نەفرەت كەردنى رۆژە گەرمەكان، درۆيە گەرمە ديارى و خەلاتىكى بەنرخى ھاوین نىيە! درۆيە. ماوم بۆ كولانەوہى زامەقوولەكان، ئەى تۆ لە كوئى بوويت مەلعوونى چا و بۆراق. رۆژ نەبوو دووركەويت ئەمرۆ نەبىت؟

- بۆچى ئەمرۆ چىيە. جى ھەيە لە دوينى جىباكتەوہ، دوينى شەممەبووہ، ئەمرۆ يەكشەممە لە ھەردووكىشيانا ئىمە ھەرجابىن. لە ھەردووكيانا "عەينى تاس و عەينى ھەمام. ئىتر چى گۆراوہ، چى بووہ وا رەنگى مردووت لى نىشتووہ؟

- ئەوى كە گۆراوہ، ئەرز خىبووہتەوہ، بە دەورى خۆيدا دەخولیتەوہ بەدەورى خۆيدا دەوران دەكەت و لەگەل ھەموو دەورانىكىشى خەمىك بۆ من زىاددەكەت. لەبەيانىيەوہ

چاوەرپم ببىتە شاىتەتھالى شكاتنامەيەك كە نەكراوہ، ببىتە دادوہرى تاوانىك كە نەدركىنراوہ، تاوانىك لە جوړىكى تر كە نەبىستراوہ... سەمەنگۆل دەتەووت بزانىت بۆچى گويم كپ بووہ، بۆچى چاوم رەشكە و پيشكەدەكەت، بۆچى دلم خورپەى تى كەوتووہ، بۆچى ھەموو مووى لەشم رەق وەستاوہ، ئەى نەزانىوہ كىم ببىنوتەوہ؟!

- كىت ببىنوتەوہ؟ خۆ جنۆكەت نەدىووہ؟

- بەسىا.

- بەسىا كىيە. جوان خاسە. ياخود مىرخاس؟!

- بەسىا پەرييەكەو لەبەرگى ئادەم، ئەو مەخلوقەيە كە بەناوہكەيەيەوہ ھەست دەكەيت لە يەكەم ساتى ھاتنە بوونىيەوہو لە ھوسەلانەوہ كەس كەيفى پى نەھاتووہ كەسەيش نەى وىستووہ بىتەبوون، بەسىا خەمىكى گەورەى نىشتىمانە، زامىكە مۆركى بەسەر تىفكرىنمان بەنەمرى دەمىنیتەوہ، بەسەرھاتى مرۆڤىكە لەناخەوہ قوڵپەى گريانت بۆى دىت. پرسە نامەيەكى ون كراوہ، شكاتنامەيەكى نەكراوہ... تىكەوتووہيەكى داماوہ، لەنىوچلكاوى درۆى ھەزلىكەرى ستەم لىكراوېكى شەھوہتىكى دلرەقە "شانزە سال بوو كە بە ناھەق سزاي شار بەدەرىي بەسەردا سەپىنرا" ھىشتا بالغى بەخۆ نەدىبوو، رىگەى رەوكەو ژوان لە تاراوگەبووہ نزرگەى خەمەكان، بەسىا ھىچ رىگايەكى ترى لە بەردەمدا نەمابوو جگە لە ھەلبىژاردنى يەككىيان، رىگەيەك نەبوو بەناوى رىگەى سىيەم. بىريارى جىھىشتنى زۆرەملىي گەرەك و كچىنى و ھەلكردن بۆ رووبەرىك كە ئابرووى تيا بشاردىتەوہ رىگاي يەكەمى بوو، خۆبەدەستدان بەحاكەمەكانى شەرەف و جەللادەكانى گول، رىگەى دووہمى بوو، من و «ئايشەمەركانە» نەبىت كەسى ترئەلف ويايەكى ئەو بەسەرھاتانە نازانىت، جگە لە من كەسى تر نازانىت بۆچى؟ چۆن؟ بەسىا شارى جى ھىشت سەمەنگۆل كە ببىنوتەوہ، نەگۆراوہ، ھەر وەك خۆى ماوو، بىرىكە لەچاوبيا ون بوو، خەم لەروخساريا دەركەوت و نابووتى بەسىنەو مەمكىا مۆرك گرتوو. من بووم بردمە لای ئايشەمەركانە من بووم داوام لە ئايشە مەركانە كرد بەسىا لەژنەوہ بكاتەوہ بە كچ، ھەرسىكىشمان بووین كە بىريارى لەناوبەردنى دوا تىوكى ئاو بەربووى شەھوہتىكى خۆ وىستانە، لەسكى ئافسى بەسىاماندا. گەروامان نەكردايە،

"پیسەکه مان دەبوو گوریس" مانەو و لە دایکبوونی ئەو مەخلووقە، خەم و نازارەکانی بەسیا زیادی دەکرد نەک کەم، ئابروو چوونە کەشی وەکو رۆژی نیوهرۆ ئاشکرا دەبوو، راستە تاوانیکی گەرمان کردوو، بەلام تۆ نازانیت غەزەبی دادوهرانی شەرەف، چەند لەنەوت دەرخواردن و ژهراوی کردنی ئەو کۆرپەیه، بالاترو گەرەترو مەزنتره.

- سەمەنگۆل ئەم جوهر «جوان خاسانە» لەناومەملە کەتی ئیمە، بەشیوہیەکی ناھەق دادگایی دەکرین ناراستانە سزا دەدرین، هیندیکیان فریای ئەو ناکەون دیفاعیک لەخویمان بکەن، زۆریکیان بەر لە نوتقی دیفاع ملیان پەڕینراو و بە زیندوویی لە گۆرناون. سەمەنگۆل تۆ نازانیت، لە ولاتی ئیمەدا بوون بە ژن چ مەرئاسیمیک و ھەرایەکی گەرەکە.. ھەرکەسێک بێھوێت لەنەریتی ئەو مەرئاسیمە دەرچیت، تاوانبار و گوناھباریک گەرەبە، ئەو گوناھە ئەو لاسارییە کوشتن نەبیت، هیچ شتیکی تر پاکی ناکاتەو، تەنیاو تەنیا بە کوشتنی لە گوناھەکی پاک دەبیتەو، کچیەتی لای ئیمە "ئەو گولەیه کە نابیت بێ ئینجازەو روخسەت بونی بکەیت، یاخود دەستی لێ بدەیت".

- شەیتاری کەمیکم دەزانی ئەم ھەفتەیه ش زیاتر بە کۆمەلە دلەرەقە کەتان ئاشنا بووم. تازەترین زەحیە، تاوانی کوشتنەکان کچیە ناوی «فاتیمە» یە باوکی لێرەو ھەردوو یەتیەو بۆ ئەوئ بۆلای خوێتان و لەپاش ئەشکەنجە دانیک زۆرو برینی ھەردوو مەمک و لێوی سەرخواو سووتاندنی قیتکە، بە زیندوویی لەگۆری ناو و زیندەبەچالی کردوو، ئیو بکوژی پەرییەکان..

- فاتیمە؟

- بەلێ فاتیمە چۆن لە ھەوال و کارەساتی روودای فاتیمە بێ خەبەریت؟! ھەفتەیه ک زیاترە رۆژنامە میترۆ لەسەری دەوێت و ھەموو بەیانیک بە ھەوالی جەرگبری فاتیمە فارگۆنەکان دینە ھەژان... لێ تناشارمەو من لەو رۆژەو زۆر رقم لە قەومە کەت ھەستاو، ئیو میللەتیک دواکەوتوون خەریکە تۆشم لەبەرچاو دەکەوێت. ئەو چۆن ئەم داماوہی کە ئیستا باسی دەکەیت، نەتان کوشتوو؟ چۆن ئەمیشتان بەدەردی پیش خوێ نەبردوو؟

- سەمەنگۆلی بۆراق، پەلەمەکە لە بریاردان، دواکەوتوویی زۆر لەو پیرۆزترە ھەروا بە ئاسانی بەسەرمان ساغ بێتەو؟! کەسانیکیش ھەن بەسیا ئاسا رزگارپان دەبیت و ژیانی ئاسایی خویمان دەگوزەریئن..

- جا دلناییت. کە رزگاری بوو؟.. دلناییت کە ژیا نیکی ئاسایی دەگوزەریئیت؟ گەر رزگاری بوو، بۆچی حاشای لە ناسینەوہتی کرد؟ تۆیک بەحیساب قارەمان و کاپیتانی پەرییەکان! یاخود ناتەوێت دان بەوہ بنییت کە ئەو مەرۆفانە لەناو کۆمەلە کەتان ھەتا ئەبەد ترس و شەرم و خەنجەر و نابووتی بەدوایانەو دەبیت.. بەرای تۆ کامیان بوو وای لێ کرد بلیت ئاسۆم نەک بەسیا ترسە یاخود.. شەرم؟

- ھیچیانە سەمەنگۆل..

- ئەو چییە؟

- توورەبوونە، توورەبوونە لەو بەزۆر جیھەشتنە شار کە بەزۆرەملی و حوکمی شەھوہتیک نامەردانە بەسەریا سەپاند، توورەبوونە لەو دەست تیچوونە کە مەرۆقیکی تیا خنکان، توورەبوونە لە گەرماي ئەو نیوہرۆیە کە پیکەوہ جووتی کردن، ئەو نیوہرۆیە کە سەدای حەزلی کەری و ئارەزووی جووتبوونی نێرەومیکان لەسەدا و زینگی پەکیزە و کچینی بەرزتربوو، ئەو نیوہرۆیە کە ئەو داستانە ستەمە ی تیا تۆمارکرا، خوێ و تەنی نیوہرۆیەکی زۆرگەرم بوو.. لەحەیبەتا ھەموو بوونەوہرەکان، مریشکەکان، لەپیش مەرۆکان پیشابوون، لە دەرگای پشتەوہ، بە پیشە ی ھەموو نیوہروانیک، کاتژمیر دووی نیوہرۆ، لەو دیو دەرگای موبەقە کەوتە میاواندن.. میا.. میا.. میا.. ئەو میاواندن، شاردنەوہی بەرگی ئادەمی بوو سونبولیک بوو، بۆگەپشتن و دەس ھەلگرتن لەیاسا و ریساکانی حورمەتی مال، دووی نیوہرۆ گونجاو ترین کاتی ھاتن و دەرکەوتنیەتی، چمکە مألە کە تەواو خەوتوو، مەنجەل و قاپ و قەنەفەکانیش دەخەون ھیچی ئەم مألە بەخەبەرنییە، من نەبیت بەلام ئەو نیوہرۆیە لەھەموو نیوہرۆکانی تر گەرمتربوو، ھیچ شتیکی نەدەکردینەوہ، ھەموو گیانمان لەتاو ئارەقکردن، کەوتبووہ خوران، بنبال و ژیرلووت و جووتەگون و ھەموو شوینیک جەستە ئاوی لێ دەتکا، ئەو نیوہرۆیە ھەمووی پرخە ی خەوی

دهات، گهرماکه‌ی گه‌یشتبوووه ناوناخمان، دیاربوو کهس بهم زووانه به‌خه‌بهر نابیت، کهس سرووتی گهرم بوونمان پی سارد ناکاته‌وه، دیاربوو گهرمای ئەو نیوه‌رۆیه موسیبه‌تیک ده‌نیته‌وه، بورکانیک ده‌ته‌قی‌نیت، په‌رده‌یه‌ک ده‌درینیت، خه‌میکی ئەبه‌دی ده‌خولقی‌نیت، گولیک درکاوای ده‌کات.. تا ده‌هات گهرمتر دنیا خوی ده‌نواند، تا ده‌هات دنیا گهرمتر ئیمه‌ش بی هیترتر له‌ئاست دریزبوونه‌وه‌ی ملچی ماچه‌کان و خۆدان به‌ده‌ست، گهرماکه‌ی هینده زۆربوو، به‌ترشه‌لۆکولیکی ده‌می یه‌کتر یه‌کدیمان فینک ده‌کرده‌وه، تا ده‌هات گهرمتر، چار نه‌ما جگه له‌خۆ پروت کردنه‌وه، بۆ به‌رنگاری گهرمای خنکینەر، گهر پروت نه‌بووینایه گهرما ده‌یخنکاندین، نه‌فه‌سی لی ده‌برین یه‌که‌م جار بوو چیژ له‌پروت بوونه‌وه‌ی خۆم ببینم، یه‌که‌م جار بوو له‌زه‌تی خۆپروت کردنه‌وه تی بگم، یه‌که‌مجار و دوا جاریشمان بوو پروت بوونه‌وه ببیته سونبولیکی ناره‌زایی له‌گهرما. ئەو نیوه‌رۆیه، من مه‌ست و ئەو مه‌ی فرۆش، من مه‌ل و ئەو دال، من حۆزی و ئەو گورگ، من حه‌وا و ئەو ئاده‌م، من په‌ری و ئەو شه‌یتان، من که‌رو ئەو که‌رسوار، هینده گهرم داها، پروت بوونه‌وه دادی نه‌ده‌داین، فینکی نه‌ده‌کردین، نغرو بوون به‌حه‌زی جووت بوون و رامووسان و ته‌سلیم بوون به‌ ته‌لیسمه‌کانی شه‌هوت نه‌بووایه هیچی تر فینکی نه‌ده‌کردین، جووتبوون بوو گهرمای کوشت، خه‌ریک بوو فینک دابیت و که‌میک به‌هۆش خۆدابیمه‌وه، هه‌ستم کرد شتیکم لی ده‌سه‌نریت، شتیکه ده‌مه‌ویت و نامه‌ویت بیده‌م، دوا جار نه‌متوانی له‌وه زیاتر به‌ پروی گهرمادا بجه‌نگیم ترسام له‌وه‌ی توونیته‌ی و گهرما بمخنکینیت، ده‌بوو فینک ببه‌مه‌وه، بۆیه دام پی، له‌وساته‌وه من هه‌ست به‌گهرما ناکه‌م، هه‌موو رۆژه‌کان له‌لام سه‌رماو سوڵهن. له‌و رۆژه‌شه‌وه گهرمای له‌خۆبیری په‌ره‌گراف، له‌و نیوه‌رۆیه‌وه، ده‌رگای به‌خته‌وه‌ری پیوه‌داو ده‌رگای مه‌ینه‌تی و به‌ده‌ختی له‌خۆکرده‌وه، له‌و رۆژه به‌ دواوه رۆژی گهرمای شاربوو له‌و رۆژه‌وه شار فینکی کرد په‌ره‌گراف، له‌و میژوووه‌شه‌وه تا ماوه‌یه‌کی زۆر دلداره شه‌هوت بازه‌که‌م نه‌بینیه‌وه. ماوه‌یه‌کی زۆر خوی لی ون کردم زۆر به‌ دوایدا گهرام به‌چنگم نه‌که‌وت، تا دواتر به‌ هه‌ره‌شه‌وه گوره‌شه‌کانم هاته ژیربارو گوتی ماره‌ت ده‌برم ماره‌یم نه‌ویست چونکی ده‌مزانێ ریزم په‌یوه‌سته به‌زه‌بری هه‌ره‌شه‌کان، هه‌رکاتیکش هه‌ره‌شه‌ نه‌ماو ئارامی که‌وته ژیان،

سووکایه‌تییه‌کانی تۆله‌ستاندنێ ئەو ده‌ست پی ده‌کات دیلی و داماویم پی قبوول نه‌کرا.

– ئە‌ی چی کرد، چۆن ریزگاری بوو؟

– به‌دوو هه‌فته پاش ئەو رۆداوه به‌سیا هاته لام، نازانم کی بووبوو ناوو ناوبانگی منی پی دابوو. زۆر به‌ زمانیکی ساده پیی گوتم ”گهر شتیکم بۆ بکریت”، زۆر به‌ جه‌رائه‌ته‌وه که‌وته باسکردنی ئەو په‌یوه‌ندییه‌وه ئەو نیوه‌رۆیه گوتیشی که زۆر بی‌ری لی کردووته‌وه، دوا جار به‌ ناچاری هاتووته لام، به‌پراشکاوای پیی گوتم شه‌یتاری ناویکی سامناک و ناوبانگیکی خراپت هه‌یه، دوا جار نازانم بۆچی وا هه‌ست ده‌که‌م تۆ ببیته ریزگارکه‌رم، ره‌نگه ناسینی گهنده‌منده‌بو به‌دناوه‌کان، پالی به‌هاتنی منی دابیت پیم گوت: گرنگ نییه خه‌لک باسی چی ده‌کات، گرنگ ئەویه خۆت چیت ده‌ویت من یه‌ک تاقه ریتگا به‌ چاره‌سه‌ر ده‌بینم، ئەویش ئەویه هه‌رچۆنیک هه‌یه تۆ ببیته‌وه به‌کچ و ئەو مندال‌ه‌ش له‌بارخه‌یت و هه‌ولیش بده، له‌م شاره نه‌مینیت. یه‌کیکی ده‌ناسم ناوی ئایشه‌مه‌ره‌کانه یه‌و له‌و شتانه شاره‌زایه به‌لکا بتوانیت، به‌نرخیکی هه‌رزان بتکاته‌وه به‌ کچ پیی گوتم هیچ نرخیک نییه قه‌ره‌بروی له‌ده‌ست دانی کچیتیی من بکاته‌وه ئەمه باجدانه نه‌ک چاره‌سه‌ر! من نامه‌ویت گیرۆده‌وه به‌ندکراوی هیچ یادگاری و پاشماوه‌یه‌کی ئەو نیوه‌رۆیه بم، گهر بشمویستایه، به‌ هه‌ره‌شه‌کانم ده‌متوانی خۆمی لی ماره‌به‌که‌م، به‌لام ئەم ماره‌کردنه ماره‌ی زه‌لیلییه من نامه‌ویت زه‌لیلی هه‌لبیزیم... هه‌ر ئەو رۆژه چوینه لای ئایشه‌مه‌ره‌کانه، پاش بینه‌وه‌به‌رده‌یه‌کی زۆر مه‌رکانه به‌ پینچ هه‌زار دینار به‌سیای کرده‌وه به‌ کچ و گیانداره ئافسه‌که‌ش، به‌ نه‌وت و ده‌رمانی مشکه کوژه له‌باربرا. که هاتینه ده‌روه، به‌سیا تازه خه‌ریک بوو به‌ هۆش ده‌هات، پرسیری سه‌یری ده‌کرد. چۆن مه‌رکانه ده‌ناسم؟ بۆچی یارمه‌تیم داوه، ده‌یویست، له‌ بیده‌نگیم دلنیا بیت، مه‌به‌ستی بوو به‌ هه‌ر نرخیک بیت ئەو نه‌پینه به‌ شاراوه‌یی به‌یلت لای که‌س نه‌یدرکینم، هه‌ستم به‌ ئازاره‌کانی کرد. بۆ دلداره‌وه‌شی به‌پراشکاوای پیم گوت که بۆچی یارمه‌تیم داوه. پیم گوت که هیچ جوړیک له‌وه نه‌ترسیت رۆژیک له‌رۆژان خوی و حه‌زلیکه‌ره نابووته‌که‌ی بخه‌مه دادگای شه‌ره‌ف، ئیستاش له‌ یادمه ئەو رۆژه پیم گوت قه‌ناعه‌تم وایه که هه‌موو مرۆفیک قابلی

ههله کردنه .. گهر له دهستانانی کچیتی ههله بیت، یاخود تاوان، ناکریت به ههله یه کی ترو به تاوانیکی تر چاره سهر کریت سه مه نگول، پیم گوت من نامه ویت «بکه ونه ژیر دهستی خه نجه ربازه کانی شهره ف»، نه شم ویستوه بکه ونه کوپی سولخ و وه سو سه سی حاجی و شیخ و درویشه کان، هیچ دادگایه ک، هیچ سولحیک، هیچ بوونه وه ریک، ئەو کاره ی ئیوه ی پی راست ناکریت هوه، جگه له ویژدانی خوتان، ویژدانی خوتان نه بیت هیچ که سی تر ناتوانیت راست وچه پی ئەو نیوه روپیه و گرپه سه کانی، ته لیس مه کانی له یه ک جیا کاته وه و پیکه ی راستان پی نیشان بدات .. ئیدی له و روژوه نه مدیت هوه، نه شم ده زانی که هینده خو راگره تا بتوانیت له و دو زه خه ی ئەو ئی به سه لامه تی هه ل بکات. رهنگه به دیتنی من برینه که یم کولاند بیت هوه، به لام کام برین ئەوه ی که لیره جیکه ی باس نییه، پاکیزه ییبه ئەوه ی له و ئی تاوانه لیره نازادییه، ئەوه ی له و ئی گونا هه، لیره سه رفرازییه .. ئەوه ی لیره له هه ژده سالی دا نه بو بیت هه کچ به که سیکه که م هوشیارو نه خو ش و تی نه گه یشتووی ده زانن، ئیدی بوچی خو ی ئاشکرا نه کرد، تو بلیت له وه تر سابت من هه والی ده رکه وتنی له میترو به که سوکاری بگه ینم، باشه خو گهر بمویستایه، له یه که م روژوه له جیی خو ی ئەو شکاته م لی ده کرد نه ک ئیستا ئاسنی سارد بکوتمه وه.

ئوشه وه ی!

پیاو ژنه که (ی)، مندا ل گالیسه که (ی)، قه حیه تیرکردنی زهوقی (ی) نیگار کیش تابلو تهواو نه بووه که (ی)، سه رکرده ... کورسییه که (ی)، مه لامیزه رو مزگه وته که (ی)، " داشلانه " یش کلیسا و (یه سو وعه که ی) به جی هیشت

- سه مه نگول پی ده جیت، ئەمرو روژیکه ئاسایی نه بیت، له روژانی تر ناچیت، شتیک هه یه له روژانی ترجیای ده کاته وه، پروانه شاییه، چوپی کیشانه له و ناوه .. ته وای میترو سه رشه قامه کانیش به یداخی تیا هه لکرا وه، ئەمه یه که م چاره، ئەو هه موو به یداخه ببینم، هه لکریت هیچ روژیک وانه بووه!

- شه یтары ئەی نازانیت، ئەمرو که، ئاههنگی هه لکردنی ئالایه، ئەمرو سالیادی سه ر به خو بوونی ولاته، سالیادی ئەو روژانه یه که ئەمرو یان هینا وه ته بوون، ئەی ئیوه له ولاتی خوتان به یداخ هه لئا که ن، سه ربه خو نین؟ ئەی ئیوه شو رستان نه کردووه؟

- مردوو مراو، له وه ده جیت، هیجت له سه ر ئیمه نه خو یند بیت هوه. ئیمه ئەو میلله ته بی وچانه ین که چهنده های ساله به دوا ی روژو هه لیکدا ده گه رین که ئالای تیا هه لکه ین، ئیمه ئەو میلله ته ین، که شو رش ده که ین، راده پهرین، له شاخ و دهشت و کیو و گوندو ئا واییه کاندای خوین ده رین، قوربانی ده ده ین و سه رانی شو رشه کانمان، له دانوو ستانه کاندای له ریکه وتنه کاندای، له ده وری میزی خری گفتو گو کاندای، خه بات و تی کو شان و قوربانییه کانمان هه لده ته کین و ده یدو رین، ئیمه ئەو میلله ته ین که «مار ده کوژین و تووله مار به خیو ده که ین» ئیمه هه موو روژه کانمان هه ر راپه رین بووه، هه موو روژیکیش له ولاتی ئیمه ئالا هه لده کریت، هه موو بو نه کان لای ئیمه ئاههنگی به یداخ هه لکردنه، به لام حاشا سه ربه خو نین، ئیمه هینده تامه زرۆی به یداخ هه لکردن و هک ئیوه به ته نیا روژیکمان نییه بو هه لکردنی به یداخه کان، چمکی

پوژیکمان نییه، له حهیبهتی ئالادا ههتاو بکهویت و ستهم سهه درنهکات. ئیمه ههه جاریک، که راپه‌ریوین، به‌دوایدا، هه‌نیسک و نوشست و هه‌لته‌کان و هه‌لتوقینیکمان به‌دوا جی هیشتهوه، قه‌ده‌بووه، راپه‌رین و هه‌لنه‌یه‌ین، قه‌ده‌نه‌بووه «مایه‌ی سه‌فه‌ر سه‌لامه‌تی بیت»؟! هه‌ر ده‌بیت رووداوئیکی سامناک روودات و سه‌فه‌ره‌که‌مان لئ تیک بدات، ئیمه راپه‌رین به‌لام سه‌ره‌به‌خۆ نه‌بووین، له جیاتی سه‌ره‌به‌خۆیی ره‌و و نسکوو په‌نا هه‌نده‌یمان کرده سونبۆلیک بۆ سه‌ره‌که‌وتنی راپه‌رین، ئیوه هه‌لکردنی ئالا له‌م رۆژهدا ده‌که‌نه سونبول و مارشی سه‌ره‌که‌وتن، ئیمه‌ش رۆژانی سه‌ختی به‌گیره‌یتان و گرتووخانه ده‌که‌ینه هه‌وینی (نه‌سه‌هوتن تا سه‌ره‌که‌وتن)... ئازیزه‌که‌م ئیمه له‌و یادانه‌دا ئه‌وه‌مان له‌ بیردا ماوه که هه‌مووی چه‌ند رۆژیککی که‌م بوو که خه‌لک، به‌ خۆی ده‌گوت ئازاد، سه‌ره‌به‌خۆ، خاوه‌ن ئیراده‌و ده‌سه‌لات. هه‌مووی چه‌ند رۆژیککی که‌م بوو گۆرستانه‌کان، له‌ ئاپۆری مردوو‌ه‌کان ئیسراحه‌تی به‌خۆدی بوو... ئیستاش ئه‌و رۆژو شه‌وه تاریک و درێژو ته‌واو نه‌بووانه‌م له‌یاد ناچیت، که هه‌موومان، له‌ترسی زۆردای سه‌ته‌مکاریک هه‌له‌هاتین، هیچی به‌قه‌ده‌ ئه‌و چه‌ند شه‌وه ناخۆش نه‌بوو، که شارمان به‌جیه‌شت ئه‌و شه‌وه‌ی که هه‌موو شار له‌ ترسی، میرغه‌زب و ئه‌ژدیهاکانی هه‌له‌هات ئه‌و شه‌وه‌ی که شار بۆنی خوینی لئ ده‌هات ئه‌و شه‌وه‌ی که هیچمان نه‌مان ده‌زانی به‌ره‌و کوئ و له‌به‌رچی هه‌ل‌دین ئا له‌و شه‌وه‌دا، ئاواپی جمه‌ی ده‌هات. بیه‌حال و با‌لی ئاوی و باژیره‌کانی تریش له‌لای ئیمه کربووبوون له‌په‌رماله‌کان ده‌نگی پیکه‌نین و گۆرانیه‌یان لئ براو ره‌شکو خۆی دایه به‌رعاردوو ده‌نگی شینو واوه‌یلای لئ به‌رزبووه‌به‌هاواره‌و گوتی ده‌مکوژن ئه‌ی باوکه‌رۆ برارۆ، ده‌مانکوژن من ده‌رۆم، من لیره نامینم، که‌ریه‌تییه‌کی گه‌وره‌یه مانه‌وه لیره من، ژیانم خۆش ده‌ویت... من به‌رگه‌ی هه‌ژمینی (مه‌مره‌مه‌ژی) ناگرم، من ده‌رۆم، ئیوه‌ش وه‌رن له‌گه‌لمدا. هه‌موویان به‌یه‌ک ده‌نگ و یه‌ک نه‌سق... وه‌ک ئه‌وه‌ی پێشتر ریکه‌وتبیتن گوتیان ئیمه نایه‌ین، ئیمه ئیره جی ناهیلین، ئیمه ناترسین، چیمان لئ ده‌که‌ن، چیمان هه‌یه لئی بترسین، خۆ ئیمه شو‌رشگیر نه‌بووین تاوه‌کو بێن و بمانکوژن، ئه‌م هه‌موو ترسه‌ی ناویت «نیوه‌ی هه‌زار، پینچ سه‌ده» ئه‌وه‌ی ناویت ئیمه‌ش وه‌ک زۆری ئه‌م خه‌لقه رووده‌که‌ینه ماله‌کانی خوا، رووده‌که‌ینه مزگه‌وت و کلێساو مسحه‌فی ره‌ش و

په‌رسنگه‌و مه‌رقه‌ی زه‌رده‌شتیه‌کان، لێیان ده‌پارینه‌وه، به‌لکا له‌م مه‌ینه‌تی و ده‌رده‌سه‌رییه رزگارمان که‌ن، دوايش که رزگارمان بوو، به‌ ئاسته‌م له‌مزگه‌وت و زه‌نگی کلێساکان ده‌ته‌کێینه‌وه‌و ناچین به‌لایان و به‌رد ده‌گریه «موسحه‌فی ره‌ش»، من له‌و رۆژگارانه‌دا نه‌مه‌زانی ره‌شکو باس له‌چی ده‌کات؟! ئه‌وه‌نده‌م ده‌بینی ره‌شکو به‌ ده‌ور خۆیدا ده‌سوورایه‌وه ئۆقره براو ده‌هات و ده‌چوو، ماخۆلانی بوو و هاواری ده‌کرد. ئای می‌هه‌بان، به‌خه‌شنده، پادشای جه‌بار، ئه‌مانه نازانن که‌ئه‌م سه‌ته‌مکارانه خودا نانا سن ئه‌سحابه‌و پتغه‌مبه‌ره‌کانیشیان ده‌میکه له‌ بیر خۆبردووته‌وه. ئیوه نازانن که ئه‌مانه دین فه‌رق له‌مه‌عبه‌ینی ژن و پیاو زارۆک و گه‌نج و پیره‌زا و مشکه‌کوژه‌ ناکه‌ن، که دین جه‌نگاوه‌رو می‌رد مندائیککی بی تاوان به‌ یه‌ک چاو ته‌ماشای ده‌که‌ن، ئه‌مانه‌ی ده‌گوت و که‌میک هیتور ده‌بوویه‌وه، به‌لام له‌گه‌ل قه‌ره‌بالغ بوونی شه‌قامه‌کان و به‌رزبوونه‌وه‌ی زیاتری ته‌هلپه‌لی هه‌له‌هاتن ئه‌میش وه‌ک فیشه‌که شیته‌ی شه‌ست تیر به‌ ده‌وری خۆی ده‌سوورا، تا ده‌هاتیش ناو‌میتدی وه‌ ره‌وخاوی ده‌بووه سیمای ره‌نگ و روخسار، ئه‌و شه‌وه شار گه‌وره‌و بچوک هه‌له‌رژابوو سه‌رشه‌قامه‌کان، سه‌رانی راپه‌رین له‌پیش هه‌مووان هه‌له‌هاتن می‌رد، منداله‌کان یه‌که‌م جار وا تئ گه‌یشته‌بوون که‌شار له‌ خۆشیی راپه‌ریندا سه‌رپا شه‌قامه‌کانیش بوک ده‌گوازنه‌وه، ئاواهی هه‌مووی له‌حه‌یبه‌تا شو ده‌کات، نه‌یانده‌زانی ئه‌مه ئه‌و شه‌وه‌یه که شار مائئاواپی له‌ بۆنی خاکی ده‌کات... ئه‌و شه‌وه هه‌تا به‌ره به‌یان ره‌شکو ده‌مکوژن نامه‌ویت بمرم. ده‌مان کوژنی، له‌سه‌ر زار بووه، هه‌ستن با‌رۆین، هه‌ستن با ئه‌م کاوله‌یه به‌جی بیتین... سله‌ی قه‌ساب که هیشتا له‌سه‌ر ژیان مابوو، ئه‌وکات ته‌مه‌ن نزیک نه‌وه‌د سائیک ده‌بوو، له‌ باوکه‌م به‌غیره‌تر بوو له‌ باوکه‌یشم دنیا دیده‌ تر بوو له‌ یادمه‌پیتی گوت. کورم هه‌سته نه‌که‌س ده‌تکوژیت وه نه‌که‌سیش دئ به‌لاتا، سه‌رده‌می درێژی به‌دگومانی و تئ نه‌گه‌یشتن به‌سه‌رچوو. تۆ چی بوویت تا بینه سه‌رت، گه‌نده‌پیاو مه‌به‌و به‌م ئاخری عومره بۆ کوئ خۆت سه‌رگه‌ردان ده‌که‌یت... هیچ فایده‌ی نه‌بوو، ئه‌و باسه هه‌تا به‌ره‌به‌یان هه‌رکان ومه‌رکانی بوو تا ده‌هاتیش هاوارو شیوه‌ن و زریکه‌و گریان به‌رزتر و شار چۆلتر ده‌هاته به‌رچاو، چۆله‌که‌کانیش له‌ترسی نیشانه‌ییه‌کان سه‌رچناره‌کانیان چۆلکردو هه‌له‌هاتن، ئیسکوپریسکی گۆرستانه‌کان

نه بېت ئېدى ئەوى دى ھەمووى لەپەلەقاژەى ھەلھاتندا بوو، گل و خاکی گۆرەکان نه بېت ھېچ کۆچیکى تری ئەم شارە ئارام و ھېمن و سەنگین نه بوو. من خەو بردبوومى که رەشکۆ، بریاری دا ھەل بېت من خەوتبووم، رەیحانە ھەلى ساندم گوتى ھەستە کورم، لەگەل باوکت برۆ با لەو رېوانە ھېچى بەسەر نہیەت، منیش لەیادمە بەدەم خەووە گوتم باشە که ئەو لە خەمى ئیمەدا نىیە بۆ ئیمە لەخەمى ئەو بین، ئەو بریاری جیھیشتنى داو، ئەو نایەوئیت چارەنوس و ژيانى خۆى بەچارەنوسى رەش و ناديارى ئیمە بېستیتەو ئەو بریاری جیابوونەوہى داو ئەو چارەنوسى ھەمووانى کردووتە قوربانى و ھیمە، ترسى کردووتە و ھیمە یەکی بى مانا، ئەو لەوہ کہەترە من لە گەلیدا بنیتریت، ئیستا کورە گورەى مألەوہم با لاتان بمتنەوہ با من پاسەوانیتان بۆ بکەم، خو ئەو جگە لە پاسەوانى مألەکہ ھېچ رۆل و فەرمانىکی دى نہبوو، خو دەبیت یەکیک ھەبیت پاسەوانیتان بۆ بکات. لەویدا رەیحانە ھاتە جواب و قسەکانى پى بریم و گوتى. نا کورم باپیرت لەگەلماندا دەمیتیتەوہ، تۆ برۆ لەگەلى، لاسار مەبە، ئەو پتووستى بە تۆیە، نەک ئیمە؟! ئیمە پتووستیمان بەو بوو تازە کہ رۆیشت ئیدی، گەندە پیاوی بى غیرەتمان بۆ جیہی؟ کہ خۆى نہیەوئیت ناتوانین بەزۆر قاچى بەندکەین و لە ھەلھاتن پەشیمانى کەینەوہ توورەکە یەکی وردە نانیان خستەسەرشانم و پالتویەکی فەروو جووتى کلاشى ھەژاریان دامى و پتیان گوتم ئامادەبە... دیاربوو فەرمانیان داووە کہ ھەر دەبیت لەگەلیدا بەرى بکەوم، بۆ ساتیک ئەو ھەستەیان لادروست کردم کہ من پاسەوان بم، نەک شوۆرە سوار، «چار پتیک بم»، بۆیە بریارم دا کہمیک پارەپوولئى حەشاردراو بە دزی رەشکۆ لە گیرفاندا بشارمەوہ، گوتم دونیایە پارەپوول ھەر پتووستە بۆ یەکیک نہزانیت بۆکوئ و لە بەرچى ھەلڈیت. نہمدەزانى بۆچى و لەبەرچى ھەلڈیم پارەکەم ھەلگرت، نەشم ھیشت رەشکۆ پتى بزانتیت نہوہک لەنیوہى رینگا رووتم بکاتەوہو بە حوکمی یاساو فەرمايشتەکانى باوک لیم، بسەنیت. ئەمانیش بەدەردى ئەوان بەریت و ھەکو ھەموو پارەى ئەو دەغیلانەى کہ ھەتا مندالبووم خیرم لەھىچیان نہدى، بەرەبەیان دنیا خەریک بوو رووناک بېتەوہ، ھەرەکان بووبوونە بەرەست لە بەردەم دەرکەوتنى خوۆر، نہیان دەویست ھەتاو دەرکەوتیت، رینگیان نہدەدا ھەتاو دنیا

رووناک بکات و بېتە بەرچاوپرونى خەلک، خاکوخۆل و خوا، مەبەستیان بوو تۆلەى ھەلھاتنمان لى بکەنەوہ دەنا بۆچى سروشت نایەوئیت ئەو رۆژە ھەلبیتیت، بەرە بەیان لەمال دەرچووین، بەر لە ملنان بەرەو رەوکه بە کەمیک فرمیسک و نەغمەى دەنگى شەرمەزارى، باوکم مال ئاواى لە ھەموو شتەکان کرد، مألئاواى لەھەموو کونجىکی مألەکہ کرد، و ھەکو شیت دەھات و دەچوو تەنیا کەس کہ داواى گەردن ئازاى لى نہکرد بى «سەلە» بوو و ھەک بلیت ناتوانم چاو لە ئاست بویرى تۆ بەرز بکەمەوہ، تۆ زۆر لەوہ مېھرەبانتریت کہ من داواى گەردن ئازادیت لى بکەم، لەگەلئا ھەرچونیک بېت بە باپىرمى گوت ئەمانەتى تۆ ئەم تۆلە سەگانە. کەوتینەرى ماشینیشمان پى نہبوو، بریارمان دا بەپى رینگى ھاتو نەھات بېرین باوکم بریاری داووە کہ بە ئاراستەى خەلکە بەروات ئەوان رویان کردە کوئ، ئەویش بەدواياندا بکەوئیت، کەمیک رۆیشتن و لە ئاواى دوورکەوتبوونەوہ، لەپەر تاقە ماتۆرسوارەکەى شار «مەحمود قۆچە» مان لى دەرکەتوو لەوہ دەچوو بەنیاز رېبەرى خەلک بکات. بەناو خەلکە کہ ھاواری دەکرد. خەرخەشە یەکی نابووەوہ، ھەرمەزانە، مەرۆن ئەى خەلکینە مەرۆن عەیبە ئەم شارە بەجى مەھیلن، ھۆ. ھاوشاریبەکانم، شار بەجى مەھیلن، ئەى ئیمە دوژمنانمان، لە ولاتەکەمان، لەخاکی پیرۆزى شەھیدان، بەدەرنەناوہ! بۆ دەترسن؟ بۆ ھەلڈین؟ تکاتان لى دەکەم نزرگەى باووباپیران بۆ ناحەزان بەجى مەھیلن، «نەسرەوتن تا سەرکەوتن» «مەژین بۆ مردن...»، مەرۆن، کەمیک لى نزیك بوومەوہ تا زیاتر بە روخسارى ئاشنایم، تەماشای چاوم دەکرد، لەدلى خوئدا گوتم مەحمود قۆچە سەرى لى شیواوہ، ئەوہ دەلئیت چى؟ ئەو شەوہ پیاو ژنەکەى، مندال گالیسکە (ی)، قەحپە تیرکردنى زەوقى (ی)، نیگارکیش تابلۆ تەواو نہبووەکە (ی)، سەرکردە.. کورسیبەکە (ی)، مەلا مزگەوتەکە (ی)، «دانشلانە» یش کلئساو (یەسوعەکەى)، بەجى ھیشتوہ، ئەم عەشامەتە بە تۆ ناگەریتەوہ، تازە ملنان بەرەو ناديارو ھەلھاتن رووہ تاراوگە بووتە بریارىکی نیشتمانى، مردارکردنى شوړش بریارىکی ئەزەلیبەو ھەمووان دەبیت جیبەجیبى بکەین، بەدەم ھاوارکردنەوہ دووسى فیشەکی بە پرووى ئاسمان تەقاند بە ئومئیدی ئەوہى ئەو خەلکە، لە بریاری ھەلاتن پاشگەزیتەوہو بەریتەوہ سەرماڵ و حالى خوئ، تەقەکان خەلکی کەمیک

شلّه ژانډو که میځ بڼی دهنگیان خولقاند، به لّام کهس له فیسه کی به ئاسمان ته قیوی مه محمود قوچه نه ترسا، بگره ئاپوړی هه لّه اتوانی به شه روف زیاتر به جوښ هیناو سووتر له جاران بریاری هه لّه اتنی لاسه نگیڼ کرد، چمکې ئاپوړی هه لّه اتوان پټیان و ابو که فریشته کانی گاردی کو ماری گه ربټن و بگه نه سه ریان و ئه مان لیرهن، تیره کانیان نائین به ئه ستیره کانه وه به لکوو، دهیانیپن به دلایانه وه به جگه ریان وه به ه ناو ریخوله یانه وه به قاچیان وه به ده ستیان وه به دوریشی مه زانه بیانین به گونیانه وه یاخود هر نه یانه ویت تیربارانیان بکن به بون و درمان خافل کوژیان کن، یاخود سانتر بومبیک بهاوژن شاری پوزو فیز هه لته کیپن و بیکه نه ته پوتوز. «مه محمود قوچه» که بینی سوودی نییو له وه درچوو، ئه وه هموو عه شامه ته به دهنگ و گرگه گری ماتوره که ی بگه ریته وه، سه ری خوئی هه لگرت، نه مان بینیی وه تا نیوه روکه ی روژی دووم له په نا چه م به خوئی و ماتوره که ی بینیمان، ئه مجاریان که وتووه ته ریبه ری ئاپوړی ترساو توقیوی خه لق له مهرگ، ئیمه رویشتن گویمان به ریتماییه کانی ئه ونه دا، وهک چون پیشتر گویمان بو شار چول نه کردنمان نه دا، ئاواش گویمان نه دایه ریبه ری کردنه که ی له وه تا وکه وتووه دا هاواری مهرگ له هاواری ماندووی و شه که تی جهسته به رتربوو له رویشتندا هه ستمان به ماندووی نه ده کرد، ژیانمان له ماندووییه کی هه نووکه یی خوستر ده ویست، ره شکو ژور هه ولیدا یه کی که له ماشینه گه وره کان له گه ل خو یا سه رمان بخات، به لّام بڼی فایده بوو له و روژده برا. برای نه دناسی ئه و روژه پیشینان و ته نی «هویه هویه هه رکه س لوخویه» بوو جگه له وهش کهس ئاماده نه بوو، نامو و نه ناس تی که ل به شه روف و خانه واده و بیکه رامه تی خوئی بکات تا دواتر ماشینیکی گه وره رای گرت و گه نجیکی تازه مووه اتوو سه ری دهر هیناو گوتی ماموستا چیت ده ویت؟ ره شکو گوتی: کوری خوّم چیم بویت پیاو له م «سیا روژدها» چی ده ویت سه رمان بخه له گه ل خوّت، گه ر مردین با من و کوره که شم پیکه وه له گه ل تانا بمرین، گه ر نه جاتیشمان بوو هه تا مردن چاکه تان له بیر ناکه یین کابر که می که به قسه کانی ره شکو باوکم راما و گوتی ماموستا ئاخر خانه واده یه کی زورین، جیمان نییو وه لی ئه گه ر ده لیت له سه ر سه قفی ماشینه که خوّت و کوره که ت به شیشیک خو هه لّواسن، ره شکو هه ر له وئی بڼی یه ک و

دوو لیدوان چاره نووسی خوئی به چاره نووسی ئه و ده شته کییه وه به ست، قبوو لیشی کرد که به فه رمانی هه رزه کاریک هه لّسووریت و به شیشی ره قی ئه و ماشینه خوئی هه لّواسیت و له ترس و توقین و زیره ی مهرگ، سه رماو گه رما ی له بیر بچیته وه. که میکی پڼی نه چوو غه لبه غه لبتک په دابوو و دهنگی ژنان به رزبوو قیزه و چپه و هاوارو قسه و گریان و پیکه نین، به یه که وه تی که ل بوو، له پر ماشین راگیرا. له رزه تا که وه گیانمان له پرساری ئه وه بووین بوچی رای گرت؟ بوچی به ره وپیش ناروات؟ ریگه گیرا وه یاخود هه لیان کوتایه سه رمان له و بڼی دهنگیه دا بووین له و پرسیارانه دا بووین هاواریک به رزبووه ماموستا، ماموستا دابه زه من له وه زیاتر ناتوانم سه رتان خه م ئیسراحه تی خانه واده کانتان تی که داوه، پڼی ده چوو ژنه کان ناحه زبن به ئیمه، پڼی ده چوو ژنه کانیان خه به ریان لی دابین و گوتبیتیان که ناتوانم به دهنگی به رز باسی ئه و شه وه خوښ و به سه رچووانه ی رابواردن له گه ل میرده کانیان بکن. هه ر ئه وان بوون چونکه غه لبه غه لبی پیش وه ستانی ماشینه که، هه ر ئه وه ده لیت، که ئیمه غه ریبه یین و نابیت گویمان له به سه ره اتوو چیروکی «مانگی شه رم» یان بیت به لگه نه ویست بوو ده یانویست ئه و چیروکه نه له ناو خو یاندا به نه یینی باس بکرین. ته واو هیمن ئه مجاره شیان ره شکو بڼی چه له حانی و ئاین و ئوین گوتی باشه کورم داده بزین با تو منیکی به سالاچوو هه لنه گرت. ئه ی که حالتان و ابوو بو شوړستان له چی بوو بو راپه رپڼ؟ و ئه م میلله ته شتان تووشی سه رگه ردانی و مالکاولی کرد، که نه که هچ وه لّامیکی باوکمی نه داوه ئه ونه نه بیت گوتی ماموستا دابه زه وه ختی ئه م قسانه نییو، «کای کون به بامه که» منیش وهکو تو گه ریده و سه رلیشیتو اووم. به ناچاری دابه زین له گه ل دابه زینمان، واده ی بیتدهنگی کوتایه هات و ژیر چادری نیوماشین پر بووه وه له قسه ی ژنان. ئاسمانیش بو پیروژی ئه و چیروکه و به سه ره اتانه له هه شمه تا «کون» بوو و نمه بارانی به سه رباراند، له به ره به یانیشدا، نمه باران وه ستاو گه رده لوول و توفانی هینا ئه و چند شه وه خواش غه زبه ی لی گرتبووین، له و روژانه یه زدان هه موو شتیکی باراند، به فر باران. ته رزه ره شه با" یش له هه موو لایه که وه هه لی کردبوو ئاسمان با ی ده هینا تی که ل به و هه موو بون و عه ترو ئاره قه و عارد و بارینه ی ده کرد، جار جاریش

له نیوه پرواندا هیچی نه ده باراند و ههتاویکی گهرمی دهرده کرد ئه و تۆزه، خۆر دهرکه وتنه، هیمایه ک بوو بۆ پشوودان، بۆ هه لخشتنی دهرپی و گۆرهوی و شهرواله قوراوییه رهنگ براوهکان، بۆ گهرم کردنی هیلکه له بۆن و تام که وتوووهکان، لهویدا که خۆر دهرده کهوت و گهرمی دهگه یشته گل و خۆلی بهرق دا هیزراو دهیکرده خاکیکی قورولیتا، ئه و قورو چلپاوه بۆنی خوینی لی دههات، بۆنی کهری تۆپیوی لی دههات، ئه و ناوه هه مووی بۆن "بۆسو" لی دههات، زۆر به باشی له بیرم نایهت بۆنی چی لی دههات، زۆر له سه رخه یال نیم، وه لی وایانم بۆنی سهگی تۆپیوی لی دههات، یاخود خوانه کرده کهری تۆپیو و ده شبیت کهری تۆپی و بیت چونکه ئه و رۆژانه که رهکان زۆر ماندوو بوون له مروقه کانیس به نرخ و به خزمهت تر بوون، به تایبهت نیره کهری "زه رراقی"، من ئیستاش ده لیم ئه م میلله ته ده بیت تا ماوه چاکه ی کهر بداته وه، تا رۆژی قیامهت قهرزاری کهرین ده بی نوژی چاکه بۆ کهر بکهین، نهک بۆ خوا، ده بیت هه موومان دوعا بکهین، و بلین به لکا کهر به هه شتمان به نسیب بوو که ریشمان له گه ل بیتو پیکه وه له زه ته کانی به هه شت بهش بکهین، وه لی داخه که م پیشینان ده لین «کهس کهس ناباته به هه شت»، که سیش له به هه شته وه نه هاتوو ته وه تا بزانی چوارپی و گویدریژی ئیه؟ یاخود به تنیا حۆرییه کانن شه ره فی مانه وه یان له به هه شت پی دراوه، کهر له و رۆژانه دا هاوبه شی هه موو خه موو مهینه تییه کانمان بوو خزمهتکاری هه موو بۆره زه لامه کانمان بوو، چ؟ قهیدییه کهر هاوبه شی به هه شتیشمان بیت، چی ده بیت له پال باسکردنی ئه و هه موو فیدا کارو پۆلاخۆره، باسی نه جابه تی ئه و کهرانهش بکریت که خۆیان له پینا و رزگار کردنی ئیمه گیانان، به خاک و خۆل و نیشتیمان به خشی چی ده بیت کهر له سوو جیکی به یداخه که مان ره سمی گویدریژیکی له سه ربیت، کهر چی ئیمه نه نیره کهرو ما کهرمان له و رۆژانه دا ده ست کهوت، وه لی ئاماده بووین هه موو سه رمایه و پارهی ده غیله که م بده م به کهر یک، به لام پارهی ده غیله ی من له چاو پارهو پولی بۆره زه لامه کان هیچی نه ده کرد، له و رۆژانه دا ده وله مه نده کان سوپهرو مار سید سه کانیان گۆرییه وه به کهر، ئیدی کهر نرخى چوو به ئاسمان، دیهاتییه کان کهری هه موو ئاواوییه کانیان هینابوو به شی نه ده کرد چه ته کان هه زو که وتنه چه ته یی کهر له گوندو دیهاته که مه کان له ئۆردوگا زۆره ملیکان هه موویان

هینا، به لام فریا نه ده که وتن، ئه و خه لکه زۆر بوون کهری هه موو دونیا به شی هه ل هاتنه که ی نه ده کرد، قاچاخچییه کان هه ر زوو که ره کانیان کرده مولکی خۆیان، خه لکی ماتومه لولویان، به ماچ، ههنگاوه رییه که سه رده خست، ئیمه هه ر به پی، ده میک قه راغ ئاو و ده میک سه رگرو دۆل و نشیوه کان ریگه مان ده بوو باو کم سه ری لی هاتبووه یه ک، نه یده زانی چی بکات نه ده ییتوانی بریاری ئه وه بدات چاره نووسی خۆی به و عه شامه ته وه، به سه ستیته وه، نه ده شیتوانی به ته نیا، بی ریبه ر بکه ویتته ئه و شاخ و ته پۆلکانه وه، ئه و نه یده و یست کویره تیریکی نه بینراوی بهر که ویت، نه یده و یست له پرسه که یدا، بلین" شه هیدی نه مر مامۆستا ره شکۆ"، ناسراو به ره شکۆ شیرکوژ. له قاره مانیه تییه کی بی وینه دا گیانی به خاک و نیشتیمان سپارد، چمکی ده یزانی که هه له اتن سه رفرازی نییه، نه مر ی نییه ئه و ده یویست، هه ر چۆنیک بیت له و ریگه یه دهر بازیت و نه یه ته کوشتن نه شی ده و یست به نپو ئه و شاخانه بکه ویتته ری نه با بکه ویتته ناوچه یه کی مین ریژو قاچیکی یاخود ده ستیکی، به ری نیت یان درکیکی نه بینراوو نه زانراو بهر گونی بکه ویت و گونی بفری نیت، دووسی جار له م ری گۆرکیته دا، پی گوتم بابگه ریینه وه، دایک و که سوکار ده کوژرین، باپیرت له سه رمن و تۆ ملی ده په ری ن، ئابرووشم ده بن با بگه ری ننه وه، «مروقه به عیزه تی نه فسی بمریت نهک دیل و داماو» مروقه یه ک جار له دایک ده بیت و یه کجاریش ده مریت، له یادمه دووسی جار باسی عیزه تی نه فسی کرد. بۆیه بۆ ساتیکی که م وام زانی "به باب نوکه ریکی" چاو نه ترس و ئازام له به رده م دایه. که چی هه رخۆم ده م گوت راستگۆ نه بووه، ترسیکی هه بوو له هه موو ئه م شتانه به نرخ تر بوو، مروقیکی ئاسایی نه بوو، ترس ببوو "هی شکه ساری"، تاوتاو هه موو گیانی به گیر ده وه ستان و هه موو جوانییه کانی لی ده شی وان، ئیمه ری مان ده کرد له ری گادا جار ناچار بۆ ئیسراحهت له په نا به ردو ته لاشی گه وره خۆمان هشارده دا نه وهک «کۆلاره کان» بگه نه سه رمان و کاتی کورتی ئیسراحهت مان لی تال بکه ن، هیچ نه بیت شتیک هه بیت خۆمانی پی بشارینه وه کۆلاره کان، یه ک دوو جار هاتن، به سه سه رماندا به رز فرین، به لام هیچیان نه کرد دیار بوو فه رمانیان پی بوو که تنیا به دهر که وتنیان بمان تۆقی ن، تنیا به دهنگی بالیان زیره ی مه رگمان پی بکه ن هه روایش بوو، په روانه ی کۆلاره کان، تا

دههات نزمتر رووبهري چاوي توقيويان دهگرت، واماډه زاني كه په روانه كان بهر ده درينه وهو به ناو ټو خه لکه ده بنه مه قه ست، سه ري سه ياره و سه ري مرؤف و سه ري كهر له يه ك كات و به يه ك نه سق ده پيرين و هه چن هه نجنيان ده كهن، ده ركه وتني كؤلاره بوخوي مه رگ بوو، پاشان ده رنه كه وتنه وه دووسې رؤژ، ټو خه لکه بيخه م هه ل ده هات تا ئيواره يه كيان جاريكي تر له ناكاو به ده نكي كؤپته ره كان، منداله كان كه وتنه زريكه و هاوار. هه موومان له وخه وه خو شه به خه به ربووينه وه، به هوش هاتين كه هيشته به دوامانه وهن، به لام ټو ئيواره يه كه ده ركه وتنه وه، رووداويكي سه يرو هه واليكي چاوه روان نه كراو وروژينرا، ټو ئيواره يه ميري، له كوشتني نازاوه گيرو ياخي بووه كان پاشگه زبووه وه، مافي گه رانه وهو «ليبوردي گشتي» پي دان. راديوكان، كؤلاره كان، چهند جار له سه ري كه و به چهند شيوه زمانيك، به ده نكيكي به رزه وه هاواريان ده كرد، ټي خه لکينه سه روكي "فه رمانده و دادپه روه رو مي پهره بان"، فه رمانی لي بووردني گشتي ده ركه دووه، فه رمانی داوه كه جگه له سه رانی ياخي و گيره شي و پينه كان هه موو كه س بي باج و زيندان بگه رپته وه بو سه رمال و حالي خوي، ټو هه واله بيركردنه وه نا دروستي لاي خه لکی راپه ريو و هه لاهاتوو دروست كرد، ټو خه لکه شله ژابوو، قه راريان له بهر هه لگيرابوو، ده له رزين به گريان و زه رده خه نه وه له يه كيان ده پرسى، ټو بليت به گه رانه وه خوا نه كرده، شوړشه كه مان شتيكي لي بيت. ئيمه چي بگه ين. ټو بليت ليرده ا، له م سنوورو خالبه ندييه دا شوړش كوتايي بيت؟ نازانم. به لام بو ئيمه تي گه يشتن كه ئيدي ټو مجاره ش له و سه گ مه رگييه نه جاتمان بوو. كه م كه س گه راپه وه، چونكه ټو خه لکه خوي به كوري شوړش ده زاني، ئيمه و چهند بيروكرات و تازه سه رمايه داريك نه بيت، كه سي دي زاتي گه رانه وه نه ده كرد، بيروكراته كان له ترسي سه رمايه و پاره و پووليان، ئيمه ش له بهر لومه ي عالهم برپارمان دا كه بگه رپينه وه. له گه رانه وه ماندا هه موو يادگاري و پالتوخول ميشييه كه و نانه كه رو و هه لپناه وه كه و، كلشه دراوه كه له بهر دم يه كه م خالي پشكنين و بوه سته ي جه للا ده كان، فرج دا، جلكي ژيريشمان له بهر دا كهند و گه راپينه وه له وينده رج له گه رانه وه ماندا، باشووري شارو نشيوه كانى بوو بووه ته پؤل كه يه ك له قوراو و خويني ټو چهند رؤژي باريني

باران و سته مى سته م كاران، هه تا به ره و باكووريش ده رپو يشتن لاشه كان قه له وتر و ناوساوتر ده هاتنه به رچاو، دوا سيماو چاوي ټو پياو ناوساوانه م ده دي كه به گولله ي ناهه قيهه كانى سه روك له ناو براون، ديمه ني ټو ليتاوه ش، له هه مووى به زه بر تربوو، شار بوئي خو پين و خيانه تي لي ده هات، بوئي باروت و باران پتكه وه بوگه ناويكيان خولقاندبوو، هه ر مه پرسه، شار جگه له بوئي جاش و بوئي مه لاکان، بوئي هيچ شتيكي تري لي نه ده هات، ئيمه له باكوور ده ژيان، بوئه بوگه يشتن به باكوور پيوسته باشوور ناوه راستي شار قه دبركه ين، ئينجا ده گه ينه مال، هه ر بوئه برپارمان دا له جياتي رپي شه قامه گشتييه كان كوچه ته سك و شه قامه كو نه كانى شار بگه ينه رپه ري رپي گه يشتن به مال. له وينده رج له و كوچ و كه له بهر ته سكانه بو يه كه م جار پاشماوه ي ټو شاهه نگه م بيني كه بهر له گه رانه وه مان دوژمناني شوړش بو فريشته و ميرغه زه به كان رپكيان خستبوو، سيگاري دريژو قاوه يي، سوخمه و ده رپي يه كجار له بهر كراو، مه ي و فيشه كي گزار. سيمايه كي تري ويرانه ي «بوگه ن ناوا» بوو، به دم رپوه تانك و زريپوشه كان نالاي سه روكيان به زور ده دا يه ده ست خه لکی، ناچار منيش يه ك دوانيكم گرت به ده سته وه له ترسي ټو وه ي نه كا به هه لدا بچن و وا تي بگه ن منيش يه كي ك بووم له هه لاهاتوان، له لايه كيش له گه ل خو دمدا، ده مگوت خو من روخسارو قاچي بلوق و كه وشي دراوم، هاواري هه لاهاتن ده كهن دلي خو دم ده دا يه وه ده مگوت قه يد پناكا، من گه راپه وه ته وه به گه رانه وه شم ټو ټومه ته ده سرمه وه كه خوانه خواسته من كوري راپه رين بم. به دم ټم قسانه وه ده رگاي ماتي ك كرايه وه، ژنيكي لي ده ركه وت، چاوي چاوه رواني و نه خه وتن و تير گريانيان پيوه دياربوو، ته مه ني كه متر له چل سال ده بوو، سه يريكي ټو ملاو لاي خوي كرد، پاش ټو وه ي كه دلنيا بوو جاشه كان له وي نه ماون و تانكه كان به ره و خوار بوونه ته وه، سه يريكي مني كردو به بوغزيكه وه تير جنوي كردم، شه رم ناكه يت نالاي دوژمنت پييه، نالاي شوړش و ولاتت داگرتوه نالاي دوژمنت به رزكردوه ته وه ناجيسن، ناپياو جاش، ويستم وه لامى بده مه وه پي بليم، پوري ره شكو نه يه يشت، ويستم پي بليم من نه بووم كه مالي ټوم به جاشه كان نيشان دا بيت، من نه بووم كه پيم گوتن كوره كه ت سه رنوگوم كهن، منيش هه لاهاتووي تازه گه راپه وي راپه رينم. زور

خەفەتباربووم بەوەی کەمن ھەلھاتنەکەم بەخۆ فرۆشی بۆ بنووسریت و جاشایەتی خەلک و ترسنۆکیی رەشکۆش بە پالەوانیەتی لە قەلەم بدزیت، ھەرچۆنیک بیت لەو گەرەکە نەماين، ئالاکانم لەسووچی ناديارى كە لاوھەك تێكەل بەزىلى گورگ خۆرەکانى ھەفتەيەكم كرد، كە گەيشتمە نزیک گەرەكى خۆمان، تا گەيشتمە بەردەم مالى كەمشم لەپیدا نەمابوو لە گەلیا ھیزیشم لى برابوو، ئەوھى كە زیاتر ھیزی پى بریبوووم و شەكەتى كردبووم، ئەوھ بوو كە نەم دەزانی من لەبەرچى رام كردووھ، لەبەرچیش گەراومەتەوھ، پرسىارم لەخۆ دەكرد، دەمگوت باشە كە ھەر دەبووايە بگەریتەوھ ئەى بۆچى ئەم ھەموو دەردەسەرییەرم بۆخۆم پەيداكرد، تۆ بلیتیت ھەلھاتن بەشیک بیت لە سەرکەوتن، نازانم بۆچى چاوم تیر دیمەنى كوشتن و زام كرد، بۆچى خۆم تووشى "باپیش" كرد، بۆ لەمال دانەنیشتم ھىچ نەبايە خیانەتى جاشەكانم نەدەدى، ھىچ نەبايە بەد فعلی مەلاكۆتێرەكانم نەدەدى، گویشم لەخوتبەى خەتیبە خۆفرۆشەكان نەدەبوو، ئەو جەرگ سووتاوھش منى بەجاش و خۆفرۆش نەدەزانی، كە گەيشتمە بەرمال، پیم ھەموو قورو چلپاو بوو، لە بەر زۆر رۆیشتن بلۆقى گەرەى تى كەوتبوو. توورەكەى سەرشانىشم، جگە لە خەم و خوین ھىچت تیا بەدى نەدەكرد، كۆلەپشتم داگرت و بەدەم ھاوارى خۆشى و شادیی تەواوى گەرەك، گەرەو بچووك لە پيشوازیی پالەوانەكەياندا بوون، بوومە پالەوان، پتيان وابوو كە پتويستە من سفرەو سینی و ھەمامم بۆ راختیت لەبەر ئەوھى من خۆراگربوووم، زۆر سەیرە، ھەلھاتن و گەرەنەوھ، پالەوانیەتى بیت، بۆنا، كاتیک كە نانە وردە، چەكى بەرنگارى برسێھتى بیت... ئاكام لى بوو كەس رەشكۆى خۆش نەدەويست، بەلام لەناچارى بۆيان دەكرد، لەو رۆژەوھ بوومە پالەوانى ئاوايى بەبى ئاگا بە جیا مامەلەم لەگەل دەكرا، تا دواتریش بە بەرجەستەكراوى بوومە يەكی لەدەسكەوتەكانى راپەرین، خەلكى بەشەرەف، (ى) شار؟

۱۳

... شەوان ئیمە، حاکمی... شارین

زۆر دەمیک بوو لە پرسىارو ھۆى چۆلیی شار لە نێرەكان و ھەلھاتنیان بەرەو ناديار رامابوووم، لەھەر كەسێكم دەپرسى و دەمدواند دەيگوت «راكاس» تەلەفونەكانى راکاس، شارى پى چۆل کردووين، تى نەدەگەيشتم راکاس چ بوونەوهریکە؟ مێینەيە ياخود نێرینە، بەخۆم دەگوت ناشیت نیر بیت، چونكە بنیام لەدەست بەدكارى پیاو ھەلنايەت، ھەبیت و نەبیت راکاس مێینەيەكە، لەو مێیانەشە كە كەم دەردەكەون، بەلام ناویانگیان لە روخسارى دەرکەوتنیان بالاترو ناودارتەر، دەمبىنى رۆژ، لەدواى رۆژ شارو ئاوايى چۆلتر، گەرەك و كووچەكان كەمتر نێرینە تتيادا ھاتوچۆ دەكات، تا دەھات نێرینەكان كەمتر و مێینەكان زیاتر، ماوھەكیش بازارو مەيخانەكان، تەنيا موریدەكانى راکاس و مشكە خۆرەكان ھاتوچۆين دەكردن. راکاس ھەموویانى راونابوو، ھەموویانى بیکەس و خافل كوژكردبوو، لەویندەرئى لەنیو تونیل و فارگۆنە قەرەبالغەكانى مێترو، "بەديار چاودتیریم بەسەر موسافیرەكان «مزرقي كراسپيديا» م ناسى، بەلام كەناسیم كار لە كارترازا بوو، كەوتبوو بەر ھەلمەتى شۆرش و چاكسازییەكانى «حاکمی شەوانى شار»، ھەرچارى كەمزرقي كراسپيديا م بديبايە سل. بەروخسارى ماتومەلوولى، دەبووم ھەركاتتیکیش كەداواى بلیتم لى كردبیت دوانى پى نیشان داوم كە دەشم گوت بۆچى دوان دەيگوت لەترسى راکاس! نەكا، يەككێيانم لى بدزیت و دوايش خۆى شەوانە دادگایمى بكات ھەمیشە دوان نەكا، روحم لى بسەنیت و نەتوانم زیندوو بيمەوھ، لەپاش يەك دوو ویتستگە شیت ئاسا بەدەم وړینەكانى (راكاسەوھ) مزرقي كراسپيديا. دادەبەزى ھەمیشە، بەدەم خۆيەوھ ئەم وړینەيەى دەكرد «راكاس واى كرد كەمن سەر ھەلگرم و شار بەجى بەيلىم»، ئەو بوو تووشى "باپیش" ى كردم، ئەو بووكە رۆجى كوشتم، راکاس سەرگەردانى كردم، من ھىچ دەرگایيەكى تر لە بەردەما نەمابوو و جگە لەوھى كە لە

دهرگای رهوکه و کوچ بدهم، من ههتا ئەوم نه ناسی بوو، بیرم له سه فەر به رهو نادیار نه کردبووه، چه ند جارێک قسه کانیم پێ دهبرێ و ده مگوتم، هاوشارییه که م توو زۆریکی تریش به ویستی خۆتان نه هاتوون ده زانم، ئیوه زۆریکتان خه می نیشتیمان ناروونی، قسه کانێ پێ دهبریم و پێی ده گوتم نا کاکێ جایی، به ههله چوویت. به لگه نه ویسته ئیمه به ناگری ته له فونی شهوانی زایهندی راکاس سووتاین و بووینه ته قه ره برووت به گرو کلپه ی ته له فونی راکاس خه می راکاس له خه می نیشتیمان قوولتره.

- ورینه کانیم پی بریو گوتم باشه گریمان وابیت. من له وه تی ناگه م، هه رچه ند دهیه ئیم و ده بیه م، سه ری لی ده رناکه م ده می که حال و وه زعی ئیوه بووه ته مایه ی سه رنج و تیبینیم، بوچی ده تانه ویته میترو بکه نه مه له بندی خۆدزینه وه و مو لگه ی خۆشاردنه وه تان؟ بوچی ناتانه ویته رووناکێ و رو شنایی هه تاو ببین؟

- سه ریکی راوه شان دو به چه پی گوتم سه ره وه راکاسی لێیه، سه ره وه راکاسه کان ده بینیت من به ئاره زووی سه فه رنه بووم، هیه چ روژیکیش بیرم له وه نه کردبووه که روژیکی بیت سه فه ر ببیته ئەسپی و بکه ویته گیانم و روحم بخورینیت. راکاس بوو بریاری داوو «هیه ف له تاریکیدا بکوژیت» له دلی خۆمدا گوتم «مردوو له وه باشتر ناشوریت»، فرسه ته با بیه ئیمه دو ان، چونکه هه موو جارێک که هانم ده دا باسی بکات، راکاس کییه؟ له کوژی ده ژیت؟ ناوی خۆیه تی، یاخود ناوی گوژیوه؟ خۆی نه ده دا به ده سه ته وه نه ده هاته ژیربار، هه ر جاره به بیانویه ک خۆی له پرسیا ره کان ده دزییه وه ده یگوت و باشتره نه یناسیت با ژیا نی ئاساییت لی نه کاته دو زه خ، تو به ناسینی ئەو له ده رگای کیشیه که ده دیت که هه رگیز. چوونه ده ره وی نییه، راکاس ئەو بوونه وه ره یه که له گه ل «مه رشین ده کات و له گه ل گورگیش گوشت ده خوات»، هه تا ده هات من ره قتر و گه رمتر ئەویش پیشاو تر له جارانی، ئەه جارهیان به لێنم پیدا یارمه تی بده م بو زانی نی هه والی راست و دروستی ئەو بوونه وه ره درنده یه. مزرقی کراسپی دیا پێی وابوو که راکاس پێی ده زانیته گه ر تو بته ویته هه والی بزانیته. راکاس ئەژدیه یه حاکمی شاره به دوری مه زانه ئیستا گوئی له م قسانه مان بیت، من پیم گوتم من شه ینا ریم. با ئەو راکاس بیت. هاو رپێ ئیمه گه ر هاوکارو هاو خه م نه یین و قو لی لی هه لئه مائین، به سه ر راکاسدا سه ر نا که وین،

تۆده بیت متمانه و بروات به من توندو تو ل بیت، دلنیا به من ده مه ویته یارمه تیته بده م هه ر هه والکیکی بزانی لای که س ناید رکیتم، به لام خو ده بیت شتیکی له سه ر بزانی، دوا جا، له پاش به سه تنه وه ی هه موو ده رگا کان، به نا چاری که وته باس کردنی، پێی گوتم که چۆن سه ره تا له پیشانگایه کی تابلو کو نه کان، له هۆلی مو زه خانه ی شار، ده رو خولی کیژیکی داوه وو هه ر له وی به دیتنی دلی بووه ته ئاو و چاوه فریو ده ره کانی خرو شان دو ویا نه، نه یه توانیوه خۆی له فریوی چاوه کانی، دوو ربخاته وه، له و رو ژه وه راکاس بووه ته خو لیا و خه م نه یزانیوه چی له گه ل بکات، نه ئەوه تا ده یه توانی ببیته دل به رو ما چه ری، نه ئەوه تا ده یه توانی وازی لی بینیت و ده سه ته ردا ری نیگا کانی بیت، ئەو نه ئا فره تیکی له ش فروش و نه ئا فره تیکیش بوو می رخاس، بته وانی خو شه ویستی ئەبه دی ده گه ل دا به زری نیته، راکاس "ناویکی پر له نه یینی، پر له شه رم، پر له پرسیا ر، زۆرم، له سه ر بی سه تبوو، هه ندیک جیگه ی گومان، هه ندیکیش، جیگه ی به ر به له ت و تی رامان، هه ندیک هه له سه سترا و، هه ندیکیشی راست و به لگه نه ویست، له کو یوه بو ت باس که م. له ته له فونه سی کس ییه کانی شه وانی نه مان و برینی کاره با و تاریک بوونی ژوو ره نه سه ره کان، یاخود له موریدو کار گیرو کاره که ره کانی، «راکاس» خه لکی له هه موو شو ی نیکی هه بوو، له به داله ی ته له فونات، له ئاسایش، له ناو ریک خراوی ژنان، هه تا ده گاته فالچی و قاوه گر ه کان و ده لالی خانو ئه رزه کان، له با زا ر و مه یانه کان، شایه ره کان، فو تو گرافه ره کان، قه سا به کان شو فل ئاو دیو که ره کان، ما مو ستا کان، ئا رایش تگای را زان دنه وه ی بوو کان، سه وه زه فروش، کو نه فروش، چه رچی و جگه ره فرو شه کان، ته نانه ت قه حبه کانی ش. هه موویان خه ریکی سی خوری و هه والگری بوون بو راکاس، وینه شی له گه ل سه رانی هه موو حیزب و سه ره ک عه شه ره ته کانداهه بوو، ته نانه ت به قاله کانی به رده م مزگه وتی گه وره شو وشه فروش و ته نه که چی و جامچی ه کانی ش کار ئاسانیان بو ده کرد، شو فیتری تاکسییه کانی ش لاشه ی شه که ت و مردووی خه لکیان بو ده هی نا و ده برد، شاعیره کان شه وان به ده م ته له فونه ناوه خته کانداهه خشان و قه سی ده یان بو هه لده به سه ت هیندیک جار گه ر فریا بکه وتنا یه هه ر ئەو شه وه به ناوی راکاس له چاپ ده درا، گه ر ئەو شه وه ش فریا نه که وتنا یه بو روژی دواتر له را دیو ته له فی زو نه کان به ناوی شاعیره و خانمی ناودارو گه وره هه لکه وتوو راکاس، شاعیر، پیشکه ش

دهکراو بلاوده کرایه وه، ئیدی راکاس بۆ رۆژی دواتر پەخشانه شیعو دەست خۆشی شیخ و موریدهکان بۆی به نیوهیلو خەتی تەلهفونەکان، دەبووه بۆنەیهکی گەورهو نایاب، هەموویان دەیان زانی که راکاس نییه نووسەری ئەو قەسیدەیه، بەلام دەبیت پیرۆزبایی لێ بکەن، دەبیت خەتەکان مەشغوولبکەن، دەبیت وەسلێ ئەمە کداری و بە ئاگابوون لە راکاس نیشان بدن، چمکی ساموترسیکی عەجایەبی هەبوو. لە بیریشم چوو که پیتان بلیتم جوانی خۆی کردبووه دەمامک و ئامرازیک بۆ گەیشتن بە دەسلات، بێگومانم لەوێ که ئارەزووی دەسلات گرتنیکی بەرای هەبوو، زۆرجار بە دەم قەسەکان، بە دەم ئاخ و ئۆفی ژێر بەتانی باسی خەوهکانی بۆ دەکردم، باسی ئەو کوێرە ئارەزووانەیی بۆ دەکردم که دەیهوێت بێنەدی، ئەو مەبەستی بوو بێتە کاربە دەستیکی گەوره لەناو میری و پیاویکی زۆرو بێ عەشامەتیش لە ژێر دەسلاتی دابن و کاری لا بکەن، ئەو دەیویست بێ ئەوێ هیچ وشەیهک لەسەر یاسا بزانی، بێتە مافناس و حاکم یاساش لەپال جوانی روخسارو شوخیی جامبازەکید، بێتە هەوینیک و بۆ بەچنگ کەوتنی مافی راکاسەکانی هاورپیزی بخریته گەر، راکاس، دەفتەریکی بچووکی هەبوو، پری بوو لە ژمارە ئەدریسی خەلکی سەیر سەیر، ناوی هەموو جۆرە کەسیکی تیا تۆمارکرا بوو که بتبیینبوایه، دەنگوت چی دەکات بەم هەموو ژمارەیه؟، چۆن و کەس بە کاریان دینیت؟!، ئەم دەفتەرە تاقە نەینیی ژبانی بوو، ئەو خشتە و پوختهی بۆ کردبوون، هەریهکەو بە پیتی کات و بە پیتی خواست و بە پیتی زەرورەت و لە جێی خۆیدا پەيوەندیی پێ دەکردن، توانایهکی سەیری هەبوو لە رازی کردنی خەلک یاخود هەلخەلە تاندنیان، نا باوەر ناکەم هەلخەلە تاندنیش بێت! چونکێکم هەمووی چاوەرپێی تەلهفونیکێ راکاس بوو، هەریهکەو لەبەر هۆیهک کەس نەبوو لەوانەس که پەيوەندیی پێوه بکات، بەنەخێر یاخود بە ناتوانم وەلامی بداتەوه، هەمووی بە بەسەرچاوە دەست لەسەر سینه وەلامیان دەدایهوه، گوتهکانی فرمانیکێ خودایی بوون، دەبووايه جێبەجێی بکری، باوەرو متمانەس بەهیچ نێرەیهک نەبوو دەنگوت پیاوهکان هەموویان درۆزن. هەقە هەموویان بکوژین. راکاس شیتانە دەیویست (ئیمپراتۆریهتی راکاسەکان) بوونیاد نیت، ئەو ئیمپراتۆریهتەش بکاتە هێزیکێ وها کاریگەر بتوانیت هەقی دایکی لەباوکی پێ بکاتەوه، لەچاوی باوکییهوه تەماشای هەموو نێرینهیهکی دەکرد، رقی لەوه بووکه پێی بلیت ئەمە کاری پیاوهو.

تەنیا بۆ پیاوکراوهو ژن بۆی نییه خۆی تیا هەلقورتینیت ئارەزوویهکی سەیری هەبوو، لە زەلییل کردنی پیاوه ناوکارەکان ئەو پیاوانەس که لە بەرچاوی ئیمەویقاریان دەنواندو لە حزروری ئەویشدا کرنوشیان بۆ دەبرد، هەقیشیان بووکه نەتوانن بەرنگاری نیگاکانی بێنەوه، نەیان دەتوانی که لە تۆنی دەنگ و ریتمی ئاخافتنەکی خۆ دووره پەریز راگرن، ئەوان بە کورتییەکی بووبوونە کارکەری، راکاس بوو که شاری بە ئیمە چۆل کرد. دەیتوانی بە ناوی حەزلیکەری و عاتیفەو عیشقەوه و پیرانت بکات و ئەو و پیرانییهش غەشیمانە بەهۆش یاخود بێ هۆش قبوول بکەیت. تۆ که دەکەوتیتە ژێر جادووگەری خیتاب و قەسە گەرمەکانی، قەسەکانیم پێ بری و پیم گوت کام گوتار؟

— ئەو خیتابانەس ئەو دیالۆگانەس، ئەو قسانەس که بە دەگمەن دوو حەزلیکەری ئاسیی بەر لە شوگردن و ژنەینان زاتی باسکردن و وروژاندنیان هەبیت راکاس ئەجندەس باسەکانی پێچەوانەس حیکایەت و بەسەرھاتی حەزلیکردنە کلاسیکییهکان بوو، ئەو حیکایەتانەس که سەرئەنجام بە پیکەوه ژبان و لە ژێرخیتوەتی ئەبەدیەت و ئۆپەرتیکێ کورت و کالی دانس کۆتایی دیت، ئەو قەسەوباس زایەندانە. دەتخاتە دوو رپانیکێ ترهوه بەدەر لە پیکەس هەسەریتس. تەنیا لە هەلبژاردنی یەکیکیان ئازادی، دوورپانی خۆکوشتن یاخود هەلھاتن و کۆچ بەرەو تاراوگە هەلەبژیریت. یەکیک لەحیکمەتە هەرە بە ناوبانگەکانی راکاس ئەوهبوو، که دەنگوت هاورپێ، «سیکس تەمەن درێژمان دەکات»، ئیمە دەتوانین بەهۆی تەلی ساردوسپری تەلهفونەوه سیکس بکەین و لە لەزەتەکانی شەهوەت تیربخوین و تەلەکان، بەرەحەتبوونی شەهوەتەکانمان گەرم بکەین. بۆ یەکەم جارکە لەناو هاورپیکانم باسم کرد که کەسیک هەیه بەو جۆرە بێردەکاتەوه، هاورپیکانم زۆریان پێ گوتم دوورکەومەوه لێس، تا زووه خۆمی لێ قوتار بکەم. زۆریان پێ گوتم که چەندەها گەنجی تری ئەم شارەس بەو دەردە بردووه، کەچی من زیاتر باوەرو متمانەم بە راکاس دەچەسپی و متمانەم بە هاوخەمەکانم کەم دەبووهوه تەنیا، یەک شت دوو دلایی خستبووه بیرو هۆشم، دوو دل بووم لە چارەنووسس ئەم پەيوەندییه دەمپرسی، بەرەو کوێ، کاتیک که ناویک، کاغەزیک، شاهیدیک، پەنجە مۆریک نەبیت ئەو پەيوەندییه لە ژێرخیتوەتی خۆیدا پارێزیت. تۆ بلیت خۆکوشتن و خۆ بەدەستدان ناوونیشانی پەيوەندییهکە بێت، دلای

خۆم دەدایه‌وه‌وه ده‌مگوت باوه‌ر ناکه‌م هینده چاپۆک بین... ئیمه زۆر له‌وه که‌مترین که خۆمان ب‌خه‌ینه ژیر په‌حمه‌تی په‌تی سیداره زۆربه‌مان ترسنۆک بووین نه‌مانتوانی خۆمان له‌وه گه‌ژاوه‌وه ده‌ریکه‌بین. په‌کێکیان نه‌بیته... خۆی کوشته‌وه و به‌ر له‌ خۆکوشته‌نه‌که‌ی ئه‌م چه‌ند وشه‌یه‌ی نووسی بوو «ئیمه شه‌وان حاکی شارین»، تا ماوه‌یه‌که‌ش که‌س نه‌یده‌زانی مانای ئه‌م دیره‌ ب‌یسه‌رو به‌ره‌ چیه‌؟ کێیه‌ حاکی شه‌وانی شار؟ له‌ چایخانه‌کان گه‌نجه‌ لاته‌کانی هاوری ده‌یان پرسی گه‌ر حاکی شاربووه، بۆچی په‌تی سیداره‌ی له‌ملی خۆناوه‌؟ ده‌یه‌ویته‌ چ وه‌سیه‌تنامه‌وه سه‌ره‌داویک به‌ داوی مه‌رگی له‌ ناکاوه‌ هۆی نه‌زانراوی خۆکوشته‌نه‌ به‌جی به‌یته‌، تاداوتر له‌ په‌کێک له‌ شه‌وانی ته‌له‌فۆنه‌ گه‌رمه‌کانم له‌گه‌ڵ ڕاکاسدا به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ پێی گوتم که‌ ئیمه «شه‌وان حاکی شارین». بۆساتیکیش وام زانی وه‌سیه‌تنامه‌ی ئه‌وه‌گه‌نجه‌ له‌ حه‌زوردایه‌وه‌ پۆچی ده‌ئاخه‌فیت، دانم به‌خۆگرت، خۆم له‌گه‌ڵی داو گوتم ئیوه‌ کێن؟، گوته‌ ئیمه «من وتۆ، بین، گوتم به‌که‌مه‌ی من و تۆ؟ گوته‌ی به‌م ته‌له‌فۆنه‌ زایه‌ندانه‌ گوتم بۆچی سیکیسه‌ ده‌که‌یه‌ته‌ نامراز بۆ ده‌سه‌لات و حاکیه‌تی موته‌له‌ق»، گوته‌ی سیکیسه‌ له‌ ولاتی ئیمه‌ ته‌نیا له‌ شه‌واندا بوونی هه‌یه‌ به‌ پۆژ که‌س باسی لێ ناکات، به‌ پۆژ هه‌مووی خه‌ریکی کاسبی و پاشقول له‌ په‌ک گرتنه‌ «به‌رۆژ هه‌مووی سه‌رقالی سویندی درۆی ناوی خوايه»، به‌ شه‌وان نه‌بی، که‌س سه‌ری نا‌په‌رژته‌ شه‌هوه‌ت به‌زانن، به‌ شه‌وه‌ نه‌بیته‌ قاچی ناوه‌راستمان نایه‌ته‌ ئیش، بۆیه «شار شه‌وان سیکیسه‌ حاکیه‌تی»، منیش پێم گوته‌ نه‌خه‌ر شه‌وان ڕاکاس حاکی شار، ئیدی له‌ داوی ئه‌وه‌وه‌وه‌ ب‌پیارم دا هه‌لبێم ب‌پیارم دا شاری بۆ به‌جی به‌یته‌، ئه‌وه‌شاره‌ی که‌ ئه‌م به‌ شه‌وان حاکیه‌تی و به‌ پۆژیش پۆزوه‌ سه‌ره‌ت و درۆکان سه‌جانیه‌تی، ب‌پیارم دا هه‌تا بۆم بلووته‌ هه‌لی ب‌رم و چی دی له‌ سنووریکه‌ دانه‌نیشم که‌ ڕاکاس تیا ده‌سه‌لاتدار بیته‌، هه‌رمیش نه‌بووم له‌ ده‌ستی ئه‌وه‌ شارمان چۆلکرد. زۆرن ئه‌وانه‌ی به‌ئاگری ڕاکاس سووتان، ته‌نانه‌ت له‌م داویه‌دا په‌ک دوانیک له‌ هه‌ره‌ باشترین پۆمان نووس و شاعیره‌کانی ئه‌م سه‌رده‌می چیرۆک نووسینه‌ سه‌ری خۆیان هه‌لگرت و ئیستا له‌ به‌حری غه‌ریبیدا نغزۆن، نغزۆبوونیک که‌ هه‌رێک، چه‌کێک، وشه‌یه‌ک، دێرێک نه‌ما ئه‌مان نه‌یکه‌نه‌ هه‌ر بۆ به‌ره‌نگاری کردن و هه‌ولدان بۆ پزگاربوون له‌ ده‌ریای غه‌ریبی، ڕاکاس، هه‌ر کاتیک هه‌ستی به‌ بچووکترین مه‌ترسی له‌ لایه‌ن نا‌هه‌زو نه‌یاره‌وه‌ ب‌کرده‌یه‌، قه‌یسه‌ی والا ده‌کرد،

ده‌یتوانی ده‌می چاوپنۆکی و چلایسیان چه‌وربکات و دلنایش بوو که‌ ده‌یتوانی، هه‌ربه‌وه‌ ته‌له‌فۆنانه‌ زیاتر له‌وه‌ی که‌ داویه‌تی به‌ ده‌ستی بکه‌ویته‌. ئه‌وه‌ بوو بووه‌ مۆته‌که‌ بوو بووه‌ کابوسیکی سه‌یر به‌م داویه‌یه‌ نه‌م ده‌توانی هه‌یزو تواناکانم له‌ ئاست جادوگه‌ری شه‌وانی له‌ زه‌ت کۆیکه‌مه‌وه‌، جاکی ده‌توانی له‌ ئاست شه‌یتان بازی و هه‌ناسه‌ ب‌رکی شه‌وانی ته‌له‌فۆنی ڕاکاس خۆ گۆشه‌گیرنیت؟! ئه‌وه‌ی که‌ زۆر ئازاری دام، ئه‌وه‌گیانی شه‌ره‌نگه‌زیه‌یه‌ که‌ ده‌یویست هه‌موو کاتی به‌یته‌ سه‌گی به‌رقاپی و په‌نجه‌ره‌ دانه‌خراوه‌که‌ی له‌ سه‌رما، له‌ به‌فر، له‌ باران، له‌ گه‌رما، هه‌ره‌سیات و هه‌والگه‌ری بۆ بکه‌یت، له‌ کاتی هه‌مینی و وه‌ستانی مووی له‌ شیش کړنۆشی بۆ به‌ریت و داوی به‌زه‌یی و لێبوردنی لێ بکه‌یت، به‌ لکا به‌ کړنۆش و سه‌ردانانه‌وه‌ تیکه‌ نا‌ئیکه‌ به‌زه‌ی و سوالی حه‌جیکه‌ باتی، ئه‌وه‌ بوو بووه‌ مامۆستاوه‌ ئه‌ندانازی ئازاردان و کوشته‌نی به‌ها مرۆیه‌یه‌کان بوو بووه‌ هونه‌رمه‌ندی ئیقاعه‌ پراساویه‌کان بوو بووه‌ دکتۆری نه‌خۆشی و زامه‌ سیکیسه‌یه‌کان ده‌رمانسازی دا‌بران له‌ سوۆزی نیشته‌یمان، شه‌یتاری چی تریته‌ ده‌ویته‌ له‌ سه‌ری بزانیته‌؟ له‌ ده‌ست دانی ئازیزی یاخود زیندوبوونه‌وه‌ی پۆچی مردووی دایکی... ئه‌ته‌ویته‌ بزانیته‌ کێ هانی شه‌ره‌نگه‌زیه‌ی ده‌دا... «دایکی بوو» کاکێ جایی دایکی وای لێ کردبوو که‌ به‌یته‌ گورگه‌یی درنده‌وه‌ شه‌ره‌نگه‌زیه‌ی، دایکی بوو شه‌وانه‌ ده‌هاته‌ خه‌ویه‌وه‌ ئامۆژگاری ده‌کرد، رینگه‌ی پێ نیشان ده‌دا، به‌رچاوه‌ پوونی بۆ ده‌کرد. پێی ده‌گوت و له‌ جینسی نێرچلیس بکات، هه‌ر دایکیشی بوو پێی ده‌گوت نێره‌کان ب‌خه‌ره‌ گریان با بزانیته‌ تامی چی ده‌دات؟ پۆچی دایکی بوو که‌ ئاره‌زووی تۆله‌ی تیاچاندبوو، پۆژ به‌ پۆژیش به‌ ناوی رق و کینه‌وه‌ ده‌مامکی هه‌زلیکه‌ری، گه‌نجان ده‌رمانکوژده‌ کرد. به‌ لگه‌ نه‌ویسته‌بوو، ده‌یویست ئیمپراتۆریه‌تیکی ژنانه‌ دروست بکات و ناوی بنیته‌ «ڕاکاس ئاوا»، هه‌ر بۆیه‌ش له‌ ناکاوه‌ سنوورو پووبه‌ری گه‌مه‌که‌ی گه‌وره‌ترکرد. وه‌ختیکه‌مان زانی ڕاکاس له‌ گه‌مه‌ی ته‌له‌فونی سایه‌ق تاکسییه‌یه‌کان ب‌یتا‌قه‌ت بووه‌وه‌ که‌وته‌ گه‌مه‌کردن له‌ گه‌ڵ سه‌رۆکه‌کان له‌ گه‌ڵ سیاسیه‌یه‌ درۆنه‌کان، ماوه‌یه‌که‌ش وای لێ هات له‌ ناوه‌ عه‌شهری سیاسیه‌یه‌کاندا به‌ دیبلۆماتیکه‌ گه‌وره‌ ناوه‌ ده‌ریکات و هه‌موو میدیاکان، هه‌وال و چالاکێ و سه‌رکه‌وته‌ دیبلۆماسیه‌یه‌کانی خانمی سیاسه‌تمه‌دار به‌ جیهان بلاوکرده‌وه‌، به‌لام ئه‌م ناو‌دارییه‌ی بێ به‌رامبه‌ر نه‌بوو، ئه‌مه‌یان گه‌مه‌ی مندالان و قسه‌ی ناوه‌له‌فون

نهبوو، ئەمجارەیان ئەو مەعشەرە تەنیا بە ئاخ و ئۆفی تەلەفون تێر نەدەبوون، دەبووایە لەوە زیاتر چوست و چالاک بێت دەبووایە لەوە زیاتر ببەخشیت تا بگاتە بریکی کەم لەمەرام، راکاس سوربوو لەسەر ئەوێ کە دەمامک و دەسەلاتی خۆی شەوان لە دەست نەدات و تۆلەیی دایکیشی لە هەموو پیاوێ دەبەنگەکانی ئەم کەونە بکاتەو، وەلێ سیاسییە چلێسەکان؟ شاعیرنەبوون، بەقال نەبوون تابلۆکیش نەبوون، گولفرۆش نەبوون. سیاسەتمەداربوون. سیاسەتمەداریش لە وڵاتی ئێمە نازانیت، بەراوردی بۆچون و نەئەکان بکات، سیاسی لای ئێمە تەنیا ئەو دەزانیت لەدژی نەئەکان بجهنگیت، ئەوان لە راکاس تێ نەدەگەیشتن، بەم دواییە پێیان وابوو راکاس بوو تەختەریکی گەرەو زیان بە ئاسایشی نەتەوێیی و دەسکەوتەکانی راپەرین و نیشتمانی دەگەینیت، هەرچەند دۆستانی وەکو «قەفقەسی هەوالگەر» لەناو ریزی چلێسەکان ئاگاداری کردەووە پێی راگەیان، بریک هێمن بێت و کەمیک لەسەر خۆ بەخۆیدا بچیتەو، وەلێ راکاس بەگوێی نەکرد قەفقەسی هەوالگەر پێی گوتبوو کە هەول و پلانیک هەیه بۆ لەناو بردنی، بەلام فایدهی نەبوو. هیچ هێزیک نەبوو راکاس لە تۆلە سەندن پەشیمان کاتەو، یاخود کەمیک لە هەلمەتەکانی هەلکوتان بەسەر «مۆلگە و مۆلی لاوازی سیاسییەکان» هێوو پاشگەزیکاتەو تە دەهات ئارەزووی دروستکردنی مەملەکتەتی راکاس دەبوو ئارەزوو حەزیک بکوژ، هەرواش بوو ئەگەر موعجیزەوو پاشگەزبوونەو لەخولیا چارەنووسسازە مەحال بوو بێتە بوون. ئەو لەشەوێکی باراناویدا کەس نەیزانی چۆن، لە بەردەم مائی خۆیان، ماچ باران کرا کەس نەیزانی کێ کوشتی، چۆن راکاس لەوشەو باراناوییه شوومەدا "گوم" بوو بەدوای بلاو بوونەوێ هەوالی مەرگی ناوختی راکاس بە نیوخەلکی ریکخراوە ژنانییەکان کەوتنە گێرانی کۆری ماتەمینی بۆ لەدەستدانی خەباتگێرەکیان. کەناله خۆشەکش، پرسەیی رەسمیی راگەیانندو بۆ ماوێ دەخولەک پەخشی کاتی راگرت، میریش بەیاننامەیی نارەزای دژی بەدکاران و تاوانبارانی ئیشق دەرکرد، شاعیرانیش دریزترین قەسیدەو شیوەننامەیان هۆنییەو، پارێزەر و مافناسەکانیش شکاتیان لەلای عەدالەت کرد، حاکمیش لەوێنەدا دەعواکەیی لەدژی نەناسراو تا دەسکەوتنی زانیاری تەواوو دروست بۆ وادەبەکی نەزانراو هەلگرت هەوالگرانی راکاس، هەموو جۆرە پەيوەندیەکیان

بەجیهانی دەروە پچراند، بەقالەکانیش بۆ ماوێ چل شەو بریاری نەفرۆشتنی «مزرە سێو»یاندا، شۆفێرەکانیش پەرۆی رەش بە ئەرلی رادیۆ خەفەتاوییهکان هەلۆاسی، بەم شیویە هەموومان بۆ ساتیکی کەم واتی گەییووین کە داستان و پادشای «ژنسالاری» لەم ئاستەدا کۆتایی پی هاتوو، هەتا ئەبەد راکاس لەگۆرناو، بەلام هەمووی ماوێهەک بوو ئێمە لەبەر مەشغەلەتی گۆرانی یادگارێهەکانی راکاس و. موریدەکانی راکاسمان لە بیرچوووە. تەلەبەکانی ئەو قوتابخانەیه مان لە بیرکرد کە راکاس لەماوێ ئەو چەند سالی خیناب و خۆخەریکی دروستکردنی مەملەکتەتی راکاس پێی گەیانندبوون. سالانە فێرگەیی "راکاس" بۆ کوشتن و ئەزیتدانی دلەکان، چەندین خۆیندکاری کارامەو لیها تووی جۆراو جۆر بە بەرهم دینیت، ئیستا لایەکی ئاوی بەدزی سیاسەتمەدارو «برایان» شەوانە بەدالەکان مەشغوول دەکەن، هەزار شتی سەپروسەمەرەو درۆ بۆ گەنجە هەلخەلەتینراوەکان دەگێرن، زۆر جار دەپرسم راکاس نەخۆشییە؟ یاخود چارەسەر؟ تاعوونە؟ یاخود هەنگوینە؟ بیاوهرییه، یاخود ئیمانداریهتی.. باوهر ناکەم بیاوهری بێت. چونکە بەشیک لە ماموستایانی تازەیی فێرگەیی راکاس خانمانی ئیماندارن، ئەمان لەپاش نۆیژی عیسا دەست دەدەنە مەشغوولکردنی خەتەکان، وەک شەمشەمەکوێرەیان لێ هاتوو. بە شەوان لە ئەشکەوت بەوروژم دینە دەرێ، بە رووناکیش دەچنەو مائی خۆیان. بە رۆژ دەخەون و بەشەو وەک جالجالۆکە دەکەونە هێلەکان و دروشمی کۆن و ئیستاو ئەبەدی راکاسەکان. «ئێمە شەوان حاکمی شارین» بە گوێی ئەخيارو ئەحاب هەلەخەن. لەپاش یەک دوو هەناسەیی قوول بە حەسرەتیکەو، مزرقي کراسپیدیا شیت ئاسا بەدەم ورینەکانی راکاسەو دابەزی بەر لەدابەزین و دواساتی مألئاوایی ئەم نەیسحەتەیی کردم، «ئەوان شەوان حاکمی شارن»، شەیتاری هەول مەدە بە دواياندا بگەریت، راکاس لەسووچیکێ ئەم گەردوونە خۆی شاردوووتەو، راکاس بەدوای هەلیک دەگەریت تۆلەیی سیاسییەکان لە نەگبەت و بەسالچووێهەکی وەک من و تۆ بکاتەو، هەول مەدە بە دوايدا بگەریت، چمکی بەدوا گەرانی راکاس مایه پوچی بەدواوێهە! میترو باشترین حەشارگەیه کە دەتوانیت خۆت لەپیشکی کورەیی غەزەبی مەملەکتەتی خۆشەویستییه پەمییەکی راکاس بشاریتەو.

کاتیک که به نزیں فرۆشهکان دهیانوهوئیت بینه گۆل فرۆش، کهس نییه گۆلیان لی بکړیت. خاومن مردووهکانیش نایانهوئیت گۆل بۆ سهر گۆرهکانیان بکړن.. نهکا نازیزان بهبۆنی گۆلهکان زیندوووبینهوه.

«گۆل فرۆش» و «کهمان ژهن» و «هارمۆنی»ه ژهنگاوییهکانی ناو میترو سزا نادهم! ئەمه بهلین و پهیمانی منه، له یهکه م پوژی کارکردنم، وهک چاودپړیکي میترو؟ بهنده پهیرهوی، سیحری ئاوازه ژهنگاویانه، خۆم بهخاوهنی ئەو بهلین و پهیماننامهیه دهزانم، که بی خهبری خویمان پیم داون و کار بۆ به دسهتبوونی ددهم.. گهر بهپکهوتیش یهکی له گۆل فرۆش یاخود کهمانژهنه چهلوزهکانم بیته بهردهست خۆمی لی دهشارمهوه خۆمی پی نانا سینم لی دهگه پیم دهستگپری خۆی بکات و لهپالیدا ئاوازه برۆنزیهکان بههژینیت، به پیچهوانه ی سهمهنگولی ناجیسن، به دویاندا فرکان فرکانیهتی له ههر هیل و تونیل و فارگۆنیک بیانینیت، بهدوایاندا را دهکات و داوی بلیتیاں لی دهکات، چهند جاریکیش لهسهر ئەو گهندهییه لهیهک زویربووین دانیشم سپی بوو، هینده پیم گوت وازیان لی بینیت، کهچی ههرفایدهی نهبوو. ئەوپیی وا بوو ئەم چهچپانه سیمای جوانی میترو ناشرین دهکن، لهههیهت و نازناوی میترو کهمدهکه نهوه منیش پیم وابوو روچ بهبهری ئاسنی ساردی شهمندهههری میترو، دادهکن چ قهید دهکات گهر میترو بیته (فهقیرخانهیهک) و ئەمان لهخۆ بگریت.. چی دهبیته گهر میترو بیته هۆلی نمایشکردنی شانۆو تابلۆ خۆله میشییهکان.. زۆرجار پیم گوتوو به دووری مهزانه گهر بیت و ئەوان نهمین رهنکه من کاری چاودپیریم پی نهکریت و دست لههه موو دنیا ههلبگرم، له م مه بهسته تی نهگه یشت، تا پوژیکیان له ههولی بیوچانم بۆ بهردانی یهکیکیان لهدهست سزای بلیت، نهبری، کاکه سهمهنگول گه یشته تینم و ئەو نهپینییه بۆ درکاند که بۆچی من ئەو مروقه چهلوزانه م خو ش دهوئیت. بۆچی من لهسهریان دیمه دنگ. بهدهم قواوه

خواردن له قواوهخانهیهکی میترو هیمنکردنهوی هه لچوون و هاوارهکانم به پراشکاوی سهمهنگولم تی گه یاند منیش پوژیک له پوژان یهکیک بووم له وان پیم گوت.. من پوژی هه رله خۆمه وه له گه ل «قوسامه دیندا» بریارمان دا له نزیک شوسته ی مالی خۆمان به نزیں فرۆشی بکهین له راستیشدا هه رله خۆمانه وه نه بوو، دهسکورتی بوو، وای لی کردم که له پشووی هاویندا له جیاتی پشوو بیرله کاریک بکه مه وه که بژیوی زستانی پی ببوژینم. ئەوکاتیش به نزیں و نهوت فرۆشتن له سه رجاده و قهراغ شوسته کان، له پال درخت و نه مامه وشک بووه کان. بووبوو سه میایه کی تری دهرکه وتنی هه ژاری و دهسکورتیی چینی هوشیاره، به نزینی به نزیخانه کان زۆربه ی له لایه ن چه ته کان ده برا که میکی لی ده مایه وه، ئەو تۆزه که مه ش به شی فیرنه گوله و فه ریکه نوکی نه ده کرد، به نزیں نه ده درایه شو فیری له نۆبه وه ستاو، خیره که ی ئەوه ونده زۆربوو هه موو ئەم شاره به نزیں فرۆشیی ده کرد. ماوه یه کیش «برایان» به ناوی ئیسلامه تییه وه فیتری بازرگانیی سوتهمه نی بوون، له گه ل دراوسی موسولمانه کان ریک که وتبوون، که ئەمان بۆ کاری ده عوه به نزییان بدیتتی. له پینا و کار ئاسانی بۆ به ئیسلام کردنی خه لک به نزیں و نهوت بخریته گهر. منیان زۆرخو ش دهویست، هه موو جاریک به به رمیلی گه وره ده یان هینا له پشتی ئیقایه کانیانه وه له به رده م شوینی فرۆشتنه که مه وه، منیان سه رده خست له گه ل خۆیاندا. به نزییان پی ده فرۆشتم به نزینه که ده بووایه له باره گاکه ی خۆیان لی وهر بگرین هه رله ویش پاره مان ده دانی، هه فته ی دوو جار به نزییان بۆ ده هینام، به ده م پاره وهر گرتن و به تالکردنه وی به رمیله ژهنگ گرتوه کانه وه، ده یانگوت ئینشانه لا خوی ته عالا رسقتان بدات، منیش ده مگوت خوایش ئیوه بۆ ئەم میلله ته به یللیت، خوا چاکتان بۆ بکات. من چیم کردایه ئیوه نه بوونایه .. برایان زۆرتین به نزییان ده خسته بازاره و له هه موو کهس زیاتر به نزییان هه بوو، و به نزینی کاری «خیر بۆ خوا»، بۆ ئیمه ش قرچان و سووتان له به رده م هه تا و هه ر له سه ر مه رزه وه تا ده گه یشته هه واری به رزی باره گاکانیان ئەمان لییان ده فرۆشت، هه ر له مه رزه وه نرخیان بۆ دادنا، ته نات ئەو پوژی به نزینی "برایان" نه گه یشتایه ته شار ئەو پوژه به نزیں نرخه ده چوو به ئاسماندا، جیهانی به نزیں فرۆشتن جیهانیکی سهیره، پیم خو شه که تۆش بتوانیت پوژیک له ژبانی خۆتا تا قیی بکه یته وه و بیته به نزیں فرۆش؟ قسه ویاسی به نزیں فرۆشه کان

وهك هه موو پيشه و كاسابيهك سه واو نرخی بازو گهيشتن و نه گهيشتنی به نزين و داخستن و كردنه وهی سنوره كان و هاتن و نه هاتنیه تی بۆ ئه وهی بیته به نزين فرۆشیکي كارامه ده بێت بزانیته له كهیدا به نزين زۆر ده كریته و له كهیدا، خۆت نادهیت له قهره ی، هه ندیک جاریش، به بی ئه وهی به ناگا بیت بازرگانه گه وره كانی حزب به نزينیان، له شار قری پێ ده كرد تا نرخیان پێ زیاد ده كردو زهره ری شه ریان پێ قهره بروو ده كردوه، تۆ ده بوایه له وان زانتر و ژیرتر بیت، نه كه ویتته ته له ی ئه و رۆژه وه، وه نه بێت ئه مه هه رحالی به نزين بێت هه موو كالا یهك له شه ره كه ی من وای لی هاتبوو، چه ند یادگاریه كه هیه له ته مه نی كورته به نزين فرۆشیم بېرنا چه نه وه، هه ر ئه و یادگاریه یه وام لی ده كات بېمه پاريزه ری گول فرۆش و چه رچییه كان. جاريكیان نیوه رۆ واده ی گه يشتنی به نزينی "برایان" بوو، ته نیا چوار به رمیلیان پێ مابوو له ناو ئیفاكه وه «یاقۆ» ده موچاو هه لزیو به پيشه ی هه موو كاتیکی له و دیو جاده كه سه ری ده ره یناو ریشی پيش خست و هاواری كرد چوار دانیه هه ر چواریته ده ویت. له پر به بی بېر كردنه وه به خۆ هه لكیشانه وه به به لی وه لام دان ی و پیم گوتن (ده مه ویت به لام خاترم بگرن بابه سه ری جاران نه بێت)، «یاقۆ» گوتی نا ئه مجاره خاترا نه ی تیا ده بێت، سه ركه وه په له مانه نوێژی نیوه رۆ مان نه كردوه. با دایگرین سه ركه وتم، به درێژایی ماوه ی گه يشتن بۆ باره گاكه یان و به تالكردنی به رميله كان، به خۆم ده گوت، من چه ند كه ر وحه پۆلم، كه س هیه له م رۆژی به نزين زۆریه چوار به رمیل به سه رخۆیدا بكاته مال؟ جا ده لیته چی تازه په شیمان بوونه وه دادم نادات، باشتهر بلیم نیوه ی هه زار پینج سه ده سه رمایه و قازانجه كه م هه ر ئه وه نده بوو، بۆ دلدا نه وه شم ده مگوت من كریم بۆ ئه وه ی هینده به عه ره بانه كه م شه به قی پال پێ نه نیم و نه چه مه مه یانی به نزين فرۆشه كان، هیلاكی زۆر بوو، شه به قی پال نان به و هه موو ده به و به رمیلانه. پشتی بنایمی كۆم ده كرد، جار جاره ش به خۆم ده گوت باشه كه و ابوو بۆ رایه کی قوسامه دینم وه رنه گرت، خۆ ئه ویش شه ریه كه، تۆ بلیت عاذر بێت، باشه با هیچ نه بوایه ب مگوتایه دووان. بۆ هه ر چواری ده ی قه یناكه، خۆ به نزين «ماست نییه بترشیت» به و خه یال و ترسانه رام كیشا ده مه و ئیواره، له گه ل بار كردنی به رمیل و كه ره سه ی به نزين فرۆشی، له ناو به نزين فرۆشه كان، هه واییك بلا بوویه وه گوايه سنوره كانی به نزين هاتن داخراوه و تا

واده یه کی نه زانراو به نزين نایه ته شه ره كه، ئیدی ئه وه ی كه به رمیلیك به نزينی هه بوایه ده بووه مه لیکی به نزين فرۆشان. من له ناو به نزين فرۆشه كانی ئه و گوزه ره به «به رازه ره شه كه» ناوم ده ركردبوو، ده یانگوت تۆ به رازی له كرین و فرۆشتنی به نزين، كۆمه لێك به نزين فرۆشی هاوړی، هه واییان بۆ هینام كه به نزين بووه به ناگر، راستی قسه كانیشیان به هاتوچۆی سه یاره كان ده رده كه ویت، كه م بوونه وه ی تاكسییه كان و لادانیان بۆ كرینی به نزين به هه ر نرخیك سیما ی قاتوقری به نزين بوو. له دلی خۆمدا گوتم شه یته ری رۆژیکه و ئه مرۆ مه ی فرۆشه داینی بۆ سه به ی، به یانی به نزين ناگر ده كاته وه. خوا هه لئا گریت، پیاو قسه یه كه بۆ خواش بكات، به نزينی «برایان»، بی غه لوغه ش بوو. شه وچوار به رميله كه م به زه بری نه وت كرد به پینچ به رمیل، ده شم توانی بیه كه م به شه ش وه لی ویزدان ریگه ی پێ گرتم، به ره به یان وهك پيشه ی هه موو كات، ئه م سپیده یه زووتر له جاران هاتمه جیگه كه ی خۆم، به ته نی بووم، هیچ كام له به نزين فرۆشه كانی لی نه بوو، كه س نه یده وێرا به نزين بكریت، هه قیشیان بوو كه س نه یده زانی تا چه ند ئه و وه زعه بر ده كات، په یته په یته ده هاتنه لام سلوویان لی ده كردم، شه یته ری به نزينت هه یه، ده مگوت نا به لام به شی خۆم ده كات، به گران كریومه هه ندیکیان له دلی خۆیاندا به غیلیان پێ ده بردم و ده یانزانی درۆ ده كه م؛ چمکی دوینی به به رچاوی ئه وانه وه سواری ئیفاكه بووم و به نزينه كه م داگرت، په یته په یته ده هاتنه لام و ده یان گوت به خوا برا عاقلیت كردوه، به خوا به رازه ره شه، هه ر تۆ ده زانیته به نزين فرۆشی بكه یته، به خوا ئیمه كه ر بووین هه ر هیچ نه بێت كه میكمان به یشتایه ته وه بۆ ئه مرۆ، بۆ هه مووی مان فه وتان، رۆژانی پيشتر به ینی به نزين فرۆشیک و یه کیکی تر هه موو چه ند مه تریکي كه م بوو ئه و به یانییه، هه رخۆم له په سا به نزينم ده هینا و به ئاره زوو میزاج، نرخم له سه ر دادنا له گه ل ته و او بوونی هه ر به رمیلیك نرخی به رميله كه ی تر گرانتتر ده بوو، جگه له وه ش ده به ی تایبه تیمان هه بوو ده به ی هه ژده لیتریمان به حیسابی بیست لیتری ده فرۆشت، كه سیش نه بوو نارازی بێت، ئه و رۆژه میزیشمان بفرۆشتایه به حیسابی به نزين كه س گله یی نه ده كرد. تا ده هات هه وایی داخستن سئوور گه رمتر ده بوو، جار جار دلی به نزين فرۆشه كانم ده دایه وه ده مگوت، خه متان نه بێت هه ر ئه م ئیواره یه یه، به خوا برا ئیواره به نزين ده كات، ده سیسه ی حزبه، باوه ری پێ نه كه ن، به چاویان دیار بوو

په شیمانی له نه کرپنی به نزیڼ، بۆ نه مان کړی وهک تۆ؟ بۆچی عه قلمان پي نه شکا، من دم گوت نازايه تي نيبه، هه موو پیکهوت و هه له، باش بيزانن، نه سلنه گهر نه مړو به نزيڼيکي زور خوی بکر دايه به شاره که ناچار ده بووايه به زهره ر بيفروشمه وه، ناچار ده بووايه "حه واهه به گه واهه بکه" «قوسامه دين»ی شه ريکم، بۆ به زم نانه وه پشتي نه وانی ده گرت. بۆ سو بعت ده يگوت تۆ به رازيت به خوا بونت نه کړدي به نزيڼ ناميني، قه ده موو سه رمایه که مان ناخه يته چوار به رميل، پيم گوت چوار نيبه له دويني شه وه وه کراوه به پينچ، به خوا بمزانيايه وه زع واخوشه دم کرد به شهش، به س قه يناکه خوا نه يبريت نه مړو خيري دوو مانگ دانيشتن به ديار شه ست به رميل به نزيڼمان چنگ که وتوه، من ته نيا دوو ده به م ما بوو، که گوتيان سنوورکرايه وه، سه عات دوازه ی نيوه پو بوو من تا سه عات يه که به نرخی کاله ک و شووتی نه و دوو ده به يه م فروشت، چوومه ماله وه و خو م شت و چلک و عاره ق و بونی به نزيڼم له خو کرد لي خه وتم. نيواره ش چوومه بازار. به نزيڼ فروشه کانی تر تازه که وتبوونه فروشتنی به نزيڼ چوومه بازار، بۆ خوار دنی قوژی و برنج و فاسوليا ده ميک بوو، قازانچ و پاره ی و امان به خو نه دي بوو قوسامه دين له گه ل هه موو پاروويه که ده يگوت نه مه نانی تويه ده يخوین "به رازه ره شه" ده مگوت نانی هه ردوو کمان تويش هيلاک بوويت، راسته تۆ له کاتي کرپنه که ی ليره نه بوويت، به لام خو نيمه هه ر شه ريکين، نه و نيواره يه خو شترين پوژی به نزيڼ فروشتنمان بوو، کورترين پوژی چاوه روانی به ديار فروشتن و ته واکړدنی به رميلیک بوو، نه و پوژه روژيکي ناسايی نه بوو، هه موو روژه که خو ش بوو، نه و رووداوه ی لي در چيت که که ميک خو شيبه که ی کال کرده وه، شتيک رووی دا له کاتي بازار گه رميبه که ی نه و پوژه هه تا نيستاش نازارم ده دات. له گه رمه ی ساغکر دنه وه ی به نزيڼ به پاره له و پوژدها، به نزيڼم به گران به پیکابيکي دوو ته نی فروشت، جه نازه ی پي بوو زور به گران پيم فروشتن، پيشيان گوتم که رتيان دووره له لاديوه هاتوون، ديار بوو کوره که يان له شه ردا کوژراوه. نيستاش له يادمه دايکی کوره که نيم پارايه وه گوتی خاترمان بگره بيکه ره خاتری نه م جه نازه يه، گوتم خاتری جه نازه له سه سه رم، به لام به خوا و پيغه مبه ر منيش به گران کرپوومه. وام ده گوت و دايکی کوره که زياتر هاواری لي هه لده ستا، زياتر سينه ی ده کوتی بۆ ساتيکيش واتي گه يشتم که گرانيی به نزيڼه که بيت، نه که مه رگی جوانه مه رگ، گرانی

خه رگی جه نازه و پرسه که ی بيت نه ک له به رچاو ونبووی قاره مانه که ی، له دلی خو م دا ده مگوت، خراپم کرد يان باش، نازانم له و سه رده مه باش و خراپ نه ما بوو، نه م شته م لای که س باس نه کرد و له دلی خو م هيشتوومه. بۆ نيواره که ی گه رامه وه ناو گوزه ری به نزيڼ فروشه کان و له بن داره توه له ره که ی شوين فروشتنی به نزيڼه که مان «حاجی مه سو» م لي هاته هاوار، که يفم پي نه ده هات، کابرايه کی سميل فشی ورگ زل بوو حاجی مه سو خاوه نی ريزي دوو کان بوو شه کروکه و تايه و هه زارو يه که کاسبی تيا ده کرد، نه و نيواره يه هه موو قه رزی کرپنی جگه ره ی نه و ماوه يه م دايه وه، دای نيشاندم و ساردييه کيشی بۆ کرده وه، پي گوتم ها به راز، نه مړو پوژی تۆ بووه، گوتم نا له مسه ر تا نه و سه ر که س به نزيڼی نه فروشتووه تا من ته و او يووم گوتی نای «به راز» شه رت بي له شه رتان، منيش به دم ورده واهه فروشتنه وه به نزيڼ بفروشم، گوتم حاجی تۆ له خوا به زياد بيت خواداويه تي بيت، تۆ به نزيڼ فروشتنيان نه وتوه؟ به نزيڼ فروشی که ی پيشه ی تويه، دايه قاقای پیکه نينيکی ناجيسم و بوغزای، پي گوتم، نای به رازه ره شه، راست ده که يت پيشه ی تويه هه ی به راز، بۆچی نازانم نه و هه موو نه وته ی تۆ ده که يت، نينجا ده يفروشيت، من نه گه ر دای نيم نه وتی تۆ ناکه م من حه رام فروشی ناکه م. گوتم: حاجی نيمه بويه نه وت ده که ينه به رميله کان تا زهره نه کات، نيمه به نرخی کو فروشه کان ده يفروشين، خيري به رميلیک نه و ده به نه وته يه که تي ده که ين، نه و ييش پوژ هه يه حه فتا دینار، شه ست دیناره جاری واش هه يه، په نجا دیناريک ده مي نيته وه، له ياديشت بيت، نيمه دوو شه ريکين، پوژ تا نيواره به م گه رمایه ده سه عات ده وه ستين. قسه کانی بریم و گوتی پوژيش هه يه خيره که ی به قه د دوو مانگ نيش کردنه. گوتم، من واده چيت بۆ سي مانگ، به نزيڼ ده فروشم، نه وه يه که م جاره قازانجی وابه خو م بينم، خوا خيري مالی برايانی موسولمان بنووسيت نه وان نه بووايه ن، ليتري به نزيڼم نه بوو بۆ فروشتن — به راز درو مه که نه و «برايانه» کاری وانا که ن به ناويا نه وه نه که يت هه لخله تابيت قسه يان بۆ هه لبه ستيت نه وان خیر بۆ خوا ده که ن چو ن کاری وها ده که ن لاچو هه ی به راز تۆ ته ماشا نه م ناجسنه درو به زمانی (روژو نوپوژي) نه و نيماندار و خواترسانه ده کات. له سه ری نه روپيشتم نه و ناوهم بۆ چو لکرد گوتم نه م کابراعه قلزه نگاوييه به من چاره سه ر ناکريت.

ماوه يه کی زور به دواي نه و قسانه، حاجی مه سو به لالووتيبه وه قسه ی له گه ل

دهكردم له پشتمې منوه ده هاتوو ده چوو به دور، هه موو به نزين فروشه كان، ماخولاني بوو، پرسيارى ده كرد، پرسيارى قازانچ و زيانى به نزين فروشى لى ده كردن، تومهن مه به ستيه تى داي بنى به يانيه كيان، وهك پيشه ي هه موو به يانيه كه عه ربه انه كه م به و هه وراره سه رخست، ته ماشا ده كه م له جيگه كه ي من داي ناوه، جيگه كه ي من له ژير سيبهرى دره ختيك بوو، حاجى ناشتبووى، من له بهرى دووكانه كانى حاجى به نزينم داده نا، نه و به يانيه كه به ره ولای جيگه كه م هاتم ته ماشا ده كه م حاجى به نزينى داناوه كورنيكىشى له سه ردانا بوو. كه به كوره گوئ قوته كه يم گوت به حاجى بلې نه مه جيتى منه، من له كه يه كه وه به نزينى تيا ده فروشم، من ده رناچم ليره ئيره جيتى منه، من مشتته ريبى خوم هه يه، هه موو به نزين فروشه كان، شاهيدن كه جيگه كه م له هى هه موويان باشته ره، چونكه من له سه رى سه ره وه م من له هه مووشيان زووتر به نزينه كه م ته واو ده بوو، تا منيش له وئ بوومايه، كه س بوئ نه بوو بيته جيتم، له م قسانه بووم حاجى ده ركه وت، نازانم حاجى چون تو به بى پرس ديته نه م شوينه، پاشان من له سه رجاده كه دام ناوه، نهك له دووكانه كه ي تو به ينى دووكانه كه ت و سه رجاده پينچ مه تره، نه مه جاده ي تو نيه هى حكومه ته، حكومه تيش بوئه ئيمه ده رناكات، چونكه پرژه ي نيبه، ئيمه ي پى بخاته سه ركار، حكومه ت خه ريكي خو سازدانه بو شه ر له گه ل هاوپه يمانه كانى، دووينى و براكانى نه مروى حكومه ت، سه رى نا پرژيته ئيمه، جارئ نه وان خه ريك خو خواردن، كه ي ته واو بوون له يه كدى ئينجا ئاور له ئيمه ده ده نه وه، من هه رده م گوته وه نه و نه يده سه لماند، به دين و به ديانه ت، بوئ ده چووم باسى گونا هه و خواناسيم بو ده كرد هه ر هيچ «ده تگوت گويزى بو ده ژميتم» نه و كات له ناو ئيمه دا جي فروشتن هه بوو هه ر كه سيك بيويستايه به نزين فروشى نه كات يان روو بكا ته شوينيكي تر، جيگه كه ي ده فروشت، به خه يالما هات جيگه كه م ي پى فروشم كه س، نه بوو له و ساته وه خته، ناو بژيمان بكات، داريك به رزكرد بو وه نه و ناوهم هينابو وه جو ش هه نديك له شو فيرى ته كسييه كان، به هوئى خاتر گرتنم بو يان بو بوونه هاو ريم، له وه به رى جاده كه هاتن و له سه ر من كه ميك هاتنه جواب، پييان گوت.. مه عز بو خوا، حاجى خودا ده تگرئ، جيگه ي نه م هه رزه كاره بگريت خوايش قيول ناكات به م كاره حاجى نه ي ده سه لماند. پيشنيازم كرد كه جيگه كه م لى بكرئيت. له دلئى خومدا گوتم زه ره له نيوه ي

بگه رپته وه... پيم گوت باشه حاجى جيگه كه بو تو، به لام سه رقفالانه م ده وئت، نرخى نه م جيگه يه زور گرانه به هه ركاميك له م به نزين فروشانه ده لئيت نه وان ده زانن به هه ركاميكيشيانى بده م خيبرى باشى لى ده كهن، كه باسى سه رقفالانه م له گه ل كرد چوو به ئاسمانا. كه وته سميل بادان ئاخو حاجى كه بى تا قه ت ده بوو، سميلى باده دا.. من سه رقفالانه و شتى وانادهم شوسته شوسته ي خوم وه كه س نيبه سه رانه م لى بسه نئيت، پاشانيش خواي ته عالا فه رموويه تى كه نابيت سه رقفالانه بده م، زور سه ير بوو، لام چون باوهر هه نديك كات ده بيته هه نگوين و هه ندي كاتى تريشر ده بيته ژاريمار، باشه بوچى له شانسى منا سه رقفالانه نه مي نئيت، به لامه وه سه ير بوو كه حاجيه كه نه مه هه لوئيسى بيت، به تايبه ت له گه ل منيكي به سه زمان. خوشم نه م ده زانى چيه، نه عله تى خيبرى نه و چوار به رميله يه، يا خود نه عله تى چاوچنو كى حاجيه، چاوى كوئركردوه، پيم سه ير بوو كه نه يده ويست سه رقفالانه بدات له كاتىكا خوئ سى چوار دووكانى به سه رقفالانه دابوو، به نزين فروشه كان هه موويان ده يان گوت ئيمه ده مانه وئت مه يده به و، من ده مزانى هه ر ده بيت بيده مه، نه و تازه نه م چاوى له سه ره نايه لئيت كه س خيبرى لى ببينئيت، له ناو به نزين فروشه كان قوسامه دين به وه ناسراو بوو، كه پاسه وانيمان ده كات و له ده ردوو به لاي خه لك لامان ده دات، له دوروه ده ركه وت، هيشتا نه گه يشتبوو هه جى كه ببينى خه لك ده ورى شوينه كه ي منى داوه، به راكردن هاته لام، جارئ بى سه لام وعه له يك هاته لام، كييه؟. كى ته عدا ي لى كردووين، حاجى بالى لى فش كر دوو پالئى پيوه نا، گوتى كه س نيبه ليره به نزين به فروشئيت، براهيه وه، خوم ده ي فروشم، سه رجاده ي خوم وه نه م دره خته ش من ناشتوومه تا ده هات نه و ره قتر و من به سه زمانتر ده هاتمه به رچاو. شووتى فروش و سه هوئ فروشه كان و موئا فروشه كانى نه و گوزره هاتبوونه سه يرى چه له حانئى من و حاجى. هه موويان له وئ بوون پوليس نه بيت، هه موويان هاتبوون عه با له سه رو سفورو ته نه كه چيه كانى، گوزره كه په يتا په يتا له ده ورمان كو ده بوونه وه، تابزانن چى روو ده دات كامان «نه م شه ره ده به ينه وه» هه نديك له پيريزنه كان بو نه وه هاتبوونه سه يرى شه ره كه له شيره كه مان تا نيوهرق له ماله وه بيكه نه باسى سفره ي هه ژارو له پرسيارو خه مى مه زنتر خو قورتار كهن، هه مووى له وئ بوو، پوليس نه بيت نه وكات پوليس و پاسه وان سه رقالئى خو پرچه ك كردن خه ريكي گرتنى پاس بوون به سوغره و باركردنى جه نگاوه ره كان بو به ره كانى جه نگ، كه س به كه س نه بوو، سه ره نجام

"به دؤراوی و به سه رشکاوی" هاتینه وه ماله وه، نه سه رقفالانه مان وهرگرت، نه هیچیش، ئیدی سویندم خوارد که چی تر من به نزینفروشی نه که م ده مگوت تازه من که رامه تم شکا، من له م گوزره جیم نابیتته وه... حاجی مه سو، منی به دؤراندن دا، ئەم زۆران بازیه به من ناکریت، به لئیم دا که بپرای بپری به و گوزره شدا به ری نه که م، حاجی به نزینی دانا، هەر ئەو دانانه بوو، ئەوهنده ی خیر له به نزین فرۆشتن دی دوو دووکانی خالی کرد بۆ شوینی هه موو جوژیکی سووته مه نی، ئەو یارمه تی پیریژنه کانی نه دها، به تاییه ت ئەوانه ی له جیاتی سوالی پاره ده ستیان دابوو سوالی نه وت، خوشت ده زانی سه رمای زستان به هیچ شتی که رم ناکریتته وه، به نه وت نه بیت، که واته سوالی نه وت له پیش سوالی پاره..، هه رچه نده سوالی نه وت که م بوو، به لام ئەو ده سکورتانه برپاریان دابوو که نه بوونی، هه ژاری، ده سکورتی، به رازی بوون به به شی خو بۆ که س ده رنه خه ن، حاجی، وه کو که خیریشی به وانه نه ده کرد بوو بووه گرانجانترین که س له گوزره که حاجی مه سووی خواناس نه وت و ئاوی. به حسابی نه وتی خو مالی ده فرۆشیت، زۆری نه برد شه رکه ران بیزار بوون له شه ر، ویستیان یه که م داوای لیبوردن به وه ده ست پی بکه ن که سیمای جوانی شار بۆ سه ر جارانی بگه رینیتته وه و شار له هه موو سیما ناشرینه کانی پاک بکاته وه، بۆ ئەوه ی بلین حکومه ته که مان پاک و خاوینه و خه لکی شه ره کانی له بیرجیتته وه، شه رکه ران بۆ پاک کردنه وه ی گونا هه کانی جه نگ له به نزین فرۆشه کانه وه ده ستیان پیکرد پیمان وابوو که ئەو «ده به و ره حه تیانه» دیمه نی شاریان تیک داوه، پیویسته خه لکی به شه ره فی شار، وه ک هه موو دونیا له به نزینخانه ی مؤدیرندا ماشینه کانیان پر به نزین بکه ن، نابیت له سه رجاده کو مه لیک مندال و تیوال به پۆشته ی دراپوو کلای به ر خوړ، ئەو کاره بکه ن، بۆیه بانگه وازیکیان ده رکرد، تیادا به ر له ئیدانه کردنی «تاوانه کانی شه ر» برپاریان دا، به نزین فرۆش و سووالکه ره کانه م حکوم بکه ن، هه ربۆیه ش له چاوتروکانیکا هه رچی ده به ی به نزین هه بوو تیاچوون، سووتینزان، هه رچی به رمیلیش هه بوو، له حه وشه که ی پشتی ئاسایشه وه ده ستی به سه رداگیرا، یه که م جار هه ندیکیان به به رتیل به ردا، به لام دواتر هه یچ شتی که نه یده توانی به ره ره چی هه لمه ته که بداته وه، سه ره تا که س نه یزانی «ئاشت بووان»، بۆ وابه سه ر ئەم خه لکه ره شوروت و داماوهدا دین، پاشان له ناوخه لکا بلا بووه وه گوایه برپاره که له سه ره وه دراوه، دیار بوو ئۆتۆمبیله جام ره شه کانه کانیان به نزینی سه رجاده ی تی

بکریت، پیکراوه خیرخوازو مافدۆسته کانه کانیان به نزینی مندال له خوار هه ژده سال کاری قورسی پی بسپێردریت، هه مووشی درۆو دیزه به ده رخۆنه بوو، دواتر ده رکه وت که ئەمه فیلی حزیه و ده یانه ویت «سووته مه نی فرۆشتن» هی حزب بیت و له گه ل زه به لاهه کانی بازار له گه ل به چه بازرگانی نمونه ی حاجی مه سو ده ست له ناوده ست ئەم میلله ته برسی بکه ن، من دوا ی ئەوه ی ده ست له به نزینفروشی هه لگرت له جیاتی به نزین فرۆشتن له سه رجاده کانه، له و زه مه نه ی که خه ریک بوو، نیترگزه کانه بینه وه ناومان، له و زه مه نه ی که وهرزی سه مای سروشت ده ستی پی ده کرد بیرم لی کرده وه و نییه تم هینا له نوژی جومعه و له به رده م مزگه وته کانه و له جومعه و زه کات و زیاره تی نازیزان، بیمه فرۆشیاری گوله کانه، له جیاتی ریزکردنی ده به ی به نزین، چه پکه گولی سوروپه مه یی و سپی و نیترگزه به ده ست وه بگرم و به عاشقانی گولی بیفرۆشم، یه ک دوو رۆژیکیش خو م خه ریک کرد، دواتر کاره که مه یسه رنه بوو، چونکه شاره که ی من ئەوه نده گولی نیترگزی تیانییه که به شی فرۆشتن بکات، شوینیکی نییه به ناوی مه یانی گولفرۆشه کانه، گولی تیا بفرۆشن میتروشی نییه، ده سگیره کانه گولی تیا هه لخن، ئەوه نده ش عاشقی نییه، که ئاره زووی بۆنی گول و رهنگی خو شه ویستی بکات، که سوکاری مردوو هکانیش له سه رقه بران لیان نه ده کریم زۆریان بیخه به ربوون له وه ی که گۆره کانه به رهنگ و بۆنی گوله کانه شاد ده بن، ئەوان مه لا کویره کانه پیمان گوتبوون مردوو هکانه به بۆن ده که ون، نوژیان له سه ر بکه ن دوعای خیریان بۆ بکه ن، فاتیحایان له سه ر بخوین، شیوه نیان بۆ بگین، بوخوردیان بۆ بسووتین، وه لی وریابن هه رگیز نه که ن هه لنه خه له تین، گول له سه ر گۆریان به جی مه هیلن، گول کوشته ی رۆحی مردوو هکانه، لی گه رین باجاریکی تر نه مرن، لی گه رین زیندوو یان مه که نه وه سه مه نگول، ئیستا بۆت روون بووه وه بۆچی من پشتگیریان ده که م، هاویری تۆش مه به به «برا کوژه کانه»، ئەوان نازانن شار له دوا ی شه رکردنی ئەمان مالئاوایی له جوانی کرد و برپاری دا بۆ تۆله ی رۆژه سه خته کانه، له جیاتی گولفرۆشی به نزینفروشی بکات و ده ست له به نزینفروشی هه لنه گریت، من ئەم هارمۆن ژه نه برۆنزیانه به هه ی خو مانی ده زانم، لی گه ری با گولفرۆشی بکه ن، لی گه ری با که مانژه نی که ن، هه یچ نه بیت به ئاوازه ژهنگ لیدراوه کانیان، به بۆن و رهنگی گوله کانیان به سرووتی سوالی چه لوزیان، که میکیش بیت گونا هه کانه مان پاک بکه ینه وه.

شتیك نىيە بە بچووكى لەدايك بىت، ھەمووشتەكان بەگەورەبى
لەدايك دەبن، بەلام لەسەرەتادا ئىمە بە بچووكى دەيان بىنين!

(بۆچى دەبىت، قەدەرەكان، بە پىچەوانەى خواست ورازەكان ھەلکات، رىكەوت و ھەل بۆ دەبىت لەكاتى خۆيدا پروونەدات).

شەيتارى، پىت نەگوتم ئەو باوەرە كامەيە كە تۆ بوو بوويتە مورىدى
فەرمايشتەكانى، كىبوو ھانى حزبايەتى دايت؟ چى تۆى گەياندوووتە ئىرە؟

- لەراستىدا بۆ يەكەمىن جارە، ئەم پرسىيارەم لى بكرىت، كەس زاتى پرسىنى واى
نەبوو، تۆ نەبىت. بۆيەش بۆ يەكەمىن جار بە راشكاوى و بى پىچ وپەنا، وەلام
دەدەمەو، سەمەنگۆل، من لەرقى ترسەكانى باوكم بوومە حزبى، دواترىش كە
تيفكرىنم بۆ دونيا زيادبوو، بۆ ماوہيەكى زۆر لە باوہشى باوہرىكى تر خۆم گرتەوہ
باوہرىك نەحەقى بەچەپ نە ھەقى بەراست، نە عەلمانى نە ئىسلامى، نەنەتەوہيى،
نەخۆفرۆش، نەجاش، نەدن، نەدرۆزن ھتەد، باوہرىكى سەير پەنگە نەبوونى
پرەنسىيىكى ديارىكراو لەناو ئەوحرزى، تاقتەنەھىنى مانوسرى پىشكەوتنى بوويت.

- ناوى چى بوو؟

ناوى حزبى «جنىو فرۆشان» پىم وابوو، حزبى جنىو فرۆشتن، تاقتە حزبە كە
دەتوانىت گروە لە پەيرەو و پرۆگرامى ھەموو حزبەكانى تر بەرىتەو، لەو ماوہيەى
كە من بوومە لايەنگرو دۆست، ئەو كات باوى ئەوہ بوو، براو دژە بۆچوون، واتە
دوژمن و نەيارىش يەكسانە بە برا.

- تى ناگەم مەبەستت چىيە؟ لە برا يەكسانە بە دوژمن، دوژمن دوژمنە، براش
براىە.

ئىمە وا گۆش كراوين، ھەموو «يارو براكان» دوژمن، ھەموو دوژمنان و

ئەخيارەكانىش «بران»، لەخۆمانەوہ مىللەتمان تووشى شەرىكى تورەھات كوردبوو
پىمان وابوو كە لەناوبردى يەكدى، خۆشگوزەرانى، ئاسوودەبىمان بۆ دەھىننىتە
ئاراوہ، نەمان دەزانى كە كوشتن و لەناوبردىيان، فەوتان و كفتىى خۆشمان
دەگەينىت، ئەمە وەنەبىت بە تەنيا بۆچوونى «من»ەكان بىت، باوہرى «تۆ»ش ھەمان
تيروانىن و بۆچونى ھەبوو، ئەى پەيمان بەستەكەت لە بىرچوو، لەيادت نەماوہكە
يەكەم ويستگەمان لەژىرناوى من و تۆ...دا، بەست.من بۆ شەيتارى؟ تۆ لەبەر ئەوہى
ئەو كاتەى من لەوئى لەگەرمەى ھەلچوونە بەناوبانگەكانم بووم، بەترس و لەرزىكەوہ،
يەكك نازناوى بەلەسەبوونى فەرىكە سياسىيەكى بەسەردا، سەپاندبووم، يەكەم جار
وا تى گەيشتبوم دەستى خىرى بۆ راکىشاوم، و سەرورەيەكى گەورەيە، مرۆفئىكى
بەتەمەن بچووك و ھەرزەيەكى تازەموو دەرھاتوو، نازناوى فەرىكە سياسى لى
بنىشىتەوہ. ئىستاش بەگومانم لەوہى كە بەلەسەبوون و فەرىكە سياسى،
بەختەوہرى بەدوادا بىت، ھەر وابوو بەلەسەبوون بە تەواوى كارو كوردەوہمدا
شكاپوہو، لەو زەمەنەى كە من جنىوم بەھەموو شتىك دەدا، تۆيش لەدژى من و
باوہرەكەم باوہرى چەپى جنىو فرۆشانى داھىنابوو، پىت وابوو دژايەتى كردنى
جنىودان بەوہ دەبىت، حزبىك دروستكەيت، ناوى بنىت حزبى چەپى جنىو فرۆشان،
بەوخەيال و بەدگومانەى ھەموو راستىك دەبىت چەپكى ھەبىت، لەبەرئەوہى مەى و
مەيخانەو مەستى ھەيە، دەبىت رەشە موسلمانىشمان ھەبىت؟! ھەر ئەوہش نەبوو.
من لەناو ھاورپى حزبىەكانمدا بەداھىنەرى پۆزەكان ناسرابووم، بۆ پىكەنىنىش
لەناوخۆياندا دەيانگوت گەر بتەويت فىرى پۆزو فيزو خۆ ھەلكىشان بىت، بچۆرە
پەيمانگاكەى شەيتارى لەوئى تازەترىن شىوازى فيزو باشترىن جۆرى لە خۆبايى
بوون دەبەيتەوہ من كە ئەو ناو ناوبانگانەم لى نرا، ھىشتا تازە بوو لە سەگمەركى
رژگارم بوو بوو جارىكيان بەھۆى ھەلاتنم بۆ ئەوديوو سنوورى ژيان، جارىكىش
بەھۆى كوشتن، ئا من لەوئىدا لەو زەمەنەى كە تۆ خەونە بچووكەكانت، لەبەرچاوى
خۆت گەورە دەبوون و پەيتا پەيتا رىكەوت دەھىنايەدى.. من لەوئى وازىم بەژيانى خۆم
دەكرد، نەمدەزانى يانى چى، گەر مرۆف تۆمەتى كوشتنى بەدەنە پال، ياخود تووشى
بەلەسە بوون بىت و لەپالیا، لاف و پۆزو شتى ترىش نىشان بدات، بەخەيالئىشيا

نەیت لە پیناوی کۆ ناوی وەک بکوژتیک دەرکەوێت، خەتای منیش نەبوو کە شانازییم بەو دەکرد کە من بکوژی بۆرە زەلامەکان بۆم، یاخود فەریکە سیاسی و داھێنەری پۆزەکان بۆم، حزب ئا... حزب و بەری جێئۆفرۆشان وای لێ کردبووم کە وایزەم، واتێ بگەم کە بکوژی مەرۆفەکان خاوەن پایەکی بەرز و لە داھاتووشدا، پلەیی بەرزیا ن دەدریتێ نەمدەزانی کە پێچەوانەکەیی راستەو مەرۆف کاتیک کە نازناوی بکوژی بەسەردا دەسەپیت، بایەخ و پلەیی لەناو کۆمەڵدا نەک ھەرکەم دەبیتەو، بگرە قیزیشی لێ دەکەنەو، با لەناو خەلکیشدا بۆ ساتیک کەم ھەست بەسەربەرز ی بکات، نەشئەیی پێ وەر بگرت، خۆ لە جێ خەویدا ترسی ئێو ناوێ ھەر لەسەر، من زۆر شەو ھەبوو لە ترسی کوشتنەو، خەوی ناخۆش ناخۆش دەبینی، تەپەیی دلێشم زیاد لە ئەندازە لێی دەدا، تا وای لێ ھات، لەتەمەنی ھەرزەکاریدا، تووشی نەخۆشیی دلێراوکی بۆم، ئێو دلێی کە بەھیچ کام لە نەشتەرەکانی کەون، پێیان چاک نەکرایەو، لە گەلمایت سەمەنگۆل؟ سەمەنگۆل وەک بلێن بیری کەوتەو کە ئێویش لەگەڵمدا ھاوخەمی میتروویەو بەر لە ھەمووتان میترووی بینیو، روری کردەو من و گوتی! ھەرحیزیش نەبوو، منیش ئافەریتم لێ دەکردی، لە بیرتە کە دەمگوت بکوژی پیاوھەکان، پۆلاخۆرن، پۆزەکان و یقارت بۆ پەیدا دەکەن، بەسەبوونیش لە سەرۆکەکانمانەو بۆتە "ویسلی و یقار". ھیچ مەترسە ھاوڕێم، بەردەوام بە... سەمەنگۆل بوەستە تۆ پێت وایە ھەموو شتێک بە بچوکی لەدایک دەبیت، بەلام من پێم وایە شتێک نییە بە منداڵی لەدایک بیت ھەمووشتەکان بەگەورەیی لەدایک دەبن، وەلێ لەسەر تادا ئێمە بە بچووک دەیانبینن، رەقەکان، سۆزەکان خەمەکان، گولەکان، ئەستێرەکان، باوکەکان، دلەکان، براو ھاو مەشرەبەکان، یەکمەلەکان، یەلانچیەکان، دایکە گێلەکان و خوشکەکان ھەموویان گەورەن و بەگەورەیی لەدایک دەبن، تەنیا خۆشەویستی نەبیت «تاقانە» بە بچووک لەدایک دەبیت و لە ھەرزەکاریدا چرۆ دەکات و بەر لە چرۆکردنیش پووش و پەلاش و مێشەکان دەوروخولی دەدەن و لەناوی دەبن و ناھیلن چرۆیی بەخۆیەو ببینیت، سەمەنگۆل من لەمنداڵییدا، کە شەوان دەخەوتم لە جێگە کەمدا بە بەتانی و سەری نەکەم خوشکیکی ھەمبە جۆم دروست دەکرد، وام دەزانی گەر خوشکم ھەبیت پێکەو لەیەک پێخەفدا وەک خوشک و برا دەخەوین تا پاشتر لەئەنجامی ھاتوچۆم، لەناو تونیلو و گەران بە نیو ویستگەکانی

میترووی بێرکەوتنەو ھەمی مەرگی سلاخی، بۆم دەرکەوت. من لەو ھەما ژیاوم، چونکە گەر باوک و دایکمان خوشکیشمان بۆ دروست بکەن. نە رۆژتیک لە گەلیاندا، پێکەو دەخەوین، نە رۆژتیکیش پێکەو وەکو ھەموو خووشکە و ھەمیەکان قسە دەکەین. چونکە کە خوشکەکان لە دایک دەبن ئەندامەکانی لەشیان بە بچووک لە دایک دەبیت، تامی ئێو خوشکە و ھەمیانە نادەن، کە بە گەورەیی بۆنی دەمیان دیت، قزیا ن چەوری و بن بالێشیان بۆن شەھووت بەردەدات ئاگاداریت لەفیلێ بەدگومانی قەدەرەکان، سەمەنگۆل، ھیشتا ھیچ لەبارەیی گەمژەیی جۆم بۆیاس نەکردوویت، من ھەتا نەھا تیبوومە ئێرە... جۆم ناو نابوو زاناو دانا تا رۆژتیک لە خۆمەو ژیریم لە بیر چوو، زێرەکی لە بەرچا و کەوت کە گەیشتمە ئێرە جۆم بە گەمژەییکی ئەم زەمانە بۆ دەرکەوت خۆشمان نازانم بۆچی و چۆن رێم کەوتە ئێرە ھەتا کو ئیستاش دەپرسم قەدەرەبوو یاخود رێکەوت منی گەیانە ئێرە گەر قەدەر بیت بۆچی ھەمیشە دەبیت قەدەرەکانی مەرۆف بە پێچەوانەیی ئارەزوو خەو بچووکەکانی بنیادەم ھەبکات؟ گەر رێکەوتیشە بۆچی دەبیت لە کات و شوێنی خۆیدا روونەدات؟ من دلێیام قەدەر نەبەتنامە ئێرە، من بەزۆری زەوقی قەحچەییەک لە پێخەفی میرزا رۆستەمی گەورە «خان» ھێنارامە، ئێرە ئێو قەحچەیی—منی بەوێنە دیبوو «میرزا»ی بەو ھەلخەلە تاندبوو کە من دەبیت بگەمە ئێرە تا پێکەو پارو پوول بنین بەیەکەو و بۆ رۆژی رەش ھەلی گرین، دەنا من چیم دابوو لەم کەریەتی، میرزا رۆستەمی خان لەبەر ئەو ھەمی سیری ژنە بێفکانییەکان بوو، لە فرمانی دەرئەدەچوو، میرزا رۆستەم دەستی لەگەڵ ھەموو کەسیکدا تیکەل کردبوو، بۆیە بە ئاسانی و خێراو بە پەلە، لەچاوترووکانیکدا، لەشاری پۆز ھەلکەنرەموو بۆ ئاگایانە بەرەو ئێرە ھێنارام لەو رێیەدا، بوومە ھاوڕێی کۆمەڵیک ھیچ و پووج، ھەندیکیان تیا بوو کۆنە حیزو ھەندیکیشی فریودان بوو بوو پێشەیی رۆژانەیی ژیا نیان، ئێو چەتانیە وایان کرد نەگەمە شوپێن مەبەست، باشیش بوو من نەگەیشتمە ئێو مەملەکەتەیی کە ئێو لێ بوو، باشیش بوو کە میرزا رۆستەمی خان ھەر زوو بە مەکر و نازو رازی ئێو ژنەیی زانی، گەرچی پێش وەختی بە ئاگابوونی میرزا رۆستەم زبانی پێ گەیاندم، بەلام گەربھاتایە پێی بزانیایە، دەستم لەگەڵ ئێو ژنە تیکەل کردوو ھەمیشە لەگەڵ خۆدا راپێچی مەرگ دەکرد، میرزا لەچاوترووکانیکدا، وازی لێ ھینا، وەکو کە وازی

لهوهينا له نيوهه رېگا، منيشى بهجى هيشته و دهسى دهسى پى كردم؟! بۆ ئوهه بکهومه بۆسهه چهپهلتيرين و بهد ناوترين جوړى خه لک بۆ ئوهه بکهومه بۆسهه درو ژيانى تور ههاتى بيشه رهى چهتهکان. من دهمزانی که ميرزا رۆسته منى خوښ نهويستوه، ههميشهش بهدواى ئوه دهگه رام، بزانه بۆچى ئوه چاکهيهه لهگه ل دهکات، بۆچى له ناکاو بريارى دا بگهه ئيره، تا پاشان به بهجى هيشتنى بۆ من له نيوهه رېگا، بۆى دهرخستم که ئوه ژنه بووه دهنه بۆچى له پاش جيا بوونه وهيان منيشى بهجى هيشته؟ به لگه نهويست بوو که ميرزا رۆسته بهر له ئاشکرا بوون شهيداي بوو بوو خوښى دهويست، نهخيږى بۆ نهيده گوت، دهنه له بهرچاوى کالى من نه بوو، ههر ئه وهندهش بهسه بکهوخته بۆسهه مه رگى چهتهيه قاجاخه رى، گه ليکى تيايه باس بکريت، هينده پيس و چهپه له، پياو شهرم له باسيان دهکات، من نامه ويته به هيچ شيويهه که سهرى توى پى بيشينم، ئه وهنده ههيه که پيت ده ليم «زورتي که له پاش په رينه وه و رزگار بوون له مهرگيکى ناديار، به فخره وه دهکونه باسى نازايه تى و تور ههاته کانين»، من ههر ئه وهنده باس دهکهم ئوهه که گه يشته ئه مبر، گه يشته، له گه يشتنى بهم بهر، ههميشه ئوه ده لپته وه گهر هه موو ئه م دنيايهه له سهر تا پوکيه ت جارتي که تر ئاماده نييه خوى لى بداته وه»، له بهر ئوهه له بى مؤله ت برينى سنوور هکان، مافى بوقتيکيشته نييه، به نازادى و بيترسى نيشانگره کان، ههنگاوه رپيه که هه لکه يت، که دهگه يته ئيره، له سهره تا وه، زور به گهرمى له گه ل شته تازه و نه بينرا وه کان راديت، تا وات لى ديت، له پاش ماويهه که که شته کونه کانت له بير دهچپته وه، کون و به سه رچوو، وهک دايک و گهرهک، قوتابخانه، دراوسى، جگه ره کيشانى ناو ئاوده ستى مه کته به کان، نووسينى سه رديواره کان، قوسامه دين، حاجى مه سو، نيژيرپه، به سيا و پوره خه جي و سلهه قه ساب و زورى تر، که جي باسکردن نييه. بوونيشم به جابى ميتر و کان، سه ربارى ئوهه شتيکى نوپيه، خه ميکى تره پرسيارتي که تره ههميشه سه غله تم دهکات، ههميشه ده پرسم. من بۆچى بوومه ئه نداه له حيزبى جنيو فروشان و نه بوومه ئه نداه له حزبي چه پى جنيو فروشان، ههميشه ده پرسم بۆچى من به پرسي په خشکردنى جنيوه کان بووم نهک به پرسي بلاوکردنى په يقه يا قوتيهه کان، بۆچى زه وقى قه حبه يه که من به ينيته ئيره، نهک ويستى ميرزا رۆسته خان.

۱۶

رهشکو شيرکوژ ههر زوو ترسنوکی خوئی له مهر مه خلوقاته کانی
دونييا نيشان دا.

ئوه شهوه که له دهرگارا، چاکه م تازه يه که م قولپى دم کيشانى ده ست پى کردبوو، به ره ولای دهرگا که رويشتم بهر له کردنه وهه له چاوى دهرگا که وه، سه ير يکم کرد، ته ماشا ده که م، خانمه هه شتا ساله که هى هاوسيمه، به خو م گوت ئه م پير ژنه به م نيوه شهوه چي ده ويته، خو من جگه له به يانى باش و سلاويکى ساردو سپر هيچى تر شک نابه م به م درهنگ وهختيهه. بيته هوى سه ردانم هيچ له خو م رانا بينم. تو بلت قولپه قولپ و دم کيشانى چا درهنگ وهخته که م بوويته مايهه بارشيان له دهرودراوسيان، باوه ر ناکه م بۆ ساتيکيش من له ژيانم نه بوومه ته مايهه بارگرانى بۆ که س، ناخر منيکى جابى ميتر و، بيحال وبال ده بيت چى بيت؟ هوى ئه م سه ردانه، ناوهختيهه. هه رچيهه که بيت، گوتم دهرگا ده که مه وه به ئه سپايى دهرگا که م کرده وه،

- زور به ريزه وه خانمه که که ميک شپرزهيى داي گرت و گوتى داواى لي بووردنت لى ده که م، دراوسى هيو دارم، له کاتم نه گرت بيتى، ليم تیک نه دا بيت، ئوميد هوارم، نه بوويتمه مايهه نيگه رانى و بارشلوقيت.

- بيگومان نا. فهرموو خانم فهرموو، ته نيا ئوه نه بيت که چاکه م له سه ر ئاگره، ده توانيت بيته ژوره وه گهر ناره زوش ده که يت چايه ک پیکه وه ده خوین.

- چا به م نيوه شه وه، «وه لا خو خراپيش نييه»، به لام من زياتر بۆ پرسيارى شانزاده که م هاتووم، گوتم به لکا له لات بيت..

- ببوره خانم، من تى ناکه م مه به ست چيهه، ئوهه راستى بيت، ئيستا له کار گه رومه ته وه، نه شم زانيوه، که شانزاده ت ههيه، ئوهه من بيزانم تو ته نيائت؟!

- نا من وشازاده " کیتی " ی نازیز، پیکه وه دهژین، به لآم له ئیواره وه دیار نییه؟ له ئیواره وه چووته ده ره وه نه هاتووته وه مال.

- دلنیا به لای من نییه؟ پاشان لای من چی دهکات؟ چۆن ده توانیت بیته ژووره وه، من هه موو ده رگا کانم قفل داوه، په نجه ره کانیشم تۆزو پیسی، ریگه ی هاتنه ژووره ی شازاده کهت نادهن.

- تۆ بگه ری بزانه، ژیر قه روئله کهت یا خود له هه یوانه کهت، به لکا له سووچتیکی مه تبه خه کهت، خۆی هه شاردا بیت و له من ره نجا بیت؟ ئه وه ی راستی بیت خه تایی خۆشمی تیا به دووسی رۆژه داوای چونه ده ره وه دهکات من نایبه مه ده ره وه.

که میک تووره بووم، گوتم خۆشازاده که ی تۆپشیله و سه گ نییه له مائی من خۆی شاردا بیته وه، تا منیش ژیر قه روئله و هه یوانی بۆ بگه پریم.. خانم ببووره ئه م تۆمه ته گه وره به مه خه ره پال من.

- با دراوسی نی نه زان، نازیز شازاده که م، پشیله به، هینده خۆشه ویسته، هینده دلگیره، هینده هه ست ناسکه، من به شازاده ی خۆمی ده زانم.

- تی گه یه شتم، فه رموو وهره ژووره ده توانیت، چایه ک بخۆینه وه به دم گه ران به لکا به ده نگت، بتناسیته وه خۆی ده رکه ویت

- زۆرسوپاس، سوپاسی ناویت، گه ران به داوای شازاده ونبووی تۆ به کارو ئه رکی سه رشانی خۆمی ده زانم.

پیریژن به دم چا تیکردنه که وه، پرسیاریکی سه یرو چاوه پروان نه کراوی هه ژاند «بای کۆنی به باکرد»... هه اوسئ له ولاتی خۆتان.. پشیله تان هه بووه؟

- پشیله! به لئ، به لئ، بیگومان، به لآم باوکم ده یکوشتن!

- چۆن؟ چۆن دهستی چووته کوشتنی پشیله کان، سه یره، بۆ باوکت هینده درنده بووه؟

- نا ببووره خانم تۆ به هه له تیگه یه شتی، باوکم هینده شه ره نگیز نه بووه، وه لئ باوکم هه ر زوو رک و ترسی له مه ر ده رکه وتنی پشیله کان نیشان ده دا له هه ر کونجیکی سه ربان پشیله به که ده رکه وتایه بی یه ک و دوو ده که وته گیانی، باوکم

له حه وت رۆحیی پشیله کان، نه ده ترسا ئه و بریاری دا بوو که ببیته بکوژی پشیله کان، ئه گه رچی بۆ ئه و کاتی ئیمه پشیله کان خزمه تیکی زۆریان ده کردین، له ده رکه وتنی مشک و جرحه کانی بن بان و سه ربان و ناو زیربه کان، نه جاتیان ده داین. که چی ئه و به رده وام به دویمان ده که وت و له کوشتنی پشیله کانی گه رکی خۆمان و دوو گه ره کیش له ویدیو مائی خۆمان، راوی ده نان ماوه به کیش له کوشتنی پشیله کان وه ستا، چونکه له مائی ئه و دیوی گه ره که کۆن و گلله کان، له پشت مائی ئیمه، له مائیک له ماله هه ژاره کان جرجیک لووتی مندالیکی خواردبوو، منداله که له ناو بیشکه به ک گر مۆله نرابوو، ده ست و قاچیشی زیندان ئاسا به سترابوون، که سیشی له لای نه بوو فریای که ویت، دایکی خه ریکی دروستکردنی ماش و له واش بوو، له بهر ده نگی په ره میزه که و له بهر دوو که لئ ساجه که، گوپی کپ و هه ستی کزکربو بوو زارۆکیش له بیشکه دا به دم نازارو هاواری لووت خواردن و خۆین رۆیشتن، دلئ مرد که میک ئه و پروداوه ترسی خسته دلئ باوکم و هاویریانی، به لآم که بینی ژماره ی پشیله کان له ژماره ی جرج و مشکه کانی گه ره ک زیاتره و که سیشمان نییه زارۆکی سه ری شکه بیت، ئیدی بریاری ئاگر بهستی له گه ل پشیله کان شکاند، پشیله کان به شکاندنی ئاگر به ست بی ئاگابوون، به پیشه ی جارن به میا و میاویان خه ویان ده زراند نیوه رۆیه کی هاوین، بریاری دا، بی ئاگادار کردنه وه ی پیش وه ختی پشیله کان، ده ست به کوشتنیان بکاته وه، کوشتن و هه لکوتانه سه رمۆلگه ی پشیله کان بوو بووه خوویه ک، له زه تیکی سه یری له له گۆرنانی پشیله، ده بینی ماوه به کیش که شه ره وانی شار دهستی کرد به هه لمه تی پاککردنه وه ی شار، له پشیله و سه گه کانه وه دهستی پی کرد، حاکی شارو شه ره وانی ئه و کات پتیا و ابوو، شار بۆیه پیسه چونکه سه گی گلاوو پشیله ی گه رۆکی زۆره. له و بهینه دا، باوکم هه ندیک جار دلشادو هه ندیک جار غه مگین و نارحه ت ده یروانییه ئه و پاکسازیه ی شه ره وانی! دلشادبوو به وه ی که که سولا به نیکی تر هه به له گه لیدا هاویریرو له دژی پشیله کان ده جه نگئ، نیگه رانی ش بووله ترسی ئه وه ی نه با پشیله کوشتن هینده زۆر بیت له شه ره که به شی ئه م نه میتیت و له خوو له زه تی کوشتنیان بکه ویت. باوکم زۆرحه زی به کوشتن و سه ربان کردنه وه ی پشیله کان بوو، کاتیک که پشیله به کی به رده ست بکه وتایه ده رگا و په

نجه ره کانی لی داده خست و به دار گسک و کونه کیک و یاخو هه ههچ نه بیت به نه علی دراو ده که وته گیانیان تاقه تیکی سهیری هه بوو له راوانانی پشیله کان، ئەو به دهنگومیلۆدیاو ریتمی مرداریوونی پشیله کان، بست بست بالای دهکرت. وهک ئەوهی گه مه یه کی گه وهی بردبیتته وه ئەو چاوشارکیتی له گه ل پشیله کان دهکرد به دوايان دهکوت، وهختیکی باشی له گه ل سهرف دهکردن هیندهی مهراقی بوو پشیله یه ک بدۆزیتته وهو به دوایدا رابکات هیندهی ههز له گه مهی منداله کانی خوئی نه دهکرد ئەو کوشتنی پشیله کانی کردبووه خو «په یام»، جار جاره منیشی دهخسته ئەو گه مه یه وه، دهیویست منیش وهکو خوئی لی بکات، جار هه بوو که پشیله ی به گیر دههینا به منی دهگوت:

- کوری خۆم مه هیله ده رباز بی، دهی کورم با ئەم پشیله ههوت رۆحه بکوژین، من ته نیا له کاتانه دا ههستم دهکرد که باوکم خاتری منی بویت، ته نیا له کاتی راوانانی پشیله کان منی زۆرخۆش دهیویست، زۆرجار به دەم راوانانی پشیله کانمه وه دهگوت بابه که دهزانی ههوت رۆحه و کوشتنی رۆحه کانی زیانمان پی دهگه یینیت بو ئەزیتتی دهدهیت؟ با ده ربازی بکهین، با ئازادی بکهین، ئەویش به چهی ههیه چاوه رپی دهکهن گوناھی ئەو نییه؟! گه مالی نه بیت گه ر فه قیرخانه یه که نه بیت، پشیله بگریته خو، ئەم پشیله یه له ناچاری هاتووته مالی ئیمه، پشیله من دهزانم عیزه تی نهفسی ههیه ههز به ئازادی دهکات، ههز دهکات گه رۆک بیت، پشیله هه مو ئەم سه ربانانه به هی خوئی دهزانتیت، پشیله نایه ویت، له روه به ریکی سنوورداردا بژیت، پشیله گیانه وه ریکی ئازاده، نایه ویت کهس به سه سه ریه وه حاکم بیت، پشیله دهیه ویت خوئی حوکمی خوئی بکات، ئیمه له گه رۆکی پشیله تی ناگهین و به سه پله ی ناو ده بهین. رهنگه باوکیشم ئەمه ی زانی بیت، بویه ویستوو یه تی هه رچی زوو سه ربانان پان بکاته وه نه هیلت له ههچ سووچی کی ماله که دا سه ر ده رکه ن، یاخود هی ئەوه بیت که باوکم خوئی ژیر دهسته بووه نه یه ده زانی ئازادی مانای چییه! بویه نه یه دهیویست به سه ر ئەو ریبازو بیره یاخی بیت و تازه به تازه به م ئاخری عومره، واز له کوشتنی پشیله کان بیت و به یلت سه ره به ستانه، ئازادانه به سه سه ربانه کاندایین و بچن و به ئاره زووی خویشیان، سه ر بکه نه ته نه که ی خو له کان، ئەو هه ر به پشیله و

منداله کانی دهیویرا؛ چونکه دهیزانی پشیله و زارۆکه کان، تواناو هیزتیکی زۆریان نییه، بو به رهنگاری، باوکم دهیویست ئازاری گیانداریک بدات که له خوئی کهم توانا تر بیت، زینده وه ریکی بی گویت. زۆر سهیر بوو له پاش کوشتنی هه ریشیله یه ک و بارکردنی به عه لاهه یه کی رهش و فری دانی له و دیوو که لاهه ی گه ره ک، له پاش که متر له نیو سه عات هه رچی به چه ک پشیله و هاو رپی پشیله کوژراوه که ی ئەو ناوه دههاتنه قه راغ سه ربانه که مان به میلۆدییه کی پرسه ئاسا دهیان میاواندو سه رووتیکی سه راوییان به سه ر سه ربانه کان به جی دههیش، وهک بلین دهزانین که توئی بکوژی دایکمان، توئی بکوژی هاو رپی ئازیه که مان، بو کوشتت؟ درنده ی زینده وه ران به دهنگیان ئەو ههسته یان لا ده بزوانم له باوکمیان ده پرسی، بو کوشتت؟! ئەو به سه زمانه تاوانیکی وای نه بووه، ئەو هاتوو ماله که ت، له مشکه کان رزگار بکات، ته نیا تاوانی ئەوه بوو که سه ری نابوو ته نه که ی خو له که تان ئەوته نه که خو له ی که به دهگمه ن پارچه گوشتیکی زیادی یان ئیسقانه مریشکیکی هه ل نه کرینراوی تیا ده ربکه وتایه. نه ده بوو سه زای مه رگی بی دادگاییت به سه ردا سه پاندا یه، ههچ نه بوا یه، با دادگایی بکرایه! بوسته به لام کی دادووهر بیت؟

- خانمی ئازیز! هه ر باوکیشم نه بوو که بو بووه بکوژو فریوانی پشیله کان، هه موو خه ریکی پشیله راوانان بوون، له گه ره کی ئەدیومان ماموستا «قاشپاشا» ی هاو بیرو هاومه شه ربی باوکم، ناویانگی به تیرکوژی پشیله کان وه ده رکردبوو، تیره که وانی بو کوشتنی پشیله کان دروست کردبوو، تاقی ئیواران له شوینیکی دووره وه بۆیان داده نیشت به دەم عاره ق خواردنه وه، هه لدانی پیکه کان بی تاقه تی و وه رس بوون، له م ژبان به ئازاردانی پشیله کان ده رده کرد، نیشانه ی تی دهگرتن و به تیره ژه راوییه کانی دهیکوشتن، هینده شه ره زابوو بوو، دهیزانی کامه شوین له باره بو به رکه وتن، کامه کاتیش باشه بو راوکردن، ئەو دهیزانی له "ره شه مه" باشتر نییه بو له ناو برن دیان، چونکه ئەو فه سه لفه سه ری جووتبوونی پشیله یه، قاشپاشا و باوکم جووتبوونی پشیله کانیان تیک دها له ره شه میدا ئاسانتر بلاوه ی پی دهکران و له ناو ده بران باوکم و قاشپاشا و هاو بیران سووربوون له سه رکوشتنی پشیله له ره کان، چه ند سهیره تۆش سووری له سه ر ئەوه ی پیی بلییت شانزاده!، چ دنیا یه کی دره م به به ره مه ..

چاگەت بخۆرەو خانم، تا سارد نەبووئەو.

بەلئى دەى باشە بۆچى يانەيەكتان نەكردووو بۆ پشيلەكان تيايدا پشيلەو
خاوەنەكانيان كەى ئارەزوويان لئى بوو، پووى تئى بكن و جوانى و قسەى خۆيان و
پشيلەكانيان تيا هەلبخن، باشتەر نييه له كوشتنيان؟

– دراوسئى ئازيز ئيمە يانەمان نييه، بۆ وەرزشكارو حەزلىكەو دولبەران، چ جاي،
چاىخانەو يانە بۆ پشيلەكان..!! بەلئى پئويستە راستت بوئت، ئيمە گەر مرؤفايەتيمان
بوئت، دەبئت گياندارانى تريس لەم خۆشگوزەرانىيەى ئيمە بئى لەمارشى پيكەو
ژيان، بئى بەش نەكەين ئەوانيش مافيان هەيه، وەك ئيمە لەم گەردوونە بە ئازادى
بژين وەك ئيمە ريزيان لئى بگيرئت، دلئيا بە گەر شوئنيك هەبئت بۆ حەواندى
پشيلەكان شوئنيكئيش دەبئت بۆ قيزەى خەتخەتيني كيژە بلحەكان، خانمى بەريز!
باوكم و مامؤستاكانى هاوييرى، هەتا ئەمرؤش لە ريبازى «نەخير بۆ پشيلەو سەگ»
و لەناوبردنيان، لەكوشتن و ئەشكەنجەدانى بەسەسزمانەكان نەكەوتوون. باوهرپيش
ناكەم بەم زووانە واز لەم خوليايە بيئن، هەتا ئەو رۆژەى كە شارەكەم بەكوئى دەنگ
«لەفەرەنگى نوئى خۆگوريندا»، ريزى پشيلەو حورمەتى سەگ و بنيام لەيەك ئاستا
دەوئستينئت.

بۆچى بريارى رويشتنتان دا،؟ بۆچى وازتان لەگول فرؤشتن هيئا؟
بۆچى شارتان بەجيھئشت؟

– قەد خەو دەبينئت؟

سەمەنگول، كەس نييه خەو نەبينئت، هەموومان خەو دەبين. كويزە خەوو
كەرويئشكە خەويشمان هەيه، لەو خەوانەى كە زورئك لە گەشتيارانى ميترؤ بە
ديارخويندەوئى ناو ميترؤ خەو دەيان بات و لەپر بەر لە چەند دەقيقەيەك بە
گەيشتن بۆ شوئنى مەبەست، بەخەبەر دەبن زورجار دەپرسم، دەبئت ئەو هيزە
هەستيارە ناديارە لە كوئوئە بؤيان دئت، چۆن بەخەبەردەبن، كئيبە بە ئاگايان دئنيئت
كئيبە پئيان دەلئت هەستن كاتى خەو تەواوو.

– سەمەنگول تۆ خەو بەچيەو دەبينئت؟

– من خەو بە كچى جوان، قئيلايەكى گەرە، پشوويەكى دئريى هاوين، گەران و
رئابواردن لە ولاتئكى گەرم، لە كەنار ئاو خۆم و هاوري كچكەم، لە بەردەم خۆرو خواو
خۆل پال كەوين و بييرە نؤش بكەين، جارجاريش خەو بە باخچەى ساوايان و مندائيم
دەبينم. پئى دەچئت تۆ خەو نەبينئت.

– سەمەنگول لە بئرت چوو، ئيستا گوتمان كەس نييه خەو نەبينئت، بەلام
خەوئەكانى من وەكو تۆ نين، من خەوى ناخؤش دەبينم، بە تايبەت لەو شەوانەى
كەپەرداخە ئاوئەكەم لە بيير دەچئت لە لاي سەرم داي بنيم، ئەو پەرداخە ئاوئەى كە بە
دەگمەن شەوان بەخەبەربنيم و قومئكى لئى بەدم و گەرووى وشك بوومى پئى تەر بكەم،
من ناچار بۆ ئەوئى خەوى دادگاييەكە نەبينم، هەموو شەوي پەرداخە ئاوئەكە
پردەكەم لەئاوو لەلاى سەرى خۆم داي دەنيم، شەوى رابردوو، پەرداخە ئاوئەكەم لە
بيير چووووو.. خەو ناخؤشەكەم بۆ هاتەو، ئەو خەوئە خەرىك بوو بمكوئئت، خەرىك

بوومخکنیت دوینی شهو درهنگانی، چووم بۆ ژووری نووستنهکەم، تاوی ئەملاولام کرد تا خەو بردمی، زۆریم لە بیر نەماوه، هەندیکی نەبیت. لەخەومدا، من و زۆریکی تر، دادگایی دەرکرا، دادکەرانی، ناویان لەخۆنابوو «دادگای لاوان»، شتی سەهیرو سەمەرەیان دەگوت، یەکەم جارم بوو قسەمی وا تورەهات ببیستم. گیانیکم بەو بوو زوو ئەو خەو رای چلەکاندم..

دەیانگوت چی؟

– بە تەوای لە یادم نەماوه، بەلام وا بزانی یەکیکیان گوتی با بگەڕێنەووه بۆ پێشتر، بۆ سەردەمی فرۆشتنی ئەلبومی پوولەکان، بۆ سەردەمی، هەراچی کتێبەکان بۆ سەردەمی لۆککردنی ئەرکیفەکان، بۆ سەردەمی جێهێشتنی، هاوڕێ درۆزنەکان و گەردن نازایی لەیەکتەری حەزلیکەرانی، بۆ سەردەمی گەڕانەووی شاعیرو مامۆستاو بلیمەت و شاگردو قەساب و کارەکەر و دکتۆرو فەیلەسووف و شۆرشیگێرە دێرینەکان ئەو سەردەمی که ئیمەمی لاوان ناومان ناسەردەمی «گەڕانەووی هیچەکان».

یەکیکی تر لەولا هەستاو گوتی:

ئێووم بەهیچ داناو تێ گەیشتووم که ئێو لەسەردەمی گەڕانەووه که ئیدی هیچیتان پێ ناکریت، هەرچی وزەمی لەشتانە، لە تاراوگەو هەندەران داتانا. کاتیکیش هاتوونەتەو، کهس نازانیت بەدەستی خالی گەڕانەتەو، هەمووی بێ ئاگایە کهس نازانیت ناختان چ ریکی تیا، ئیمە نەبیت دەزانین که بۆچی ئێو لە پیریدا دەگەڕێنەو دەبنە ئاخایک، خۆ ئەووی لەو بۆ پیرو پەککەوتەکان دەرکرت، بۆ هیچ پیرەزایەکی ئیقبالی رەشی ئەم کاوایی ناکریت، گەو رەم مەبەستیانە، گەنج ببنەوواتوان، گەورەم ئەم تاوانبارانە، کاتیک گەڕانەووتەو، که نیشتمانی پێوستی پێتان نەما، کاتیک که نیشتمانی پێوستی بەمن و بە هەزارەهای وەک تۆ بوو، شارو ئاواپی بیجگە لە تارماییە رەشەکانی، هیچی تیا نەماوو، شار چۆل بوو.. بە کورتییەکی نیشتمانی نەخیری لەتۆو نەخیری لە پیرەزاکانی دیو. ئەم زەمەنە زەمەنی ئێو نییە، نەسلی داهاوو، دەبیت قبوول نەکات، ئێو هەبن، وریابن جیتان نەگرن، جیانی مەکەنەو، مەهیلن بەسەرتانەو ببنە فەرناس و مەلای دوانزەعیلی ئاخر زەمان، هەر لەخەوما ترسیکی گەورەم لێ نیشتبوو، ترسیکی

سەیر هەرچۆنیک بیت دانم بەخۆگرت، دەمگوت ئەمانە چین وچییان لەمن دەووت؟ ئەمانە بۆ منیان بەگیرهیناوه بەئاستەم بەدەم پرسیارەکانی ئەوان و بیدەنگیم، ئەمەم لەدەم دەرچوو «قوربان، دادەوری بەرین، هەر ئەمەش حالی نیشتمانیەکی من نەبوو، ئەم نەسڵە با تێ بگات لە بیران نەچیت هەمووجیەانی سێیەم لەپەلەقاژەمی گەیشتنی بوو بۆ ئەو، بەلام ئیمە لە هەمووان زیاتر، وەکو پیشەمی هەموو کاتیکمان، شتەکان لەسەر هەلانیاندا زۆر بەخەست و قوولی وەر دەگرین، هەر بۆیەش پێش وەخت لێیان پەشیمان دەبینەووه زۆرترین باج و قەرەبروی پەشیمان بوونەووی پێش وەختیمان دەدەین، گەڕانەوومان، پەشیمان بوونەوویە، داوای لێبوردنە، قبوولی مەکن، بماندەنە سزای هەقەرەوای دادگا، باوەکو پێشترمان لێ بەسەرنەبیت»، من قبوولمە بە مەرچیک پەندو عیبرەت لە دەرسەکانی رابردوو ببین، کامتان لە بیرمی ماوه که چۆن ئیمە زۆر بەخەستی وازمان لە باوەری باوای پیران هینا، لە ریزی ئاگرو تیشکی هەتاو کەمان کردەووه زوویش زۆر بە خەستی بووینە خاج پەرسەت و لە پریش بووینە رەشە موسولمان، موچاھیدینی ئاینی ئیسلام، ئەو ئیسلامەمی که قەد نەمان پرسی لێ بۆچی، بە ناوی تۆو زۆرترین زەرەرمان لێ بکەووت، بەناوی قورئانی تۆو، بە ناوی ئایەتی پیرۆزی تۆو، ئەنفال بکری، هەر بە ناوی تۆیشەو، دەسخرۆ بکری، لە جەژنەکانی قوربانی تۆدا ئیمە پۆل پۆل لە جیاتی مەر، لە جیاتی سەرەگا و بزنی، سەری زەلام و دەست و پێی مەردومان پێ دایت، کهچی تۆ هەر هیچ «نەبات دەهات و نە بۆران»، ئاوریشتی لێ نەداین، هەموو ئەم جیەهانە بەناوی تۆو دەمان پاچینی بەناوی بەرزی تۆو تیرۆرمان دەکات و دەیهووت هەتا زوو لەناومان بەریت و بمان فلێقینی، من زۆرم لەو قسانە بیستوووه که دەلێن بۆ ئەووی ئیمە سوود لە تۆ ببینن دەبیت تۆ بکەینە باسیکی کەسی، نە کەس هەقی هەبیت بەسەرتەووه نەکەسیش لیت پەرسیت، خۆماوویەکیش وابوو، مەسەلەکە بووه کەسی، لە مالان بە حیساب عیبادەتی تۆیان دەکرد، لە مزگەوتەکانیش پلان وری کوشتن و برینی مەرەکان ریک دەخرا، هەر لە مالەکانی تۆو، بوونە موچاھیدو لە مالی تۆشەووه بوون بە بکوژمان، من زۆر جار لە تەلەفیزۆن و میدیاکان دیمەنی ئەو بەسەزمانانەم دەدی که بە بیکار ماونەتەو، دادووری بەرین

«بیکاری و شه‌ره‌کان»، بیکاری و می‌ش قه‌پان بوو، بریاری دا ئەم که لاوه‌یه به‌جی به‌یلین و رووبکه‌ینه دوورگه‌یه‌ک به ئاره‌زووی خوومان پوولی تیا خرکه‌ینه‌وه، رووبه‌ریک نیشتمانیکی به ئاره‌زوو هه‌رکاتیکی بره‌خسیت، سه‌مای تیا بکه‌ین، ماچی تیا بفرۆشین، له‌سه‌رشه‌قامه‌کانیش، له‌جیاتی به‌نزین فرۆشی له‌جیاتی گولله‌و بارووت، گولی تیا ریز بکه‌ین، گه‌وره‌م من چه‌ند دانه‌یه‌کم لی دهناسین ده‌یانویست، به‌ گه‌یشتیان بۆ ئەو دوورگه‌یه‌و گیرفان پر بوونیان به‌ ماشینه‌کانیان بینه‌وه‌وه هه‌ق وداغی هه‌ژاری کۆنیان له‌ کچه‌کان بکه‌نه‌وه، به‌لام باش بوو، هیچیان نه‌گه‌یشتنه‌ که‌نار و دوورگه‌ی ئارام، به‌ باشی ده‌زانم داوای لی‌بووردنیان بۆ ده‌رکریت و تۆمه‌تی گه‌نده‌لییان به‌سه‌ردا نه‌سه‌پینریت، من زۆریکی تریش دهناسم که بووبوونه پاسه‌وانی کار به‌ده‌سته‌کان، بووبوونه سه‌گی به‌رقاپیی ماله‌ سه‌وزانییه‌کان ئەوانه‌ له‌ دادگاییه‌کانتان سزا مه‌دن... له‌پر هه‌ر له‌خه‌وما.. بیرم لی کرده‌وه ئایا من ده‌که‌ومه ئەم دادگاییه‌؟ باشه‌ ئەو سی‌ پرسیاره‌ سه‌یره‌ چی بوو له‌ سه‌ره‌تای دادگاییه‌که‌دا کردیان، له‌م سی‌ پرسیاره‌ زۆرتسام، و به‌ درێژایی کاتی به‌ گیر هی‌نانه‌که‌یان خووم بۆئاماده‌کردبوو.

یه‌که‌م: بۆچی بریاری رویشنتان دا،؟

دووهم: بۆچی وازتان له‌گول فرۆشتن هی‌نا؟

سێهه‌م: بۆچی شارتان به‌جی هیشت؟

له‌ خه‌ومدا خووم ئاماده‌ ده‌کرد داوای که‌می ئاوم کرد.. ئا، گه‌ره‌اته سه‌ره‌م. ده‌توانم بلێم من کاتی که‌وازم له‌گول فرۆشتن هی‌نا، گه‌رامه‌وه قوتابخانه‌ له‌وینده‌ر بوومه‌ کارگه‌یێکی گرنگ له‌و گۆفاره‌ی که‌ ته‌نیا دوو ژماره‌ی لی ده‌رچوو، پاشانیان نازانم ریکه‌وت بوو یاخود هه‌ل، منی کرده‌ سه‌رنووسه‌ری گۆفاریک که‌ ئه‌ویش ته‌نیا یه‌ک ژماره‌ی لی ده‌رچوو، ئەو کات وابوو هه‌ر که‌س بیویسته‌تایه‌ گۆفار یان روژنامه‌ ده‌ربکات، بی هیچ به‌ریه‌ستیک ده‌یتوانی ئەو کاره‌ بکات، چونکه‌ ئەو شاره‌ی من ده‌میک بوو گۆفارو روژنامه‌ی لی زه‌وت کرابوو، هی‌نده‌ روژنامه‌مان هه‌بوو، هی‌نده‌ خوینه‌رمان نه‌بوو، بۆی وایزانم ئی‌مه‌ نه‌مانتوانی خوینه‌ر، بۆکتیب و روژنامه‌و گۆفاره‌کان په‌یدا بکه‌ین، که‌س له‌خه‌می خوینه‌ردا نه‌بوو..هه‌مووی له‌خه‌می نووسین

بوو. که‌سیش له‌خه‌می نووسینیکی نه‌بوو بۆ لاوان، لاوه‌کانیش تا ئاستیک تاوانبارن، ئەوانیش به‌عه‌قلی پیره‌کان روژنامه‌و گۆفاریان ده‌رده‌کرد. «به‌عه‌قلی پیره‌کان سیاسه‌تیان ده‌کرد»، پیره‌کانیش ده‌ستخۆشی سی‌به‌ری کاره‌کانیان لی ده‌کردن... زانایانی زانکو، ئەو زانکویه‌ی که‌ بریاره «مه‌لبه‌ندو جیی کۆبوونه‌وه‌ی زانایان بیت» نه‌یانده‌ویست گۆفار بکرن، ده‌یان ویست وه‌کو خه‌لات پێشکه‌شیان بکریت، چونکه‌ ئەوان زانای دوانزه‌ عیلمن و پێشکه‌ش کردنی روژنامه، بی به‌رامبه‌رو نه‌کرینی له‌ کتیبخانه‌و کۆشکه‌ هه‌ژاره‌کان به‌ که‌مترین پاداشت بۆ شه‌و نخونیان و بوونیان به‌زانا ده‌زانی، فه‌راشه‌کان پارهی روژنامه‌کانیان ده‌دا، به‌ تیکه‌یه‌ک نان، له‌م به‌ینه‌دا نووسه‌ره‌کان، شه‌ویان ده‌خسته‌ سه‌ر روژ تا زۆرتین بابته‌ له‌ زۆرتین روژنامه‌و گۆفار بلاویکه‌نه‌وه، ناو ده‌ربکه‌ن تاوه‌کو به‌پاره‌ی خه‌لاتی نووسینه‌کان، که‌میک بۆیوی ماله‌ هه‌ژاره‌کانی خو‌یانی پی چاک بکه‌ن و که‌میک له‌ واده‌ی فرۆشتنی مافووره‌ کاشانه‌که‌ دره‌نگ بخه‌ن، بپرسن بزنان، زۆری و بۆری بوو، من ده‌لێم هی‌چیانه‌ من ده‌لێم ویستیکی خو‌رسکی بوو، له‌ناو ماندا، له‌گه‌ل هاتنه‌ بوونی نسرمه‌کانمان ئه‌ویش له‌دایک بووه، ئه‌میشیان وه‌کو ویستی جووتبوونی هاوهرگه‌زه‌کان. ئه‌میشیان وه‌ک سواریبوونی ئاژده‌داره‌ ئۆقره‌ لی‌براهه‌کان ویستیکی خو‌رسکیه‌.. له‌و سه‌رده‌مه‌دا گه‌رمیانییه‌کان له‌ گه‌رمیانیستان جیماعیان له‌گه‌ل ماکه‌ره‌کان ده‌کرد، کویستانییه‌کانیش له‌گه‌ل دارگو‌یزه‌کان، که‌وتبوونه ئیشق و رامووسان، شارییه‌کانیش له‌ کووچه‌و کۆلانه‌ ته‌سک و که‌لاوه‌ روخواوه‌کان و هه‌ندیکی جاریش له‌ هه‌لو ریکه‌وتی چۆلبوونی ماله‌ قه‌ره‌بالغه‌کانیان، سواری می‌رد مندا‌له‌کان ده‌بوون، له‌وکاته‌وه‌ شار ریکه‌یه‌کی تری به‌ خو‌یینی. له‌و کاته‌وه‌ هه‌موو شتیکی ئازادبوو ته‌نیا خو‌شه‌ویستی نه‌بیت، ئازادی بۆ نه‌بووه. ته‌نیا ئەوینداره‌کان شوینیکیان نه‌بوو، باس له‌عیشقی درۆی خو‌یانی تیادا، بکه‌ن، بچن بۆ لای سه‌روک و گه‌وره‌ به‌رپرسه‌کان، بپرسن له‌حالی شه‌که‌ت و ماندووی لاوه‌کان، له‌ راپۆرتی ملشکانه‌کان هی‌چیان پی ده‌گه‌یشت.. تۆ بلێت پێیان گه‌یشتیکی و خو‌یان له‌گیلی دابیت، تۆ بلێت هه‌ستیان کرد بیت؟ که‌ گه‌نجه‌کان هی‌زیان لی براوه‌ ناتوانن چی تر ئاره‌زووه‌ زیندوووه‌کان، خه‌مه‌ خو‌رسکه‌کان ناتوانن خه‌فه‌ی بکه‌ن، چی دی ناتوانن نغرووی عه‌دم ببن، چی

دی ناتوانن به بی زایه ن بژین. ژماره یان هیئنده زۆربوو، بهو پاره که مه ی میری تیر نه ده کران، ئەو کات که بریارمان دا شار به جییه تیلین مؤلتهی سه ما بازی نه درایه مه ی فرۆش و مه یخانه کان، له رهمه زانا نه ده بوو مه ی فرۆشه کان مه ی بفرۆشن چونکه باوه ری "لا نه دان، له فه ره ههنگ و باوه ری نیشتمانی" بآلی به سه ر شوۆرشى شار کیشا بوو، شار سه راپا به دزییه وه هه موو شتیکی تیا رووده دا کچه کانیش به هه مان" نه سقى کوره کان" له دواى بانگی عیسا خه ریکی یه کتر بوون. ئەوانیش ئۆقره یان لى برابو، چى دى نه یان ده توانى زال بن به سه رده مامکى ساخته و ویستو ئاره زویان، نه شیان ده توانى به که سوکاریان بلین ئیمه میردمان ده ویت، چونکه عه یب بوو، ئای عه یبه به ناوی تووه، چه ند گونا هو عه یبی گه ره تر ده شاردرایه وه و ئاگام له زۆری بوو "خاوه رو گو لچین و ئەختەر"، هیئدیکی خو یانیان بۆ باس ده کردم، باسی خه وی شه وانى رامووسانى خو یان بۆ ده کردم، کوره کانیش باسی پی له قه هاویشتنه کانى که ره زه و قلییه کانیان بۆ ده کردم، شار ماوه یه ک وازى له حزبايه تى هیئاوخه ریکی "سواربوونى یه کدى" بوون به شه و هۆمۆسیکسوالیتی ببوه ده رمانیک بۆ ساپژکردنه وه ی "ناسۆره کانى نه بوونى" ببوه چاره سه ریک بۆ یاساکانى رینگری هه مووشیان، به دزی باوکیانه وه، سه یری فلیم و که ناله خو شه که ی به هه شتیان ده کرد، هه مام و ئابخانه کان له عه یامه دا بۆن شه هوه تیکی پیسی لى ده هات هه موویان خه ریکی خو به تالکردن بوون، خه ریکی خالی کردنه وه ی وه هم بوون، رۆژنامه کان له سه ر هه موو شتیکی ده نووسی، ته نیا له سه ر ئەو دیارده یه نه بی، وه عز بۆ خوا، من تاوانبارم یا خود شه رکه رانی بیری هاوچه رخ، ئەو کات بۆ گرتنی "که پک" .. هاوری، له یادته چۆن ئەو ترۆپکه له خه و خه یالی گه نه که کان نه مرتر کردبوو، ئیستاش له بیرمه سه ره کرده ی شه ره کان، بۆ پاساوی گرتنه وه ی ته پۆلکه کان ده یانگوت، میژووی شه ری میلله تان به له ده ستدانی گوندیکی چه ند سه د که سی ده وۆراند، به دووری مه زانن، ئیمه ش به له ده ستدانی ئەو ته پۆلکه یه، گشت ده سه که وت و غه نیمه کانى شه ر له ده ست بده ین، هه ر ئەو ته پۆلکه یه ش نه بوو بوو بووه سونبولی یه ک خواردنیان له و شاخه رووتانه، له مه یانی جه نکه خویناوییه کان، رۆژانه به سه دان له هی ئەم به رو به هه زاران له هی ئەوبه ر، ده هاته کوژران و که س نه ده هاته

دهنگ، شاخ و ته پۆلکه و بن چه مه کان له جیاتی درهخت و نه مام مین و لاشه ی مردوویان تیا روا بوو، له جیاتی ئاو.. له و چه مانه خوین ده رژایه ده شته کان، نه مام و گو له کان، هه موویان رهنگ خوینیان گرتبوو، چیمه نیش، رهنگى شه ری ناوخویى گرتبوو، هاوریان. ئەو کات رام و ابووکه ئەم شه ره ی دیهاتییه کان دروستیان کردوو، ده مگوت، نه ویستی شار به جی هیشتنى دیهاتییه کان، ئاشووبه ی ناوه ته وه، ویستی دیهاتییه کان «شوۆرشیان» دیزه به ده رخۆنه کردوو، تاوه کو میری سه ری نه په رژیته ئەمان، به لām دواى که میک بیرم کرده وه، ئەم قسانه خراپن رام گوۆری و گوتم شاریه کان به پرسی یه که می هه موو شه ره کان، ئاره زویى ئەوانه شه ری دروست ده کات، هه وه سی ژنه شاریه کان، هانى باب نوۆکه ر پۆلا خوۆره کان ده دات بۆ ده ست سووربوون به خوینى یه کتر، «گه رمانه ویت میژوو وه ک خو ی بنووسینه وه» ده بیت بلین هه یچ شه ریکی ئەم دنیا یه، لادى، که م نشین نه یخو لقا ندوو، له به ره ئەوه ی سروشتى هیمنى گوندنشین رینگی ئاشووبو ئاگر باران نادات، شار هه میشه حه زی به گوۆرانه، شار روونا کبیری هه یه، شار پزیشکی هه یه، شار مامۆستا و زانای دوانزه عیلمی هه یه، شار ساختمانی به رزی تیا یه، شار حاکمی هه یه، لادیه کان له م به ینه دا ته نیا تاوانیان ئەوه یه، که گی لانه بوونه جه نگا وه رو چه کیان بۆ ئەو شه ره توپه هاته خسته سه رشان که شاریه کان بۆیان دروست کردن، رابه رانی بیری هۆشیاری، رۆلیان هه بوو له و شه ره، ئەوان به والا کردنى حه ره می دانشگا کان بۆ مملانیی رهنگه کان، به فیتنه و ئاژاوه گیرانیان هه ندیک جاریش به بی ده نگیان به بی هه لۆیستییان له مه ر شه رو ئاکامه کانى، به پیشوازییان له سه روک میلشیا، به وه رگرتنى مووچه ی بیدهنگى، بوونه هانده رو کوشته ی لاوان «راکاسه کان» یشمان له بیرنه چیت ئەوان ده یان ویست شه ر ببیت تا حکومه ت کوشتنى ئەوانى له بیرچیته وه، باوه ری «برا» کانیشمان له یاد نه چیت برایان له هه مووان باشتر خه رمانى ئەو شه ره یان چینییه وه، ئەوان ده یانزانی که میلله ت برسیه تی، ده چوون له عاره بستانه وه له پال به نزین فرۆشى به کیلۆیه ک شه کرو برنج ئەندامیان «بوخوا» کوۆده کردوو، تورکمانه کانیش لایه کی خاپوره ولاتیان کرده، پیماوی تورک، شوۆرشگێرو زیندانییه سیاسیه کان بۆ ئازووقه بوو بوونه ئەرقه داشی ئەتاتورک،

ئىمەش ئەۋكات، فامان نەكرابوۋە، "نان بەدەمى دېرىنە برسىيەكان بگەين"، پىمان
 وابوۋەكو جاران بۆمان دەلوپت و خەلك برسى بگەين و شورشمان بۆ بكات، وەكو
 جاران مىللەت خۆى دەلپت "گەر مىللەت بەردو تەلاشىشى خواردېت... گەر مىللەت
 لەبرسا مردېت، جارېكى تر نايەتەو، ژېر رېكىفى ستەمكاران" ئىۋەش ئەى لاوان
 ترسنۆك بوون دەترسان، دەترسان لەوۋى گەر دەنگ بگەن، ناوتان بەخراپە بەپىنت،
 جىتان لەناو حزبانەمىنت، ئەمروپىش كە برپارتان داوۋە بەجى ناوى پۆلاخۆرو
 شەھىدە نەمرەكان، ئەم دادگايىيە دابمەزىن. منى لى دەركەن، ئىۋە ستەمكارەكە
 ناناسن، ئىۋە نازانن، ئىمە شورشمان كرد، ئىمە كورپى شورشېن، كورپى نەبوونى و
 نەھامەتېن، ئەوۋى كە ئىستا بۆ ئىۋە والايە بۆ ئەو كاتى ئىمە قەدەغەو واوۋىلابوۋ،
 تكتان لى دەكەم سزام مەدەن من هېچ نېم من چاودېرى مېتروم من شەيتارىم زۆرى
 ترېشم وتوۋ، بەلام لە بېرم نەماوۋ، دەزانى سەمەنگول بەكى لە سېفەتە باشەكانى
 خەو خۆشى ئەوۋىيە زۆر خەۋەكەت، لە بېردەچىتەوۋ، ئەوۋى كە ھاتەوۋە بېرىشت،
 كەمىكەو لە ئابخانە جىپى دەپىتەوۋ.

ئەفسانەى ھام پىيالەكان، لە ھەلدانى پىك و رەنگى مەى نۇشىدا
 دروست نابىت، ئەوۋى كە پىپى وايە شتېك ھەيە ناوى ھاورى و
 ھاوخەمە، بە ھەلدا چوۋە. لە بەر ئەوۋى ژيان وەك سەردەمە
 كۆنەكانى نەزانى جىگىر نىيە؟

- شەيتارى، وەختىەتى بزەنم، وەختىەتى، گومانم لى بېرىت، وەختىەتى بېرىم، من
 بەھاورپى خۆت دەزانى؟

- سەمەنگول، من كەس ھاورپىم نىيەو نامەۋىت كەس، جگە لە "خەونە بە
 جىماوۋەكانم"، ھاورپىيەتېم بكات، سەمەنگول لىرە ھاورپىكان رېكەوت و ھەل و
 قەدەرەكان نايان خولقېنپت، لىرە ھاورپىكان، بارو وەزەكان دەيانھېنپتە مەيدان،
 لەوۋە ناخۆشتىر نىيە كار ھاورپىت بەسەردا بسەپىنپت، لەوۋە دلگىرتىش نىيە، خۆت
 سەرىشك بېت لەھەلبىژاردن و بژارى ھاورپىكان، ئەمە ئەگەر شتېك مابى بەناوى
 ھاورپىيەتى، سەمەنگول راستە من خەلكى ولاتەكەى خۆم خۆش ناۋىت، ھاورپىيەتېم
 نەكردوون، بالام ناشتوانم ھاورپىت بىم، سەمەنگولى بۆراق، من دەمىكە مائىناۋايم لە
 ھاورپىيەتى كردوۋە، دەمىكە "من و ھاورپىيەتى" يەكترمان لە بېر خۆبىردوۋەتەوۋ،
 مەگەر تاۋلەو چاى چاىخانەكان، بە بېرىك بىنپتەوۋ. من ھاورپىيەك ھەبوۋ با بىردى.
 چاۋچنۆكى و تۆزى شار كوشتى، من ھەتا ئىستاش باسى ئەوم بۆ نەكردوۋى، ئەو
 بۆ من ھەموو شتېك بوو، رىزگار كەر، پاسەوان، برا، ھابىر ھەموو ئەو سېفەتە
 جوانانەى لە خۆگرتبوۋ. كە مرۆف بىيەۋىت لە وەسفى كەسىدا بيانكات مەردايەتى و
 مەردومىيەت و مىرخاسىشى لەرادەبەدەر بوو، تا ئەۋئاستەى كە نەى دەۋىست من
 ھەنگاۋە رېيەك لىپى دووربەكەومەوۋ، ئەو بۆ زەمەنكى نەزانراۋ بوۋە خەمخۆرو
 چاكەرەوۋى ناسۆرەكان قوسامەدىن، بۆ من يادگار و نەجابه تىيەكانى زۆر لە خۆى
 پىرۆزتر بوون، ھاورپى ھەژمىن و ھەلچوونەكانم بوو، ۋەلى داخەكەم، ئەم ھەموو

ساله پیکهوه، تهنیا یهک وینهمان ههیه، باسی یهکمالیمان بکات، یهک وینه ههیه، بهیهکهوه بمان بهستیتتهوه، تهنیا یهک وینهو هیچی تر، پهیوهندییهکی سهیر، سهیر بوو نهیدهویست وینهمان ههبتت ههموو کات دهیگوت پهیوهندیی من و تو زوژ لهوینهکان پیرۆزتره، با تیشکی ئەو فلاشه، میژووی پهیوهندییهکه کال نهکاتهوه، با ئەو وینهیه له ههوینی هاوریتیهتییهکه کهم نهکات، پاشان ئەو وینهیه چهند نهخشینیش بیت، له ساتهوهختی گرتن و دهبرینیدا ناتوانیتت پر بهپیستی خۆمان لیمان بدویت، بهلگه نهویسته بۆ ئەو کات «قوسامه‌دین» تاقه مه‌ردوم بوو که له ژیاندا ناتوانم دهست به‌رداری بم، ئیمه بریارمان دابوو که هه‌رکامان بۆخۆش گوزهرانیی ئەوی تر هه‌ولّ بدین، هه‌رکامان زۆرتین ئاره‌زوو خواستی ئەوی تر به‌جی بینین، ئیمه به‌ بی ئەوهی به‌رنامه‌ پژی بکهین، به‌بی ئەوهی کۆبوونه‌وهی له‌سه‌رکه‌ین، گرتیه‌ستیکمان به‌ستبوو، تیا‌دا بریارمان دا بوو، ئەو بیتته‌ مامۆستا، منیش خویندکا، ببیتته‌ براگه‌وره‌و منیش برابجووک، ببیتته‌ باوک، منیش نۆبه‌ره، ئەو دایک و منیش کورپه‌ گه‌وره‌ی مال؟! قوسامه‌دین پانزه‌ سالّ خۆی کرده‌ قوربانیی من و نسرمه‌کانم، من و هه‌له‌شه‌یییه‌کانم، پانزه‌ سالّ له‌شاره‌که‌ نه‌هاتووته‌ ده‌روه‌ پانزه‌ سالّ من ده‌خاته‌ سه‌رپیتی رویشتن، پانزه‌ سالّ من له‌ناهه‌مواریی رزگار ده‌کات، دواتر من و ئەو له‌ پۆژیکی تازه‌ به‌هاردا بریارمان دا یه‌کیکمان بۆخۆشگوزهرانی و ئاسوده‌یی ئەوی تر شار به‌جی به‌یلین و بۆ سنووریکی دوور له‌ یه‌ک جیا‌بینه‌وه، بۆ سنووریک که‌ هیواکان به‌ ئاسانی ده‌سته‌به‌ربن، خه‌ونه‌کان سانا به‌رجه‌سته‌ بکری‌ن. قوسامه‌دین ده‌رنه‌ده‌که‌وت، له‌ پشتی په‌رده‌وه‌ هه‌موو کاره‌کانی راده‌په‌راند، ته‌نانه‌ت که‌س نه‌ی ده‌زانی ناوی خۆیه‌تی یان گۆریویه‌تی؟ که‌س نه‌یده‌زانی که‌ ئەو هه‌موو شتیکه‌، که‌س نه‌یده‌زانی له‌به‌رچی و چۆن؟ ئەم شتانه‌ ده‌کات هه‌ر ئەویش بوو که‌ فیزی کردم په‌رۆی هیچ حزب و باوه‌ریک نه‌که‌مه‌ ناوچه‌وانه‌وه، تیی گه‌یاندم، کاتیک که‌ تووشی به‌لایه‌ک ده‌بم، پیوست ناکات نوێژ بۆ دوورخستنه‌وه‌ی به‌لاکه‌ بکه‌م، ئەو فیزی ئەوه‌ی کردم که‌ په‌یوه‌ندیی بنیام و خوا و ئینسان و پیغه‌مبه‌ر هه‌مووی له‌سه‌ربنچینه‌ی به‌رژه‌وه‌ندی بونیادنراوه، ئیمه‌ کاتیک یه‌زدان و فریشته‌کانمان بیردیتته‌وه‌ که‌ له‌ ته‌نگانه‌یه‌کدا بین، ده‌یوست ئەوهم تیی بگه‌ینیت که‌ یه‌زدان «خۆتی»، ر‌اوسه‌رنجی بی سه‌روبه‌ری هه‌بوو، بۆنمونه‌ ده‌یگوت، گه‌ر له‌ پاشه‌روژدا بۆمان

ده‌رکه‌وت، خوانه‌کرده‌ «یه‌زدان» بوونی نه‌بیت؟ کۆ قه‌ره‌برووی نوێژو عیباده‌ته‌که‌مان باته‌وه‌ من ده‌مگوت گریمان یه‌زدان وه‌همیکه‌، به‌لام ئیمه‌چ زیانیک ده‌که‌ین له‌په‌رستنی؟! ئەو ده‌یگوت کات سه‌رفکردنی گه‌وره‌ترین زیانه‌ ئەو تیی گه‌یاندم که‌ خاچ په‌رسته‌کان درۆزنن، که‌ ده‌لێن ئیمه‌ ریبواری په‌یامی یه‌سووعین، هه‌موویان، شه‌و له‌ باوه‌شی راهیبه‌یه‌ک روژده‌که‌نه‌وه، ئاگات لی بی، نه‌که‌ویتته‌ داوی باوه‌ریان، مه‌لاکانیش به‌هه‌مان نه‌سق، به‌ ناوی مه‌لایه‌تییه‌وه‌و له‌ژیر یه‌شماخه‌کانیان چییان بۆیستایه‌ ده‌یانکرد، من له‌ بیرمه‌ ئەو ده‌یویست بلّیت ئەم خوییه‌ی که‌ ئەمان لێی ده‌پارینه‌وه، بوونی نییه‌؟!، خوا، یه‌زدان شتیکی تره‌، ئەمان بیخه‌به‌رن لێی. ده‌یویست پی‌م بلّیت که‌ خوا خوی جوانیه‌که‌نه‌، خوی خۆشه‌ویستییه‌. نه‌ک خوی به‌رژه‌وه‌ندییه‌کان، ئەو باوه‌ری به‌رۆژو نوێژ نیه‌ ته‌ینانی موسولمان و نه‌بوو، ئەو ده‌یگوت، ئەمان به‌م رۆژوو گرتنه‌، زیاتر قورپه‌که‌ خه‌ست ده‌که‌نه‌وه، زیاترخوین گونا‌ه‌بار ده‌که‌ن، خودا ئەمانه‌ ناخاته‌ به‌هه‌شت، به‌هه‌شت و نوێژو رۆژوو لای قوسامه‌دین مانایه‌کی تری هه‌بوو، به‌هه‌شت به‌هه‌شتی زه‌وی بوو، ئەو ده‌یگوت مروّف ده‌بیت راستگۆ بیت، ده‌ست پاک بیت، ئارام و سه‌نگین بیت. چهند شتیکی تریش ئینجا ده‌چپتته‌ به‌هه‌شت، باوه‌ری و ابووکه‌ نوێژو رۆژوو مه‌حاله‌ مروّف بخاته‌ به‌هه‌شت، ئەو رۆژوو نوێژانه‌ی که‌ ئاده‌م بی بانگی مه‌لاو بیخه‌به‌رو زه‌نگی کلّیسا ده‌یان کات، ئەگه‌ری چون بۆ به‌هه‌شتی لی به‌دی ده‌کریت، به‌هه‌شت مه‌رجی تری هه‌یه‌؟!!

به‌ده‌ر له‌و مه‌رجانه‌ی که‌ په‌یامبه‌ران ره‌واجی بۆ ده‌که‌ن، قوسامه‌دین چیرۆکی سه‌یرسه‌یری له‌لابوو له‌سه‌ر مه‌عشهری خاچپه‌رسته‌کان، ئەو چیرۆکی به‌دکاریی زۆریک، له‌رابه‌رانی باوه‌ری درۆی مه‌ترانه‌کان لاده‌ست ده‌که‌وت، ده‌یزانی شه‌وانیک هه‌ن قه‌شه‌کان تا به‌یانی له‌ باوه‌شی گه‌رمی تیرکردنی شه‌هوتدا رۆژ ده‌که‌نه‌وه‌و به‌ رۆژیش له‌پیناو پاکبوونه‌وه‌ له‌ به‌رده‌م په‌یکه‌ره‌ رۆح لیبراوه‌کان، ده‌پارینه‌وه، له‌ گونا‌ه‌کانیان پاکیان بکاته‌وه، ره‌شه‌ موسلمانیش، به‌ شه‌و سوچه‌یان بۆ مه‌رقه‌دی شیخ و به‌ردی ره‌ش ده‌برد، به‌ رۆژیش «زیکری مه‌رکوشتنیان ده‌گیرا». ئەوان ناوی پیرۆزی خوا پیس ده‌که‌ن، هه‌موو کاتیک کیشه‌مان هه‌بوو له‌سه‌ر ناوی خوا و فریشته‌کان، خوا ویزدانه‌؟ یان... ویزدان خویه‌؟ فریشته‌ شه‌یتانه‌؟ یاخود شه‌یتان

فریشته‌یه؟ یا خود... هیچیان خوا نین؟ و ده‌شیت خوا جنۆکه‌یه‌ک بیت.

ئەى بۆخوا جنۆکه نه‌بیت.. ئەوه نيبه هه‌مووان له‌گه‌ڵ هاتنه‌بوونی منداڵی چاوگه‌ش و گۆشتدار بۆ موباره‌كبابی ده‌لێین خوا لیتان نه‌سه‌نیت؟ باشه خوا جنۆکه‌یه منداڵمان لى بسه‌نیت؟ پى تى ده‌چیت، چمكى هه‌تاکو ئیستا كه‌س نازانیت خوا غه‌فووره یاخود جه‌بار. هه‌میشه بى وه‌لام بووین له‌ به‌رده‌م پرسىارى ئیمان و باوه‌ر پیکه‌رانى، قوسامه‌دين بوو كه‌ فیرى خویندن و نووسینی كردم، هه‌ر ئه‌ویش بوو منى خسته‌سه‌ر پى راستى فیربوون، ئەو فیربوونه‌ى كه‌ مامۆستاكانمان به‌سه‌د سالى ترفیرمانى ناكه‌ن، ئەو ده‌یگوت مامۆستاكان درۆزنن. «مرۆڤ به‌ر له‌وه‌ى نووسه‌ر بیت، ده‌بیت خوینه‌وار بیت»، مامۆستاش به‌ر له‌وه‌ى مامۆستا بیت، ده‌بیت خویندكار بیت، ده‌یزانى من مامۆستاكانم خۆش ناویت و رقم لێیان، مامۆستاكان لای من هیچ سوودیکیان نيبه‌؟ وه‌كو سوپای نه‌وتین له‌ گه‌رمادا هه‌لده‌گیرین و له‌سه‌رمادا، گه‌رمه‌ت ناكه‌نه‌وه. له‌سه‌رمادا، نه‌وتیان گه‌ره‌كه‌ پولیان ده‌ویت تاژووهره‌ ساردو سه‌ره‌كانى جه‌هه‌ل به‌ قسه‌ى توهره‌هات، گه‌رم كه‌ن، ئەو كاته‌ى تازه‌به‌تازه‌ خه‌رىك بوو، قوسامه‌دين بناسم به‌بى هیچ به‌ره‌ست و پیرگى، له‌په‌ر بوومه‌یه‌كێك له‌ دامه‌زێنه‌ران و كاركه‌رانى گۆڤارىك به‌ناوى «ساوا» ئەو گۆڤاره‌ى كه‌ ته‌نیا دوو ژماره‌ى لى ده‌رچوو، له‌به‌ر كارىكاتۆرىك و نه‌بوونی هۆشيارى، پێیان داخستین، ماوه‌یه‌كى زۆریش له‌پرسىارو هۆى داخستنى رامابووم، ئیستا ده‌زانم كه‌ بۆچى ئەو گۆڤاره‌یان داخست، ئەوان ترسیان له‌ ناوه‌كه‌ى هه‌بوو، ده‌یان زانى «ساوا»، ناو ده‌رگاژنه‌ى خه‌ته‌رناكه‌ گه‌ربیتو بالگه‌رىت به‌ره‌و رووى دواكه‌وتوى ئەوان لى ده‌دریت، مامۆستاكان ده‌یانویست بنكه‌ى گۆڤار بیه‌ك به‌ گۆڤارى مامۆستا حه‌زه‌كانیش ده‌یانویست ببیته‌ ئۆرگان و زمانحالى باوه‌ریان، ئیمه‌ش نه‌مان ده‌ویست ببیته‌ گۆڤارى سه‌ناومه‌دح بۆ مامۆستاكان، نه‌شمان ده‌ویست ببیته‌ پاشكووى رێخه‌راوه‌ به‌ناو موذافیه‌كانى قوتابیان، نه‌شم ده‌زانى كه‌ بۆچى له‌ خۆرایى دژایه‌تیمان ده‌كریت، به‌لام كه‌ نه‌ما، ئینجا زانیم كه‌ ئیمه‌ دژایه‌تیمان ده‌كریت، مامۆستاكان تا به‌ر له‌ داخستنى به‌لالووتیكه‌وه‌ قسه‌یان له‌گه‌ڵ ده‌كردین، به‌لام كه‌ پینوسه‌كانیان پى خستین، ئیدى ژووهره‌كه‌یان لى سه‌ندین، ئاواته‌كه‌یان هاته‌ دى و ژووهرى گۆڤار بووه‌ ژووهرى هه‌لگرتنى كورسى و ره‌حله‌ شكاهه‌كان (چه‌ند جارێك و له‌

چه‌ند بۆنه‌یه‌كدا مامۆستاكان بۆ دلدانه‌وه‌مان پێیان گوتین كه‌ چیمان داوه‌ له‌م سه‌رئیشه‌یه، گۆڤار ده‌ركردن كه‌ى ئیشى خویندكاره. داخستنى ئەو گۆڤاره‌ بوو وای كرد حه‌ز له‌ نووسین بگه‌م، زانیم كه‌ نووسین باشتترین شیوازی به‌ره‌نگارییه، كارىگه‌رتترین شیوازی داكوئیکردنه‌ له‌ماف، ئەو مافه‌ى كه‌ هه‌تا ئیستا به‌ده‌ستمان نه‌هێناوه. قوسامه‌دين فیرى زۆر ره‌وشتى به‌رزى كردم، فیرى كردم كه‌ واز له‌ چه‌ته‌یى بێنم، واز له‌وه‌ بێنم كه‌ هه‌رچۆنێك بیت ناوم ده‌ربچیت، ئەو ناو ده‌رچوونه‌ به‌ناهه‌قى بیت، به‌لام ئەوه‌ى كه‌ به‌لامه‌وه‌ سه‌یره‌ له‌م دوايه‌دا خۆى بووه‌ چه‌ته‌و دز، ئەو ده‌یزانى كه‌ من ده‌توانم بيم به‌ خاوه‌ن نووسینی خۆم، بيمه‌ خاوه‌ن راي خۆم، بيمه‌ سه‌ره‌ك شانوه‌ له‌ناو حزب رۆل بگێرم، پاشانىش به‌بى تاوان ناوم به‌ بكۆزى پیاوه‌كان ده‌ربچیت، له‌ ماوه‌ى ئەو پانه‌ سه‌له‌ فیرى كردم "كه‌ فیشه‌ك به‌ تارىكه‌ شه‌وه‌وه‌ نه‌نیم"، ئەوه‌شم له‌ بیره‌چوو كه‌ پێتان بلێم من كابرایه‌كى هه‌میشه‌ شپه‌زه‌ سه‌ره‌رۆ بووم، كه‌سه‌ىك بووم هه‌میشه‌ به‌ر له‌تيفكرین كاره‌كانم ده‌كرد، به‌ر له‌ جوینیش قسه‌كانم ده‌په‌راند، پاشانىش لیتان په‌شیمان ده‌بوومه‌وه، ده‌مزانى كه‌ هه‌له‌یه‌ ده‌مكرد، من زۆرم وىست تا كه‌مێك چاك بووم یادگارییه‌كان زۆرن له‌نیوان من و ئەودا، ئەوه‌ى كه‌ له‌ بیرم مابیت و به‌زیندوویی مابیته‌وه‌ له‌ لام ئەو كارته‌ بوو كه‌ له‌ شه‌وى يه‌لدا رازاو به‌ په‌یفى كرىستال پيشكه‌شى كردم، منیش له‌به‌رپه‌رۆزى كارت و خاوه‌نه‌كه‌ى، له‌به‌رگى پشته‌وه‌ى رۆمانیكدا شاردمه‌وه، كه‌ قه‌ده‌ نه‌مخویندووه‌ته‌وه، باوه‌رىش ناكه‌م تازه‌ ئەو رۆمانه‌ بىخوینمه‌وه‌ رۆمانه‌كه‌ پيشترله‌ بۆنه‌یه‌كى تردا دیارى ئەو بوو، بۆ ئەوه‌ى دوویدگارى له‌یه‌ك جیدا كۆبكه‌مه‌وه، بۆ ئەوه‌ى هه‌ردووكان به‌زیندووى به‌یلمه‌وه، له‌به‌رگى پشته‌وه‌ى رۆمانه‌كه‌ دام نا بۆئه‌وه‌ى به‌ نه‌مرى بمینیته‌وه. گه‌رمنىش نه‌مام رۆمان و، په‌یفه‌ یاقتییه‌كانى تا ئه‌به‌د بمین. شه‌ویك به‌ر له‌جیابوونه‌وه، كتیبه‌كه‌م داى و گوتم من به‌ره‌و نادیار ده‌رۆم، ناتوانم باره‌كه‌م به‌م كتیبه‌ و په‌یفانه‌ قورس بگه‌م، نامه‌ویت له‌ و پى هات و نه‌هاته‌یا، بفه‌وتین، بۆیه‌ كه‌ به‌ ئامانه‌ت، هاوشانى هه‌موو یادگارییه‌ به‌جیماوه‌كان، لای تو بجه‌یى دێلم، به‌لام به‌لێنم به‌هه‌ر كاتێك هاتمه‌وه‌ سه‌رخۆو داوام كرده‌وه‌ بمده‌یته‌وه، به‌لێنم بده‌ به‌ خۆشه‌ویستیت، بۆ من كه‌ كارت و كتیبه‌كه‌م بۆ بگه‌رینیته‌وه. له‌و ساتانه‌ى كه‌ بریار بوو به‌لێنم پى بدات گریا، هه‌تا ئەم دوايه‌ش واتى گه‌یشتبووم

گريانهكهى نهمرتر بيت، له بهلین و قهسه مهكهى. پاش ئه وه هموو ساله له م روژانه دا به بیرمدا هات كه داواى ئه مانه ته هه لگيراوه كه م، بكه مه وه. ته له فونم بو كردو به لین و ئه وه گريانه م خسته وه ياد، داوام كرده وه نه يدامى، پاساويشى به وه هینايه وه كه ئه وه میژووو چوو، نه ما، ئه وه عیامه گوزه شت. پیتی گوتم به رویشتنی تو زورشت گوران. تو لیره نه مايت. منیش ناتوانم ئیستا ئه وه كتیبه ت بده مى، چونكه هه ست ده كه م پیوستمان پیتی نه ماوه... له وپوه هه ستم كرد له په یمانی خوئی په شیمان بوته وه چه ند جارێكى تر بیوچان هه ولم دا كتیب و كارتكه كه بگه رینمه وه به لام هه ر ده سخرۆی ده كردم، هه رجاره وه به بیانوو یه كه ده سی ده سی پى ده كردم. جارێكى ان ده یگوت بوئی توئی پیوه یه، ناتوانم ده ست به رداری بم جارێكى ده یگوت ده ترسم له فه وتانى... هه مووشی درۆ بوون، ئه وه بریاری دابوو له و وشانه په شیمان بیته وه كه له كارتكه دا نووسى بووى، ئه وه ده یویست ئه وه په یمانه لای خوئی گورنیت بو ئه وه ی من ئه وه له بیركه م، چه ند هه ولم دا ئه وه روژمانه م ده ست نه كه وته وه، چه ند نه فامم ئه وه هه موو ساله هه روام ده زانی بو خووش گوزهرانی من ده ژى، مه خابن له یه كه كاتدا هاوړی و كتیب و په یقه کریستالیه كانم له ده ستدا، ئه فسوس له داواى ئه وه میژوووه وه بریارم دا هه موو كارتكه كان، هه موو یادگار یه كان بسوتینم هه موو فاكسه كان بخرمه ته نه كه ی خو له وه... تا قه وینه كه ش نه هیلم به لام رقم لئی نابیته وه... ناتوانم رقم لئی بیته وه. له هه ر كوپییه كه بیت قوسامه دین بیرت ده كه م و ئیستا تى ده گم بوچی خواستی وینه گرتنت نه بووه، نه ته یشتوه وینه مان زور بیت، مه به ستت بوو وینه كان نه به نه یادگاری و بیرخره وه ی من بو تو «باتیشكى فلاشى كامیرا كالى نه كات»، چونكه له بنچینه دا ئه وه په یوه ندییه هینده رهنگ توخ نه بوو، ئاسانیش بوو تیشكى فلاشیک كالى بكاته وه، بویه سه مه نگوئی هاوړی كار، من ناتوانم هاوړی كه س بم، من هاوړی نسر مه كانی نیو میترۆم، من ده توانم چاودیری هه لسو كه وتی مروقه كان بم، وه لى ناتوانم هاوړی كه سیان بم میترۆ بوئی ده ر خستم كه هیچ په یوه ندییه كه هه تا سه ر نییه، هیچ هاوړییه كه هه تا سه ر بوئ نامینی، «هاوړیه تی به رژه وه ندی ده یه یینته ئاراهه»، من و تو گه ر ئه م كاره پیکه وه نه مان به ستیت، باوهرنا كه م ئاره زوو كاتی لیپرسینت بو من بمینیت، تویش وه كو پیش خوئ، ده بیته خه میكى تر، خه می لى نه پرسینه وه، درۆ به لین شكینى هام پیا له كان.

۱۹

پایزیکم دهویت گه لا زرده كان به نه مری خویان له لقوپی دره خته كان بهیلنه وه... هاوینیکم دهویت، به لیزمه باران بیارینییت و خا کم بو رهنگ... به هاوړیکم لایه سه نده ئیرگ زاتی چرو کردنی نه بییت.

له و سیا سالی كه كه س نازانیت خه لك له بهرچی و چون هه لى كوتایه سه ر سه ر بازگه كان. ئا له ویدا من جه نگاوه ریكى بى چه ك، سوار چاكیكى بى نه سپ، كامیرامانیكى بى كامیرا، قاچوقولیكى له پوكه وتوو هیچی تر،. چاوم نه بیت هیچی ترم شك نه ده برد. له وینده رى له گو شه و كووچه نه بینراوه كانه وه، چاوم هه ولی بینین و تو مار كردنی، ئه وه هه والانه ی ده دا كه پاش چه ند سالیك هه مووانی پیتی سه رسام بووین، كه س نه یده زانی ئه وه دیمه نانه م بینوه، چونكه كه س نه ما تا بیته تو مار كه ر و دیکومینتاری ئه وه به سه ره اتانه، من نه بیت. كه سی تر نه یده زانی ئه وه رووداوانه چون بوون، چون چوئی روویان دا؟! ئه وه ی كه به لامه وه جیگه ی سه رنج و به ربه له ت بوو، دیمه نی پرسه ی مال و گه ر كه كوون و هه ژاره كانی شار، ئه وه دیمه نانه ی زوریكى ئه م شاره ئوقره ی لى برى بوو؟! ئه وه ساله شار ییه كان روژ و شه ویان لى بوو بووه ژه قن، له جیاتی ئه وه ی به سووتاندى تايه ره شه كان، یادی جه ژنى نه ته وه یی پیروژبكه ن، به گرو كلپه ی ئاگرى نه وتی "شارى نه وت"، به هینجن هینج كردنی لاشه ی گه نجه خوین گه ر مه كان جه ژنیان گيرا، له وینده رى، له نزیك سه ر بازگه و له پشت شوورا به رق داچنراوه كان، سه فته سه فته گه نجه كان ریزده كران و گولله باران ده كران، له ونزیكانه، له نزیك سه ر بازگه گه وره كه، كه س نه یده توانی له توپبارانی میرخه زه به كان به ساغی ده رباز بیت و لپی ده رچیت، ئه وه ی كه چوو هه ئوئ نه هاته وه، چوله كه كانیش له ترسی به ركه وتنى نیشانه و تیغی نیشانچییه كان، هیلانه كانیان به جی هیشت، ته نیا من نه بیت، له و گیزاوه قورتار بووم، ئه وانى تر هه موویان كوژران، من و زوریكى تری ئه م شاره كه چووینه ئه وینده رى، به رگی شوړشگير و

تالانيمان له يهك كاتدا له بهر كر دبوو، زورمان بۆ هينانى چهك و جبه خانه ي زوري سهر بازگه چوو بوو، پيشتر هه والي ئه وسه ر بازگه نه مان پي گه يشت بوو، تالانچيه كان، پيش شورشگيران گه يشت بوونه، ئه وي به لام كهس نه يده تواني به چاوي سييه مي ببنيت كه سيش نه يده تواني وينه ي ئاگر باراني ئه رته شه كان ببنيت، ته نيا من نه بيت، كهس چاوي مني نه بوو، رهنگه هوي قورتار بوونيشم هي ئه وه بيت، كهسي چاوم هه بوو، نه كوژرام فريشته كانى گاردى كوژمارى منيان نه ده دى له په سا شيت و مه لوول ده هاتم و ده چووم، به لاياندا، كهس مني نه ده دى، ته نانه ت بوچهند ساتيكي كه ميش، وام زاني بوومه ته ئه و مه خلوقة ي كه دوژمن نايبنيت، ئه وه وزيه م تيا بوو كه جه ستم له چاووقه مه ي تيزيان بشارمه وه، چهند جار يكيش كه وتمه گوماوي تهرمه كان و به سه ر لاشه ي ئه و گه نجانه دا بازم دا، چهند جار يكيش چاوي ئه وانم داخست كه ترسي گولله كان كوشتبووني، نهك گولله كان خويان، كهستان ستمه مي ئه و جه لادانه نه ببنيت، من ده هاتم و ده چووم، پي گه رانه وهم لي ون بوو بوو، باش بوو كهس مني نه ده بيني، كهس سه ري به رزنه كر ده وه، كهس قوناغه تفه نكيكي لي به رنه بوو وه، كهسيان مستو كه يه كيان له ده ست نه بوو وه، من هر هيمنيم ده نواند، ده ترسام له پر ئه و نه زه ليه ته م نه مينيت و بيمه قوربانيي سه ر ليشيواندن و پاشانيش به شه هيدى نه مرانگم كه ن. دانم به خو دا گرت، لاشه كانم ده پراند، نه مده ويست ئه و هه موو تهرمه له ئه جينده كه مدا كو يكه مه وه. تا گه يشتمه سه ر لاشه يخوين به ربووي ئه و؟! هه ستم كرد ئيدي خه ريكه له ويوه ئارامي و هيمنيم لي ده برت، هه رچونيك بيت، دانم گرت به خو مدا، سه ره تا به خه يالي خام زورم هه ول دا كه رزگاري بكه م، زورم هه ول دا كه ناسوره كانى ده رمان بكه م، به لام هينده فيشه كي به گيان كه وتبوو، وهك بيژنگي لي ها تبوو. خو ين و عاره قه و ترس و خو شه ويستي و موچر كه و له رزه تا به هه موو گيانيدا ده هاته خواري، به لام هيشتا هه ناسه ي تيا ما بوو، ئه وه نه دى پي گوتم كه ئه و من ده ببنيت، نازانم چون ئه ومي ده بيني، تو بلييت ئه وانى تريش منيان ديبيت؟! زور سه ير له به رچاوما خا وده بو وه، پي را گه ياندم كه هه والي مه رگي بشاره مه. به ده ق پي گوتم، به كهس مه لي «نسكو نه سره ت»، مردوو وه نه ماوه، ده بيت هه والي مه رگم به هر نرخيك بووييت له «تاف»،

بشاريته وه، چونكه ئيمه گر يبه ستي پي كه وه ژيانى نه به دي مان به ستوو ه، به لي نمان به يه كتر دا وه كه گه ر يه كيكي شمان هه ناسه ي لي برا، ئه وي تر بۆ يادي ئه و نه مينيت هه وه... به "نيلورا" ش نه لين كه «نسكو نه سره ت» نه مره، با كهس نه زانيت نسكو مردوو ه، ئه و ئه مه ي ده گوت و به ده ستي خو يناوي، به ده ستي چرچ و له رزو نه زوكيه وه، خو لي ده كرد به سه ر لاشه كونكراوي خويدا، ده ويوست به ر له ئا و ابوون، گو ر بۆ خو ي هه لكه ني ت، خو ي بمرينيت، يه كه م جار بوو بينم كه سيك به وي ت گو ر بو خو ي هه لكنيت، ده مپرسى چ جه ربه زه يه كه؟ پولا خو ريه ه؟ يا خو شه ري خو ترين و ده سه ي شي كه ه؟! خو هه لكه له تانه؟ يا خود هيج يانه و به ئا گابوونه له وه ي كه ژيانى ته نيا چهند چر كه ساتيكي كه مي ما وه. به ئا گابوو ده يزاني كه تازه ناتوانيت له م هه موو فيشه كه، رزگاري بيت، پيشي گوتم. گه ر نه فه س به ر له پو شيني جه سته ي به خو ل، لي بري، هه رچونيك بيت لاشه كه ي بشارمه وه، كه كهس نه يناسي ته وه، ئه و ده يگوت تو ته نيا كه سي له م شه رنكي زه قورتارت بيت، هر تو شيت ده بيت هه لگري ئه م نه نيه يه! من ده مگوت ناييت ئه و گونا هه بخه مه سه ركولم، هيج نه ريتيك قبو لي ناكات، مردني تو بشارمه وه، ئه م شار و ئه وشاري پي بكه م و به كه سيش نه لي م، كه نامه ويت ئه و هر نه يده سه لماند، ئه وكات تي نه ده گه يشتم كه مه به ستي چيه له شار دنه وه ي چاره نووسى مه رگي نا وه ختي به دم قسه كان و به جي هيشتنى دوا يين وه سيه تنامه، له هه ول و خه مي ئه وه دا بوو كه هر نيشانه يه كيش هه بيت بۆ ناسينه وه ي «ته رمه كه ي» بيسر يته وه، به لام فر يانه كه وت ئوم يدي زينده به چاله ي خو ي بي نيه دى، سوم بيل ره ش وم ل ئه ستوره كانى ئه و ده قه ره سوور تر و ره قتر بوون له سه ر شار دنه وه ي تا وانه كانيان، لاشه ي هه موويان دا يه به ردم چه تالي شو فله ره قه كان، ده سته ده سته ئاپوري لاشه كان له قه راغ جاده ي رپي توان، ناشت ئه وه ي گيانى له ده ست دا بوو ته واو، ئه وه ي كه نه فه سيكي شي ما بوو چه تالي شو فل گيانى پي ده سپارد، ئه و گلله كافر ه، هه موويانى قودا بۆ هر كوژرا ويك ژماره يه كيان هه لئواسي بوو، ژماره بوو بووه «ويسامى» نازايه تي، بوو بووه نيشانه و شه ره فى سوار چاكي، به سينه ي گه نجه تير بارانكرا وه كان ده درا، كوژرا وه كان به پي ژماره كان له يهك جودا ده كرانه وه، ئي ستاش له بير مه ژماره كه ي «نسكو نه سره ت» م له

بیرناچیتتهوه ئوخائین و موخه‌ریبی ژماره {۹۱۰۳} بوو، من له دوا هه‌ناسه‌یدا، بهر له‌وهی که ئەم جیهانه به‌جی بیلیت، به‌لینم پی دا که لای کهس هه‌والی مه‌رگی نه‌درکینم، هه‌رکه‌سیکیش پرسیاری ئەوم لای بکات، خۆمی لای له گیلی بدهم، لای که‌سیش ناوی نه به چاک نه‌به‌خراپ، نه‌بهم، ئەو رۆژه زۆر دریز بوو، ته‌واو نه‌ده‌بوو. رۆژ مانای گرتبوو ده‌ویست ئاوا نه‌بیت، هه‌یفیش نه‌یده‌ویست ده‌رکه‌ویت و دریزه به به‌دکارییه‌کانی رۆژ بدات. له‌وینده‌ری، به‌هزار فه‌لاکه‌ت له‌ته‌پوتۆزی شو‌فله‌کان رزگارم بوو، پی ده‌چوو، ته‌پوتۆزی شو‌فله‌کان خالی لاوازی ده‌رکه‌وتنی من بویت هه‌تا ته‌پوتۆز زیاتر به ئاسمان به‌رزبوویوايه‌ته‌وه من زیاتر سه‌رنجم راده‌کیشان، کهم کهم هیزی خۆشاردنه‌وه‌م لای ده‌پسا، ئەوده‌مانه له‌راکردن به‌ره‌و ئاواپی، به‌دۆل وچه‌می سووری ئاوو رووباری خۆینی بی ناوه‌کان. هه‌رچۆنیک بیت له‌بازنه‌ی مه‌رگی نسرهمه‌کان، قورتاربووم، به‌قه‌راغ جاده‌که په‌یتا په‌یتا هه‌نگاوم ده‌نا، چاویکم له‌پیش و به‌کی دیش بۆ دواوه. هه‌تا نزیک ده‌بوومه‌وه باشتر ده‌رده‌که‌وتم، زیاتر هه‌ستم ده‌کرد، خه‌ریکه ئەزله‌لیه‌ت له‌ده‌ست ده‌دم. دوو شه‌وم ویست تا که‌یستمه‌که‌ناری ئارامی ئاواپی به‌گه‌یستم، به‌ئاواپی که‌سوکاری «نسکو» مبینی دیار بو هه‌والکیان پی بوو که گوايه له‌و شوینه‌یه پی ده‌چوو، بزائن که «نسکو» هاتووته ئەم مه‌رگستانه. ئەوه‌ی که سه‌یربوو، له‌لام که چۆن ئەمان ویراویانه به‌دواپی ونبوه‌یه‌که بکه‌ون، به‌وشه‌که‌تی و هیلاکییه‌ی، خۆمه‌وه پیم پی گرتن، پیم گوتن نه‌رۆن بۆ پیشه‌وه، پی‌شه‌وه، مه‌رگه، ئاگریارانه سته‌م کاران، ئەو ناوه‌یان هه‌موو ته‌نیوه، سه‌رگر دوو بنگرد نه‌ماوه خۆیان تیا نه‌شارد بیتته‌وه مه‌رۆن، له‌سه‌ره‌پیکان به‌رد دانراوه هه‌ر که‌سیک بکه‌ویتته ئەودی ئەو به‌ردانه تیا ده‌چیت، مه‌رگی خۆی حاسل ده‌کات ئەو به‌ردانه سنووری ژیان دیاری ده‌که‌ن هه‌رکه‌سیک به‌هویت ئەو به‌ردانه به‌ه‌زینیت، ژیاپی خۆی به‌زان دووه. گوئیان نه‌ده‌دامی... پییان گوتم، که تیا بچن یان نا تازه بریاره‌وه‌ولیان. به «مینای» دایکیان و پیره «تاف» و خوشکه‌کانی داوه بی نسکۆنه‌گه‌رینه‌وه. زۆریان هه‌ول دا که شتیک بدرکینم، ده‌لین سواره دوتنی لیره بووه، تۆ ده‌زانیت چی به‌سه‌ره‌هاتووئه نسکو ماوه یان مردوووه؟

– ئەی خوايه چی بکه‌م لێیان بشارمه‌وه، ئەمانیش ده‌بنه‌ خاوه‌ن هه‌مان چاره‌هنووس

لێشیان ناشارمه‌وه، به‌لینم ده‌شکینم، بیرم ده‌کرده‌وه که من به‌لین شکینیش بم هینده له‌سه‌رم ناکه‌ویت، خۆ «نسکو نه‌سه‌ره‌ت» تیاچوو و نه‌ماوه باشه‌خۆ «نسکو» نه‌ماوه، ئا به‌لام په‌یامه‌که‌ی ماوه. بریارم دا (نسکو) نه‌مرکه‌م بریارم دا لێیان بشارمه‌وه، پییان نه‌لینم ئەو پۆلاخۆره‌ی ئیوه بۆی هاتوون، گلی شو‌فله‌کان شاردییه‌وه لیم شاردنه‌وه که‌من «نسکو» م به‌مردووی به‌جی هیشتوووه.. لیشم شاردنه‌وه‌که به‌شیکی خۆلی داپۆشینی لاشه‌که‌ی من کردووومه به‌سه‌ریا، به‌لام چه‌ند باره‌م لای کردنه‌وه که نه‌رۆن، ده‌مگوت مه‌رۆن مه‌رگ له‌وی چاوه‌پیتانه، کهس نه‌جاتی نابیت. گوئییان نه‌دایه، دیاربوو ده‌نگی دایکی بۆ هینانه‌وه‌ی ته‌رمی «نسکو» له‌ده‌نگی بیده‌نگی من زولا‌تربوو، دیار بوو که مه‌به‌ستیانه‌وه ده‌یانه‌ویت له‌و ریکه‌یه بمرن و له‌ماله‌که‌دا له‌یه‌که کاتدا دوسی «شه‌هید» شیوه‌ن هه‌بیت، به‌قسه‌یان نه‌کردم هه‌مووی چه‌ند سه‌د مه‌تریکی کهم رۆیشتن و گۆیم له‌گوله‌بارانکردنیان بوو، بۆ چرکه ساتیکیش به‌خه‌یالدا هات که بگه‌ریمه‌وه بۆلایان و پییان بلیمه‌وه که (نسکو) مرد هه‌رچه‌ندم کرد زاتی ئەوه‌م نه‌بوو، به‌لین شکین بم. دووسی جار له‌خۆم پرسی بگه‌ریمه‌وه، نا.. که‌ریتییه‌کی گه‌وره‌یه له‌راستیدا زۆریه‌که‌ی له‌وه ده‌ترسام، که‌منیش بکه‌ومه به‌رده‌ستی نیشانه‌چیه‌کانی ئەودیو سنووری ژیان، به‌شیکی ترس و دوو‌للیه‌که‌م، له‌وه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتبوو که ده‌مویست ببه‌ پال‌ه‌وانی ئەو میژوو، ده‌مویست، ببه‌ تاقه‌ شاهیدی ئەو سه‌رده‌مه، ئەو رۆژه دریزه، ده‌مویست فرسه‌ت و هه‌لی نووسینه‌وه‌ی ئەو رووداوه له‌کیس خۆم نه‌دم، ده‌مویست، ئەو رایه بشکینم که ده‌لین میژوو ته‌نیا سه‌رکه‌وتوو ده‌ینووسنه‌وه، مه‌به‌ستم بوو ئەو ژیرکه‌وتنه‌ی خۆمان بکه‌مه میژوو و نی نسرمی راپه‌رین مه‌خابن له‌و به‌دواداچوونه‌ی که‌سوکاری «نسکو» باوکی و مامیکی به‌مردووی له‌وی به‌جی مان، له‌پرسه‌که‌یاندای هه‌والیک بلأوبوه‌وه گوايه مامی «نسکو» فیشه‌کیشی به‌رنه‌که‌وتبوو، وه‌کو گه‌یرایانه‌وه ئەو به‌ر له‌وه‌ی فیشه‌کی به‌رکه‌ویت، دلی له‌لیدان که‌وتبوو، ئەوانیش هه‌ر له‌وی له‌قه‌راغ جاده چه‌ند سه‌د مه‌تریکی دوورله مه‌یته‌که‌ی «نسکو» فری درابوون حکومه‌ت هینده‌ی جه‌نازه‌وه لاشه‌ی پۆشی بوو، تاقه‌تی له‌ داپۆشینی ئەمان چوو بوو، هه‌ر له‌وینده‌ر سه‌گ و گورگی شه‌وانی برسیه‌تی لاشه‌کانیان شیواندبوون، بۆنی لاشه‌کان سه‌گه‌کانی

بیزارکردبوو، بئی تاقهت بوون لهو هه موو خوین و لاشه مردوو، باشیش بوو سه گه گه کان هه زوو له گوشتی مردوو هه کان بیتاقهت بوون، بهم بیزارییهی سه گه گه کان خه لکی توانییان که میکی له لاشه بوگه نگر تووه کان به هیمایه ک بنا سنه وه، هه مووی ماوه یه ک بوو. هه موو شتییک له بیرکرا، له بیرکردن دهرمانی زامه ناسۆره گانه، هه موو شتییک دیمه نی لاشه کان، تهرمه کان، پرسه گهرمه کانیش له بیرکران، ئه وه نه بیت که «نسکۆ نه سرهت» له منی داواکردبوو له بیرنه ده کرا، ئه وه له راستیدا داوی پایزیکی لی کردبووم، که گه لا زهردی پایزان به نه مری به لقو پۆپی داره کان بمینیتته وه هاوینتیکی لاپه سه ندبوو، باران به لیزمه تیابباریت، زستانتیکی گهره ک بوو، گهرما تیادا بتکوژیت، به هاریکیشی ده خواست دنیا تیایدا سه وز نه کات و نیرگز چرۆکردن نه زانیت چییه. منیش بو به دیهینانی ئه وه وه سیه تنامه یه زۆره ی به یانیان به به رده رکی مالیان به ره و باژیر شو رده بوومه وه، دایکیم له بهر دهرگا ده بینی که له چاوه پروانی دایه، چاوه پروانییه کی ئارام، سه هیرکردنی بو من. له هه مووی ناخۆشتریوو، چاوه کانی پییی ده گوتم تو دهرانیت «نسکۆ» ی کورم چی لی هاتوو، به شه رمه وه سه رم داده خست و ده مگوت هه وال نییه. ده م-ویست ئه وه پایزه به یتمه دی که گه لا کان به زهردی خوین له لقو پۆپی داره کان، خو راده گرن و به بای باوباران هه لئه وه رن. زۆرجار ته مه نام کردوو که که سیتی تره بیت ئه م نه یینی ناشرکات و من له وه به ده ختی و دهرده سه رییه نه جات بدات. زۆر جار دللی خو م ده دایه وه ده مگوت هه ول که ی ئه مرۆیش نه بیت سه به نی ئه رده گات به م شیوه یه له گه ل خو دا سالانیک جه نگام، که سوکاری «نسکۆ» تا چهند سالیکیش پۆشته ی ره شیان بو به دوچوانی هه والی ونبوونی نسکۆی پولا خو ر له به رده کرد، تا چهند سالیکیش نه یان ده ویست بچه هیچ ئاهه نگ و مه راسیمیتی خو شگوزهرن نه یانده ویست سه ما بکه ن، نه وه کا کوره که یان له ژیرداری دلره قه کان رزینرابی، هه موویان ریکه وتبوون، به ده سته جمعی بریاریان له سه ردا بوو که خوین له خو شی و شه وه ته کانی ئه م ژیا نه بیباکه بی به ش بکه ن، بی پولا خو ره که یان هیچ نه که ن، ئه وه ماوه یه ئاگام لی بوو، به ده ستیان بووایه خه ویشیان له خو حهرام ده کرد. نه شیان ده ویست شار به جی به یلن نه یانده ویست زیدی باپیران چۆل بکه ن، ئه وان له وه باوه رده ا بوون که رۆژیک دیت پولا

خۆره که ی شار له به رده میان زیندوو ده بیتته وه نه یان ده ویست به هیچ چیرۆکیک باوه ر بکه ن که ئه گه ری نه مانی قاره مانی تیابیت، ته نانته بو پته وکردنی باوه ریان به مانی نسکۆ و نه فه وتانی سه ردانی باشترین قاوه گری شاریان ده کرد، بوو بوونه موشته ری ناودارترین فالچییه کانی ولات، ئه وان له دژی چاوه پروانی ده جه نگان. رۆژ له داوی رۆژ له گه ل هه موو دوور که وتنه وه یه ک له زمه نی رووداوه که ئومیدی گه رانه وه ی نسکۆش کزترده بوو، هه تا ده هاتیش ناوی له هیچ به ندیخانه وه قه سابخانه یه ک، له هیچ ده فته ریکی کوژراوه کان دهرنه ده که وت، که س نه یده زانی ئه وه چهند هه زار شو ر شگیره چییان به سه ره اتوو، هه ریبه که وه به جو ریک ده که وته گیرانه وه ی ئه وه رووداوانه، هه مووشی درۆ بوو ته نیا من دهرمانی که چی روویداو چۆن بوو، به لام هه رمیش بووم که نه ده بوو قسه بکه م. پیره خانمی نسکۆ. رۆژ به رۆژ ئارامی و سه نگینی له ده ست ده داو ئوقره ی لی دهر ا. ناهه قی نه بوو ئاخو ر ئه وه که بوو بووه هاوسه ری نسکۆ نه گبه ت ته نیا چهند شه ویکی که م پیکه وه ئولفه تیان گرتبوو، ره نگه هه ر ئه م پیکه وه ژیا نه کورته بیت وای کردبیت تا چهند سالیکیش نه یه ویت شارچۆل بکات و روویکاته مه له که تیکی تر، بیر له شوو کردنیکی تر بکات هه رواش بوو ئه وه چهند شه وه کورته ی پیکه وه ژیا ن وای فه رز کردبوو که "تاف" له وه به یینه ی که دابوو یه پولا خو ره که ی تا مردن بو ی بژیت و به هیچ که سیتی تریش شوونه کات، بی له باوه شی نسکۆ له باوه شی هیچ نی ریکی تر نه خه ویت، ماچی لیوی هیچ قه له موونتیکی تریش نه کات، جی خه وی هیچ پیاو یکی تر بو ن نه کات، ئه وه ماوه کورته ی پیکه وه ژیا نی تاف و نسکۆ بوو بووه سونبولی داستانیکی نویی ئه فینداری، زۆرجار ئاگام لی بوو، ده ویست زیاده رو یی له خو شه ویستییه که ی بو نسکۆ بکات و بیکاته ئه فسانه ی ئه م زه مانه، خو شی به پاله وانی دل کونکراوی چاوه پروانکراوی ئه وه ئه فسانه یه دهرمانی، هه میشه ده ویست قاره مانیه تی نسکۆ نه سره ت وه ک داستانیک به خه لک و خزمان بنا سینیت، که نسکۆ له به رچا و ون بوو، قاره مانیه تییه که ی زیاتر به ناخی ئه ردا چه قاند، وه لی له هه مووی ناخۆشتر، دیمه نی بی باوکی نیلورایه ئه وه کیژه جگه به وینه ده ستیکی له باوکی نه داوه، هه ستیکیشی لی وهرنه گرتوو، له گه ل گه وره بوونه کانی ژیا م و نه مردم، هه ستم به ئازاره کانی بی باوکی ده کرد، ته نانته زۆرجار هه ستم ده کرد

وهك دايكى نسكو دهمدينيت و چاوهكاني پيم دهليت چاره نووسى باوكم لاي توپه؟
 تو نهيني مانو مردنى باوكمت شار دووه ته وه، به لام هم ههسته له گه له سال لاچوونى
 من و گوره بوونى خه مه كاندا كالتز ده بووه وه و ج ئيستا كه متر له جار ان نيگاكانى
 نه وه هيزيان تيا ماوه له چاره نووسى باوكى بپرسيت. رهنه زياترى نه وه بيت كه
 باوكى له بهرچاو نه بووه هيچ يادگار يه كيشى له گه له نه بووى و تاقه زوران كيشى
 له گه له نه گرت بيت، ههستم ده كرد، كه دهيه ويت باوكى راسته قينهى بو دروست
 بيت، خوتان باش ده زانن هه نديچار چهند سهخت و بي مانايه، منداليك به بي باوك
 گوره بيت، دلى خومم به وه ده دايه وه ده مگوت رهنه به بي باوكى بيكا ته كه سيكى
 بليمهت و ميهره بان. مه خابن، له م دوايه دا بوم ده ركوت نيلوراي نه كرده ميهره بان
 نه مى كرده كه سيكى قسه نه زان و په رپووت و له ناو جي هاننى به دفيكرى
 كه سوكاريدا، نه ميش تو ايه وه.

پاش پينج سال و لهو سالانهى كه هه موومان له په له قازهى زوتر گه يشتن بووين به
 به ههشت، له و سالانهى كه مال و حالمان بو گه يشتن به رو به ريكى ديكه خسته
 هه راج له ئيواره يه كى تازه خور كه وتوودا، له كو بوونه وه يه كى نا ئاساييدا له مالى
 باوكى نسكو پيشنياريك خرابووه دهنگدان پيشنيارى جي هيشتنى يادگار يه
 تاله كان. هه مووان به هانى "مينا" به كوئى دهنگ ريك كه وتن شار به جي بهيلن، لهو
 ئيواره يه به دواوه كه وتنه خور پيخستن بو خيانهت كردن له رابردو له پولا خوره كان
 بو سه فه ريكى ناديار لهو ئيواره يه به دواوه رزگارى و ئاسووديهى بو بووه مارپشى
 سه فه ره كه يان، برياريان دا هه موويان به ماشينيكي گوره بو نه وديوى سنووره
 ته له به نكراوه كان هه لپين، له ويشه وه به پي توانا هه ول بدن بوشوينيكى زور دورتر
 برؤن، شوينيك، رو به ريك كه كهس نه يگاتى كه سيش هه والى كهس نه زانيت
 كه سيش له ميژووى هيچ كهس نه پرسيت، له راستيدا نه وان له پاش نه و روداوانه
 هه ستيان ده كرد به وهى كه هم نيشتي مان و خاكه چى تر هى نه مان نييه، چيتر
 شتيك نه ماوه نه مانى پى به ستيته وه، گه له بيريشت بيت چاريكى تر بوم باس
 كردوويت، نهو سالانهش سالى هه رهس پى هينانى خيزان و سه ره تاي ده ركه وتنى
 نسرمه كان بوو سالى له ده ستداني به ها مرؤيهه كان بوو لهو ساله به دواوه هه موو

شتيک گؤرا، نيشتي مانيه تى، حزبايه تى، خيزان، مندال، قوتابخانه، دايك، ژن،
 هه موو شتيك، ته نانهت رهنه گه لاكانيش جار جاره موريان ده نواند، قاوه بي بوونى
 گلى گوره كان له هه موو شتيك ناخوشتر بوو، به لام نه وان تا دواى خيانه تيش
 هه رمان، نهو رؤزانه شيان بينى كه چون له پيناوى مانه وه، هه موو خيانه تيك به
 نيشتي مانيه تى بنووسريت، من ده ليم رهنه گه ر نه وان نهو خيانه ته يان نه دي بايه،
 نه وانيش نه ده كه وتنه خيانهت كردن له گه ران و چاوه رپى نسكو. زور جار له دواى شار
 به جي هيشتنيان له خومم ده پرسى، تو بلت نسكو هه ستى كرديت، كه به ته نيا له ژير
 نهو گله به جي ده مينيت زانويه تى بوپهش به منى گوت ليدان بشاره وه دنا بو
 نه يانويست له وه زياتر نسكو بكه نه پاله وان و داستانى نه مرى نه فسانه ي عاشقان،
 نهو وه رزه وه رزى خيانهت بوو، وه رزى كو تايه يان بوو به عيشق وه رزى كو تايه يان
 بوو به ميژووه كو نه كان، وه رزى فه نا بوونمان بوو، لهو وه رزه وه هه موو شتيك گؤرا،
 گوشتى قه سابه كان، سه وه زه ي، سه ر عه ره بانه كان، ماسى شولكراوه كان، ماستى
 لادى كان، مه ي مه يخانه كان، هه مووى بوئى خيانه تى گرت، لهو وه رزه دا هه موومان
 پشتمان كرده يه كترى، نهو وه رزه بوو كه له هاويندا باران و توفان بارى. له هاويندا
 باى رهش هه لى كردو له زستاندا گه رما خنكاندينى.. نه وان له پاش خيانهت ئيره يان
 به جي هيشت، به زه حمه تيكي زوريش گه يشتنه شارى كه سوكارو دؤستان، له م
 شاره ي كه بو نه گبه تى من چاوديري ميترؤكانيم..

– بو ده بيت ليرهش به دوامه وه بن، بو ده بيت من بيمه چاوديري هيليكى ميترؤ كه
 ويستگه يه كى له به رده م گه ره كه كه ي نه وان هاتوچؤ بكات، بوچى هه والتان بزائم. هم
 خوليايه چيه هه تانه.. له كوشتنى من رؤحى نسكو يه ده تاننيرت يان هه ر ريكه وته،
 باشه بو ده بيت له ويستگه ي راپه رين بژين بو ده بيت مالتان له م ويستگه يه بيت، بو
 ده بيت من هه ميشه بتانبينم، بو ده بيت هه موو رؤزى له به رچاوم بين وچن، بو
 ده بيت ئاگام ليتان بيت چى ده كن، من له داخى ئيوه هه له هاتم، له داخى تارمايى و
 سيپه رى وه ستيته كه ي نسكو هه له هاتم، بو به دوامه وه ن،..

– له يه كه م رؤز كه گه يشتن، به دم فيربوونى سواربوونى ميترؤ، ئاگام لى بوو
 ده ستيان به دروست كردنى براى وه هه مى، نه مان له گه ل خو ياندا كه هاتن هه ر له رپوه

پټيان گوترايوو که بهرگی نیشتمان دادړن و بهرگی بهفرانباری و بهسته له کی ئیره له بهر بکن، بویه له یه کهم چوونه دهره وه بیان بویازاردا به دووی ماکسی سووروکراسی قو لکورت و جلی پروت و قژی زهر د و نارایشته گکاندا گهړان نه ته کیستی گواره له گوئی کردن و پانتو ل شوړ کردن، زمان خوار کردن و نه سپ نوواندن، سیمای نوئی دهر که تیان بوو.

– دم بینین... هه رله یه کهم روژ هوه، زمانی گفتوگو یان له گه ل دهوروبه ر گوزا، هه رزوو نه مانیش به پیشه ی پیش خو یان فیړی نه وه بوون که شته ناشرینه کان له بهر بکن و جوانه کانیش له یاد بکن، "تاف" له هه مووان زیاتر بیتاقت و بی حوسه له بوو له هه مووان زیاتر رهنگی مردووی لئ نیشتبوو روخساری هاواری دهر کرد که که سیکی لئ به جی ماوه، زور له وه دهرسا که نه م ممله که تی سه ه ل ب هندی عاتیفه یه، بیته مه ل ب هندو هه وینی خیانه تکر دن له په یامی نه مری، زور دهرسام نه م شاره بیته شاری په یمان شکان دن.. نه م میترویه بیته هه نگاوو سه رچاوی به ناگابوون له وه می پو ل ا خوری نسکو، روژ له دوی روژ تاف زیاتر ههستی دهر کرد ته نیایه، هه تا ده هاتیش زیاتر بوی دهرده کهوت که ئیره به هه شت نییه؟! ئیره دوزخه، ئیره به هه شتی داستانه نه مره کان نییه ئیره، مه رگی به لینی نه فیندارانه، هه رزوو بوی دهر کهوت که نه می ش وه کو زوړی کی تری هه ل ه اتوو هو دوی «کلاوی بابردو» کهوتوو، نه و له یه کهم روژی پیخستنی به م ولاته بوی دهر کهوت که زیان بی «نسکو نه سرهت» توره هاتیک کی گوره یه، به لام له و پرسیاره ش دهرسا که ناراسته ی بکریت بوچی نه ویت به جی هیشت... نسکو وه هم بوو؟ ده که ریته وه؟ یان نا؟ باشه له م دووره ولاته تو چون ده ستت ده گاته هه والیک کی دروستی چاره نووس، ناویک ناو نیشانیک، هیمایه ک بو مان یان نه مان. گه ر مرو ف خو ی به وه هم به سته وه، درویه کی گوره ده کات... یان وه هم باشه له خه لکی بکه یته هه قهت، ناگام لئ بوو زور جار به دم سواری شه منده فهره کان، به ته نیا له دانیشتنی فارگو نه کان تاف بو نه وه ی نسکو نه بیته وه هم جار جار له بهر لومه ی عالم و له بهر نه وه ی نه یده ویست به خو ی بلیت که نسکو ی له بیر کردوه، خه لکی راده سپارد که بوی بگه رین، په نگه مه به ستیشی بیت که قورتار بیت له و به لین نامه یه ی که دابووی به سواره، مه بهستی بوو نه می ش

ژیانیک کی نوئی له جهنگه لیک کی نوئی دروست بکات، بویه ویستبیتی سو راغی بزانتیت، بو چهند جاریکیش له میتر وکان، به لاچاویک داوای له من کرد که سو راغی بزانت، به تایبته نه و کاتانه ی که داوای بلیتم لئ دهر کرد. به لام من هه ر ده مگوت که هیچ هه والیک کی نازانم، هه تا ده هات ژیانی "تاف" بیته نگی و ته نیایی و خو خوار دن و دامرکاندنې نارزه وه کان زیاتر بالی به سه ردا ده کی شیا، زور شه و هه بوو ده یویست بخه ویت، به لام خه یالاتی نه و چهند شه وه که مه ی رامووسان و پیکه وه خه فتنه ی له گه ل سواره لئ دهبوو کابووس و خه وی له چاو دهر فاند، نه و له بهینی دوور پانیکدا مابوو هوه، تاف نه یده ویست که به لینی خو ی بو سواره بشکینیت له هه مان کاتدا نه شی ده ویست هه تا هه تابه به ته نیایی بمینیت هوه، نه و ده یزانی که روژیکیش دیت نیلورای تاقانه مال به جی دلیت و دهروات، نه می ش چوار دیوار له م تاراو گیه ده بیت هه ورپی خه مه کان، تاف نه و هه موو شتانه ی دهر زانی، به لام به روخساری دهری نه دهری نه یده ویست په یمان شکینیت نه یده ویست روور ه شی به رده م روژی حه شرو حیساب دهر بجیت، زور شه و به و خه فته وه دهر خوت که کهس نییه، باوه شیک کی پیا بکات، کهس نییه ماچیک کی گه رمی بکات، نه و ناماده بوو له وه ی که هه موو دنیا بفروشیت، له پینا و ده ست له ملانیک کی تری نسکو دا، نه و به هیمنی ژیانی ساردو سړی ئیره ی دهر دبه به سه ر.

– تا روژیکیان له ژیانی هیمن و ساکاری چاوه روانی تاقدا، مه خلوقیک دهر کهوت هه ندیک ده لین نه ژدیه او هه ندیکیش ده لین رزگار که ر، بوونه وه ریکی نه بینراو به هه موو خه یال و خه ون "تاف" ی گوری، کهوته ژیانی، به هه موو هیزیک کی ویستی تاف له و به لینه ی په شیمان بکاته وه و شووی پی بکاته وه، هه موو روژیک وه ک دارکون که ره خه ریکی قسه هه ل ب ه سن بوو، بو پو ل ا خوری نسکو، هه موو شه ویک به دیار نه م دیود یو کردن له جی خه وی ته نیایی تاقدا، خه ریکی له ره گ کی شانی وینه و دیمه نی نه فسوناوی نسکو بوو ده یویست ناراسته ی بیر کردنه وه ی بگوریت، ته نانه ت هه ندیک جار باسی شتی گه وره ی ژیانیان دهر کرد، نه و بوونه وره هه موو روژیک خو ی دهر کرده مال که وه پی ده گوت که تو ده بیت شوو بکه یته وه واز له و وه هم به ینیت که ناوی نسکو یه. نسکو نه سرهت، مرد هه موو شه ویک هه لده ستا و وینه و یادگاری به

به جیماوه کانی له ئەلبوم و باوله کان دهردهینا و پارچه پارچه ی دهرکردن بهم حاله چهند سالیکی گوزهشت، تا دههاتیش هیچ ههوالیک له سههرمانی نسکو دهرنه دهکوت، رۆژیکیان خۆی له بۆشاییهکی سهیر بینیهوهوه، چوار دهوری له بوونهوهریک که ناوی نسکو بیت، خالی له مرۆفیک که ناوی باوکی نیلۆرا بیت، ئەو بوونهوهره پیشتر شهوو رۆژی لی تال کردبوو، هەر رۆژهو بهشتیک، دهمیگ دهیگوت تهماشاکه براکانی بهخه میهوه نین تۆ بۆ بهخه می بیت، خوشکهکانی هەر یهکهوه له باوهشی پیاوهکانیان تۆ نه بیت!، دایکی لهخۆشی پیکهوه ژبان و ئاسوودهیی ئەمان پۆلاخۆزهکهی له بیرکردوو، تۆ نه بیت دواي سهرا بیک کهوتوویت، تۆ نه بیت دواي تهپوتۆز کهوتوویت، تۆ نه بیت بهقهیرهیی سههر دهنیتوه، تۆ نه بیت بی کهس لهم تاراوگه یه دهمریت، هەر ئەوهش نه بوو، نا ئەو گۆشهگیربووبوو، بی پیاوی تهواوشهکهتی کردبوو، بی ماچی وهرهسی کردبوو، نهیده توانی لهوه زیاتر بهرهنگاری شهیتانییهکانی بیت، دواچار خهریک بو خه لک قسهی بۆ ههلبهستیت، خهریک بوو، بهسۆزانی ناوی بهرن، خهریک بوو، پیوههکانی ئەمه کداری و خۆشهویستی ئەبهدی به پیچهوانهوه وهر بگپر دیت، ئەو بوونهوهره بووبوو ئەژدیها خهوی لی بری بوو، تا دواچار بریاری دا نسکو له بیربکات و شوو بکات، شوکردنیک که ئابروبوونی به دووانه بیت، ئەو زۆریکی ویست تا توانیی هیز بۆ خۆی پهیدا بکات و بریاری شوکردن بداتهوه، ماوهیهک له ههسرهتی ئەوهدا بوو که بهکی و چۆن شو بکات، یهک دوانیک ههبوون، بهلام پاش پشکنین بۆی دهرکهوت که ئەمانه هیچی پیاوی خهوهکانی نیین، ناتوانن جیکههی وههمهکهی بۆ بگرنهوه، من ئەوکات له نزیکهوه، ئاگام لهمشتهومرکهکانی بوو، ئەوکات بۆم دهرکهوت که ناتوانیت چی تر درێژه به پهیمانی ئەبهدیته بدات، کار گهیشته ئەوهی له هاوینیکی گهرمدا واز له ههموو شتیکی بهینیت واز له ههموو ئەویادگاریانه بهینیت که بۆ چهند سالیکی خۆی پی خافل کردبوو، دهست له خۆشی هه لگریت، ئەو دواچار بریاری دا که له باوهشی یهکیکی تر دا بخهویت و ماچی لیویکی تر بکات، من دواتر پیم زانی له پیناو له بیرکردنی ههتا هتایی نسکو دا ههموو ریکایهکی گرت بهر، هەر له رزاندنی ناوی پیروۆزو نه مری تا ئاستی سرینهوهی وینهی قارهمانیهتی باوکی له بهرچاوهزری نیلۆرا "تاف" ههموو شتیکی

ههرهس پی هینا، ئیستاش کهس نازانیت ههرهس بوون بوو. یان شیتی؟ پالی به "تاف" هوه نا به (نیلۆرا) بلایت باوکت بۆ جهردهیی رۆیشتوووته ئەویندهر، باوکت بۆ شوپش نه چوووه، ئەویندهر ههموو ههستیکی قارهمانیهتی به بهرچاوی نیلۆرا ههرهس پی هینا، ههرله پیناوه بیرکردنی ئەبهدی، ههموو پردهکانی پیکهوه بهستنی خۆی له کهسوکاری نسکو نهسرهت، بری ههموو جووره جوانیهکی رابردوو له دلی خویا ناشرین کرد، تهنا ته وای لی هات که قیزبکاتهوه لهو چهند شهوه کهمه ی که له گه ل نسکو خهوتوووه، من لی دهگهیشتم دهمزانی "تاف" بۆ وا دهکات، بۆچی ئەو ژنه ئارامه له پر بووه ژنیکی شه رهنگیز. دهمزانی ده بیت ههموو ریکا چه په له کان بگریته بهر، تا بتوانیت به ئاسته م وینه ی نسکو له هزرنا ناشرین بکات، ده بیت بیکاته پیاوخراب، تا بتوانیت له تهلیسمهکانی نسکو رزگاری بیت و شووبکاتهوه. ههقیشی بوو، چونکه گهر شووی نه کردایه تاراوگه دهیکوشت قسهی خه لک دهیخنکاند، ئەژدیهاکه نهیده هیشته بۆ ههتا هتایی "تاف" بۆ نه مری نسکو بمینیتهوه و شووی نه کردایه، بزانه چهند مانا بهخش دهبوو گهر شووی نه کردایه رهنگ بوو ئەو ئەفسانهیه بووبوویه داستانیکی و ناوی بنریت داستانی وهنوشه. بهلام بهشوکردنی وهنوشهیی نه هیشته، دهرکهوت ئەم باوهری به دنیای ئەبهدی عاشقان نییه؟! ته نیا له یهک شت نیگه رانم، ئەویش ئەوهیه که من له یهکه م رۆژهوه پیم نهگوت نسکو کوژراوه. بۆ ئەوهی ئەو ده ساله ی چاوهروانی، کورت کهمهوه که ئەم. چاوهرپی کرد،

سالیکی پی نه چوو له سالیادی مبارهکی، له گه ل ساته وهختی کوژاندنهوهی مۆمی یهکه می پیکهوه ژبان. له گه ل فیرنه گوله تازه کهی. ههوالی رووخاندنی دیوارو شورا بهرزهکانی ستهمیش به جیهان بلاویوووه له ماوهی که متر له بیست و یهک کاترمیر. کاغز و ژماره نه بینراو و نه بیستراوهکان به کیلو به تن له ناو فهردهکان داگیران و به ناو خه لکی چاوهروانکراو هه لژینران، له ناویاندا ئەوهی که دوینی نهینی بوو ههنووکه هه مووی ئاشکرا بوو، نهینی خۆی له دهست دا ژماره و ناوی کوشتنی نسکو شی تیا بوو، بۆیه ههوالی مه رگی نسکو جه ژنه کهی تافی کرده دووجه ژن بۆی ئاشکرا بوو نسکو سهرا بیک بووه، باش بوو گهنجیه تی خۆی نه کرده قوربانی له گه ل

داگیرساندنی مۆمی دووهمی سالی پیکهوه ژیان، لهگه‌ل میرخاس و فیرنه گولی خهونه هه‌ستیره‌کانی... هه‌موو جیهانیش زانی نسکۆ و هه‌زاره‌های وهک نسکۆ تیاچوون و نه‌ماون، به‌لام لای کهس ئاشکرا نه‌بوو، چۆن له‌ناوبران، من دوا کهسم روخسارو شیوه‌ن نامه‌ی پۆلاخۆره‌کان، له‌روژی هه‌لدانه‌وه‌ی چاره‌نووسی رهش کۆمه‌له‌کان بینیبیت. له‌روژی هه‌لدانه‌وه‌ی لاپه‌ره‌کان له‌گه‌ل خۆمدا هاوارم ده‌کرد، خۆزگه‌م ده‌خواست که ئه‌و ئیواره‌یه به‌نزین له‌شار ببارایه و کهس نه‌گه‌یشتایه‌ته سه‌ربازگه‌که، ئه‌و ئیواره‌یه، رادیۆکان به‌راستی هه‌والی به‌ره‌کانی جه‌نگیان به‌خه‌لک رابگه‌یاندايه ئه‌و ئیواره‌یه سه‌رکرده‌کانمان به‌راشکاوای باسی شکست خواردنی شۆرشیان بکردایه، هاوارم ده‌کرد با نسکۆ له‌وێ نه‌بووایه، وه‌لێ ئه‌فسووس خۆ خۆزگه‌ خۆی ده‌برینی ده‌سته وه‌ستانه، ترسنۆکییه، بێ ده‌سه‌لاتیه. هه‌قه‌ خۆزگه‌ له‌ فه‌ره‌نگی نوێی شۆرش و بیرى هاوچه‌رخمان نه‌مینی، وه‌لێ نسکۆ و په‌یامی عیشقه‌که‌ی به‌ نه‌مری و به‌ زیندووی بمینیت.

٢٠

وه‌رزه‌کان بۆیه هاتوونه‌ته‌ بوون تا بوونه‌وه‌ره‌کان له‌سروشته‌ زویرنه‌بن

ده‌میکه‌ من و سه‌مه‌نگۆل به‌یه‌که‌وه‌ کار ده‌که‌ین، وا ده‌چیت بۆ پینج سال، هه‌تا ئیستاش باسی خۆی بۆ نه‌کردووم، ئه‌و باسانه‌ی لێ ده‌رچیت که جابیه‌تی پیکه‌وه‌ ده‌مان به‌ستیت، هیچی تر له‌سه‌رژێانی ساده‌و ساکاری سه‌مه‌نگۆل نازانم، ته‌واو نامۆم به‌ژێانی رابردووی، زۆر سه‌یره‌ له‌پال هیج نه‌زانی من بۆ که‌سیه‌تییه‌که‌ی، سه‌مه‌نگۆل داوای هاورییه‌تیم لێ ده‌کات.. من و سه‌مه‌نگۆل زۆرجار به‌یانی باشیش به‌زۆر له‌یه‌کتري ده‌که‌ین، هه‌میشه‌ش گالته‌ی به‌ من دیت، ده‌لێت تۆ ژیانته‌ کورته‌، تۆ به‌ زۆر ده‌ته‌وینت ژیان له‌خۆت کورت بکه‌یت، هه‌میشه‌ پرسیارو باس و به‌سه‌ره‌اتی نامه‌ئولوفم له‌لابوه‌ زۆربه‌یان لای سه‌مه‌نگۆل نوێ بوون، سه‌مه‌نگۆل له‌م هه‌موو وه‌ستان و دابه‌زین و سه‌رکه‌وتنه‌ی ناومیترو و یستگه‌کانی شیکردنه‌وه‌یه‌کی ژیرانه‌ی بۆ زۆریک له‌روداو و به‌سه‌ره‌اته‌کان نییه، که‌م کات هه‌بوو پرسیارى مانای «دیاری ناولینانی» لێ نه‌پرسم، ناومان چی ده‌به‌خشیت سه‌مه‌نگۆل ئه‌و پینج ساله‌ بێ وه‌لام بووم... روژیک گه‌یشه‌ تینم پرسیم. ئه‌رێ سه‌مه‌نگۆل چیه‌؟ ناوی گۆله‌ یاخود گورگ! کۆمه‌لیک شتی گوت من هیچی لێ تینه‌گه‌یشتم، گوتیشی نامه‌وینت که‌س بزانیته‌ مانای سه‌مه‌نگۆل چیه‌؟ من له‌سه‌ربرپاری ئه‌و پیتان نالیم سه‌مه‌نگۆل مانای چیه‌؟ ته‌نیا ئه‌وه‌ نه‌بیت که پیتان ده‌لیم له‌روخساری رویشتنی به‌نه‌رمه‌شه‌لی ده‌زانیت، سه‌مه‌نگۆل چی ده‌گه‌ینیت، ئه‌و ئیواره‌یه که ده‌رکه‌وت زۆر به‌گه‌رمی سلاوی لێ کردم، دیاربوو که شتیکی نوێی له‌ژێرسه‌ردایه.

- شه‌یتاری ئه‌مرۆ چاودیرین، به‌سه‌ر ئه‌وه‌یله‌ی که به‌لای ده‌ریاچه‌کانی مه‌له‌دا هاتوچۆده‌کات.

- مالم نه‌شێواندی گوتم، داخۆچی بیت وا به‌شه‌وق و زه‌وقه‌وه‌ به‌ره‌ولام هاتوویت.

كاكى برا هه مووى يهك شته، هه مووى له ژير نه رزه، خو به ناشوكرى نه بيت، نه م ئيشه ي ئيمه، چوار فه سله ي له بير بردينه ته وه. نازانين دهر وه ي نه م تونيله نسرمانه، دونيا گهرمه سارده، هاوينه، زستانه، شه وه، روزه، ئيمه مه گهر به جل و بهرگ و هه ناسه ي موسافيره به دناوه كان، بزنانين له كام وهرزى بووندا ده زين. دنا وهكى دى ئاگامان له دنيا نه ماوه،

قسه كانى پى پريم و گوتى له مرو به دواوه، به شتى تريش ده زانين، له دهر وه چ باسه.

- گوتم به چى؟

گوتى به رووتبون، رووتبونى مروقه كان، به لى شه يتارى ده لى تى له م دنيا به نيت. چون؟

باوه ريك په دابووه. ناويان له خو ناوه «سروش خواز ه كان»، له مه له وانگو دهر يا چه ي مه له كردنه كان خو يان رووت ده كه نه وه به بى جلك مه له ده كه ن، له شه وانى پي كه وه بوون و خه و تنيشيان رووت قووتن. به دوورى مه زانه روژيكيش گه شتيا ره كانى مي ترو به رووتى سوارى مي تروين ئيدى ده زانين دنيا گهرمه.. واده ي خو رووت كردنه وه يانه.

- به رووتى، سهيره، ئامانجيان چييه؟

ئامانجيان نه وه يه كه له سروشت زویرنه بن، پييان وايه كه مروف تاقه بوونه وهره كه خو ي به جلويه رگدا ده پو شيت... به م خو پو شينه ش دهر كه و تووه مروف چه ندين نه خو شى له پيريدا بو په دنا ده بيت، هو كه شى ته نيا خو پو شينه.

- سه مه نگول شتى سه يرباس ده كه يت من به شي وه يه كى تر له سروشت گه يشتوم، سروشت لاي من ئاوى كانى، شاخ و داخ، دره خته كان، گه لاكان، وهرزه كان، كان ييه كان، نير گزه كان، نه مامه وشك بووه كان... هتد، به لام رووت بوونه وه ي مهردومه كان، نه مه يان شتى كى نو ي و نه بيسترا ويوو.

- وهك پيم گوتى، چونه وابوت باس ده كه م، نه م باوهره نو ييه ده يه وي ت له سروشت زویرنه بيت. تو قه د بووه له سروشت زویرنه بيت؟

- نا، من هه موو ژيانم زویرنيه له سروشت، له كو يوه ده ست پى بكه م، نا، ده كريت له ويوه ده ست پى بكه ين، له سووتاندى دار زه يتون و هه ولى بيوچان بو وشكردنى دارميوه كان، نه وكاته ي، كه نازانم له به رچى؟ بوچى؟ من به دزيبه وه نه وتم دهر شته ژير نه و دار زه يتوونه زبه لاحه ي كه بالاو ته مه نى هاوكات بوو له گه ل زمه نى هاتنى باپيرم بو نه م شاره. نه و كات پيم وابوو كه نه و زه يتوونه دارى كى پير و كه و بو شاييه كى زورو بى مانا ي له ماله كه گرتووه، من دهمويست، هه موو نه و ماله چيمه نتوى رهق بيت، خوليا ي نه وه بووم نه و ماله يهك پارچه كو نكريت بيت و هيچ شوينه واريك بو «ئارامى سروشت» نه هي لم من نه و كات دوژمنى سروشت بووم، خو م به خاوه نى سروشت ده زانى، پيم وابوو كه ده توانم چاره نووسى دارستان و بالنده و باخچه و گيانله به ره كانى تريش ديارى بكه م، جگه له باپير كه سى تر نه بوو ليم تووره بيت و بلت بو وا ده كه يت؟، پيم بلت تو نه وت ده كه يت به ميژووى خو ته وه،! پيم بلت تو نابيت چاره نووسى نه و زه يتوونه به بى را وهرگرتنى خو ي و بهر له وه ي نه و زه يتوونه وشك بكه يت، خو ت وشك بكه يته وه، من گويم بو نه و قسانه نه ده كرت، رهنگه هى نه وه بيت كه ويست بي تيم نه وه دهر برم كه له كه لاهويه ك ده ژيم، دهمويست بلت من له كولانه نه نيشتووم، من له دارستان نيم، دهمويست تو له ي سه ربانه گل كه مان، تو زاوى "كا" زردى باهينراوى پايزان بو ناوچه وشه كه مان، له زه يتوونه سه وزه كه ي ماله كه بكه مه وه، رهگو ريشه داکوتراوه كه شيان له بنه وه هه لي كيشم، وا تى گه يشت بووم كه گهر نه و دره ختانه له ناويه رم ئيدى دره خت و نه مام نامينى و خه لكى به ناچارى سه ربان و هه وشه كانيان، كو نكريت ده كه ن هه رواش بوو؛ چونكه باوهر ناكه م هيچ مه به ستيكى ترم هه بيت، نه فسووس كاتي ك بوينه، خاوه ن سه ربانيكى كو نكريتى و رو به ريكي كه م له سه وزايى و دارتووه بى به ره كان، ئيدى كه وتمه خو بو كرپنى دارى كى بي به رو و چاندى له ناوه پراستى ماله كه بو نه وه ي به ده ستوورى باپير بلت هاتنى ئيمه بو نه م ماله، هاوكاته له گه ل چاندى نه م داره، به لام پى ده چيت فريا نه كه وت بي تيم په ندو ئاموژگاريى باپير بخه مه كار؛ چونكه نه و دره خته پاش ماويه ك وشكى كرد، دوايش بو م دهر كه وت براله بچووكه كه م بريارى سه ربين و فه وتاندى داوه، نه و يش به دز كاكيه وه، به دزى منه وه نه وتى كرده ژير نه مامه كه،

وشک بوون و فهوتانی ئەو درهخته نهیهیشت بههله چوونهکههه راست کهمهوه، ئەمبستا پهشیمانم، بریا دەستم بشکایه و نهوتم نهکردایهته ژیرئەو دارهزەیتوونه، بریا بمردمایه و براکهه بهدەستووری من لهسەر فهوتاندن دەستی رانههاتایه، ئەو په‌ندهشم بهسەرخۆ نهسەپاندایه که ده‌لێت "گه‌وره ئاو دەرژێ و بچووکیش بهسەریا پێی تۆ ده‌خا" ماوهیهکی زۆریش بۆ راستکردنەوهی خۆم، به‌دوای هه‌والی ئەو داره‌زەیتوونه ده‌هاتم و ده‌چووم وه‌لی ئەوهی که به‌سەر ئەو زەیتوونه هاتوو به‌سەرکه‌س نه‌هاتوو چۆنه وابۆت باس ده‌که‌م؟ له‌پاش هاتنه دەر‌وه‌ی ئیمه له‌و که‌لاوه‌ کۆنه به‌دناوه، ساحیب خانووکه به‌ته‌پوتۆزی چیمه‌نتۆو، که‌ره‌سه‌ی بیناسازی نوێ هینده‌ی تر زه‌یتون و گه‌لامیوه‌کانی له‌رولارکرد ئیستاش و ابزانم هه‌ر ماوه،، نا ببووره، راست ناکه‌م خۆم هه‌له‌خه‌له‌تینم، له‌وماوه کرێچییه تازەکان له‌ جێی ئەو زه‌یتوونه هه‌نجیریکیان ناشت، ده‌یانگوت هه‌نجیریکی، سه‌یریوو، رهنگی به‌ره‌که‌ی له‌هه‌نجیره‌کانی تر نه‌ده‌چوو، باسیان ده‌کرد گوایه له‌ به‌هه‌شتستانه‌وه هینراوه «هه‌نجیره سووره»یان پێ ده‌گوت، که‌س نه‌یده‌زانی بۆچی «هه‌نجیری سووره»ی ده‌گرت، جار‌جار سه‌رم ده‌کرد به‌و کۆلانا‌نه و به‌کدوو هه‌نجیرم ده‌بینی ده‌گوت له‌جیاتی ئاوخوینی بۆ رۆکراوه، هه‌ر ئەو‌جاره بوو هه‌نجیرم بینی، پاش چه‌ند سالیک و به‌رله‌وه‌ی له‌به‌ره‌که‌ی بخۆن، به‌رله‌وه‌ی به‌ری هه‌نجیره سووره بینی، ئەوانیش ئەو‌خانوو‌ه‌یان چۆل کرد، ئەم‌جاره له‌ جێی ئەوان یه‌کیکی تر هاته جییان، دیاربوو کرێچی نوێ، دیمه‌نی هه‌نجیره‌که‌ی به‌دل نه‌بوو، خۆی و خا‌نه‌واده‌که‌ی‌شی باوه‌ریان به‌ ئەفسانه‌ی هه‌نجیره سووره‌ی به‌هه‌شت نه‌بوو! پێیان وابوو که ئەم ناوه‌راستی هه‌وشه‌یه پێوستی به‌ دره‌ختیکی نایابتر هه‌یه، بۆیه بریاریاندا که "هه‌نگی دوونیا"ی تیا‌بچینن، ئەوان نه‌یانده‌زانی ئەو گله به‌ره‌که‌تی تیا نه‌ماوه، وه‌ک ژنیکي نه‌زۆکی لێ هاتوو، هینده نه‌وتی ره‌ش و میزی پیا‌کراوه گه‌ر به‌زۆریش له‌ وه‌رزی چڕۆدا بژی، به‌رده‌ر ناکات، به‌ریشی هه‌بیت به‌ره‌که‌ی تامی هه‌نگی دوونیا نادات تامی مازۆتی ره‌ش ده‌دات. «مه‌نسووری مه‌ندی» گه‌لی به‌خزمه‌ت بوو بۆ هه‌نگی دوونیاکه‌ی، ده‌یویست وه‌ک کۆرپه‌یه‌کی خۆی به‌خپۆی بکات، «مه‌نسووری مه‌ندی» و جاخ کوێر، سه‌ره‌تا نه‌یده‌زانی که ئەم عارده تووشی نه‌عله‌تی بووه، هه‌نگی دوونیا به‌هیچ گه‌وره

نه‌ده‌بوو، له‌فه‌سه‌لی به‌ها‌روچرۆ ده‌رکرندا،، چرۆی ده‌رنه‌ده‌کرد، مه‌نسوورمه‌ندی، یه‌که‌م جار وا تێ گه‌یشتبوو که خه‌تای ئەمه نازانیت "ناز" بداته هه‌نگی دوونیا، ئەو وا تێ گه‌یشتبوو که سه‌رمای زستان و کانه‌کردن به‌ژێرو ده‌روویه‌ری، هۆی لاوازی و گه‌ریه‌تییه‌تی، وای ده‌زانی چرته میزی منداله هاره‌کانی هاسۆی، به‌سەر گه‌لاو‌داری هه‌نگی دوونیاکه، وای کردوو مه‌زناسا ئەمیش رهنگی زه‌رد هه‌لگه‌ریت؟! تا دواجار کۆمه‌لی شاره‌زای زه‌وی و زار، به‌ حیساب خۆینه‌وارو به‌ر هه‌وشیاری هینایه سه‌رده‌ره‌که‌و پێی نیشاندان پێیان گوت «مامه» گیان ئەم ئەرزه سووتاو به‌سه‌د سالی ترینجا دیته‌وه سه‌رخۆ، ئەم دره‌خته‌ی که‌چاندوته‌ش، وه‌ک داری (سمبه‌ری) بی به‌رده‌بیت وازی لێ بینه، ئەو ناوه هه‌مووی بکه به‌ هه‌وشه‌ی کۆنکریت که‌ی باوی هه‌نگی دوونیاو تروته‌شقه‌له‌ ماوه، خۆت به‌وه هیلاک مه‌که، دنیا گۆراوه زه‌مه‌نی «عه‌وله‌مه‌ونیته»، که‌ی باوی ئەمانه ماوه کامه دره‌خته، کامه گوله، کامه نه‌مامه ده‌ته‌وێت له‌به‌رچاوت گه‌وره بیت ده‌توانی به‌ کامپیوته‌ر له‌ خا‌نه‌ی ما‌لداریدا بی‌چینیت و گه‌وره‌شی بکه‌یت و به‌خه‌یالیش له‌به‌ره‌که‌ی بخۆیت، مه‌نسوورمه‌ندی ئەم ئامۆژگاریانه نوێ بوو بۆی نه‌ده‌چوو عه‌قلی زه‌مه‌ن واپیش که‌وتبیت، بنیام بتوانیت خۆرسکه‌کان، بۆ ده‌سکرد بگۆریت، ئەم نیسه‌ح‌تانه تازه بوون مه‌نسووری مه‌ندی پێشتر شتی وای نه‌بیس‌تبوو، به‌ چا‌ویشی نه‌یدی‌وو، به‌ خه‌یال دره‌ختیک بچینیت و گه‌وره بیت و له‌ به‌ره‌که‌شی بخۆیت. دواجار بریاری دا به‌قسه‌یان نه‌کا‌و. هه‌رچی پاره‌وپوول بوو له‌و هه‌نگی دنیا‌یه سه‌رفی کرد، من تا سه‌رده‌می‌کیش له‌دوو‌روه سه‌ره‌تاتکیم بوو، له‌و گه‌ره‌که کۆنه ده‌بینی مه‌نسوورمه‌ندی زۆر‌غه‌مباره وه‌ک بلێت مندالیکي که‌م ئەندامی چاند بیت و ده‌ستی نه‌چیته له‌ ناو‌بردن و ره‌وانه‌کردنی بۆ زب‌لخا‌نه‌ی شار، ماوه‌یه‌ک به‌و ده‌رده‌سه‌رییه ژیا‌نی مه‌نسوور مه‌ندی گوزه‌شت، پاشان بیستمه‌وه به‌ سه‌ره‌تی به‌رده‌رنه‌کردنی هه‌نگی دنیا، سه‌ری نایه‌وه، هه‌نگی دنیا به‌ری نه‌گرت و مه‌نسووری به‌ خه‌فه‌تی فه‌وتاند له‌م ساته‌وه‌ختی هه‌وله‌کان بۆ نه‌مانی دره‌خته‌کان.. شانبه‌شانی هه‌ول و هه‌ستی له‌ناو‌بردنی گیانه‌وه‌ره له‌په‌کان، شاره‌وانی هه‌ستی‌کی لادروست بوو که شار پێوستی به‌پاکسازی و چاکسازیه‌کی تر هه‌یه، یه‌که‌م کاریش که به‌کرێکاره‌کان سپێردرا هه‌لمه‌تیک بوو به‌ ناوی له‌ ناو‌بردنی

شویته‌واره کۆنه‌کانی شار ئەو خانوانه به‌خۆیان و به‌داروبەرد، لەناو بردوو له جیی ئەوان به‌ناوی جوانکردنی رووی شار باله‌خانه‌و ته‌لاری مۆنۆمینیته به‌رزبه‌رزو سوپه‌مارکیتیان تیا بونیادنا. بۆ ریزی ماندوونه‌ناسی «مه‌نسورمه‌ندی»یش، له جیگه‌ی هه‌نگی دنیاى له‌سروشته هاتوو هه‌نگی دنیاىه‌کی به‌نایلۆن و په‌رۆ دروستکراو له‌ناوه‌راستی گۆرهبان و مه‌یانه‌کان ناشت، له جیی گۆله‌ باخی بۆنار، گۆله‌ باخی ده‌ستکردیان هینا، له جیی چه‌پکه‌نیرگزی له‌شاخ و ده‌شت خۆرسک، ر‌واو چله‌نیرگزی دروستکراوی چه‌رخى عه‌وله‌مه‌یان به‌ناوخه‌لکی گێرا. گوتیان ئەمه‌ گه‌رچی بۆنى نییه، به‌لام له‌وه‌ ده‌کات، ئیدی له‌وێوه هه‌موومان تووشی نه‌خۆشیی لاسا کردنه‌وه بووین، لاسای له‌ناوبردنی سروشته، لاسای تیکدانی گه‌ردوون سه‌مه‌نگۆل تۆ بلیته‌ باوه‌ری «سروشته خوازه‌کان» بیانه‌وێته م‌رۆف بۆ سه‌رده‌مه‌کانی نه‌زانی بگه‌رینه‌وه، یان ئەم سه‌رده‌مه‌ی ئیمه نه‌زانییه‌و ئەوان سه‌رده‌می زێرینه. سه‌مه‌نگۆل له‌و‌رۆژه‌وه تاكو ئیستا له‌و شاره‌ی من، به‌ده‌سته‌ جهمعی بریاری داوه له‌بۆن، له‌دیمه‌نی سروشته گۆله‌کان بکه‌وێته، تا به‌بۆن نه‌که‌ون نه‌کا رۆژی له‌رۆژان به‌و بۆنه‌ عاشق بن و له‌خۆشه‌ویستیان بۆ نیشتیمان زاتی نیشتیمان فرۆشی نه‌که‌ن له‌باسی مه‌رگی سروشته ده‌بیت دان بنیم به‌وه‌ی که «سه‌له‌ی قه‌ساب»، ب‌یوچانانه ده‌یویست فێرم بکات سروشتم خۆش بویت. به‌لام من لێی حالێ نه‌ده‌بووم یان راستر نه‌م ده‌ویست ب‌یمه سه‌ر ر‌پ‌ی کۆن و نه‌فامانه‌ی «سه‌له‌»... خۆشته ده‌زانی چه‌ند سه‌خته، دوو نه‌وه دوو نه‌سل تیفکرین و تیروانینیان بۆ مه‌سه‌له‌کان له‌یه‌ک خالدا هاوته‌ریب بکه‌یت.. باپیر به‌م دوايانه کفت وپشت کۆم، گه‌لێک جار من ریشم بۆ ده‌تاشی بۆ، ئەوه‌ی نه‌هیلّم گویزانی تیژی ریش تاشین برینداری بکات، زۆر جار نه‌یده‌ه‌یشت ریشی بۆ بتاشم ده‌یگوت من نامه‌وێته که‌س ریشم بۆ بتاشی. من خۆم هه‌تا ده‌مرم هه‌موو شتی‌ک ده‌که‌م، جارێکیان پیم گوت خۆ تۆ پیربویته تازە ریش بۆ ده‌تاشیت... ک‌ی ده‌تبینیته؟ ک‌ی هه‌یه‌پرسیاری ریشته لێ بکات؟. به‌توره‌ییه‌که‌وه سه‌یری کردم، مووی گۆیی قوت بوونه‌وه، گوتی، خۆم سه‌یری خۆم ده‌که‌م، بۆ ئەوه‌ی له‌کفت وپیری خۆم قیز نه‌که‌م، که‌میک وه‌ستاو له‌ روخساری گه‌م‌ژییه‌تیم راما ئەم‌جاره.. به‌توره‌ییه‌که‌وه سه‌یری کردم ده‌نگی گرکرد و پ‌یی گوتم، "ئیمه‌و وهرزه‌کان په‌یوه‌ندییه‌کی به‌تینمان هه‌یه‌ پ‌یکه‌وه، وهرزه‌کانیش وه‌کو بوونه‌وه‌ره‌کان

له‌دایک ده‌بن و ده‌مرن" به‌ر له‌مردنیان ده‌بیت بچووکى و گه‌وره‌ بوون و کفتی ببین، گه‌ر هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ی خۆشیان بمیننه‌وه‌و ره‌نگ نه‌گۆرن م‌رۆف ل‌یی ب‌یتا‌ق‌ه‌ته‌ ده‌بیت وهرز بۆیه هاتووته بوون، تا ئیمه له‌سروشته توره‌ نه‌بین، منیش بۆیه ریش ده‌تاشم، تا خه‌لکی و خۆم له‌خۆم زویرنه‌که‌م، ده‌نا به‌رای تۆ م‌رۆف ب‌و‌چی ریش ده‌تاشی؟. سه‌ر بۆ چاک ده‌کات، گه‌رخۆی بداته ده‌ست مردن و به‌زیندووی خۆی بم‌رینیت، ژیان چ مانایه‌کی ده‌م‌ینیت، قه‌ته پرسبوته ب‌و‌چی دره‌خته‌کان له‌پایزدا گه‌ل‌ایان هه‌ل‌ده‌وه‌ریت و، به‌دریژی زستان رووتن له‌به‌هاردا چ‌رۆده‌که‌ن و له‌ هاوین سه‌وزن و سه‌راپا خۆیان به‌گه‌ل‌ا داده‌پۆشن، زۆرم له‌گه‌ل‌ وتی کورێ، خۆم نه‌وت مه‌که‌ره ژیر ئەو زه‌یتوونه‌وه. و گوتی ل‌ی نه‌گرتم به‌ نه‌وتی ره‌ش ئەو زه‌یتوونه‌ته له‌ناوبرد، چیت دابوو له‌و زه‌یتوونه‌؟ چ ر‌پ‌یه‌کی له‌تۆ گرتبوو؟ ده‌تویست به‌رده‌وامی نه‌ده‌ت‌لیته یاخود خۆت به‌ساح‌یی ئەو دره‌خته ده‌زانی، پ‌یت وابوو که ده‌توانی ب‌ی پرسى خۆی له‌ناوی به‌ریت.

- په‌شیمانیت ؟

...هه‌رگیزنا، چونکه‌په‌شیمانی خه‌لکی ژیر ل‌یی ت‌ی ده‌گات، کویره‌وه‌رو نه‌خوینه‌وارێکی وه‌ک من په‌شیمانیش بم له‌مانای په‌شیمانی ت‌ی ناگه‌م. «جاری لای ئیمه کاتی ب‌یرکردنه‌وه نه‌هاتوو»، وه‌ک چۆن ئیستا له‌ مانای رووتبوونه‌وه‌و ئامانجی سروشته خوازه‌کان، ت‌ی ناگه‌ین ئاوهاش له‌مانای په‌شیمانی ت‌ی ناگه‌ین، هاو‌ر‌پ‌ی تۆ بۆ ئەوه‌ی پاک ب‌یته‌وه له‌ گونا‌هه‌کانته، ده‌بیت ده‌رفه‌ته و هه‌ل‌ت‌کت بۆ بره‌خسیت، له‌م سه‌رده‌مه‌دا، به‌ئای یۆحه‌نا که‌س پاک ناب‌یته‌وه. پاشان ئیمه مه‌له‌وانگه‌یه‌که‌مان نییه. م‌یکان له‌گه‌ل‌ نیره‌کان به‌یه‌ک نه‌سکو له‌یه‌ک گۆم‌اودا مه‌له‌ بکه‌ن، قه‌د بیستووته "گورگ و مه‌ر له‌یه‌ک ئاوبخۆنه‌وه" ئیمه نیره‌کان له‌م‌یکانمان جیاکردووته‌وه، گه‌ر مه‌ر‌ت‌کیش له‌مه‌له‌وانگه‌ خۆی رووت کاته‌وه، گورگ ناب‌ینیت. ئیدی به‌رای تۆ رووت بوونه‌وه، ه‌یچ مانایه‌ک ده‌به‌خشی؟ ه‌یچ چ‌یژێکی ل‌ی ده‌بینریت. سه‌مه‌نگۆل من دل‌نیام ئەم باوه‌ره تازیه‌یه، گه‌ر ب‌یت و کورو کچی تیا جیاک‌ر‌یته‌وه، که‌س ناب‌یته‌ ئەندام تیايدا، به‌لام بۆ جیا‌یان بکه‌ینه‌وه، خۆ که له‌دایک بوون هه‌ردووکیان به‌رووتی له‌دایک بوون که ده‌شمرن به‌رووتی ده‌مرن..

ئىمە ۋىيان گەمە دەكەين، ھەردووكمان دەمانەوئىت گەرەلەبەك بەرىنەو

دوا وئىستگەى وەستان و پىندا رۆيشتىنى مېترۆ، لە بەردەم كۆنە گۆرستانى شارە، وئىستگەكە بە ناوى جەنگاوەرىكى ئەفسونى، پۇلاخۇرى شار ناوئراو «سانپاولۆ» ھىمايە بۇ ئەو گەشتىارانەى دەيانەوئىت سەردانى مەزارو داستانى نەمرى بوونيان بەكن. چەندخولەككە بەرلەگەيشتن بەوئىستگەكە، شۆفېرى مېترۆ ھەمووانى ئاگادار كۆردەوگە سانپاولۆ، دوا وئىستگەى وەستانى ھىلى مېترۆيەو چىدى لە وەزىاتر مېترۆ بۇ پېش بەرئى ناكات، بەم ئاگادارىيە خەيال بۇلۇبى خۆم كۆردەو و بەسەمەنگۆلم گوت، چى دەبىت گەر سانپاولۆ، دوا وئىستگەى مېترۆ نەبىت و شەمەندەفەرەكە لە رۆيشتىنى خۆى بەردەوام بىت و نەوئىستىت؟! چى دەبىت گەر گۆرستان و مەزارى نەمران دوا وئىستگەى پشودانى ۋىيان نەبىت؟ بۆچى مرۆف گەشتىك نەكات تەواو بوونى نەبىت؟

- سەمەنگۆل پىشتە كۆمەكەى راست كۆردەو و نزمتر لەو ھى كەبىھەوئىت سەربەرزكاتەو، بەدەعيەو فىزىكى قۇشماوييەو، پىئى گوتم: ئەو ھى كەمن دەمەوئىت بىتە دى.. لەو ئومىدو خۇزگانە، دەچىت كە بلىمەت و سىياسەتمەدارو زاناو، تىۋرناس و دەروئىشەكانى گەردوون بانگىشتى بۆدەكەن، و دەلئىن "چى دەبىت گەر ۋىيان بەردەوام بىت و مرۆف نەزائىت مردن چىيە!؟

- بۇنا، سەمەنگۆل! ھەست ناكەيت مەرگ ستەمىكى گەورەيە لە مرۆف دەكرىت، ھەست ناكەيت مردن ناھەقىيەكى مەزەنە دەرھەق بە ۋىيان دەكرىت؟ باشە گەر ئىمە رېگەمان ھەر مردن بىت بۆچى لەيەكەم ساتى لەدايكبوونمان تامەزرۆى ۋىيانىن، بۆچى لەھەلپەى شتىكداين كە سوور بزائىن رۆژىك دىت ئەو شتەمان لى دەسەندرىت

و لە دەستى دەدەين؟ بۆچى سالى نوئى جەژن بىت، نەك مەرگ؟ بۆچى لەيەكەم ساتەو ھەخۆمان مەتباركەين، بۆچى لەپاش تىپەرىبوونى كەمتر لەنىوكاتزىمىر لە ھاتنەبوونمان بى ئاگا بووئىنەتە قەرزارى چاكەى دايك، بۆچى شىرى دايكمان بىتە سەرچاوى مەت و قەرزار بارىمان، باشە دايكمان بە تەنيا شىرمان دەداتى يان شتى تىرش لەگەلدا پى نۆش دەكات؟ دايكمان تەنيا شىرمان دەداتى ياخود لەگەلدا ھەزارو يەك خەفەت و مەينەتى و زوخاوو دەردە سەرى، گەمژەبى و سەر لىشىواويمان پى نۆش دەكات، دايكمان كارگەو بەرھەمپىنى قەدەرگانە؟ ياخود تەنيا ھەوئىنى ھەل و رېكەوت رەخسانيان، دەدات؟ ئەى بۆچى ھەتا سەر شىرى دايكمان نۆش نەكەين، بۆچى ماوئەيەكى كەمەو شىرى دايكمان لەئاست ھەلپەو تاسەى گەورە بوونى ئىمە دەترشىت و ھىچ رۆلئىكى نامىنى. دايكمان شىرىشى پى مابى، ئارەزووى شىرخوارنمان تيا ون دەبىت، تۆ بلىت ھى ئەو ھىت. لەساتەو ھەختى گەورەبووندا شىرى دايكمان تىرمان ناكات. سەمەنگۆل قەد بىرت لى كۆردەو تەو ھەلپىرىدا بتوانىت جارئىكى تر شىرى دايكمان بۆخۆتەو؟ تۆ بلىت گەر لە پىرىدا جارئىكى تر بەشىرى دايكمان خۆ پىرمنەت كەين، وادەى مەرگ و فەنمان دوربىخەينەو ۋىيان درىژكەينەو، تۆ بلىت ھىژىك ھەبىت بتوانىت بمباتەو بۇ خولگەكەى جارن و بىينەو بەشىرخۇرو زارۆكە گۆپرايەلەكەى جارن.. ياخود لەو عومردا «شىرى دايك» شەرى مەرگى پىناكرىت و دەبىت «شىرى شىرى» بۇ بۆخۆين باشە كە ۋىيان ھىندە «دزگىن» ھىندە بىتامە، ھىندە بۇنى دەمى بۆگەناوييە. بۆچى دواى كەوتووين؟ تۆبلىت بە ئومىدى روو گۆپىن بىن؟ باشە بۆچى ۋىيان ھىندە دوو روو، بۆچى گەر بىھەوئىت بە بارى گەش و ئاسوودەبىيدا دەروائىت و گەر نەشىھەوئىت دەبىتە خەم بۇ ھەمووان، زۆر سەيرە، نازانم بۆچى لە خاپوورە و لاتى ئىمە «ۋىيان» تەنيا و تەنيا بووئە خەم بۇ خاك و خۆل و نىشتىمان، بووتە تەپوتۆزى نىشتووى سەر گەللى دارە سەوزەكان. ئەو گەللا سەوزانەى كە بەتۆز و خەفەتى ۋىيان رەنگ زەرد ھەلگەران و بوونە پايزە گەللى خەمەكان، كەس لە ۋىيانى پرسىى بۇ وامان لەگەل دەكات؟ قۇشمەكانى ۋىيانە، پرسىارى لە بىربردووين ياخود گەمژەبى و بەدناوبى خۆمانە ناھىلئىت، بەرووى ۋىيان بئەقىنەو ھەو پى بلىن ۋىيان بۇ وا خۆت گۆرپو، دەزانم

ئىستاكى ھەندىكتان حىنجهتم پى دەگرنو بە گالتە پىم دەلئىن "ھۆ شەيتارى ژيان شووى كرد و سى مندالئىشى ھەيە" ھەر بەم گالتانەشە لە پرسىيارەكان خۆقورتار دەكەن. نا ھەقىشتان ناگرم، گەروا بكەن؛ چمكى ئەو ھەموو باسە لەسەر ژيان ئەو ھەموو پرسىيارو رايەلە لەسەر ژيان، پرسىيارىكم نەكرد بلىم بۆچى ناوت «ژيان» ھەموو پرسىيارو رايەلە لەسەر ژيان، بەرد، كانى، زى، دەريا، رووبار، بەفر، باران، ترووسكە، بريسكە، جەبار، شەيتان... ھەتد نەبوو؟

كى ناوى نايىت ژيان، كى بوو بىرپارى دا ماوھى جوولەى بوونەو ھەرەكان بەژيان بانگبكات، شىرېبوو ياخود كىسەل؟ ياخود سىسەمار؟ ياخود شامپازىبى خزم و ئامۇزا؟ تۆ بلىت شامپازى بىت؟ باوەر ناكەم، شىرو كىسەل و ماسى و نەورەسەكان ئەو بىرپارە قورسەيان پى درابىت، ئەوان ناتوانن بىنە بىرپاردەر لەسەر ناولئانەكان، ئەوان بىرپارى وھا چارەنووسازيان پى نادىت من دەلئىم ھەرىنئامە ناوى ژيانى لى نايىت چمكى ھەر ئەو سولئانى كائىنات و ناولئەرى ھەموو شتەكان ھەموو بوونەو ھەرەكان، مرؤفە بەناوھەكان، شتەكان، لەبوونەو ھەرەو گياندارو بىگيان، مەخلوق و بالفىر و جالالۇكەكان جىادەكاتەو. ھەر ئەوئىشە بە "ئەزەل" ى گوت، تۆى خوداو مېھرەبان تۆى پادشای جەبارمان.

- سەمەنگۆل، چى دەبىت ژيان بە سەتەلايتىك بگۆرىنەو.؟ چى روودەدات گەر سەتەلايت جىگەى ژيانمان بۆ بگرتەو ھەموو ئەو تىۆرانەى كە لەسەر ژيان نووسراون دەسىكىان پىابھىنن؟. لە جىاتى ئەوھى ناوى ژيان بىت ناوى سەتەلايت بىت! باشە گەر سەتەلايتە بۆچى لەمەشيانا كەنالا خۆشەكەى بەھەشت ناھىنئىت؟ بۆچى بى بەش بىن لە دىتنى كەنالا خۆشەكەى بەھەشت، خەمساردىبى خۆمانە، ياخود بىانووگرى و گرېنووكى سەتەلايتە.؟ سەتەلايت، ئىمە زۆر لىت بەگلەپىن. جارىك بە بىانووى شاخستانىمان مەوداى پەخشى كەنالاكەت پەرش و بلاودەكەيت، جارىكەش بەبىانووى گزگلە دزى گوزەر، خۆتمان لى گوم دەكەيت، بەم دواییەش چاو چنۆكى و ھەسادەتى دەرو درواسىكانت كىرودو ھەتە بىانووى خۆشاردەنەو ھەو نىشان نەدانى كەنالا خۆشەكەى بەھەشت، ئىمە زۆرمان كرد، زۆرمان ھەول دا بىتتە ژىربار بەلام ھىچ فايدەى نەبوو، تۆ لە كەلى شەيتان نەھاتتە خواری و ئىمەش سەبرى

ئەبويمان لەئاست خراب دەركەوتنت، لە ئاست لىلى دىمەنى دەشەت لى پسا، بۆيە دواجار بىرپارمان دا پشت ئەستور بەنەرىت و دەستورى نەژادى پىش خۆمان، بە پۆزى نىوەرۆ و بە بەرچاوى ھەمووان تىغ بە رووى سافى سىنىيەكەت بەھىنن و تەزۆ كىبلى كارەباكەت لى بىرپىن و ھەلا ھەلات كەين و لە كاولترىن و كۆنترىن زىلخانەى مېژوو، بەنرخى فافۆن و مسى شكاو لەگەل نەعل و دەرىپى دراوى ژنان، وردت بكەينەو ھەو پوولەكەشت بەدەين بە شەكرۆكەى مندالان ئەو مندالانەى پىشتىر تازەمەنى فەوتانى تۆ شەكرۆكەيان نەدېتېبوو، ئىمە ھەر ئەو جارەش نەبوو ھەم ھەم دەركەوتنى كەنالا خۆشەكەى بەھەشتمان لە خۆ حەرام كىرېت، ئىمە چەندىن جارو لەچەندەھا بۆنەدا، دەمان فەوتاندى ھەر جارەو بەبىانووىكە كەنالا خۆشەكەمان لە كىس خۆدەدا، بەلام ئەمجارەيان جىاواز لە پىشتور ھەوالى مەرگى ئەبەدەت بەھەموو جىھان بلاوكردەو، تازە جارىكى تر، نە ئىمە تۆمان دەوتت، نە تۆش دەتەوتت بگەرېتەو ھەم لامان. «ژيان» تۆ دەمىكە خۆت لى ئالۆز كىرودو بىن تا ئىستاش نازانىن ئەو نۆ مانگەى سكى دايكان بەچى حىساب بكەين، ئەو نۆ مانگە ژيانە، ياخود ھەلپەيە بۆ ژيان؟، بۆچى ژيان نەبىت خۆ دەلئىن كۆرپە لە سكى دايكىدا دەزانئىت گريان چىيە، لە خواردىنى دايكى دەخوات، دەخەوتت. ھەتد، تۆ بلىت گەر كۆرپەى شىرخۆر لە گەل ھاتنەبووندا زمانى گۆكردى ھەبووایە بىتوانىايە باسى بكات لەو نۆ مانگەدا چۆن ژيا، زانىويەتى گريان چىيە؟ خەوى بىنىوھ؟ حەزى بەسەماكردو ھە؟ جى خەوى نىسرم بوو، ياخود گەرم و خۆش. بە لە دايكبوونى نىسرمى لە كۆل بوو ھەو، ياخود بەھاتنە بوونى لەگەلىا ئەوانىش لە دايكبوون و تاسەرەمەرگ پىيان دەنالىنئىت؟. باشە گەر نىسرمەكان لەگەلماندا لە دايكە بن؟ كى دروستكەريانە؟ تۆ بلىت نىسرمەكانى بوونمان بە پىشتاوپىشت بۆمان ما بىتنەو ھەو بە مىراتى ھەلگريان بىن، ياخود شىرى دايكمانە، نىسرمى لەگەلا تىكەلە نىسرمەكانمان بەشىكە لە بوونمان، ياخود ئىمە بەشىكىن لەسېبەرى نىسرمەكان گلەبى بىت لىت «بەسووع» تۆ تاقە موعجىزە بویت كە دەتوانى ھەلامى ئەم پرسىيارانەمان بەدەيتەو، كەچى خۆت لى گىل كىرود مىشكمانت بەشتى تر خافلكرد، دەلئىن گوايە تۆ يەكەم كەسىت بە لە دايكبوونت قسەت كىرودو، بۆچى باسى ژيانى ناوسكى مریەمت بۆ نەكردىن؟ كە لە دايك بوویت ژيانى نۆ مانگى سكى

مريه مت له بيرچوو بوو ياخود ترساي له وهی که لیت تی نه گهین؟ گهر تو بتگوتایه چی له نو مانگه دا رووی داوه ئیستاکی هه موو ئه وتیۆرانهی که له سهرت نووسراون هه لآو گير ده کرد. هه رکامیکیان بیت، هۆکانی بیده نگیت گلهی بیت لیت «یه سووع» "ئهی باشه خو تو خو ت فرمووت خودایه لیتان مه گره، چونکه نه زانن" باشه رپی زانین و زانیاریت بو لی ئالۆز کردین. ئه میستا ده لیم "بو ئه وهی بتوانین تام و چیژ له ژیان ببینین، پیویسته له گه لیدا بیر له مردن بکهینه وه"، به شیک له خو شگوزهرانیان سنووره بو زهمه نی جووله وه له پهمان، ئیمه و ژیان له گه مه داین، هه ردوو کمان، ده مانه ویت ئه وی تر به زینین،

– زۆر به دواي ئه و هویه گه رام که وای کردوه، مرۆف ئاره زووی هاتوچۆی هه بیت له نسرموبن عارد، له ناو تو نیله خنکاو یه کان، تیکه ل به پۆن ساردی کورسییه به جی ماوه کانیش بکاته جی ژووان و سه فه ر، یه که م جاریش که میترۆم بین، ئه و پرسیاره م لادروست بوو که بۆچی مرۆفه کان ده یانه ویت به نیو میترۆکان هاتوچۆ بکه ن و زۆرترین کاتیشیان به خویندنه وهی رۆژنامه ی میترۆ خه سارده که ن، هه نووکه ئیستا به بانگیشی ئه و شو فیر نه عله تییه بۆم ده رکه وت که «میترۆو ژیان، مرۆف و مردن» په یوه ندییه کی به تین و لیکچوو یان هه یه، تو پروانه شه مه نده فه ره کان که ویتسه یه که جی ده هیلن، ناتوانن بگه رینه وه دواوه، ده بیت هه ر به ره و پیش برۆن گه ر یه کی کیش له نیوهی ریگا به جی مابیت ده بیت چاوه ری بی شه مه نده فه ریکی تر له کات و زهمه نیکی تر دا لی ده رکه ویت و به جی بگه یینته ویتسه یه کی تر، مرۆفه کانیش که شیرری ترشای دایکیان به جی هیشته له پیره وه ختیدا، ناتوانن بو گه نچ بوونه وه بگه رینه وه لای شیرری دایک، ناچار شیرری شیر ده که نه ده رمان بو گوزهر، دواچار خالیک هه یه مرۆف و میترۆ، له یه ک کاتدا کو ده کاته وه، خالی ده ستپیک و کو تایی، خالی له دایکبوون و مردن، پروانه سه مه نگول ئه م موسافیرانه چه ند بیانه ویت خو یان له گیلی بدن و له میترۆ دانه به زن، دواچار ویتسه یه که ده بیت به ناچاری دایان ده به زینیت و ناهیلیت له وه زیاتر دریژه به سه فه رو فیله کانیان بدن، وه ستان له ویتسه یه کی دیاریکراو، زهمه نی حيله بازی راده گریت.

– سه مه نگول، کاتی خو یی له مه که ته ب له و کاتانه ی که باوی ملاملانی رهنگ و

ناوه کان بوو، رۆژیکیان مامۆستا «ئیشه لآ» له وانه ی ئایندا پرسیاریکی سه یری کرد، که س له و باوه ره نه بوو، مامۆستا پرسیاروی وا قورسمان لی بکات، که س خو ی بو حازر نه کردبوو هه موو ئایه ته کان، وه ک ئاو و دو له به ریوون ئه میان نه بیت، دوو سی جاریش له سه ریه ک پرسیاره که ی دووباره کرده وه. مردن چیه؟ کوپینه کی ده زانیت مردن چیه؟ مردن چیه؟ هه موو پۆله که له حه بیته و ریزی مردن ده قیقه یه که بی چیه نه فه سی له خو بری که س هیچی نه گوت، له پر گه و جانه له ده م ترازا گوتم مامۆستا «مردن جیا بوونه وهی رۆحه له جه سته»! مامۆستا «ئیشه لآ» زۆر به لایه وه سه یر بوو مندالیکی شیرخۆر ئه و وه لآمه ی له لابت. له پاش ته و او بیوونی ده رسه که و لیدانی زهنگی ته و او بیوون به ده نگیکی نزم له سووچیکی پۆله که به گیری هینام و لی پرسیم قسه ی خو ته؟ گوتم نا قسه ی کتیه کانه. مامۆستا «ئیشه لآ» سه ریکی با داو هیچی نه گوت، هه تا ئه مرۆش منی به و حه سرته کوشتوو ده مو یست بزانه بۆچی ئه و سه ری با داوه، بۆچی هیچی نه گوت؟ ده مو یست تی بگه م، راستم گو توه یان نا... زۆرم له گه لدا کرد وه لآمی نه دامه وه. ئیستا ئه م پرسیاره له تو ده که م سه مه نگول مردن چیه؟ گه ر وه لآمت پی نییه له هاو ریکانت بیرسه، با هه موومان له یه ک بیرسین مردن چیه؟ باوکت له دایکت، خوشکت له براهت، ره عیه ت له سه رۆکه که ی، نه نکت له با پیره ت، هاوسی له دراوسی که ی، دولبه ر له دل به چوو ه که ی، پشیله ش له بکوژه کانی بیرسیت.. مردن چیه؟

گه ر هیچ کامیکیشان وه لآمی نه دامه وه، پرسیاره که به رووی خو م بکه نه وه له خو م بیرسنه وه، مردن چیه؟

– زۆر چاکه شه ی تاری. با له خو ته وه ده ست پی بکه ین مردن چیه؟
– سه مه نگول من ده لیم، چه ند زیاتر سه رنج و ئاو له ورده کار ییه کانی رابردوو به دینه وه هینده له به هاو نرخی ژیان که م ده که یه وه بۆیه «ده شیت مردن به رده وای بیت».

– قسه ی خو ته؟!

– نه خیر قسه ی شیته کانه. شیتیش بۆیه شیته چونکه بۆی ده لویت.!

ویتسه یه کانی هاتوچۆی میترۆ

وېستگه‌ی يه‌که‌م : مېترۆو شه‌يتاری

وېستگه‌ی دووهم: گرېبه‌ستی من وتۆ

وېستگه‌ی سېيه‌م: ناوه‌کان په‌يوه‌ندييان به‌رنگ و باوه‌رې بوونه‌وه‌ره‌که‌نه‌وه هه‌يه .
رهنگه‌کان. حزب و باوه‌رو وهرزی هاتنه‌بوونيان دهرده‌خه‌ن.؟

وېستگه‌ی چواره‌م: ترس تا ئه‌وکات جوانه که مۆته‌که‌ی لى نه‌بېته‌وه، تا ئاستېکېش
باشه هه‌بېت که نه‌بېته ئامرازېک بۆله ناوچون.

وېستگه‌ی پېنجه‌م: هه‌مووخاتر خواکان له‌چواره‌دا له دايک ده‌بن و له پانزه‌دا
ده‌مرن.. گۆل و نامه بۆناره‌کانېش، ته‌نيا له چواره‌دا، بازاريان گهرمه .

وېستگه‌ی شه‌شه‌م: دووچه‌رخه (پاسکيل) و دووکه‌لى جگه‌ره‌که‌م. تاقه يادگار
به‌جېماوى مه‌له‌که‌تى سه‌رخۆرېمه .

وېستگه‌ی هه‌وته‌م: کاتيک به وه‌هم ده‌بېته برائى خوشکه ئۆقره لى
براوه‌کان... به‌له‌ناوچونيان له‌تۆزياتر كى بېت ماچکه‌رى «كىلى» بى نازيان.

وېستگه‌ی هه‌شته‌م: گه‌رکوشتنى باوکه‌کان، هه‌سانه‌وه‌ی لى بېته‌وه، ده‌شېت
شکاتى باوک (به‌خته‌وه‌رى) لى بېته‌وه.

وېستگه‌ی نۆيه‌م: توپه‌بوونى خودايه، ياخود به‌دکارى «مه‌له‌کتاوسه»، رۆحى
مردوووه‌وکان زىندوده‌کاته‌وه.

وېستگه‌ی ده‌يه‌م: بۆ ده‌بېت لای ئيمه شووکردن و ژنه‌يان، گه‌رانه‌وه‌ی
سه‌رکه‌وتووان، هه‌لبژاردنى سه‌رۆکه‌کان. بۆنه‌يه‌ک بېت بۆ هه‌ژاندن و هه‌وه‌سى

سه‌ما؟ بۆچى شېره‌کان نه‌توانن له جى ژوانى ماسييه‌کان مه‌له‌بکه‌ن؟.

وېستگه‌ی يانزه‌هه‌م: چييه‌تى لای ئيمه، «ئهو گۆله‌يه که نابېت بى ئىنجازهو مۆله‌ت،
بۆنى بکه‌يت، ده‌ستى لى بده‌يت».

وېستگه‌ی دوانزه‌يه‌م: ئهو شه‌وه‌ی، پياوژنه‌که‌(ى)، منداڻ
گاليسکه‌که‌(ى)، قه‌ه‌چه‌تيرکردنى زه‌وقى(ى) نىگارکېش تابلۆ ته‌واو نه‌بووه‌که‌(ى)،

سه‌رکرده. کورسييه‌که‌(ى)، مه‌لاميزه‌ر و مزگه‌وته‌که‌(ى)، "داشلانه" پيش
کليساو(يه‌سووه‌که‌ى) به‌جى هېشت

وېستگه‌ی سيانزه‌يه‌م: شه‌وان ئيمه، حاكمى، شارين.

وېستگه‌ی چواره‌يه‌م: کاتيک که‌به‌نزين فرۆشه‌کان ده‌يانه‌وېت بېنه‌گۆل فرۆش، که‌س
نييه‌گۆليان لى بکريت. خاوه‌ن مردوووه‌کانېش نايانه‌وېت گۆل بۆسه‌ر گۆره‌کانيان
بکرن.. نه‌کا نازيزان به‌بۆنى گۆله‌کان زىندووېنه‌وه.

وېستگه‌ی پانزه‌هه‌م: شتيک نييه به‌چووکى له‌دايک بېت، هه‌موو شته‌کان
به‌گه‌وره‌يى له‌دايک ده‌بن به‌لام له‌سه‌ره‌تادا ئيمه به‌چووکى ده‌يان بينين!

وېستگه‌ی شانزه‌هه‌م: ره‌شکۆش-يرکوژ، هه‌رزوو ترسنۆکيى خۆى له‌مه‌ر
مه‌خلوقاته‌کانى دونيا نيشان دا...

وېستگه‌ی هه‌فده‌هه‌م: بۆچى بريارى رۆيشنتان دا؟ بۆچى وازتان له‌گۆل فرۆشتن
هېنا؟ بۆچى شارتان به‌جى هېشت ؟

وېستگه‌ی هه‌ژده‌هه‌م: ئه‌فسانه‌ى هام پيالله‌کان، له هه‌لانى پيک و ره‌نگى مه‌ى
نۆشيدا دروست نابېت، ئه‌وه‌ى که‌پيى وايه شتيک هه‌يه ناوى هاوړى، هاوخه‌مه،

به‌هه‌له‌داچوووه... له‌به‌ره‌ئوه‌ى ژيان وه‌ک سه‌رده‌مه کۆنه‌کانى نه‌زانى جېگير نييه.؟

وېستگه‌ی نۆزده‌يه‌م: پايزيکم ده‌وېت گه‌لازه‌ره‌کان به‌نه‌مرى خۆيان له لقوپۆيى
دره‌خته‌کان به‌يلنه‌وه هاويناىکم ده‌وېت، به‌ليزمه باران ببارينيت و خاڪم بۆره‌نگ

بكات. به‌هارىکم لاپه‌سه‌نده نيرگز زاتى چرۆکردنى نه‌بېت

وېستگه‌ی بيسته‌م : وهرزه‌کان بۆيه هاتونه‌ته‌بوون تابوونه‌وه‌ره‌کان له‌سروش
زويرنه‌بن

وېستگه‌ی بيستوويه‌که‌م: ئيمه و ژيان گه‌مه‌ده‌که‌ين، هه‌ردووكممان ده‌مانه‌وېت
گره‌وله‌يه‌ک به‌رينه‌وه

ده‌ستنووسى يه‌که‌م. شه‌وى پلنيووم، دواپاکنووسيش له‌زه‌مه‌نى گه‌رانه‌وه‌ى نيرگز
ى ۲۰۰۶ دا ته‌واکراوه